Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►**B**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1308/2013

af 17. december 2013

om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007

(EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1310/2013 af 17. december 2013	L 347	865	20.12.2013
►**M2**	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1166 af 17. maj 2016	L 193	17	19.7.2016

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 189 af 27.6.2014, s. 261 (1308/2013)

►**C2** Berigtigelse, EUT L 130 af 19.5.2016, s. 11 (1308/2013)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1308/2013

af 17. december 2013

om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007

DEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastlægges der en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, hvorved forstås alle de produkter, der er nævnt i bilag I til traktaterne, undtagen de fiskevarer og akvakulturprodukter, der er defineret i EU-retsakter om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter.

2. Landbrugsprodukter som defineret i stk. 1 inddeles i følgende sektorer, der er anført i de respektive dele af bilag I:

a) korn, del I

b) ris, del II

c) sukker, del III

d) tørret foder, del IV

e) frø, del V

f) humle, del VI

g) olivenolie og spiseoliven, del VII

h) hør og hamp, del VIII

i) frugt og grøntsager, del IX

j) forarbejdede frugter og grøntsager, del X

k) bananer, del XI

l) vin, del XII

m) levende træer og andre levende planter; løg, rødder og lign.; afskårne blomster og blade, del XIII

▼B

n) tobak, del XIV

o) oksekød, del XV

p) mælk og mejeriprodukter, del XVI

q) svinekød, del XVII

r) fåre- og gedekød, del XVIII

s) æg, del XIX

t) fjerkrækød, del XX

u) landbrugsethanol (ethylalkohol), del XXI

v) biavlsprodukter, del XXII

w) silkeorme, del XXIII

x) andre produkter, del XXIV.

Artikel 2

Almindelige bestemmelser for den fælles landbrugspolitik

Forordning (EU) nr. 1306/2013 og de bestemmelser, der er vedtaget i henhold hertil, finder anvendelse på foranstaltningerne i denne forordning.

Artikel 3

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning gælder de definitioner, der er fastsat for visse sektorer i bilag II.

2. Definitionerne i bilag II, del II, afdeling B, finder kun anvendelse indtil udgangen af produktionsåret 2016/2017 for sukker.

3. De definitioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ([1]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ([2]), finder anvendelse i denne forordning, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere, og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (Se side 608 i denne EUT).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (Se side 487 i denne EUT).

▼B

4. For at tage hensyn til de særlige forhold i rissektoren tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om ændring af definitionerne i rissektoren i bilag II, del I, i det omfang, det er nødvendigt for at ajourføre definitionerne i lyset af markedsudviklingen.

5. I denne forordning forstås ved:

a) »mindre udviklede regioner«: regioner som defineret i artikel i artikel 90, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ([1])

b) »ugunstige vejrforhold, der kan henregnes under en naturkatastrofe«: vejrforhold såsom frost, hagl, is, regn eller tørke, der tilintetgør mere end 30 % af en given landbrugers gennemsnitlige årlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.

Artikel 4

Tilpasning af nomenklaturen i den fælles toldtarif for så vidt angår landbrugsprodukter

Når det er nødvendigt for at tage hensyn til ændringer i den kombinerede nomenklatur, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at tilpasse produktbeskrivelsen og henvisninger i denne forordning til positioner eller underpositioner i den kombinerede nomenklatur.

Artikel 5

Omregningssatser for ris

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der:

a) fastsætter omregningssatserne for ris på de forskellige forarbejdningstrin, forarbejdningsomkostningerne og biprodukternes værdi

b) træffer alle nødvendige foranstaltninger i forbindelse med anvendelsen af omregningssatserne for ris.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 85 i denne EUT).

▼B

Artikel 6

Produktionsår

Der fastsættes følgende produktionsår:

a) 1. januar til 31. december samme år for frugt- og grøntsagssektoren, sektoren for forarbejdede frugter og grøntsager og banansektoren

b) 1. april til 31. marts året efter for sektoren for tørret foder og silkeormesektoren

c) 1. juli til 30. juni året efter for:

i) kornsektoren

ii) frøsektoren

iii) olivenolie- og spiseolivensektoren

iv) hør- og hampesektoren

v) sektoren for mælk og mejeriprodukter

d) 1. august til 31. juli året efter for vinsektoren

e) 1. september til 31. august året efter for rissektoren

f) 1. oktober til 30. september året efter for sukkersektoren.

Artikel 7

Referencetærskler

1. Der er fastsat følgende referencetærskler:

a) for kornsektoren 101,31 EUR/t, gælder for engrosleddet for varer leveret til lager, ikke aflæsset

b) for uafskallet ris 150 EUR/t for standardkvaliteten som defineret i bilag III, punkt A, gælder for engrosleddet for varer leveret til lager, ikke aflæsset

c) for sukker for standardkvaliteten som defineret i bilag III, punkt B, gælder for uemballeret vare, ab fabrik:

i) for hvidt sukker: 404,4 EUR/t

ii) for råsukker: 335,2 EUR/t

d) for oksekødssektoren 2 224 EUR/t for slagtekroppe af handyr af kropsbygnings-/fedningsklasse R3 i EU-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af kvæg på mindst otte måneder som omhandlet i bilag IV, punkt A

▼B

e) for sektoren for mælk og mejeriprodukter:

i) 246,39 EUR/100 kg for smør

ii) 169,80 EUR/100 kg for skummetmælkspulver

f) for svinekødssektoren 1 509,39 EUR/t for svinekroppe af standardkvalitet defineret ud fra vægt og indhold af magert kød i overensstemmelse med EU-handelsklasseskemaet for svinekroppe som omhandlet i bilag IV, punkt B:

i) svinekroppe med en vægt på mindst 60 kg, men under 120 kg: klasse E

ii) svinekroppe med en vægt på mindst 120 kg, men højst 180 kg: klasse R.

g) for olivenoliesektoren:

i) 1 779 EUR/t for ekstra jomfruolie

ii) 1 710 EUR/t for jomfruolie

iii) 1 524 EUR/t for bomolie med et syretal på to (beløbet reduceres med 36,70 EUR/t for hver enhed, syretallet er højere).

2. Kommissionen skal overvåge de i stk. 1 fastsatte referencetærskler under hensyntagen til objektive kriterier, navnlig udviklingen i produktionen, produktionsomkostningerne, navnlig med hensyn til rå- og hjælpestoffer, og markederne. Referencetærsklerne skal, når dette er nødvendigt, opdateres i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure på baggrund af udviklingen i produktion og markedsforhold.

DEL II

DET INDRE MARKED

AFSNIT I

MARKEDSINTERVENTION

KAPITEL I

Offentlig intervention og støtte til privat oplagring

Afdeling 1

Almindelige estemmelser om offentlig intervention og støtte til offentlig oplagring

Artikel 8

Anvendelsesområde

I dette kapitel fastsættes reglerne for markedsintervention vedrørende:

a) offentlig intervention, hvor produkterne opkøbes og oplagres af medlemsstaternes myndigheder, indtil de afsættes, og

▼B

b) støtte til privat oplagring af produkter.

Artikel 9

Støtteberettigede produkters oprindelse

For at produkter kan gøres til genstand for opkøb ved offentlig intervention eller være berettiget til støtte til privat oplagring, skal de have oprindelse i Unionen. Endvidere gælder, at hvis de hidrører fra afgrøder, skal afgrøderne være høstet i Unionen, og hvis de hidrører fra mælk, skal mælken være produceret i Unionen.

Artikel 10

EU-handelsklasseskemaer for slagtekroppe

EU-handelsklasseskemaer for slagtekroppe finder anvendelse i overensstemmelse med henholdsvis bilag IV, punkt A og B, i oksekødssektoren for så vidt angår slagtekroppe af kvæg på mindst otte måneder og i svinekødssektoren for så vidt angår svin, bortset fra svin, der har været anvendt til avl.

I fåre- og gedekødssektoren kan medlemsstaterne anvende EU-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af får efter reglerne i bilag IV, punkt C.

Afdeling 2

Offentlig intervention

Artikel 11

Produkter, der er berettiget til offentlig intervention

Offentlig intervention finder anvendelse for følgende produkter i overensstemmelse med betingelserne i denne afdeling såvel som de yderligere krav og betingelser, som Kommissionen måtte fastsætte ved delegerede retsakter i henhold til artikel 19 og gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 20, er opfyldt:

a) blød hvede, hård hvede, byg og majs

b) uafskallet ris

c) fersk eller kølet kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0201 10 00 og 0201 20 20 til 0201 20 50

d) smør, der direkte og udelukkende er fremstillet af pasteuriseret fløde, der direkte og udelukkende er fremstillet af komælk på en autoriseret virksomhed i Unionen, med et smørfedtindhold på mindst 82 vægtprocent og et vandindhold på højst 16 vægtprocent

▼B

e) spraytørret skummetmælkspulver af bedste kvalitet, der er fremstillet af komælk på en autoriseret virksomhed i Unionen, og som har et proteinindhold på mindst 34,0 vægtprocent beregnet på fedtfrit tørstof.

Artikel 12

Tidsrum for offentlig intervention

Offentlig intervention finder anvendelse for:

a) blød hvede, hård hvede, byg og majs fra 1. november til 31. maj

b) uafskallet ris fra 1. april til 31. juli

c) oksekød hele året

d) smør og skummetmælkspulver fra 1. marts til 30. september.

Artikel 13

Indledning og ophør af offentlig intervention

▼C2

1. I de perioder, der er nævnt i artikel 12:

▼B

a) indledes der offentlig intervention for blød hvede, smør og skummetmælkspulver

b) indledes offentlig intervention af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter for hård hvede, byg, majs og uafskallet ris (herunder visse sorter eller typer af uafskallet ris), hvis markedssituationen kræver det. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

c) indledes offentlig intervention for oksekød af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter, der vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3, hvis den gennemsnitlige markedspris noteret på grundlag af EU-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af kvæg som omhandlet i bilag IV, punkt A, falder til under 85 % af referencetærsklen i artikel 7, stk. 1, litra d,) i en medlemsstat eller et område i en medlemsstat i en i artikel 20, stk. 1, litra c), fastsat repræsentativ periode.

▼B

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der afslutter den offentlige intervention for oksekødssektoren, hvis betingelserne i stk. 1, litra c), ikke længere er opfyldt i den i artikel 20, stk. 1, litra c), fastsatte repræsentative periode. Disse gennemførelsesretsakter vedtages uden anvendelse af den i artikel 229, stk. 2 eller 3, omhandlede procedure.

Artikel 14

Opkøb til en fast pris eller ved licitation

Når offentlig intervention er åben i henhold til artikel 13, stk. 1, træffes foranstaltninger til fastsættelse af opkøbspriser for de i artikel 11 omhandlede produkter samt, hvis det er relevant, foranstaltninger til kvantitative begrænsninger, hvis opkøb foretages til en fast pris, af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Artikel 15

Prisen ved offentlig intervention

1. Ved offentlig interventionspris forstås:

a) den pris, som produkter opkøbes til ved offentlig intervention, når det sker til en fast pris, eller

b) den maksimumspris, som produkter, der er berettiget til offentlig intervention, kan opkøbes til, når det sker ved licitation.

2. Foranstaltninger til fastsættelse af den offentlige interventionspris, herunder forhøjelser og nedsættelser, træffes af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Artikel 16

Almindelige principper for afsætning ved offentlig intervention

1. Produkter opkøbt ved offentlig intervention afsættes på en sådan måde:

a) at enhver forstyrrelse af markedet undgås

b) at alle købere har lige adgang til produkterne og behandles ens, og

c) at det er i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af internationale aftaler indgået i overensstemmelse med TEUF.

2. Afsætning af produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention, kan ske ved at gøre dem tilgængelige for ordningen for uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede i Unionen, som fastsat i de relevante EU-retsakter. ►C2 Regnskabsværdien af disse produkter er i sådanne tilfælde lig med niveauet for den relevante faste offentlige interventionspris, som er omhandlet i denne forordnings artikel 15, stk. 2. ◄

▼B

3. Kommissionen offentliggør hvert år de betingelser, hvorunder produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention, er blevet afsat det foregående år.

Afdeling 3

Støtte til privat oplagring

Artikel 17

Støtteberettigede produkter

Der kan ydes støtte til privat oplagring af følgende produkter i overensstemmelse med betingelserne i denne afdeling og eventuelle yderligere krav og betingelser, som Kommissionen skal fastsætte ved delegerede retsakter i henhold til artikel 18, stk. 1, eller artikel 19 og gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 18, stk. 2, eller artikel 20:

a) hvidt sukker

b) olivenolie

c) spindhør

d) fersk eller kølet kød af kvæg på mindst otte måneder

e) smør, der direkte og udelukkende er fremstillet af komælk

f) ost

g) skummetmælkspulver, der er fremstillet af komælk

h) svinekød

i) fåre- og gedekød.

Litra f) i første afsnit gælder kun for ost, der er omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012, og som oplagres efter den modningsperiode, der er fastsat i produktspecifikationen for det produkt, der er omhandlet i artikel 7 i nævnte forordning og/eller en modningsperiode, der bidrager til at øge ostens værdi.

Artikel 18

Betingelser for ydelse af støtte

1. For at sikre gennemsigtigheden på markedet, tillægges Kommissionen om nødvendigt beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at fastlægge betingelserne for, hvornår den kan beslutte at yde støtte til privat oplagring for de produkter, der er nævnt i artikel 17, under hensyn til:

a) de noterede gennemsnitlige markedspriser i Unionen, referencetærskler og produktionsomkostninger for de pågældende produkter og/eller

▼B

b) behovet for at reagere rettidigt på en særlig vanskelig markedssituation eller økonomisk udvikling, der har betydelige negative følger for margener i sektoren.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der

a) yder støtte til privat oplagring af de produkter, der er nævnt i artikel 17, under hensyntagen til betingelserne i stk. 1

b) begrænser støtten til privat oplagring.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

3. Foranstaltninger til fastsættelse af den støtte til privat oplagring, der er fastsat i artikel 17, træffes af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Afdeling 4

Almindelige bestemmelser for offentlig intervention og støtte til privat oplagring

Artikel 19

Delegerede beføjelser

1. For at sikre, at de produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention, eller som er omfattet af støtte til privat oplagring, er egnet til langtidsoplagring og er af sund og sædvanlig handelskvalitet, og for at tage hensyn til de særlige forhold i de forskellige sektorer med henblik på at sikre, at den offentlige intervention og private oplagring fungerer omkostningseffektivt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at fastsætte de krav og betingelser, som de pågældende produkter skal opfylde ud over kravene i denne forordning. Formålet med sådanne krav og betingelser skal være at sikre, at de produkter, der opkøbes og oplagres:

a) har den fornødne kvalitet for så vidt angår kvalitetsparametre, kvalitetsgrupper, kvalitetsklasser, kategorier, produktegenskaber og alder

b) er støtteberettigede for så vidt angår mængder, emballering, herunder mærkning, holdbarhed, tidligere kontrakter om oplagring, virksomhedernes godkendelse og det produktstadium, som den offentlige interventionspris og støtten til privat oplagring gælder for.

▼B

2. For at tage hensyn til de særlige forhold i korn- og rissektoren tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om fastsættelse af kvalitetskriterier for så vidt angår både opkøb og salg af blød hvede, hård hvede, byg, majs og uafskallet ris.

3. For at sikre passende lagerkapacitet og en effektiv offentlig interventionsordning med hensyn til omkostningseffektivitet, distribution og adgang for aktører og for at opretholde kvaliteten af de produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention med henblik på afsætning ved oplagringsperiodens udløb, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) de krav, som oplagringssteder skal opfylde for alle de produkter, der opkøbes ved offentlig intervention

b) regler for oplagringen af produkter i og uden for den medlemsstat, som har ansvar for dem og for behandlingen af sådanne produkter, hvad angår told og andre beløb, der ydes eller opkræves i henhold til den fælles landbrugspolitik.

4. For at sikre, at støtten til privat oplagring har den ønskede virkning på markedet, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) regler og betingelser, der finder anvendelse, når den oplagrede mængde er mindre end den kontraktlige mængde

b) betingelserne for ydelse af forskud af sådan støtte

c) betingelserne for, at det kan besluttes, at produkter omfattet af kontrakter om privat oplagring kan markedsføres igen eller afsættes.

5. For at sikre, at ordningerne med offentlig intervention og privat oplagring fungerer efter hensigten, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) bestemmelser for anvendelse af licitationer, der sikrer, at alle aktører har lige adgang til produkterne og behandles ens

b) de supplerende betingelser, som aktører skal opfylde for at fremme en effektiv forvaltning af og kontrol med ordningen for medlemsstater og aktører

c) fastsættelse af krav til aktørerne om at stille sikkerhed som garanti for, at de opfylder deres forpligtelser.

▼B

6. For at tage hensyn til sektorernes tekniske udvikling og behov, jf. artikel 10, og til behovet for at standardisere de forskellige produkters præsentation med henblik på forbedring af gennemsigtigheden på markedet, prisnoteringen og anvendelsen af markedsinterventionsforanstaltningerne tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) tilpasning og ajourføring af bestemmelserne i bilag IV om EU-handelsklasseskemaerne for klassificering, identificering og præsentation af slagtekroppe

b) vedrørende fastsættelse af supplerende bestemmelser for klassificering, herunder ved kvalificerede kriterier og ved automatiseret klassificering, vedrørende identificering, vejning og mærkning af slagtekroppe og vedrørende beregning af EU-gennemsnitspriser og vedrørende de vejningskoefficienter, der anvendes til beregning af disse priser

c) vedrørende fastsættelse i oksekødssektoren af undtagelser fra bestemmelser og særlige undtagelser, som medlemsstaterne kan indrømme slagterier, hvor der kun slagtes lidt kvæg, yderligere bestemmelser for de pågældende produkter, herunder vedrørende kropsbygningsklasser og fedningsgrad, og i fårekødssektoren af yderligere bestemmelser om vægt, kødfarve og fedningsgrad og kriterierne for klassificering af lette lam

d) vedrørende tilladelse til medlemsstaterne til ikke at anvende handelsklasseskemaet for klassificering af svinekroppe og tilladelse til at anvende vurderingskriterier ud over vægt og skønnet indhold af magert kød eller fastsættelse af undtagelser fra dette skema.

Artikel 20

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastætter de foranstaltninger, der er nødvendige til anvendelse af dette kapitel. Disse foranstaltninger vedrører især:

a) udgifter afholdt af aktøren, når produkter, som leveres til offentlig intervention, ikke opfylder minimumskvalitetskravene

b) fastsættelse af minimumslagerkapacitet for interventionsoplagringssteder

c) repræsentative perioder, markeder og markedspriser, der er nødvendige for anvendelse af dette kapitel

▼B

d) levering af de produkter, der skal opkøbes ved offentlig intervention, transportomkostninger, som den bydende skal afholde, betalingsorganernes overtagelse af produkterne og betalingen

e) diverse processer i forbindelse med udbening for oksekødssektoren

f) praktiske ordninger for emballeringen, markedsføringen og mærkningen af produkter

g) procedurer for godkendelse af virksomheder, der fremstiller smør og skummetmælkspulver, med henblik på anvendelse af dette kapitel

h) tilladelse til oplagring uden for den medlemsstat, hvor produkterne er blevet opkøbt og oplagret

i) salg eller anden afsætning af produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention, navnlig for så vidt angår salgspriser, udlagringsbetingelser og de udlagrede produkters efterfølgende anvendelse eller destination, herunder procedurer vedrørende produkter, der er gjort tilgængelige for anvendelse under den ordning, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, herunder overførsel mellem medlemsstaterne

j) med hensyn til produkter opkøbt ved offentlig intervention, bestemmelser vedrørende muligheden for medlemsstaterne for på under deres eget ansvar at afsætte små mængder, der fortsat er oplagret, eller af mængder, der ikke længere kan ompakkes eller er forringet

k) med hensyn til privat oplagring, indgåelse af kontrakter mellem medlemsstatens kompetente myndighed og ansøgerne samt kontraktens indhold

l) indlagring, oplagring og udlagring af produkter i forbindelse med privat oplagring

m) den private oplagrings varighed og bestemmelserne for afkortning eller forlængelse af oplagringsperiodens varighed, når først den er fastsat i kontrakterne

n) de procedurer, der skal følges ved opkøb til en fast pris, herunder procedurer for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles, eller ved ydelse af forud fastsat støtte til privat oplagring

▼B

o) anvendelse af licitation både ved offentlig intervention og privat oplagring, især hvad angår:

i) afgivelse af tilbud eller bud og minimumsmængden pr. ansøgning eller bud

ii) procedurerne for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles, og

iii) udvælgelsen af tilbud, der sikrer, at de bud, der er mest favorable for Unionen, foretrækkes, samtidig med at der åbnes mulighed for, at der ikke nødvendigvis vil blive indgået en kontrakt

p) gennemførelse af EU-handelsklasseskemaerne for slagtekroppe af kvæg, svin og får

q) en anden præsentation for hele og halve kroppe end den, der er fastsat i bilag IV, punkt A.IV, med henblik på konstatering af markedspriser

r) de korrektioner, som medlemsstaterne skal anvende i forbindelse med en anden præsentation for slagtekroppe af kvæg og får, hvis referencepræsentationen ikke anvendes

s) de praktiske ordninger for mærkning af klassificerede slagtekroppe og om Kommissionens beregning af den vejede EU-gennemsnitspris for slagtekroppe af kvæg, svin og får

t) tilladelse til medlemsstaterne til at fastsætte en anden udskæring af svinekroppe end den, der er fastsat i bilag IV, punkt B.III, for svin slagtet på deres område, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

i) Den normale handelspraksis på deres område adskiller sig fra den beskrevne udskæring i bilag IV, punkt B.III, første afsnit.

ii) Tekniske krav berettiger til det.

iii) Slagtekroppene afhudes ensartet.

u) bestemmelserne om, at klassificeringen af slagtekroppe i medlemsstaterne gennemgås på stedet af et EU-udvalg, der er sammensat af eksperter fra Kommissionen og eksperter udpeget af medlemsstaterne, for at sikre, at klassificeringen af slagtekroppe er nøjagtig og pålidelig. Disse bestemmelser skal fastsætte, at Unionen afholder omkostningerne ved gennemgangen.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

▼B

Artikel 21

Andre gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at give medlemsstaterne tilladelse til at anvende følgende klassificeringskriterier, uanset bilag IV, punkt C.III.1, for lam på under 13 kg slagtet vægt:

a) slagtet vægt

b) kødfarve

c) fedningsgrad.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

KAPITEL II

Støtteordninger

Afdeling 1

Ordninger med henblik på at forbedre adgangen til fødevarer

Artikel 22

Målgruppe

Støtteordninger til forbedring af distributionen af landbrugsprodukter og børns kostvaner henvender sig til børn, der er indskrevet i børnehaver/førskoleinstitutioner eller uddannelsesinstitutioner på primær- eller sekundærtrinnet, som forvaltes eller er godkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

Underafdeling 1

Skolefrugtordninger og skolegrønsagsordeninger

Artikel 23

Støtte til uddeling af frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager og bananprodukter til børn

1. Der ydes EU-støtte til:

a) uddeling af produkter hidrørende fra frugt- og grøntsagssektoren, sektoren for forarbejdede frugter og grøntsager og banansektoren til børn i de uddannelsesinstitutioner, som er omhandlet i artikel 22, og

b) visse dermed forbundne omkostninger til logistik og distribution, udstyr, reklame, kontrol, evaluering og ledsageforanstaltninger.

▼B

2. Medlemsstater, der ønsker at deltage i ordningen, fastlægger først på nationalt eller regionalt plan en strategi for dens gennemførelse. De træffer også de ledsageforanstaltninger, der er nødvendige for at gøre ordningen effektiv, og som kan omfatte oplysninger om uddannelsesforanstaltninger vedrørende sunde kostvaner, lokale fødevarekæder og bekæmpelse af fødevarespild.

3. Ved fastlæggelsen af deres strategier opstiller medlemsstaterne en liste over produkter hidrørende fra frugt- og grøntsagssektoren, sektoren for forarbejdede frugter og grøntsager og banansektoren, der vil være støtteberettigede i henhold til deres respektive ordninger. Listen må ikke omfatte produkter, der er anført i bilag V.

I behørigt begrundede tilfælde kan en medlemsstat, der ønsker at sikre et bredt udvalg af produkter under sin ordning eller gøre sin ordning mere attraktiv, dog inden for rammerne af sin strategi fastlægge, at sådanne produkter er støtteberettigede, når der kun er tilsat begrænsede mængder af de stoffer, der er anført i bilaget.

Medlemsstaterne sørger for, at deres kompetente sundhedsmyndigheder godkender listen over sådanne produkter, der er støtteberettigede i henhold til deres ordning.

Medlemsstaterne udvælger deres produkter på grundlag af objektive kriterier, der kan omfatte sundheds- og miljøhensyn, årstid, sort eller tilgængelighed, idet de så vidt muligt prioriterer produkter, der har oprindelse i Unionen, og navnlig lokale indkøb, lokale markeder, korte forsyningskæder eller miljøfordele.

4. Foranstaltninger til fastsættelse af EU-støtten omhandlet i stk. 1 træffes af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

5. EU-støtten i stk. 1 tildeles hver medlemsstat på grundlag af objektive kriterier baseret på deres andel af børn i aldersgruppen 6-10 år.

Medlemsstater, der deltager i ordningen, skal hvert år ansøge om EU-støtte på grundlag af deres strategi, jf. stk. 2.

Foranstaltninger til fastsættelse af minimumsbeløbet for EU-støtte for hver medlemsstat, der deltager i ordningen, og de vejledende og endelige tildelinger af støtte til medlemsstaterne træffes af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

▼B

6. EU-støtten i stk. 1 må ikke bruges som erstatning for finansiering af eventuelle eksisterende nationale skolefrugtordninger med uddeling af frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager samt bananer eller andre uddelingsordninger for skoler, hvori den type produkter indgår.

Hvis en medlemsstat allerede har indført en ordning, der vil være berettiget til EU-støtte i medfør af denne artikel, og denne medlemsstat har til hensigt at udvide den eller gøre den mere effektiv, bl.a. hvad angår ordningens målgruppe eller varighed eller støtteberettigede produkter, kan der dog ydes EU-støtte, forudsat at de maksimale satser, jf. artikel 43, stk. 3, i TEUF, overholdes for så vidt angår forholdet mellem EU-støtten og det samlede nationale bidrag. I dette tilfælde anfører medlemsstaten i sin gennemførelsesstrategi, hvorledes den har til hensigt at udvide sin ordning eller gøre den mere effektiv.

7. Medlemsstaterne kan som supplement til EU-støtten yde national støtte i overensstemmelse med artikel 217.

8. Unionens skolefrugt- og skolegrøntsagsordning berører ikke eventuelle særskilte nationale skolefrugt- og skolegrøntsagsordninger, der er forenelige med EU-lovgivningen.

9. Unionen kan i medfør af artikel 6 i forordning (EU) nr. 1306/2013 også finansiere informations-, overvågnings- og evalueringsforanstaltninger vedrørende skolefrugtordningen og skolegrøntsagsordningen, herunder foranstaltninger til skærpelse af offentlighedens opmærksomhed om ordningen og netværksforanstaltninger i forbindelse hermed.

10. De deltagende medlemsstater tilkendegiver offentligt deres deltagelse i støtteordningen på uddelingsstederne og det faktum, at ordningen er støttet af Unionen.

Artikel 24

Delegerede beføjelser

1. For at give børn sundere kostvaner og for at sikre, at støtten henvender sig til børn i den målgruppe, der er omhandlet i artikel 22, tillægges Kommissionen beføjelse til i overensstemmelse med artikel 227 at vedtage delegerede retsakter vedrørende regler for

a) supplerende kriterier for medlemsstaternes målretning af støtte

b) medlemsstaternes godkendelse og udvælgelse af støtteansøgere

c) udarbejdelse af de nationale eller regionale strategier og ledsageforanstaltninger.

▼B

2. For at sikre, at Unionens midler anvendes effektivt og målrettet, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) metoden til omfordeling af den vejledende fordeling af støtte, jf. artikel 23, stk. 5, mellem medlemsstaterne baseret på de modtagne støtteansøgninger

b) de udgifter i medlemsstaternes strategier, der er berettigede til EU-støtte, og muligheden for at fastsætte et samlet loft over specifikke udgifter

c) medlemsstaternes forpligtelse til at overvåge og evaluere effektiviteten af deres skolefrugt- og skolegrøntsagsordninger.

3. For at skabe større opmærksomhed om støtteordningen tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, som kræver, at medlemsstater med en skolefrugtordning og en skolegrøntsagsordning skal informere om, at Unionen yder støtte til ordningen.

Artikel 25

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter alle de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne underafdeling, herunder:

a) oplysninger, der skal indgå i medlemsstaternes strategier

b) støtteansøgninger og -betalinger

c) offentliggørelsesmetoder og netværksforanstaltninger i forbindelse med ordningen

d) fremlæggelse, form og indhold af overvågnings- og evalueringsrapporter fra medlemsstater, der deltager i Unionens skolefrugt- og skolegrøntsagsordning.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Underafdeling 2

Skolemælksordninger

Artikel 26

Støtte til uddeling af mælk og mejeriprodukter til børn

1. EU-støtte ydes til uddeling af visse mejeriprodukter og forarbejdede mejeriprodukter, som henhører under KN-kode 0401, 0403, 0404 90 og 0406 eller KN-kode 2202 90, til børn i uddannelsesinstitutioner som omhandlet i artikel 22.

▼B

2. Fra den 1. august 2015 skal medlemsstater, der ønsker at deltage i ordningen, først, på nationalt eller regionalt plan, have en strategi for dens gennemførelse. De kan også træffe de ledsageforanstaltninger, der kan omfatte oplysninger om uddannelsesforanstaltninger vedrørende sunde kostvaner, lokale fødevarekæder og bekæmpelse af fødevarespild, der er nødvendige for at gøre ordningen effektiv.

3. Ved fastlæggelsen af deres strategier opstiller medlemsstaterne en liste over mælke- og mejeriprodukter, der vil være støtteberettigede i henhold til deres respektive ordninger, i overensstemmelse med de regler, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 27.

4. Med undtagelse af gratis uddeling af måltider til børn i uddannelsesinstitutioner, må den i stk. 1 omhandlede EU-støtte ikke bruges som erstatning for finansiering af eventuelle eksisterende nationale mælke- og mejeriproduktordninger eller andre uddelingsordninger for skoler, hvori der indgår mælk eller mejeriprodukter. Men hvis en medlemsstat allerede har indført en ordning, som i henhold til denne artikel er berettiget til EU-støtte, og den har til hensigt at udvide ordningen eller gøre den mere effektiv, herunder hvad angår målgruppen for ordningen eller dens varighed eller støtteberettigede produkter, kan der ydes EU-støtte. I sådan et tilfælde anfører medlemsstaten i sin gennemførelsesstrategi, hvorledes den har til hensigt at udvide sin ordning eller gøre den mere effektiv.

5. Medlemsstaterne kan som supplement til EU-støtten yde national støtte i overensstemmelse med artikel 217.

6. Unionens skolemælks- og mejeriproduktordning berører ikke eventuelle særskilte nationale skoleordninger til fremme af indtagelsen af mælk og mejeriprodukter, der er forenelige med EU-retten.

7. Foranstaltninger til fastsættelse af EU-støtten til al mælk og alle mælkeprodukter og den maksimumsmængde, der er berettiget til EU-støtten omhandlet i stk. 1 træffes af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

8. De deltagende medlemsstater tilkendegiver offentligt deres deltagelse i støtteordningen på uddelingsstederne og det faktum, at ordningen er støttet af Unionen.

Artikel 27

Delegerede beføjelser

1. For at tage hensyn til udviklingen i forbrugsmønstre for mejeriprodukter, innovationen og udviklingen på markedet for mejeriprodukter, de disponible mængder af produkterne på Unionens forskellige markeder og de ernæringsmæssige aspekter tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, som fastsætter:

▼B

a) hvilke produkter der er støtteberettigede under ordningen i henhold til bestemmelserne i artikel 26, stk. 1, og under hensyntagen til ernæringsmæssige aspekter

b) medlemsstaternes udarbejdelse af de nationale og regionale strategier, herunder i givet fald ledsageforanstaltninger, og

c) foranstaltninger, der nødvendige med henblik på kontrol og evaluering.

2. For at sikre effektiv anvendelse af EU-støtten tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om:

a) regler om berettigelse til støtte for støttemodtagere og -ansøgere

b) kravet om, at ansøgerne skal godkendes af medlemsstaterne

c) anvendelsen af mejeriprodukter, der omfattes af støtten ved tilberedning af måltider i uddannelsesinstitutioner.

3. For at sikre, at støtteansøgerne overholder deres forpligtelser, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om kravet til sikkerhedsstillelse, når der er udbetalt støtteforskud.

4. For at skabe større opmærksomhed om støtteordningen tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, som fastsætter de betingelser, efter hvilke medlemsstaterne skal informere om, at de deltager i støtteordningen, og at Unionen yder støtte til den.

5. For at sikre, at støtten afspejles i den pris, som produkterne er til rådighed til under ordningen, er Kommissionen beføjet til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der fastsætter regler for prisovervågning under ordningen.

Artikel 28

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter alle de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne underafdeling, herunder vedrørende:

a) procedurerne til sikring af, at den maksimale støtteberettigede mængde ikke overskrides

▼B

b) procedurer for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforskud

c) regler om oplysninger, som medlemsstaterne skal have med henblik på godkendelse af ansøgere, støtteansøgninger og betalinger

d) metoder til offentliggørelse af ordningen

e) forvaltning af prisovervågning, jf. artikel 27, stk. 5.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 2

Støtte i olivenolie- og spiseolivensektoren

Artikel 29

Programmer til støtte for olivenolie- og spiseolivensektoren

1. Unionen finansierer treårige arbejdsprogrammer, der skal udfærdiges af producentorganisationer som defineret i artikel 152, sammenslutninger af producentorganisationer som defineret i artikel 156 eller brancheorganisationer som defineret i artikel 157 på et eller flere af følgende områder:

a) overvågning og forvaltning af markedet i olivenolie- og spiseolivensektoren

b) miljøforbedrende foranstaltninger i forbindelse med olivendyrkning

c) forbedring af konkurrenceevnen inden for olivendyrkning gennem modernisering

d) kvalitetsforbedrende foranstaltninger i forbindelse med produktionen af olivenolie og spiseoliven

e) foranstaltninger vedrørende sporbarhed, certificering og beskyttelse af kvaliteten af olivenolie og spiseoliven, navnlig overvågning af kvaliteten af olivenolie, der sælges til den endelige forbruger, under de nationale forvaltningers tilsyn

f) formidling af oplysninger om de foranstaltninger, der gennemføres af producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer eller brancheorganisationer for at forbedre kvaliteten af olivenolie og spiseoliven.

2. Unionens finansiering af arbejdsprogrammerne i stk. 1, udgør:

a) 11 098 000 EUR om året til Grækenland

b) 576 000 EUR om året til Frankrig og

c) 35 991 000 EUR om året til Italien.

▼B

3. EU-finansieringen af arbejdsprogrammerne i stk. 1 svarer højst til de beløb, som tilbageholdes af medlemsstaterne. Finansieringen af de støtteberettigede omkostninger udgør højst:

a) 75 % for aktiviteter inden for de områder, der er nævnt i stk. 1, litra a), b), og c)

b) 75 % for investeringer i anlægsaktiver og 50 % for de andre aktiviteter inden for det område, der er nævnt i stk. 1, litra d)

c) 75 % for de arbejdsprogrammer, der gennemføres i mindst tre tredjelande eller ikkeproducerende medlemsstater af anerkendte organisationer, jf. stk. 1, fra mindst to producentmedlemsstater inden for de områder, der er nævnt i stk. 1, litra c) og f), og op til 50 % for de andre aktiviteter inden for disse områder.

Medlemsstaten sørger for supplerende finansiering op til 50 % af de omkostninger, der ikke dækkes af EU-finansieringen.

Artikel 30

Delegerede beføjelser

For at sikre en effektiv anvendelse af EU-støtten i artikel 29 og med henblik på at forbedre kvaliteten af produktionen af olivenolie og spiseoliven tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) med hensyn til de områder, der er omhandlet i artikel 29, stk. 1, de specifikke foranstaltninger, der kan finansieres med støtte fra Unionen, og de aktiviteter og udgifter, der ikke kan finansieres således

b) medlemsstaternes minimumstildeling af EU-finansiering til specifikke områder

c) kravet om at stille sikkerhed, når der indgives anmodning om godkendelse af et arbejdsprogram, og i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforskud

d) de kriterier, som medlemsstaterne skal tage hensyn til i forbindelse med udvælgelse og godkendelse af arbejdsprogrammer.

▼B

Artikel 31

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige til anvendelse af denne afdeling, vedrørende:

a) gennemførelse af arbejdsprogrammer og ændringer til sådanne programmer

b) udbetaling af støtte, herunder forskudsbetalinger

c) proceduren for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles, når der indgives anmodning om godkendelse af et arbejdsprogram, og i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforskud.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 3

Støtte til frugt- og grøntsagssektoren

Artikel 32

Driftsfonde

1. Frugt- og grøntsagsproducentorganisationer og/eller sammenslutninger heraf kan oprette en driftsfond. Fonden finansieres af:

a) finansielle bidrag fra:

   i) medlemmerne af producentorganisationen og/eller producentorganisationen selv eller

   ii) sammenslutninger af producentorganisationer gennem disse sammenslutningers medlemmer

b) EU-tilskud, der kan ydes til producentorganisationer eller til deres sammenslutninger, hvis disse sammenslutninger fremlægger, forvalter og gennemfører et driftsprogram eller et delvist driftsprogram efter de nærmere bestemmelser og betingelser, der vedtages af Kommissionen ved delegerede retsakter i henhold til artikel 37 og gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 38.

2. Driftsfonde må kun anvendes til finansiering af driftsprogrammer, der har været fremlagt for medlemsstaterne og godkendt af disse.

Artikel 33

Driftsprogrammer

1. Driftsprogrammer i frugt- og grøntsagssektoren skal have en varighed på mindst tre år og højst fem år. De skal have mindst to af de mål, der er nævnt i artikel 152, stk. 1, litra c), eller to af følgende mål:

a) produktionsplanlægning, herunder prognoser for og opfølgning på produktionen og forbruget

▼B

b) forbedring af produktkvalitet for både friske og forarbejdede produkter

c) forøgelse af produkters handelsværdi

d) iværksættelse af salgsfremmende foranstaltninger for både friske og forarbejdede produkter

e) fremme af miljøforanstaltninger, navnlig på vandområdet, og miljøvenlige produktionsmetoder, herunder økologisk landbrug

f) kriseforebyggelse og -styring.

Driftsprogrammerne skal forelægges medlemsstaterne til godkendelse.

2. Sammenslutninger af producentorganisationer kan også fremlægge et helt eller et delvist driftsprogram bestående af foranstaltninger, som er fastlagt, men ikke gennemført, af medlemsorganisationerne som led i deres driftsprogrammer. Disse sammenslutninger af producentorganisationers driftsprogrammer er underlagt de samme regler som producentorganisationers driftsprogrammer, og de behandles med medlemsorganisationernes driftsprogrammer.

I denne forbindelse sikrer medlemsstaterne, at:

a) foranstaltningerne i driftsprogrammerne for en sammenslutning af producentorganisationer finansieres fuldt ud af bidrag fra denne sammenslutnings medlemsorganisationer, og at midlerne tildeles fra de pågældende medlemsorganisationers driftsfonde

b) foranstaltningerne og den tilsvarende finansielle andel fastlægges i hver medlemsorganisations driftsprogram

c) der ikke sker dobbeltfinansiering.

3. Kriseforebyggelse og -styring som omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra f), tager sigte på at undgå og håndtere kriser på frugt- og grøntsagsmarkederne og omfatter i denne sammenhæng:

a) investeringer med henblik på en mere effektiv forvaltning af de mængder, der bringes i omsætning

b) uddannelsesforanstaltninger og udveksling af bedste praksis

c) salgsfremstød og kommunikation, som forebyggelse eller i en kriseperiode

d) støtte til dækning af administrationsomkostningerne ved oprettelse af gensidige fonde

e) genplantning af frugtplantager, hvis det er nødvendigt efter en obligatorisk rydning af sundheds- eller plantesundhedsårsager efter ordre fra medlemsstatens kompetente myndighed

▼B

f) tilbagekøb fra markedet

g) grøn høst eller undladt høst af frugt og grøntsager

h) høstforsikring.

Der ydes støtte til høstforsikring for at bidrage til at beskytte producenternes indtægter, når der forekommer tab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, sygdomme eller skadedyrsangreb.

Forsikringsaftaler skal kræve, at støttemodtagere træffer nødvendige risikoforebyggelsesforanstaltninger.

Kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger, herunder tilbagebetaling af hovedstol og renter, jf. femte afsnit, må højst tegne sig for en tredjedel af de udgifter, der afholdes inden for rammerne af driftsprogrammet.

For at finansiere kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger kan producentorganisationer optage lån på kommercielle vilkår. I så fald kan tilbagebetalingen af hovedstolen og renterne på disse lån indgå i driftsprogrammet og således være berettiget til finansiel støtte fra Unionen i henhold til artikel 34. Enhver specifik foranstaltning som led i kriseforebyggelse og krisestyring kan finansieres via sådanne lån, eller direkte, eller på begge måder.

4. I denne afdeling forstås ved:

a) »grøn høst«: høst på et givet areal af samtlige umodne uafsættelige produkter, der ikke forud for den grønne høst er blevet beskadiget på grund af vejrforhold, sygdom eller andre årsager

b) »undladt høst«: afslutning af den igangværende produktionscyklus på et givet areal, hvor produktet er veludviklet og af sund og sædvanlig handelskvalitet. Hvis produkterne ødelægges på grund af vejrforhold eller sygdom, betragtes det dog ikke som undladt høst.

5. Medlemsstaterne sikrer:

a) at driftsprogrammerne omfatter to eller flere miljøforanstaltninger, eller

b) at mindst 10 % af udgifterne under driftsprogrammerne omfatter miljøforanstaltninger.

Miljøforanstaltninger skal opfylde de krav, som gælder for betalinger for miljø- og klimavenligt landbrug, jf. artikel 28, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1305/2013.

▼B

Hvis mindst 80 % af de producenter, som er tilsluttet en producentorganisation, er omfattet af et eller flere identiske tilsagn som led i miljø- og klimavenligt landbrug i henhold til artikel 28, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1305/2013 regnes hvert af disse tilsagn som en miljøforanstaltning, jf. dette stykkes første afsnit, litra a).

Støtten til de miljøforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, dækker de ekstraomkostninger og det indkomsttab, der følger af denne foranstaltning.

6. Medlemsstaterne sikrer, at investeringer, der øger miljøbelastningen, kun er tilladt, hvis der er truffet effektive foranstaltninger til at beskytte miljøet mod belastningen.

Artikel 34

Finansiel bistand fra Unionen

1. Den finansielle støtte fra Unionen er lig med de finansielle bidrag i artikel 32, stk. 1, litra a), som reelt er betalt, men begrænses til 50 % af de udgifter, der reelt er afholdt.

2. Den finansielle støtte fra Unionen kan højst udgøre 4,1 % af værdien af hver producentorganisations eller dens sammenslutnings afsatte produktionsmængde.

Denne procentdel kan dog for så vidt angår producentorganisationer forhøjes til 4,6 % af værdien af den afsatte produktion, forudsat at det beløb, der overstiger 4,1 % af værdien af den afsatte produktion, udelukkende anvendes til kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger.

I tilfælde af sammenslutninger af producentorganisationer kan denne procentdel forhøjes til 4,7 % af værdien af den afsatte produktion, hvis den del af beløbet, som overstiger 4,1 % af værdien af den afsatte produktion, udelukkende anvendes til kriseforebyggelses- eller krisestyringsforanstaltninger, der iværksættes af sammenslutningen af producentorganisationer på vegne af dens medlemmer.

3. Efter anmodning fra en producentorganisation kan den procentsats på 50 %, som er nævnt i stk. 1, forhøjes til 60 % for et driftsprogram eller en del af et driftsprogram, der opfylder mindst én af følgende betingelser:

a) det forelægges af flere EU-producentorganisationer, der deltager i tværnationale foranstaltninger i forskellige medlemsstater

▼B

b) det forelægges af én eller flere producentorganisationer for foranstaltninger, der gennemføres af en branche

c) det vedrører kun særlig støtte til produktion af økologiske produkter, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 ([1])

d) det er det første, der forelægges af en anerkendt producentorganisation, som er fremkommet ved en sammenlægning af to anerkendte producentorganisationer

e) det er det første, der forelægges af en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer

f) det forelægges af producentorganisationer i medlemsstater, hvor producentorganisationerne afsætter under 20 % af frugt- og grøntsagsproduktionen

g) det forelægges af en producentorganisation i en af regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF.

4. Den procentsats på 50 %, der er nævnt i stk. 1, forhøjes til 100 % ved tilbagekøb fra markedet af frugt og grøntsager, der ikke må overstige 5 % af hver producentorganisations afsatte produktionsmængde, og som afhændes:

a) ved gratis uddeling til velgørende institutioner eller stiftelser, der er godkendt af medlemsstaterne til dette formål, til brug i deres arbejde til fordel for personer, som i henhold til deres lands lovgivning har ret til offentlig understøttelse, navnlig fordi de ikke råder over tilstrækkelige midler til deres underhold, eller

b) ved gratis uddeling til enhver af følgende: fængsler, skoler, de i artikel 22 omhandlede institutioner, feriekolonier, hospitaler og alderdomshjem, som medlemsstaterne udpeger, idet de træffer de nødvendige foranstaltninger, så disse mængder uddeles som supplement til de mængder, disse institutioner normalt indkøber.

Artikel 35

National finansiel bistand

1. I de områder af medlemsstaterne, hvor producenterne i sektoren for frugt og grøntsager kun er organiseret i ringe grad, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der giver medlemsstaterne tilladelse efter behørigt begrundet anmodning fra dem til at yde producentorganisationerne en national finansiel støtte, som ikke må overstige 80 % af de finansielle bidrag, der er omhandlet i artikel 32, stk. 1, litra a). Denne støtte supplerer driftsfonden.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1).

▼B

2. I de områder af medlemsstater, hvor under 15 % af områdernes frugt- og grøntsagsproduktionens værdi afsættes gennem producentorganisationer, foreninger af producentorganisationer og producentsammenslutninger og -organisationer, der er nævnt i artikel 27 i forordning (EU) nr. 1305/2013, og hvor områdernes frugt- og grøntsagsproduktionen udgør mindst 15 % af den samlede landbrugsproduktion, kan den nationale finansielle støtte, der er nævnt i denne artikels stk. 1, efter anmodning fra den pågældende medlemsstat refunderes af Unionen.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, vedrørende denne refusion. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 36

Nationale regler og national strategi for driftsprogrammer

1. Medlemsstaterne fastsætter nationale regler indeholdende betingelserne for de miljøforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 33, stk. 5. Disse regler skal navnlig fastsætte, at sådanne foranstaltninger skal opfylde de relevante krav i forordning (EU) nr. 1305/2013, særlig kravene i forordningens artikel 3.

Medlemsstaterne sender udkastet til disse regler til Kommissionen, som ved gennemførelsesretsakter, der vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3, kan kræve det ændret inden for tre måneder af indsendelsen, hvis den konstaterer, at udkastet ikke bidrager til opnåelsen af de mål, der er opstillet i artikel 191 i TEUF og i Unionens syvende miljøhandlingsprogram. Investeringer på individuelle bedrifter, der støttes af driftsprogrammer, skal også overholde disse mål.

2. Hver medlemsstat udarbejder en national strategi for bæredygtige driftsprogrammer på frugt- og grøntsagsmarkedet. En sådan strategi skal omfatte følgende:

a) en analyse af situationen med hensyn til styrker og svagheder og udviklingspotentiale

b) en begrundelse for de valgte prioriteter

c) driftsprogrammernes og instrumenternes mål samt resultatindikatorer

d) vurdering af driftsprogrammerne

e) producentorganisationernes indberetningsforpligtelser.

Den nationale strategi skal også omfatte de nationale regler, jf. stk. 1.

▼B

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på medlemsstater, som ikke har nogen anerkendte producentorganisationer.

Artikel 37

Delegerede beføjelser

For at sikre effektiv, målrettet og bæredygtig udnyttelse af støtten til producentorganisationer og deres sammenslutninger i sektoren for frugt og grøntsager tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende regler for:

a) driftsfonde og driftsprogrammer hvad angår:

i) overslag over, producentorganisationers og deres sammenslutningers beslutninger vedrørende finansielle bidrag og anvendelsen af driftsfonde

ii) foranstaltninger, aktioner, udgifter og udgifter til administration og personale, der skal indgå i eller udelukkes fra driftsprogrammer, ændringer heraf og yderligere krav, der skal fastlægges af medlemsstaterne

iii) forhindring af dobbeltfinansiering mellem driftsprogrammer og programmer for udvikling af landdistrikter

iv) sammenslutninger af producentorganisationers driftsprogrammer

v) særlige regler for de tilfælde, hvor sammenslutninger af producentorganisationer helt eller delvist forvalter, behandler, gennemfører og fremlægger driftsprogrammer

vi) forpligtelse til at anvende fælles indikatorer med henblik på overvågning og evaluering af driftsprogrammer

b) nationale regler og nationale strategier for driftsprogrammer hvad angår forpligtelsen til at overvåge og evaluere de nationale reglers og strategiers effektivitet

c) finansiel bistand fra Unionen hvad angår:

i) grundlaget for beregning af den finansielle bistand fra Unionen og af værdien af den afsatte produktion som omhandlet i artikel 34, stk. 2

ii) referenceperioder for støtteberegning iii)

▼B

iii) forskudsbetalinger og kravet om at stille sikkerhed i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforskud

iv) særlige regler for finansiering af driftsprogrammer fra sammenslutninger af producentorganisationer, navnlig med hensyn til anvendelsen af de i artikel 34, stk. 2, omhandlede begrænsninger

d) kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger hvad angår:

i) medlemsstaternes mulighed for ikke at anvende en eller flere kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger

ii) betingelser, der vedrører artikel 31, stk. 3, første afsnit, litra a), b) og c)

iii) medlemsstaternes beslutning om tilbagekøbte produkters anvendelsesformål

iv) maksimumsstøtte i forbindelse med tilbagekøb fra markedet

v) krav om forhåndsmeddelelse i tilfælde af tilbagekøb fra markedet

vi) grundlaget for beregning af den afsatte produktionsmængde til gratis uddeling som omhandlet i artikel 34, stk. 4, og fastsættelse af den maksimale afsatte produktionsmængde i tilfælde af tilbagekøb

vii) krav om anbringelse af EU-symbolet på emballager med produkter til gratis uddeling

viii) betingelser for modtagere af tilbagekøbte produkter

ix) anvendelse af udtryk med henblik på denne afdeling

x) betingelser, der skal vedtages af medlemsstaterne, vedrørende grøn høst og undladt høst

xi) høstforsikring

xii) gensidige fonde, og

xiii) betingelserne vedrørende og fastsættelse af et loft over udgifter til genplantning af frugtplantager af sundheds- eller plantesundhedsårsager i overensstemmelse med artikel 33, stk. 3, første afsnit, litra e)

▼B

e) national finansiel bistand hvad angår:

i) producenters organiseringsgrad ii) iii)

ii) kravet om at stille sikkerhed i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforskud

iii) maksimal national finansielle støtte, der kan refunderes af Unionen.

Artikel 38

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter foranstaltninger vedrørende:

a) forvaltning af driftsfonde

b) oplysninger, der skal indgå i de driftsprogrammer, nationale regler og nationale strategier, som er omhandlet i artikel 36, fremlæggelsen af driftsprogrammer for medlemsstaterne, tidsfrister, ledsagedokumenter og medlemsstaternes godkendelse

c) producentorganisationers og sammenslutninger af producentorganisationers gennemførelse af driftsprogrammer

d) fremlæggelse, form og indhold af overvågnings- og evalueringsrapporter om nationale strategier og driftsprogrammer

e) støtteansøgninger og -betalinger, herunder forskuds- og delbetalinger

f) praktiske ordninger for anbringelse af det EU- symbolet på emballager med produkter til gratis uddeling

g) overholdelse af handelsnormer i tilfælde af tilbagekøb

h) transport- sorterings- og emballeringsomkostninger i tilfælde af gratis uddeling

i) salgsfremme-, kommunikations- og uddannelsesforanstaltninger i forbindelse med kriseforebyggelse og krisestyring

j) gennemførelse af tilbagekøb, grøn høst, undladt høst og høstforsikringsforanstaltninger

▼B

k) anvendelse, godkendelse, betaling og refusion af national finansiel bistand

l) procedurer for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforskud. k) l)

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 4

Støtteprogrammer for vinsektoren

Underafdeling 1

Generelle bestemmelser og støtteberettigede foranstaltninger

Artikel 39

Anvendelsesområde

I denne afdeling fastsættes der regler for tildeling af EU-midler til medlemsstaterne og for medlemsstaternes anvendelse af sådanne midler under femårige nationale støtteprogrammer (i det følgende benævnt »støtteprogrammer«) til finansiering af specifikke foranstaltninger til støtte for vinsektoren.

Artikel 40

Overensstemmelse og sammenhæng

1. Støtteprogrammer skal være forenelige med EU-retten og skal være i overensstemmelse med Unionens aktiviteter, politikker og prioriteter.

2. Medlemsstaterne er ansvarlige for støtteprogrammer og sikrer, at de er indbyrdes overensstemmende, og at de udarbejdes og gennemføres på en objektiv måde under hensyntagen til de berørte producenters økonomiske situation og nødvendigheden af at undgå uberettiget forskelsbehandling af producenterne.

3. Der ydes ikke støtte til:

a) forskningsprojekter og foranstaltninger til støtte for andre forskningsprojekter end dem, der er omhandlet i artikel 45, stk. 2, litra d) og e)

b) foranstaltninger i medlemsstaternes programmer for udvikling af landdistrikter i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013.

Artikel 41

Forelæggelse af støtteprogrammer

▼C2

1. Hver af de producentmedlemsstater, der er nævnt i bilag VI, forelægger Kommissionen et udkast til et femårigt støtteprogram, der indeholder mindst en af de i artikel 43 nævnte støtteberettigede foranstaltninger.

▼B

2. Støtteforanstaltningerne i udkast til støtteprogrammer udarbejdes på det geografiske niveau, som medlemsstaterne finder mest relevant. Inden udkastet til støtteprogram forelægges Kommissionen, gør medlemsstaterne det til genstand for høringer af de kompetente myndigheder og organisationer på det relevante geografiske niveau.

3. Hver medlemsstat forelægger ét udkast til støtteprogram, hvori der kan tages hensyn til særlige regionale forhold.

4. Et støtteprogram iværksættes tre måneder efter, at et udkast til støtteprogram er blevet forelagt Kommissionen.

Kommissionen kan dog vedtage gennemførelsesretsakter, der fastslår, at det forelagte støtteprogram ikke opfylder reglerne i denne afdeling, og underrette medlemsstaten herom. I så fald forelægger medlemsstaten Kommissionen et ændret udkast til støtteprogram. Det ændrede støtteprogram iværksættes to måneder efter, at det ændrede udkast til støtteprogram er blevet forelagt, medmindre det fortsat ikke opfylder betingelserne, i hvilket tilfælde dette afsnit finder anvendelse.

Disse gennemførelsesakter vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

5. Stk. 4 finder tilsvarende anvendelse på ændringer i de gældende støtteprogrammer, som medlemsstaterne har forelagt.

Artikel 42

Forelæggelse af støtteprogrammer

Støtteprogrammer skal som minimum omfatte følgende elementer:

a) en detaljeret beskrivelse af de foreslåede foranstaltninger og de kvantificerede mål herfor

b) resultaterne af de afholdte høringer

c) en vurdering af de forventede tekniske, økonomiske, miljømæssige og sociale virkninger

d) en tidsplan for foranstaltningernes gennemførelse

e) en generel finansieringsoversigt, der viser de ressourcer, der skal sættes ind, og den påtænkte vejledende fordeling heraf på foranstaltningerne i overensstemmelse med de budgetmæssige grænser, der er fastsat i bilag VI

f) de kriterier og kvantitative indikatorer, der skal anvendes til overvågning og evaluering, samt de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at støtteprogrammerne gennemføres korrekt og effektivt og

▼B

g) angivelse af de kompetente myndigheder og organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af støtteprogrammet.

Artikel 43

Støtteberettigede foranstaltninger

Støtteprogrammerne kan kun indeholde én eller flere af følgende foranstaltninger:

a) salgsfremstød i overensstemmelse med artikel 45

b) omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer i overensstemmelse med artikel 46

c) grøn høst i overensstemmelse med artikel 47

d) gensidige fonde i overensstemmelse med artikel 48

e) høstforsikring i overensstemmelse med artikel 49

f) investeringer i overensstemmelse med artikel 50

g) innovation i vinsektoren i overensstemmelse med artikel 51

h) destillation af biprodukter i overensstemmelse med artikel 52.

Artikel 44

Generelle regler for støtteprogrammer

1. Fordelingen af de disponible EU-midler og budgetgrænserne er fastsat i bilag VI.

2. Unionen yder kun støtte til støtteberettigede udgifter, der afholdes efter forelæggelsen af det relevante udkast til støtteprogram.

3. Medlemsstaterne bidrager ikke til dækning af omkostningerne i forbindelse med de foranstaltninger, der finansieres af Unionen under støtteprogrammerne.

Underafdeling 2

Specifikke støtteforanstaltninger

Artikel 45

Salgsfremstød

1. Der ydes støtte i henhold til denne artikel til dækning af oplysningsforanstaltninger og salgsfremmende foranstaltninger for EU-vine:

a) i medlemsstaterne med henblik på at orientere forbrugerne om et ansvarligt vinforbrug og om EU-ordningerne for oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser eller

b) i tredjelande med henblik på at forbedre vinenes konkurrenceevne.

▼B

2. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra b), gælder vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse eller vine med angivelse af druesort og må kun omfatte et eller flere af følgende:

a) public relations, salgsfremme eller reklame, der sætter fokus på de høje standarder ved EU-produkter, specielt med hensyn til kvalitet, fødevaresikkerhed eller miljø

b) deltagelse i arrangementer, messer eller udstillinger af international betydning

c) oplysningskampagner, navnlig om EU-ordningerne for oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og økologisk produktion

d) undersøgelser af nye markeder, som er nødvendige for at udvide afsætningsmulighederne

e) evalueringsundersøgelser af resultaterne af oplysningsforanstaltninger og salgsfremmende foranstaltninger.

3. EU-tilskuddet til oplysningsforanstaltninger eller salgsfremmende foranstaltninger omhandlet i stk. 1 må højst udgøre 50 % af de støtteberettigede udgifter.

Artikel 46

Omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer

1. Formålet med foranstaltningerne til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer er at øge vinproducenternes konkurrenceevne.

2. Der ydes kun støtte til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, hvis medlemsstaterne forelægger en opgørelse over deres produktionskapacitet i overensstemmelse med artikel 145, stk. 3.

3. Støtten til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, der også kan bidrage til at forbedre bæredygtige produktionssystemer og vinsektorens miljøaftryk, må kun vedrøre én eller flere af følgende aktiviteter:

a) sortsomstilling, også ved hjælp af dobbeltpodning

b) flytning af vindyrkningsarealer

c) genplantning af vindyrkningsarealer, hvis det er nødvendigt efter en obligatorisk rydning af sundheds- eller plantesundhedsårsager efter ordre fra medlemsstatens kompetente myndighed

▼B

d) forbedring af driftsmetoder, navnlig indførelse af avancerede systemer for bæredygtig produktion.

Der ydes ikke støtte til den normale fornyelse af vindyrkningsarealer, dvs. genplantning af den samme parcel med samme vindruesort efter samme vindyrkningsmetode, når vinstokkene er udtjente.

Medlemsstaterne kan fastlægge yderligere specifikationer, særlig vedrørende de genbeplantede vindyrkningsarealers alder.

4. Støtten til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, navnlig forbedring af driftsmetoder, må kun ydes som:

a) godtgørelse til producenterne for indkomsttab i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningen

b) tilskud til omstrukturerings- og omstillingsomkostningerne.

5. Godtgørelse til producenterne for indkomsttab, jf. stk. 4, litra a), kan dække op til 100 % af det pågældende tab og ydes i en af følgende former:

a) uanset del II, afsnit I, kapitel III, afdeling IVa, underafdeling II, i forordning (EF) nr. 1234/2007 om fastlæggelse af overgangsordningen for plantningsrettigheder, tilladelse til dyrkning af gamle og nye vinstokke indtil udløbet af overgangsordningen i en periode, som højst må være på tre år

b) en økonomisk godtgørelse.

6. EU-tilskuddet til de faktiske omkostninger i forbindelse med omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer må højst udgøre 50 %. I mindre udviklede regioner må EU-tilskuddet til omstrukturerings- og omstillingsomkostninger højst udgøre 75 %.

Artikel 47

Grøn høst

1. I denne artikel forstås ved »grøn høst«: fuldstændig destruktion eller fjernelse af endnu ikke modne drueklaser, der bringer udbyttet af det pågældende areal ned på nul.

Det forhold, at der efter den normale produktionscyklus (undladt høst) er efterladt salgbare druer på planterne, betragtes ikke som grøn høst.

2. Der ydes støtte til grøn høst for at bidrage til at genoprette balancen mellem udbud og efterspørgsel på Unionens vinmarked og dermed forebygge markedskriser.

▼B

3. Støtten til grøn høst kan ydes som godtgørelse i form af et fast beløb pr. hektar, som skal fastsættes af den berørte medlemsstat. Der udbetales højst 50 % af summen af de direkte omkostninger til destruktion eller fjernelse af drueklaser og indkomsttabet som følge af denne destruktion eller fjernelse.

4. Den berørte medlemsstat etablerer en ordning baseret på objektive kriterier for at sikre, at grøn høst-foranstaltningen ikke medfører, at de enkelte vinproducenter modtager en godtgørelse, som overstiger det loft, der er fastsat i stk. 3.

Artikel 48

Gensidige fonde

1. Der ydes støtte til oprettelse af gensidige fonde for at bistå producenter, der ønsker at forsikre sig mod markedssvingninger.

2. Støtten til oprettelse af gensidige fonde kan ydes i form af midlertidig og degressiv støtte til dækning af fondenes administrationsomkostninger.

Artikel 49

Høstforsikring

1. Der ydes støtte til høstforsikring for at bidrage til at beskytte producenternes indtægter, når der forekommer tab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, sygdomme eller skadedyrsangreb.

Forsikringsaftaler skal kræve, at støttemodtagere træffer de nødvendige risikoforebyggelsesforanstaltninger.

2. Støtten til høstforsikring kan ydes i form af et finansielt tilskud fra Unionen, som ikke er højere end:

a) 80 % af producenternes udgifter til præmier for forsikring mod tab som følge af ugunstige vejrforhold, der kan henregnes under naturkatastrofer

b) 50 % af producenternes udgifter til præmier for forsikring:

   i) mod tab som omhandlet i litra a) og andre tab som følge af ugunstige vejrforhold

   ii) mod tab som følge af dyre- eller plantesygdomme eller skadedyrsangreb.

▼B

3. Der kan ydes støtte til høstforsikring, hvis forsikringserstatningerne ikke dækker mere end 100 % af producenternes indkomsttab, idet der tages hensyn til eventuelle udbetalinger til producenterne under andre støtteordninger i forbindelse med den forsikrede risiko.

4. Støtten til høstforsikring må ikke forvride konkurrencen på forsikringsmarkedet.

Artikel 50

Investeringer

1. Der kan ydes støtte til materielle eller immaterielle investeringer i forarbejdningsfaciliteter og vinbedriftsinfrastruktur samt afsætningsstrukturer og -redskaber. Disse investeringer sigter mod generelt at forbedre virksomhedens resultater og tilpasningen til markedets behov samt øge dens konkurrenceevne og vedrører produktion eller afsætning af de vinavlsprodukter, der er omhandlet i bilag VII, del II, herunder med henblik på at opnå større besparelser på energien, forbedre den generelle energieffektivitet og de bæredygtige processer

2. Støtte i henhold til stk. 1 med maksimumssats:

a) ydes kun til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ([1])

b) gælder derudover for alle virksomheder i regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF, og de mindre øer i Det Ægæiske Hav som defineret i artikel 1, stk. 2, i Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 229/2013 ([2]).

For virksomheder, der ikke er omfattet af afsnit I, artikel 2, stk. 1, i bilaget til henstilling 2003/361/EF, med færre end 750 medarbejdere eller med en omsætning på under 200 mio. EUR halveres den maksimale støttesats.

Der ydes ikke støtte til virksomheder i vanskeligheder i den betydning, der er angivet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ([3]).

3. De støtteberettigede udgifter omfatter ikke omkostninger, der ikke er støtteberettigede, jf. artikel 69, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

4. Der anvendes følgende maksimumssatser for EU-bidraget i forbindelse med støtteberettigede investeringsudgifter:

([1]) Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

([3]) EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

▼B

a) 50 % i mindre udviklede regioner

b) 40 % i regioner, der ikke er mindre udviklede regioner

c) 75 % i regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF

d) 65 % på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, som defineret i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 229/2013.

5. Artikel 71 i forordning (EU) nr. 1303/2013 finder tilsvarende anvendelse på støtte, der er nævnt i stk. 1 i denne artikel.

Artikel 51

Innovation inden for vinsektoren

Der kan udbetales støtte til materielle eller immaterielle investeringer, der sigter mod udvikling af nye produkter, processer og teknologier vedrørende produkterne i bilag VII, del II. Støtten sigter mod at øge afsætningsmuligheden og konkurrenceevnen for Unionens vinavlsprodukter og kan omfatte et element af vidensoverførsel. De maksimale støttesatser for Unionens bidrag til støtte efter denne artikel er de samme som de i artikel 50, stk. 4, fastsatte.

Artikel 52

Destillation af biprodukter

1. Der kan ydes støtte til frivillig eller obligatorisk destillation af biprodukter fra vinfremstilling, der opfylder betingelserne i bilag VIII, del II, afdeling D.

Støtten fastsættes pr. volumenprocent og pr. hl produceret alkohol. Der ydes ikke støtte til alkoholindholdet i biprodukter, der skal destilleres, hvis det overstiger alkoholindholdet i den producerede vin med 10 %.

2. Støtten udbetales til destillerier, der forarbejder biprodukter fra vinfremstilling leveret til destillation til råalkohol med et alkoholindhold på mindst 92 % volume.

Medlemsstaterne kan gøre støttetildelingen afhængig af en sikkerhedsstillelse fra støttemodtagerens side.

3. De maksimale støtteniveauer baseres på indsamlings- og forarbejdningsomkostningerne og fastsættes af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 54.

4. Den pågældende støtte omfatter et fast beløb som godtgørelse for omkostninger ved indsamling af disse biprodukter fra vinfremstilling. Dette beløb overføres fra destilleriet til producenten, hvis de pågældende omkostninger bæres af denne.

▼B

5. Den alkohol, der fremkommer ved støttet destillation som nævnt i stk. 1, anvendes udelukkende til industri- eller energiformål for at undgå konkurrenceforvridning.

Underafdeling 3

Procedurebestemmelser

Artikel 53

Delegerede beføjelser

For at sikre, at formålet med medlemsstaternes vinstøtteprogrammer opfyldes og EU-midlerne anvendes effektivt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) regler for ansvaret for udgifterne fra den dato, hvor støtteprogrammerne modtages eller ændres af Kommissionen, til den dato, hvor de anvendes,

b) regler for indholdet af støtteprogrammer og for udgifter, udgifter til administration og personale og foranstaltninger, der kan medtages i medlemsstaternes støtteprogrammer, og betingelserne samt muligheden for at foretage betalinger via formidlere i forbindelse med støtte af høstforsikring i henhold til artikel 49

c) regler for krav om at stille sikkerhed i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforskud,

d) regler for anvendelse af udtryk med henblik på denne afdeling

e) regler for fastsættelse af et loft over udgifter til genplantning af vindyrkningsarealer af sundheds- eller plantesundhedsårsager i overensstemmelse med artikel 46, stk. 3, første afsnit, litra c)

f) regler for hindring af dobbeltfinansiering mellem:

   i) de forskellige operationer af en medlemsstats vinstøtteprogram og

   ii) en medlemsstats vinstøtteprogram og dens programmer for udvikling af landdistrikter eller programmer til salgsfremstød

g) regler for producenters forpligtelse til at trække biprodukter fra vinfremstilling tilbage og for undtagelser fra denne forpligtelse med henblik på at undgå yderligere administrative byrder og regler i forbindelse med frivillig certificering af destillerier

h) regler, der gør det muligt for medlemsstaterne at fastsætte betingelser for korrekt anvendelse af støtteforanstaltninger i deres programmer.

▼B

Artikel 54

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter foranstaltninger vedrørende:

a) fremlæggelse af støtteprogrammer, den finansielle planlægning i forbindelse hermed og revision af støtteprogrammer

b) ansøgnings-, udvælgelses- og betalingsprocedurer

c) fremlæggelse, form og indhold af rapporter om og evalueringer af medlemsstaternes støtteprogrammer

d) medlemsstaternes fastsættelse af støttesatser for grøn høst og destillation af biprodukter

e) medlemsstaternes finansielle forvaltning og bestemmelser om anvendelse af støtteforanstaltningerne

f) procedurer for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforskud.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 5

Støtte i biavlssektoren

Artikel 55

Nationale programmer og finansiering

1. For at forbedre de generelle betingelser for produktion og afsætning af biavlsprodukter kan medlemsstaterne udarbejde nationale programmer for biavlssektoren for en periode på tre år (»biavlsprogrammer«). Disse programmer udarbejdes i samarbejde med repræsentative organisationer inden for biavl.

2. EU-tilskuddet til biavlsprogrammerne svarer til 50 % af de udgifter, som medlemsstaterne har afholdt i forbindelse med disse programmer, som godkendt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 1, litra c).

3. For at blive berettiget til det EU-tilskud, der er nævnt i stk. 2, gennemfører medlemsstaterne en undersøgelse af produktions- og afsætningsstrukturen inden for biavlssektoren på deres områder.

4. Følgende foranstaltninger kan indgå i biavlsprogrammerne:

a) faglig bistand til biavlere og biavlerorganisationer

b) bekæmpelse af skadegørere og bisygdomme, særlig varroasyge

▼B

c) rationalisering af flytninger af bistader

d) foranstaltninger til støtte for laboratorier, der analyserer biavlsprodukter med henblik på at hjælpe biavlere med at markedsføre og øge værdien af deres produkter

e) foranstaltninger til støtte for genoprettelse af bibestandene i EU

f) samarbejde med specialorganer om gennemførelse af programmer for anvendt forskning vedrørende biavl og biavlsprodukter

g) markedsovervågning

h) forbedring af produktkvaliteten med henblik på at udnytte produkternes potentiale på markedet.

Artikel 56

Delegerede beføjelser

1. For at sikre effektiv anvendelse af EU-midlerne til biavl tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) forhindring af dobbeltfinansiering mellem medlemsstaternes biavlsprogrammer og programmer for udvikling af landdistrikter

b) grundlaget for tildeling af Unionens finansielle bidrag til hver deltagende medlemsstat baseret bl.a. på det samlede antal bistader i Unionen.

2. For at sikre, at EU-støtteordningen er tilpasset den seneste udvikling, og at de omfattede foranstaltninger fører til en forbedring af de generelle betingelser for produktion og afsætning af biavlsprodukter, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at ajourføre listen over de foranstaltninger i artikel 55, stk. 4, der kan medtages i medlemsstaternes biavlsprogrammer, ved at tilføje andre foranstaltninger eller tilpasse disse foranstaltninger uden at lade nogen af dem udgå. Denne ajourføring af listen over foranstaltninger berører ikke de nationale programmer, der er vedtaget inden ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt.

Artikel 57

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelse af denne afdeling, vedrørende:

a) indholdet af nationale programmer og af medlemsstaternes undersøgelser af produktions- og afsætningsstrukturen i deres biavlssektor

▼B

b) proceduren for omfordeling af uudnyttede midler

c) godkendelse af de biavlsprogrammer, som medlemsstaterne indsender, herunder tildelingen af Unionens finansielle bidrag til hver deltagende medlemsstat ogmaksimumsstøtten for medlemsstater.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 6

Støtte i humlesektoren

Artikel 58

Støtte til producentorganisationer

1. Unionen yder støtte til producentorganisationer i humlesektoren, der er anerkendt i henhold til artikel 152, med henblik på at finansiere forfølgelsen af de mål, der er omhandlet i artikel 152, stk. 1, litra c), nr. i), ii) eller iii).

2. Unionens finansiering af støtten til producentorganisationer som omhandlet i stk. 1 udgør 2 277 000 EUR om året for Tyskland.

Artikel 59

Delegerede beføjelser

For at sikre, at støtten i artikel 58 finansierer forfølgelsen af de i artikel 1526 fastlagte mål, har Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 med hensyn til:

a) støtteansøgninger, herunder regler for frister og ledsagedokumenter

b) regler for støtteberettigede humlearealer og beregning af det beløb, der skal betales til hver producentorganisation.

Artikel 60

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelse af denne afdeling vedrørende udbetaling af støtte.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

▼B

KAPITEL III

Tilladelsesordning for plantning af vinstokke

Artikel 61

Varighed

Den tilladelsesordning for plantning af vinstokke, der er fastsat i dette kapitel, gælder fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2030, med en midtvejsrevision, der skal foretages af Kommissionen med henblik på at evaluere anvendelsen af ordningen og fremsætte passende lovgivningsforslag.

Afdeling 1

Forvaltning af tilladelsesordningen for plantning af vinstokke

Artikel 62

Tilladelser

1. Vinstokke af druesorter, der er klassificeret i henhold til artikel 81, stk. 2, kan kun plantes eller genplantes, hvis der er givet tilladelse hertil i overensstemmelse med artikel 64, 66 og 68 i henhold til de i dette kapitel fastsatte betingelser.

2. Medlemsstaterne tildeler den i stk. 1 omhandlede tilladelse svarende til et specifikt areal udtrykt i hektar, når producenterne har indgivet en ansøgning, der opfylder objektive og ikkediskriminerende støtteberettigelseskriterier. Tilladelsen gives omkostningsfrit til producenterne.

3. De i stk. 1 nævnte tilladelser er gyldige i tre år fra datoen for deres tildeling. En producent, der ikke har udnyttet den tildelte tilladelse i løbet af gyldighedsperioden, vil blive pålagt administrative sanktioner i henhold til artikel 89, stk. 4, iforordning (EU) nr. 1306/2013

4. Dette kapitel finder ikke anvendelse på plantning, genplantning af arealer, der er bestemt til forsøg eller podningsgartneri, på arealer, hvis vin eller vinavlsprodukter udelukkende er bestemt til vinproducentens privatforbrug eller på arealer, der nybeplantes som følge af obligatoriske indkøb i offentlighedens interesse efter national lovgivning.

Artikel 63

Sikkerhedsmekanisme for nyplantning af vinstokke

1. Medlemsstaterne stiller hvert år tilladelser til nyplantning af vinstokke til rådighed svarende til 1 % af det samlede areal, der reelt er beplantet med vinstokke på deres territorium som målt den 31. juli det foregående år.

2. Medlemsstaterne kan vælge:

a) at anvende en lavere procentsats på nationalt plan end den, der er fastsat i stk. 1

▼B

b) at begrænse udstedelsen af tilladelser på regionalt niveau for specifikke områder, der er berettiget til produktion af vine med en beskyttet oprindelsesbetegnelse, for områder, der er berettiget til produktion af vine med en beskyttet geografisk betegnelse eller for områder uden en geografisk betegnelse.

3. Enhver af de begrænsninger, der henvises til under stk. 2, bidrager til en ordnet udvidelse af plantningen af vinstokke, fastsættes til over 0 % vækst og begrundes med en eller flere af følgende specifikke grunde:

a) behovet for at undgå en veldokumenteret risiko for overforsyning med vinavlsprodukter i forhold til markedsudsigterne for disse produkter og ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at tilgodese dette behov

b) behovet for at undgå en veldokumenteret risiko for betydelig værdiforringelse af en særligt beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse.

4. Medlemsstaterne offentliggør enhver afgørelse vedtaget i henhold til stk. 2, som skal være behørigt begrundet. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om disse afgørelser og om begrundelserne.

Artikel 64

Tildeling af tilladelser til nyplantning

1. Hvis det samlede areal, som de støtteberettigede ansøgninger i et givet år vedrører, ikke er større end det areal, medlemsstaten stiller til rådighed, godkendes alle disse ansøgninger.

Medlemsstaterne kan med henblik på denne artikel anvende et eller flere objektive og ikkediskriminerende støtteberettigelseskriterier:

a) ansøgerens landbrugsareal er ikke mindre end det areal, han ansøger om tilladelse til

b) ansøgeren har tilstrækkelige faglige kvalifikationer og faglig kompetence

c) ansøgningen udgør ikke en betydelig risiko for uretmæssig brug af den specifikke beskyttede oprindelsesbetegnelse, hvilket formodes at være tilfældet medmindre en sådan risiko påvises af de offentlige myndigheder

d) i behørigt begrundede tilfælde et eller flere af de kriterier, der er nævnt i stk. 2, under forudsætning af at de anvendes på en objektiv og ikkediskriminerende måde.

▼B

2. Hvis det samlede areal, som de støtteberettigede ansøgninger i stk. 1 i et givet år vedrører, er større end det område, medlemsstaten stiller til rådighed, gives tilladelserne efter en forholdsmæssig fordeling af hektar til alle ansøgere på grundlag af det areal, som de har ansøgt om tilladelse til. Ydelse af sådan støtte kan også ske helt eller delvist i henhold til et eller flere af følgende objektive og ikkediskriminerende prioritetskriterier:

a) producenter, der planter vinstokke for første gang, og som er bedriftens driftsleder (nye markedsaktører)

b) arealer, hvor vindyrkningsarealer bidrager til miljøbevarelse

c) arealer, der nybeplantes som led i jordfordelingsprojekter

d) arealer med naturlige eller andre specifikke begrænsninger

e) bæredygtigheden for udviklings- eller genplantningsprojekter på grundlag af en økonomisk evaluering

f) arealer, der nybeplantes, og som bidrager til at øge konkurrenceevnen på bedriftsniveau og regionalt

g) projekter med mulighed for at forbedre kvaliteten af produkter med geografiske betegnelser

h) arealer, der nybeplantes i forbindelse med at størrelsen på små og mellemstore bedrifter øges.

3. Medlemsstaterne offentliggør de kriterier i stk. 1 og 2, som de anvender, og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 65

De faglige organisationers rolle

Ved anvendelsen af artikel 63, stk. 2, kan en medlemsstat tage hensyn til henstillinger fra anerkendte faglige organisationer, der udøver deres virksomhed i vinsektoren, jf. artikel 152, 156 og 157, til interesserede producentorganisationer, jf. artikel 95, eller til andre typer af faglige organisationer, som anerkendes i henhold til medlemsstatens lovgivning under forudsætning af, at der forud for henstillingerne er opnået enighed mellem de relevante repræsentative parter i det geografiske referenceområde.

Henstillingerne fremsættes for en periode på højst tre år.

Artikel 66

Genplantning

1. Medlemsstaterne giver automatisk tilladelse til producenter, der pr. 1. januar 2016 har ryddet et areal beplantet med vinstokke, og indgivet en ansøgning. En sådan tilladelse tildeles for et areal, der svarer til det pågældende areal i renkultur. Arealer, der er omfattet af sådanne tilladelser, skal ikke tælles med i forbindelse med artikel 63.

▼B

2. Medlemsstaterne kan give den i stk. 1 omhandlede tilladelse til producenter, der påtager sig at rydde et areal, der er beplantet med vinstokke, hvis det pågældende areal ryddes senest ved udgangen af det fjerde år fra datoen for plantningen af de nye vinstokke.

3. Den i stk. 1 omhandlede tilladelse skal udnyttes på samme bedrift, hvor rydningen blev udført. På arealer, der er berettiget til støtte til produktion af vine med beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser, kan medlemsstater på grundlag af en anbefaling fra en faglig organisation i overensstemmelse med artikel 65 begrænse genplantning til vinstokke, der overholder den samme beskyttede oprindelsesbetegnelse eller beskyttede geografiske betegnelse, som det ryddede areal.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse i tilfælde af rydning af ikke-tilladte vinplantningsarealer.

Artikel 67

De-minimis-reglen

1. Tilladelsesordningen for vinplantninger, som fastlægges i dette kapitel, anvendes ikke på medlemsstater, hvor overgangsordningen for plantningsrettigheder oprettet ved del II, afsnit I, kapitel III, afdeling IVa, underafdeling II, i forordning (EF) nr. 1234/2007 ikke fandt anvendelse den 31. december 2007.

2. Medlemsstater, hvor ordningen i stk. 1 fandt anvendelse den 31. december 2007, og hvis nuværende vindyrkningsarealer ikke overstiger 10 000 hektar, kan vælge ikke at gennemføre den tilladelsesordning for vinplantninger, som fastlægges i dette kapitel.

Artikel 68

Overgangsbestemmelser

1. Plantningsrettigheder, der blev tildelt producenter i overensstemmelse med artikel 85h, artikel 85i eller artikel 85k i forordning (EF) nr. 1234/2007 inden den 31. december 2015, som ikke er blevet udnyttet af disse producenter og fortsat er gyldige på denne dato, kan konverteres til tilladelser i henhold til dette kapitel fra og med den 1. januar 2016.

En sådan konvertering finder sted efter en anmodning fra producenterne inden den 31. december 2015. Medlemsstater kan beslutte at tillade producenter at indgive en sådan anmodning til at konvertere rettigheder til tilladelse indtil den 31. december 2020.

2. Tilladelser tildelt i medfør af stk. 1 har samme gyldighedsperiode som de i stk. 1 omhandlede plantningsrettigheder. Hvis disse tilladelser ikke udnyttes, udløber de senest den 31. december 2018 eller, hvis medlemsstaterne har truffet den beslutning, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit, senest den 31. december 2023.

▼B

3. Arealer, der er omfattet af sådanne tilladelser, skal ikke tælles med i forbindelse med artikel 63.

Artikel 69

Delegerede beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) betingelserne for ansøgning om undtagelsen i artikel 62, stk. 4

b) reglerne vedrørende kriterierne i artikel 64, stk. 1 og 2

c) tilføjelsen af kriterier til kriterierne i artikel 64, stk. 1 og 2

d) sameksistens af vinstokke, som producenten har påtaget sig at rydde, med nyplantede vinstokke i medfør af artikel 66, stk. 2.

e) grundene til medlemsstaters afgørelser i henhold til artikel 66, stk. 3

Artikel 70

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de fornødne foranstaltninger vedrørende:

a) proceduren for tildeling af tilladelser

b) registre, som medlemsstaterne skal føre, og meddelelser til Kommissionen.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 2

Kontrol med tilladelsesordningen for plantning af vinstokke

Artikel 71

Ikketilladte plantningsarealer

1. Producenter skal på egen bekostning rydde arealer, der uden tilladelse er blevet beplantet med vinstokke.

2. Hvis producenter ikke rydder senest fire måneder efter datoen for underrettelse om uregelmæssigheden, sørger medlemsstaterne for, at sådanne ikketilladte plantningsarealer ryddes senest to år efter udløbet af fristen på fire måneder. De dermed forbundne omkostninger afholdes af de pågældende producenter.

▼B

3. Medlemsstaterne meddeler senest den 1. marts hvert år Kommissionen den samlede størrelse af de arealer, som med sikkerhed er blevet beplantet med vinstokke uden tilladelse efter den 1. januar 2016, og de arealer, som er blevet ryddet i overensstemmelse med stk. 1 og 2.

4. En producent, der ikke har opfyldt de i nærværende artikels stk. 1 fastlagte forpligtelser, pålægges sanktioner fastlagt i overensstemmelse med artikel 64 i forordning (EU) nr. 1306/2013

5. Arealer, som uden tilladelse er beplantet med vinstokke, er ikke omfattet af nogen nationale eller EU-støtteforanstaltninger.

Artikel 72

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de fornødne foranstaltninger til fastlæggelse af detaljerne i meddelelseskravene, som medlemsstaterne skal overholde, herunder eventuelle reduktioner af de budgetmæssige grænser fastsat i bilag VI, i tilfælde af manglende overholdelse.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

AFSNIT II

REGLER FOR AFSÆTNING OG PRODUCENTORGANISATIONER

KAPITEL I

Afsætningsregler

Afdeling 1

Handelsnormer

Underafdeling 1

Indledende bestemmelser

Artikel 73

Anvendelsesområde

I denne afdeling fastsættes der regler for handelsnormer, uden at det indskrænker gyldigheden af andre bestemmelser for landbrugsprodukter eller af bestemmelser, der er vedtaget på veterinær-, plantesundheds- og fødevareområdet for at sikre, at produkterne opfylder hygiejne- og sundhedsnormerne, og for at beskytte dyre-, plante- og folkesundheden. Disse regler opdeles i obligatoriske handelsnormer og fakultative forbeholdte udtryk for landbrugsprodukter.

▼B

Underafdeling 2

Sektor- eller produktspecifikke handelsnormer

Artikel 74

Generelt princip

De produkter, som der i overensstemmelse med denne afdeling er fastsat sektor- eller produktspecifikke handelsnormer for, må kun afsættes i Unionen, hvis de overholder disse normer.

Artikel 75

Fastsættelse og indhold

1. Handelsnormer kan finde anvendelse på en eller flere af følgende sektorer og et eller flere af følgende produkter:

a) olivenolie- og spiseoliven

b) frugt og grøntsager

c) produkter af forarbejdede frugter og grøntsager

d) bananer

e) levende planter

f) æg

g) fjerkrækød

h) smørbare fedtstoffer til konsum

i) humle.

2. For at tage hensyn til forbrugernes forventninger og forbedre de økonomiske vilkår for produktion og afsætning af samt kvaliteten af de landbrugsprodukter, der er omfattet af denne artikels stk. 1 og 4, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 om sektor- eller produktspecifikke handelsnormer i alle afsætningsled samt dispensationer og undtagelser fra anvendelsen af sådanne normer med det formål at foretage tilpasning til stadigt skiftende markedsforhold, til udvikling i forbrugernes efterspørgsel, til udvikling i de relevante internationale standarder og at undgå, at der opstår hindringer for produktinnovationen.

3. Med forbehold af artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 ([1]) kan handelsnormerne omhandlet i stk. 1 vedrøre et eller flere af følgende krav, som fastsættes på

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

▼B

sektor- eller produktspecifikt grundlag og baseres på de enkelte sektorers særlige forhold, nødvendigheden af at regulere afsætningen og de betingelser, der er fastsat i stk. 5 i denne artikel:

a) tekniske definitioner, betegnelser og varebetegnelser for sektorer, bortset fra dem, der er fastsat i artikel 78

b) klassifikationskriterier som f.eks. klasseinddeling, vægt, størrelsessortering, alder og kategori

c) arten, plantesorten eller dyreracen eller handelstypen

d) præsentationen, mærkningen i tilknytning til obligatoriske handelsnormer, emballeringen, reglerne for pakkerier, mærkningen, høståret og anvendelsen af bestemte udtryk med forbehold af artikel 92-123

e) kriterier som f.eks. udseende, konsistens, kropsbygning og produktegenskaber og vandindhold i procent

f) bestemte stoffer eller bestanddele, der anvendes i produktionen, herunder deres mængde, renhed og identifikation

g) landbrugstypen og produktionsmetoden, herunder ønologiske fremgangsmåder og avancerede bæredygtige produktionssystemer

h) forskæring af most og vin, inklusive definitioner, sammenstikning og restriktioner for sammenstikning

i) indsamlingshyppigheden, leveringen, opbevaringen og behandlingen, konserveringsmetoden og -temperaturen, oplagringen og transporten

j) produktionsstedet og/eller oprindelsen, bortset fra fjerkrækød og smørbare fedtstoffer

k) restriktioner for brugen af visse stoffer og/eller fremgangsmåder

l) bestemt anvendelsesformål

m) betingelserne for bortskaffelse, oplagring, omsætning og anvendelse af produkter, der ikke er i overensstemmelse med handelsnormerne som omhandlet i stk. 1 eller definitionerne, betegnelserne og varebetegnelserne som omhandlet i artikel 78, samt bortskaffelse af biprodukter.

▼B

4. Udover stk. 1, kan handelsnormer finde anvendelse på vinsektoren. Stk. 3, litra f), g), h), k) og m) finder anvendelse på den pågældende sektor.

5. De sektor- eller produktspecifikke handelsnormer vedtaget i henhold til denne artikels stk. 1 fastsættes, uden at dette berører i artikel 84-88 og bilag IX, under hensyn til:

a) særlige forhold vedrørende de pågældende produkter

b) nødvendigheden af at skabe betingelser for at lette produkternes afsætning på markedet

c) producenternes interesse i at oplyse om produkternes karakteristika og produktionsmetoderne, og forbrugernes interesse i at få tilstrækkelige og gennemsigtige produktoplysninger, herunder oplysninger om produktionssted, idet disse fastlægges på et passende geografisk niveau i hvert enkelt tilfælde, efter at der er foretaget en evaluering, navnlig af de udgifter og administrative byrder, der pålægges aktøren, samt de fordele, som producenterne og den endelige forbruger opnår

d) de metoder, der er til rådighed til at bestemme produkternes fysiske, kemiske og organoleptiske egenskaber

e) de standarder, der anbefales af internationale organer

f) nødvendigheden af at bevare produkternes naturlige og væsentlige karakteristika og undgå væsentlige ændringer i det pågældende produkts sammensætning.

6. For at tage hensyn til forbrugernes forventninger og behovet for at forbedre kvaliteten og de økonomiske vilkår for produktion og afsætning af landbrugsprodukter, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 for at ændre listen over sektorer i stk. 1. Sådanne delegerede retsakter gælder udelukkende påviste behov som følge af udviklingen i forbrugernes efterspørgsel, tekniske fremskridt eller behovet for produktinnovation og skal være genstand for en rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, bl.a. med en evaluering af forbrugerens behov, omkostningerne og de administrative byrder for aktører, herunder indvirkningen på det indre marked og den internationale handel, samt de fordele, det vil have for producenterne og for den endelige forbruger.

Artikel 76

Yderligere afsætningskrav for produkter i frugt- og grøntsagssektoren

1. Når det er relevant for de gældende handelsnormer i artikel 75, gælder det endvidere, at produkter i frugt-/og grøntsagssektoren, som skal sælges friske til forbrugeren, kun må afsættes, hvis de er af sund, sædvanlig handelskvalitet, og hvis oprindelseslandet er angivet.

▼B

2. De handelsnormer, der er nævnt i stk. 1, samt enhver handelsnorm for frugt- og grøntsagssektoren, der er fastlagt i henhold til denne underafdeling, finder anvendelse i alle afsætningsled, herunder import og eksport, og kan omfatte kvalitet, kategorisering, vægt, størrelse, indpakning, emballering, opbevaring, transport, præsentation og markedsføring.

3. Indehaveren af produkter fra frugt- og grøntsagssektoren, som der er fastsat handelsnormer for, må kun frembyde sådanne produkter eller udbyde dem til salg eller levere eller afsætte dem på en hvilken som helst måde inden for Unionen, såfremt de er i overensstemmelse med disse normer, og de er ansvarlige for at sikre en sådan overensstemmelse.

4. Med henblik på at sikre den korrekt anvendelse af de i denne artikels stk. 1 omhandlede krav og for at tage hensyn til visse særlige situationer, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende visse undtagelser fra denne artikel, der er nødvendige for en korrekt anvendelse heraf.

Artikel 77

Certificering af humle

1. Ud over de gældende handelsnormer gælder det, hvor det er relevant, at humleprodukter, der er høstet eller fremstillet i Unionen, skal certificeres i henhold til denne artikel.

2. Der kan kun udstedes certifikat for produkter med kvalitetskendetegn, som i et bestemt afsætningsled opfylder de gældende minimumskrav for afsætningen. Med hensyn til humlepulver, lupulinberiget humlepulver, humleekstrakt og blandingsprodukter af humle kan certifikatet kun udstedes, hvis alfasyreindholdet i disse produkter ikke er lavere end indholdet i den humle, de er fremstillet af.

3. I certifikatet angives mindst:

a) humlens produktionssted

b) høståret/høstårene og

c) sorten eller sorterne.

4. Humleprodukter må kun afsættes eller eksporteres, hvis de er omfattet af et certifikat, der er udstedt i overensstemmelse med denne artikel.

For importerede humleprodukter anerkendes den attest, der er omhandlet i artikel 190, stk. 2, som ligestillet med certifikatet.

▼B

5. Kommissionen tillægges beføjelse til ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 at fastsætte foranstaltninger, der fraviger denne artikels stk. 4:

a) for at opfylde visse tredjelandes handelsmæssige krav eller

b) for produkter til særlige anvendelsesformål.

Foranstaltningerne i første afsnit:

i) må ikke være til skade for den normale afsætning af de produkter, som der er udstedt certifikat for og

ii) skal sikre, at der ikke sker forveksling med de nævnte produkter.

Artikel 78

Definitioner, betegnelser og varebetegnelser for bestemte sektorer og produkter

1. Ud over de gældende handelsnormer gælder det, hvor det er relevant, at de definitioner, betegnelser og varebetegnelser, der er fastsat i bilag VII, finder anvendelse på følgende sektorer og produkter:

a) oksekød

b) vin

c) mælk og mejeriprodukter til konsum

d) fjerkrækød

e) æg

f) smørbare fedtstoffer til konsum, og

g) olivenolie og spiseoliven.

2. De definitioner, betegnelser eller varebetegnelser, der er anført i bilag VII, må i Unionen kun bruges til afsætning af et produkt, der opfylder de tilsvarende relevante krav i nævnte bilag.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende ændringer, dispensationer eller undtagelser fra de definitioner og varebetegnelser, der er anført i bilag VII. Disse delegerede retsakter gælder udelukkende påviste behov som følge af udviklingen i forbrugernes efterspørgsel, tekniske fremskridt eller behovet for produktinnovation.

4. For at sikre, at erhvervsdrivende og medlemsstaterne har en klar og korrekt forståelse af de definitioner og varebetegnelser, der er fastsat i bilag VII, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende regler for deres specifikation og anvendelse.

▼B

5. For at tage hensyn til forbrugernes forventninger og udviklingen på markedet for mejeriprodukter tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at angive de mejeriprodukter, i forbindelse med hvilke den dyreart, som mælken stammer fra, anføres, hvis mælken ikke stammer fra køer, og fastlægge de relevante nødvendige regler.

Artikel 79

Tolerancer

1. For at tage hensyn til de enkelte produkters særlige forhold og de særlige forhold i hver sektor, de forskellige afsætningsled, de tekniske forhold, eventuelle betydelige praktiske problemer samt analysemetodernes nøjagtighed og repeterbarhed tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i medfør af artikel 227 om tolerancer for en eller flere specifikke normer, hvis overskridelse vil medføre, at hele produktpartiet anses for ikke at overholde normen.

2. Ved vedtagelsen af retsakterne i stk. 1 tager Kommissionen hensyn til behovet for ikke at ændre produktets iboende egenskaber og for at undgå at forringe dets kvalitet.

Artikel 80

Ønologiske fremgangsmåder og analysemetoder

1. Kun de ønologiske fremgangsmåder, der er tilladt i henhold til bilag VIII og omhandlet i artikel 75, stk. 3, første afsnit, litra g), og i artikel 83, stk. 2 og 3, må bruges i Unionen ved fremstilling og konservering af de produkter, der er angivet i bilag VII, del II.

Første afsnit finder ikke anvendelse på:

a) druesaft og koncentreret druesaft, og

b) druemost og koncentreret druemost bestemt til fremstilling af druesaft.

De tilladte ønologiske fremgangsmåder må kun benyttes til at sikre korrekt vinfremstilling, korrekt konservering eller korrekt forarbejdning af produktet.

Produkter omhandlet i bilag VII, del II, skal i Unionen fremstilles i overensstemmelse med de relevante restriktioner fastsat i bilag VIII.

2. De produkter, der er opført i bilag VII, del II, må ikke markedsføres i Unionen, hvis:

a) de har været genstand for ønologiske fremgangsmåder, der ikke er tilladt i Unionen

▼B

b) de har været genstand for ønologiske fremgangsmåder, der ikke er tilladt på nationalt plan, eller

c) de er i strid med reglerne i bilag VIII.

Vinavlsprodukter, der ikke kan markedsføres i overensstemmelse med første afsnit destrueres. Uanset denne bestemmelse kan medlemsstaterne tillade anvendelse af sådanne produkter, hvis karakteristika de fastsætter, i destillerier eller eddikefabrikker eller til industriel brug, hvis denne tilladelse ikke bliver et incitament til at producere vinavlsprodukter ved hjælp af uautoriserede ønologiske fremgangsmåder.

3. Kommissionen giver tilladelse til ønologiske fremgangsmåder som omhandlet i artikel 75, stk. 3, første afsnit, litra g), idet den:

a) tager hensyn til de ønologiske fremgangsmåder og analysemetoder, der anbefales og er offentliggjort af Det Internationale Vinorganisation (OIV), og resultaterne af anvendelse på forsøgsbasis af endnu ikke tilladte ønologiske fremgangsmåder

b) tager hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed

c) tager hensyn til den mulige risiko for, at forbrugerne vildledes på grund af etablerede opfattelser af produktet og de tilhørende forventninger, og i denne forbindelse ser på, hvilke oplysningstiltag der findes og kan gennemføres for at undgå en sådan risiko

d) giver mulighed for bevarelse af vinens naturlige og væsentlige kendetegn og ikke medfører en væsentlig ændring i det pågældende produkts sammensætning

e) sikrer et acceptabelt minimum af miljøbeskyttelse

f) overholder de generelle regler vedrørende ønologiske fremgangsmåder og reglerne i bilag VIII.

4. For at sikre en korrekt behandling af usælgelige vinprodukter tillægges Kommissionen beføjelse til i overensstemmelse med artikel 227 at vedtage delegerede retsakter vedrørende regler for de nationale procedurer som omhandlet i denne artikels stk. 2, andet afsnit, og undtagelser herfra vedrørende tilbagetrækning eller destruktion af vinavlsprodukter, der ikke er i overensstemmelse bestemmelserne.

5. Kommissionen vedtager, når det er relevant, gennemførelsesretsakter, der fastsætter metoder som omhandlet i artikel 75, stk. 5, litra d), for de produkter, der er anført i bilag VII, del II. Sådanne metoder fastsættes på grundlag af relevante metoder, der er anbefalet og offentliggjort af OIV, medmindre de er ineffektive eller uhensigtsmæssige til opfyldelsen af de mål, Unionen forfølger. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Indtil sådanne gennemførelsesretsakter er vedtaget, anvendes de metoder og regler, som den pågældende medlemsstat tillader.

▼B

Artikel 81

Druesorter

1. De produkter, der er opført i bilag VII, del II, skal i Unionen fremstilles af druesorter til vinfremstilling, der kan klassificeres efter stk. 2.

2. Medlemsstaterne klassificerer de druesorter til vinfremstilling, der må plantes, genplantes eller podes på deres respektive områder med henblik på produktion af vin, jf. dog stk. 3.

Medlemsstaterne må kun klassificere druesorter, der opfylder følgende betingelser:

a) den pågældende sort skal tilhøre arten Vitis vinifera eller være en krydsning af arten Vitis vinifera med andre arter af Vitisslægten

b) sorten er ikke en af følgende: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton og Herbemont.

Hvis en druesort til vinfremstilling udgår af klassificeringen i første afsnit, skal den ryddes senest 15 år efter, at den er udgået.

3. Medlemsstater med en vinproduktion, der ikke overtiger 50 000 hl. pr. produktionsår, beregnet på grundlag af den gennemsnitlige produktion i de sidste fem produktionsår, fritages fra klassificeringsforpligtelsen fastsat i stk. 2, første afsnit.

I disse medlemsstater, er det imidlertid kun druesorter, der opfylder betingelserne i stk. 2, andet afsnit, der må plantes, genplantes eller podes med henblik på vinproduktion.

4. Uanset stk. 2, første og tredje afsnit, og stk. 3, andet afsnit, tillader medlemsstaterne plantning, genplanting eller podning af følgende druesorter med henblik på videnskabelig forskning og i forsøgsøjemed:

a) druesorter, der ikke er klassificeret, for så vidt angår andre medlemsstater end de i stk. 3 omhandlede

b) druesorter, der ikke opfylder betingelserne i stk. 2, andet afsnit, for så vidt angår de i stk. 3 omhandlede medlemsstater.

5. Arealer med druesorter til vinfremstilling, der er plantet i strid med stk. 2, 3 og 4, skal ryddes.

Der er dog ingen pligt til at rydde sådanne arealer, når den pågældende produktion udelukkende er beregnet til vinproducentens privatforbrug.

▼B

Artikel 82

Specifikt anvendelsesformål for vin, som ikke opfylder betingelserne for kategorierne i bilag VII, del II

Bortset fra aftappet vin, for hvilken det kan godtgøres, at aftapningen er sket inden den 1. september 1971, må vin, der er fremstillet af druesorter til vinfremstilling opført i klassificeringer udarbejdet i henhold til artikel 81, stk. 2, første afsnit, men som ikke opfylder betingelserne for en af kategorierne i bilag VII, del II, kun anvendes til vinproducentens privatforbrug, til produktion af vineddike eller til destillation.

Artikel 83

Nationale regler for visse produkter og sektorer

1. Uanset artikel 75, stk. 2, kan medlemsstaterne vedtage eller opretholde nationale regler om forskellige kvalitetsniveauer for smørbare fedtstoffer. Sådanne forskrifter skal muliggøre en vurdering af de differentierede kvalitetsniveauer ud fra kriterier, der især er baseret på de anvendte råvarer, produkternes organoleptiske egenskaber og deres fysiske og mikrobiologiske stabilitet.

Medlemsstater, der benytter den i første afsnit anførte mulighed, skal sikre, at der for andre medlemsstaters produkter, der overholder kriterierne i sådanne nationale regler, på en ikkediskriminerende måde kan anvendes angivelser, der viser, at kriterierne er opfyldt.

2. Medlemsstaterne kan indskrænke eller forbyde anvendelsen af visse ønologiske fremgangsmåder og indføre strengere regler for vine, som er tilladt i henhold til EU-retten, og som fremstilles på deres område, med henblik på bedre at bevare de væsentlige kendetegn ved vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse og ved mousserende vine og hedvine.

3. Medlemsstaterne kan tillade forsøgsvis anvendelse af ikketilladte ønologiske fremgangsmåder.

4. For at sikre korrekt og gennemsigtig anvendelse af denne artikel tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 om de nærmere betingelser for anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 samt betingelserne for oplagring, omsætning og anvendelse af produkter, der er fremkommet ved forsøgsfremgangsmåder som omhandlet i stk. 3.

▼B

5. Medlemsstaterne kan kun vedtage eller bibeholde supplerende nationale bestemmelser for produkter, som er omfattet af en EU-handelsnorm, hvis disse bestemmelser er i overensstemmelse med EU-lovgivningen, navnlig med princippet om fri bevægelighed for varer, og omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF ([1]).

Underafdeling 3

Fakultative forbeholdte udtryk

Artikel 84

Almindelig bestemmelse

Der indføres en ordning for fakultative forbeholdte sektor- eller produktspecifikke udtryk for at gøre det lettere for producenter af landbrugsprodukter med værdiforøgende karakteristika og egenskaber at gøre opmærksom på disse karakteristika og egenskaber på det indre marked og ikke mindst at støtte og supplere de specifikke handelsnormer.

Denne underafdeling finder ikke anvendelse på vinavlsprodukter som omhandlet i artikel 92, stk. 1.

Artikel 85

Eksisterende fakultative forbeholdte udtryk

1. De fakultative forbeholdte udtryk, der er omfattet af denne ordning den 20. december 2013 er opført i bilag IX, og betingelserne for anvendelse af disse udtryk fastsættes i medfør af artikel 65c, litra a).

2. De i stk. 1 omtalte fakultative forbeholdte udtryk bibeholdes med forbehold for ændringer, medmindre de annulleres i henhold til artikel 86.

Artikel 86

Forbehold, ændring eller annullering af fakultative forbeholdte udtryk

For at tage hensyn til forbrugernes forventninger, den videnskabelige og tekniske udvikling, markedssituationen og udviklingen i handelsnormerne og de internationale normer tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på:

a) at fastlægge nye fakultative forbeholdte udtryk, der fastsætter betingelserne for deres anvendelse

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37).

▼B

b) at ændre betingelserne for anvendelsen af fakultative forbeholdte udtryk, eller

c) at annullere fakultative forbeholdte udtryk.

Artikel 87

Nye fakultative forbeholdte udtryk

1. Et udtryk kan blive forbeholdt som et nyt fakultativt forbeholdt udtryk, hvis det opfylder alle følgende krav:

a) udtrykket har forbindelse til produktets karakteristika eller til en produktions- eller fremstillingsmetode og til en sektor eller et produkt

b) anvendelsen af udtrykket muliggør klarere formidling af produktets værdiforøgelse som følge af dets særlige forhold eller produktions- eller fremstillingsmetode

c) når produktet markedsføres, kan de karakteristika eller egenskaber, der er nævnt i litra a),genkendes af forbrugerne i flere medlemsstater

d) betingelserne og anvendelsen af udtrykket er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF ([1]) eller forordning (EU) nr. 1169/2011.

Ved indførelse af et nyt fakultativt forbeholdt udtryk tager Kommissionen hensyn til eventuelle relevante internationale normer og til de forbeholdte udtryk, der allerede eksisterer for de omhandlede produkter eller sektorer.

2. For at tage hensyn til de særlige forhold inden for visse sektorer og til forbrugernes forventninger tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der fastsætter nærmere regler for kravene til indførelse af et nyt forbeholdt udtryk, jf. stk. 1 i denne artikel.

Artikel 88

Restriktioner i forbindelse med anvendelse af fakultative forbeholdte udtryk

1. Det er kun tilladt at bruge fakultative forbeholdte udtryk til at beskrive produkter, der opfylder de gældende anvendelsesbetingelser.

2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at produktmærkningen ikke giver anledning til forveksling med fakultative forbeholdte udtryk.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29).

▼B

3. For at sikre, at de produkter, der er beskrevet ved hjælp af fakultative forbeholdte udtryk, opfylder de gældende anvendelsesbetingelser, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der fastsætter supplerende regler for anvendelse af fakultative forbeholdte udtryk.

Underafdeling 4

Handelsnormer i forbindelse med import og eksport

Artikel 89

Almindelige bestemmelser

For at tage hensyn til de særlige forhold i handelen mellem EU og visse tredjelande og den særlige karakter af visse landbrugsprodukter tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om:

a) betingelserne for, hvornår importerede produkter anses for at have et tilsvarende niveau af overensstemmelse med EU's handelsnormer, og betingelserne for, hvornår der kan gives dispensation fra artikel 74, og

b) forskrifter om anvendelse af handelsnormer for produkter, der eksporteres fra EU.

Artikel 90

Særlige importbestemmelser for vin

1. Medmindre andet er fastsat i internationale aftaler indgået i overensstemmelse med TEUF, finder bestemmelserne om oprindelsesbetegnelse, geografisk betegnelse og mærkning af vin i afdeling 2 og definitionerne, betegnelserne og varebetegnelserne i artikel 78 anvendelse på produkter, som henhører under KN-kode 2009 61, 2009 69 og 2204, der importeres til EU.

2. Medmindre andet er fastsat i internationale aftaler indgået i overensstemmelse med TEUF fremstilles de produkter, der er omhandlet i stk. 1, efter de ønologiske fremgangsmåder, der er godkendt af EU i medfør af denne forordning eller, forud for tilladelsen i henhold til artikel 80, stk. 3, efter de ønologiske fremgangsmåder, der er anbefalet og offentliggjort af OIV.

3. Ved import af produkterne i stk. 1 skal der fremlægges:

a) en attest, der godtgør, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 er opfyldt, og som er udstedt af en kompetent myndighed, der er opført på en liste, som skal offentliggøres af Kommissionen, i produktets oprindelsesland

b) en analyseerklæring udarbejdet af et organ eller en myndighed, som er udpeget af produktets oprindelsesland, hvis produktet er bestemt til direkte konsum.

▼B

Underafdeling 5

Almindelige bestemmelser

Artikel 91

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter der fastsætter:

►C2 a) den liste over mælk og mejeriprodukter, der er omhandlet bilag VII, del III, punkt 5, andet afsnit, og smørbare fedtstoffer omhandlet i bilag VII, del VII, punkt I, sjette afsnit, litra a), ◄ på grundlag af vejledende lister over produkter, som medlemsstaterne anser for på deres område at svare til de produkter, der er omhandlet i disse bestemmelser, og som medlemsstaterne sender til Kommissionen

b) regler for gennemførelsen af de sektor- eller produktspecifikke handelsnormer

c) regler for konstatering af, om et produkt har gennemgået en behandling, der strider mod de tilladte ønologiske fremgangsmåder

d) regler for analysemetoder til bestemmelse af produktegenskaber

e) regler for bestemmelse af toleranceniveauet

f) regler for gennemførelse af foranstaltningerne i artikel 89

g) regler for identifikation og registrering af producenten og/eller af det industrianlæg, hvor produktet er tilberedt eller forarbejdet, for certificeringsprocedurer samt for handelsdokumenter, ledsagedokumenter og registre, der skal føres.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 2

Oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser i vinsektoren

Underafdeling 1

Indledende bestemmelser

Artikel 92

Anvendelsesområde

1. De bestemmelser om oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser, der er fastsat i denne afdeling, finder anvendelse på de produkter, der er nævnt i bilag VII, del II, punkt 1, 3-6, 8, 9, 11, 15 og 16.

▼B

2. Bestemmelserne omhandlet i stk. 1 skal baseres på:

a) beskyttelse af de legitime interesser hos forbrugerne og producenterne

b) sikring af ordnede forhold på det indre marked for de pågældende produkter, og

c) fremme af produktionen af kvalitetsprodukter som omhandlet i denne afdeling, idet der samtidig tillades nationale kvalitetspolitiske foranstaltninger.

Underafdeling 2

Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

Artikel 93

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne underafdeling forstås ved:

a) »en oprindelsesbetegnelse«: navnet på en region, et bestemt sted eller undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde et land, der betegner et produkt som nævnt i artikel 92, stk. 1, som opfylder følgende krav:

i) produktets kvalitet og kendetegn kan hovedsagelig eller fuldstændigt tilskrives et bestemt geografisk miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer

ii) de druer, produktet er fremstillet af, hidrører udelukkende fra det geografiske område

iii) det produceres i det geografiske område, og

iv) produktet er fremstillet af druesorter, der tilhører arten Vitis vinifera

b) »en geografisk betegnelse«: et betegnelse, der henviser til en region, et bestemt sted eller undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde et land, der betegner et produkt som nævnt i artikel 92, stk. 1, som opfylder følgende krav:

i) det har en særlig kvalitet, et særligt omdømme eller andre kendetegn knyttet til den pågældende geografiske oprindelse

ii) mindst 85 % af de druer, der anvendes til fremstillingen, hidrører udelukkende fra dette geografiske område

▼B

iii) det produceres i dette geografiske område, og

iv) det er fremstillet af druesorter, der tilhører arten Vitis vinifera eller en krydsning af Vitis vinifera-arten med andre arter af Vitis-slægten.

2. Visse traditionelt anvendte betegnelser udgør oprindelsesbetegnelser, hvis de:

a) betegner en vin

b) henviser til et geografisk navn

c) opfylder kravene i stk. 1, litra a), nr. i)-iv), og

d) et underkastet den procedure for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der er fastsat i denne underafdeling.

3. Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, herunder sådanne, som vedrører geografiske områder i tredjelande, kan beskyttes i EU efter reglerne i denne underafdeling.

4. Produktion som omhandlet i stk. 1, litra a), nr. iii), omfatter alle processer lige fra druehøsten til afslutningen af vinfremstillingsprocesserne undtagen eventuelle processer efter produktionen.

5. Ved anvendelsen af stk. 1, litra b), nr. ii), skal maksimumandelen på 15 % af druerne, der må have deres oprindelse uden for det afgrænsede område, have oprindelse i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor det afgrænsede område ligger.

Artikel 94

Ansøgninger om beskyttelse

1. Ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser skal bl.a. indeholde et teknisk dossier med følgende:

a) den betegnelse, der skal beskyttes

b) ansøgerens navn og adresse

c) produktspecifikationen omhandlet i stk. 2, og

d) et enhedsdokument, der sammenfatter produktspecifikationen omhandlet i stk. 2.

▼B

2. Produktspecifikationen skal gøre det muligt for interesserede parter at verificere de relevante produktionsvilkår iforbindelse med oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

Produktionsspecifikationen skal mindst bestå af:

a) den betegnelse, der skal beskyttes

b) en beskrivelse af vinen eller vinene:

i) for vine med oprindelsesbetegnelse det vigtigste analytiske og organoleptiske kendetegn

ii) for vine med geografisk betegnelse det vigtigste analytiske kendetegn samt en vurdering eller angivelse af dens/deres organoleptiske kendetegn

c) i givet fald de særlige ønologiske fremgangsmåder, der anvendes til at fremstille vinen eller vinene, samt de relevante restriktioner for fremstilling heraf

d) en afgrænsning af det geografiske område

e) de maksimale udbytter pr. hektar

f) angivelse af den eller de druesorter, som vinen eller vinene er fremstillet af

g) nærmere oplysninger til bekræftelse af sammenhængen som omhandlet i artikel 70, stk. 1, litra a), nr. i), eller, alt efter tilfældet, artikel 93, stk. 1, litra b), nr. i)

h) gældende krav, der er fastlagt i EU-lovgivningen eller i national lovgivning, eller, når medlemsstaterne har foreskrevet det, af en organisation, der forvalter den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse under hensyntagen til, at sådanne krav skal være objektive, ikkediskriminerende og forenelige med EU-retten generelt

i) navn og adresse på de myndigheder eller organer, der verificerer, at bestemmelserne i produktspecifikationen er overholdt, og angivelse af deres specifikke opgaver.

3. Vedrører ansøgningen om beskyttelse et geografisk område i et tredjeland, skal den ud over de elementer, der anført i stk. 1 og 2, også indeholde bevis for, at den pågældende betegnelse er beskyttet i oprindelseslandet.

Artikel 95

Ansøgere

1. Enhver producentorganisation eller undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde en individuel producent kan ansøge om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse. Andre interesserede parter kan deltage i ansøgningen.

▼B

2. Producenter kan kun ansøge om beskyttelse af vine, som de fremstiller.

3. Hvis en betegnelse dækker et geografisk område på tværs af en grænse, eller hvis en traditionel betegnelse er knyttet til et geografisk område på tværs af en grænse, kan der indgives en fælles ansøgning.

Artikel 96

Forudgående national procedure

1. Ansøgninger om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse for vine med oprindelse i EU underkastes en forudgående national procedure.

2. Ansøgningen om beskyttelse indgives i den medlemsstat, til hvis område oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse er knyttet.

3. Den medlemsstat, som ansøgningen om beskyttelse indgives til, undersøger, om den opfylder betingelserne i denne underafdeling.

Medlemsstaten gennemfører en national procedure, der bl.a. omfatter passende offentliggørelse af ansøgningen og et tidsrum på mindst to måneder fra datoen for offentliggørelsen, hvori enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, som har bopæl eller er etableret på medlemsstatens område, kan gøre indsigelse mod den foreslåede beskyttelse ved at indgive en behørigt begrundet erklæring til medlemsstaten.

4. Hvis medlemsstaten, der vurderer ansøgningen finder, at oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse ikke opfylder de betingelser, der er fastlagt i denne underafdeling, eller er uforenelig med EU-retten, afviser den ansøgningen.

5. Hvis medlemsstaten, der vurderer ansøgningen, finder, at kravene er opfyldt, gennemfører den en national procedure, der omfatter passende offentliggørelse af produktspecifikationen, som minimum på internettet, og fremsender ansøgningen til Kommissionen.

Artikel 97

Kommissionens gennemgang

1. Kommissionen offentliggør datoen for indgivelse af ansøgningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

2. Kommissionen undersøger, om de i artikel 94 omhandlede ansøgninger om beskyttelse opfylder betingelserne i denne underafdeling.

▼B

3. Finder Kommissionen, at betingelserne i denne underafdeling er opfyldt, vedtager den gennemførelsesretsakter vedrørende offentliggørelsen af det enhedsdokument, der er nævnt i artikel 94, stk. 1, litra d), samt af henvisningen til den offentliggørelse af produktspecifikationen, der fandt sted under den indledende nationale procedure, i *Den Europæiske Unions Tidende*. Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

4. Finder Kommissionen, at betingelserne i denne underafdeling ikke er opfyldt, vedtager den gennemførelsesretsakter, der afviser ansøgningen.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 98

Indsigelsesprocedure

Inden for to måneder fra datoen for offentliggørelsen af det enhedsdokument, der er nævnt i artikel 94, stk. 1, litra d), kan enhver medlemsstat eller ethvert tredjeland eller enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse og som har bopæl eller er etableret i en anden medlemsstat end den, der ansøger om beskyttelse, eller i et tredjeland, gøre indsigelse mod den foreslåede beskyttelse ved at indgive en behørigt begrundet erklæring om betingelserne for adgang til beskyttelse som fastsat i denne underafdeling til Kommissionen.

For så vidt angår fysiske eller juridiske personer, som har bopæl eller er etableret i tredjelande, indgives en sådan erklæring direkte eller via det pågældende tredjelands myndigheder inden for det i stk. 1 nævnte tidsrum på to måneder.

Artikel 99

Afgørelse om beskyttelse

På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen råder over efter afslutningen af den indsigelsesprocedure, der er nævnt i artikel 98, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der enten beskytter oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, hvis den opfylder betingelserne i denne underafdeling og er forenelig med EU-retten, eller afviser ansøgningen, hvis disse betingelser ikke er opfyldt.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 100

Enslydende betegnelser

1. En betegnelse, som der er indgivet ansøgning om, og som er helt eller delvis enslydende med en betegnelse, der allerede er registreret i henhold til denne forordnings bestemmelser, skal registreres med behørig hensyntagen til lokal skik og brug og risikoen for forveksling.

▼B

En enslydende betegnelse, der urigtigt får forbrugeren til at tro, at produkterne stammer fra et andet område, registreres ikke, selv om betegnelsen er helt korrekt med hensyn til det område, den region eller det sted, hvor disse produkter har oprindelse.

En registreret enslydende betegnelse må kun anvendes, såfremt der i praksis tydeligt kan skelnes mellem den senere registrerede enslydende betegnelse og den allerede registrerede betegnelse, idet de berørte producenter skal sikres en rimelig behandling, og behovet for at undgå, at forbrugerne vildledes.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis en betegnelse, som der er indgivet ansøgning om, er helt eller delvis enslydende med en geografisk betegnelse, der allerede er beskyttet i henhold til medlemsstaternes nationale ret.

3. Hvis navnet på en druesort indeholder eller udgør en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse, må et sådant navn ikke anvendes til mærkning af landbrugsprodukter.

For at tage hensyn til eksisterende mærkningspraksis tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om fastsættelse af undtagelser fra denne regel.

4. Beskyttelsen af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for produkter, som er omfattet af artikel 93 af denne forordning, berører ikke de beskyttede geografiske betegnelser for spiritus som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 ([1]).

Artikel 101

Yderligere grunde til afslag på beskyttelse

1. Et navn, der er blevet en artsbetegnelse, beskyttes ikke som en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse.

I denne afdeling forstås ved et »navn, der er blevet en artsbetegnelse«: navnet på en vin, der, selv om det henviser til det sted eller det område, hvor produktet først blev fremstillet eller markedsført, er blevet fællesbetegnelsen for en vin i EU.

For at fastslå om et navn er blevet en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle relevante faktorer, herunder navnlig:

a) de faktiske forhold i EU, især i forbrugsområderne

b) den relevante EU-ret eller nationale ret.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16).

▼B

2. Et navn beskyttes ikke som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, hvis beskyttelsen på grund af et varemærkes anseelse og omdømme kan vildlede forbrugerne med hensyn til vinens virkelige identitet.

Artikel 102

Forhold til varemærker

1. Registreringen af et varemærke, som indeholder eller består af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse som ikke er i overensstemmelse med den pågældende produktspecifikation, eller hvis anvendelse er omfattet af artikel 103, stk. 2, og som vedrører et produkt, der henhører under en af kategorierne i bilag VII, del II,

a) afvises, hvis ansøgningen om registrering af varemærket indsendes efter datoen for indsendelse til Kommissionen af ansøgningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, og sidstnævnte ansøgning fører til beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, eller

b) erklæres ugyldig.

2. Med forbehold af artikel 101, stk. 2, kan et varemærke som omhandlet i denne artikels stk. 1, og som der i god tro er indgivet ansøgning for, som er registreret eller som har vundet hævd, for så vidt denne mulighed er hjemlet i den pågældende ret, på EU's område enten før datoen for beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse i oprindelseslandet, eller før den 1. januar 1996, fortsat anvendes eller fornyes uanset beskyttelsen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, forudsat at varemærket ikke er erklæret ugyldigt, eller rettighederne dertil ikke er fortabt af de grunde, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF ([1]) eller i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 ([2]).

I sådanne tilfælde tillades anvendelsen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse sideløbende med de relevante varemærker.

Artikel 103

Beskyttelse

1. En beskyttet oprindelsesbetegnelse og beskyttet geografisk betegnelse kan anvendes af enhver aktør, der markedsfører en vin, som er fremstillet i overensstemmelse med den dertil svarende produktspecifikation.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1).

▼B

2. En beskyttet oprindelsesbetegnelse og en beskyttet geografisk betegnelse og den vin, der anvender det pågældende navn i overensstemmelse med produktspecifikationen, er beskyttet mod:

a) enhver direkte eller indirekte kommerciel anvendelse af den beskyttede betegnelse:

   i) for lignende produkter, som ikke er i overensstemmelse med den beskyttede betegnelses produktspecifikation, eller

   ii) for så vidt en sådan anvendelse udnytter en oprindelsesbetegnelses eller en geografisk betegnelses omdømme

b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produktets eller tjenesteydelsens virkelige oprindelse er angivet, eller den beskyttede betegnelse er oversat, transskriberet eller translittereret eller ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning«, »smag«, »som« eller tilsvarende

c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets herkomst, oprindelse, art eller væsentlige egenskaber på den indre eller ydre emballage og i reklamer for eller dokumenter vedrørende det pågældende vinavlsprodukt samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af produktets oprindelse

d) enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

3. Beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser kan ikke blive artsbetegnelser i EU som defineret i artikel 101, stk. 1.

Artikel 104

Register

Kommissionen opretter og fører et elektronisk register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser for vin, som skal være offentligt tilgængeligt. Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for tredjelandsprodukter, som er beskyttet i EU i henhold til en international aftale, hvor EU er kontraherende part, kan opføres i registret. Disse betegnelser opføres i registret som beskyttede oprindelsesbetegnelser, medmindre det udtrykkeligt er angivet i aftalen, at der er tale om beskyttede oprindelsesbetegnelser i henhold til denne forordning.

Artikel 105

Ændringer af produktspecifikationer

En ansøger, der opfylder betingelserne i artikel 95, kan ansøge om godkendelse af en ændring af en beskyttet oprindelsesbetegnelses eller af en beskyttet geografisk betegnelses produktspecifikation, navnlig for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling eller for at omdefinere afgrænsningen af det geografiske område, der er omhandlet i artikel 94, stk. 2, andet afsnit, litra d). I ansøgningen beskrives og angives begrundelserne for de ønskede ændringer.

▼B

Artikel 106

Annullering

Kommissionen kan på eget initiativ eller efter behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse vedtage gennemførelsesretsakter, der annullerer beskyttelsen af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, hvis den tilsvarende produktspecifikation ikke længere er overholdt.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 107

Eksisterende beskyttede vinbetegnelser

1. Vinbetegnelser, der er nævnt i artikel 51 og 54 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 ([1]) og artikel 28 i Kommissionens forordning (EF) nr. 753/2002 ([2]), beskyttes automatisk i henhold til denne forordning. Kommissionen opfører dem i det register, der er omhandlet i denne forordnings artikel 104.

2. Kommissionen træffer ved gennemførelsesretsakter, der vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3, i denne forordning, den relevante formelle foranstaltning til fjernelse af sådanne vinbetegnelser, som er omfattet af artikel 118s, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1234/2007, fra registret omhandlet i artikel 104 i denne forordning.

3. Artikel 106 finder ikke anvendelse på de eksisterende beskyttede vinbetegnelser, der er nævnt i stk. 1.

Kommissionen kan indtil den 31. december 2014 på eget initiativ vedtage gennemførelsesretsakter, der annullerer beskyttelsen af eksisterende vinbetegnelser, der er omhandlet i stk. 1, hvis de ikke opfylder betingelserne i artikel 93.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

4. For så vidt angår Kroatien beskyttes de vinbetegnelser, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([3]), i henhold til denne forordning med forbehold af et positivt resultat af indsigelsesproceduren. Kommissionen opfører dem i det register, der er omhandlet i artikel 104.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1).

([2]) Kommissionens forordning (EF) nr. 753/2002 af 29. april 2002 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for så vidt angår beskrivelse, betegnelse, præsentation og beskyttelse af visse vinprodukter (EFT L 118 af 4.5.2002, s. 1).

([3]) EUT C 116 af 14.4.2011, s. 12.

▼B

Artikel 108

Gebyrer

Medlemsstaterne kan opkræve gebyrer til dækning af deres udgifter, herunder udgifter i forbindelse med behandling af beskyttelsesansøgninger, indsigelser, ændringsansøgninger og annulleringsanmodninger i henhold til denne underafdeling.

Artikel 109

Delegerede beføjelser

1. For at tage hensyn til særlige produktionsforhold i det afgrænsede geografiske område tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der fastsætter:

a) yderligere kriterier for afgrænsning af det geografiske område, og

b) restriktioner og undtagelsesbestemmelser for produktionen i det afgrænsede geografiske område.

2. For at sikre produkternes kvalitet, og at de kan spores, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om, på hvilke betingelser produktspecifikationerne kan indeholde supplerende krav.

3. For at sikre beskyttelsen af producenternes og aktørernes rettigheder og legitime interesser tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) hvilken type ansøger der kan ansøge om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse

b) de betingelser, der skal opfyldes vedrørende en ansøgning om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, Kommissionens gennemgang, indsigelsesproceduren og procedurer for ændring, annullering og omdannelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser

c) betingelserne for grænseoverskridende ansøgninger

d) betingelserne for ansøgninger vedrørende geografiske områder i et tredjeland

e) den dato, fra hvilken en beskyttelse eller en ændring af en beskyttelse gælder

f) betingelserne for ændring af produktspecifikationer.

4. For at sikre et passende beskyttelsesniveau tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende restriktioner for den beskyttede betegnelse.

▼B

5. For at de økonomiske aktører og myndighederne ikke berøres i urimelig grad, på grund af at denne underafdeling anvendes for så vidt angår vinbetegnelser, der er indrømmet beskyttelse før den 1. august 2009, eller for hvilke der er indgivet en ansøgning før denne dato, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der fastsætter overgangsbestemmelser for:

a) vinbetegnelser, som af medlemsstaterne blev anerkendt som oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser før den 1. august 2009, og vinbetegnelser, der er indgivet ansøgning om beskyttelse for før denne dato

b) vin, der er bragt i omsætning eller mærket før en bestemt dato, og

c) ændringer af produktspecifikationerne.

Artikel 110

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende:

a) de oplysninger, som produktspecifikationen skal indeholde med hensyn til sammenhængen mellem det geografiske område og færdigvaren

b) bekendtgørelse af afgørelser om beskyttelse eller afvisning

c) oprettelse og ajourføring af det register, der er nævnt i artikel 104

d) omdannelse af "beskyttet oprindelsesbetegnelse" til "beskyttet geografisk betegnelse"

e) indgivelse af grænseoverskridende ansøgninger.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende proceduren for behandling af ansøgninger om beskyttelse eller om godkendelse af en ændring af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse og vedrørende proceduren for behandling af indsigelsesanmodninger, annulleringsanmodninger eller omdannelsesanmodninger og proceduren for fremsendelse af oplysninger om eksisterende beskyttede vinbetegnelser, navnlig vedrørende:

a) forlæg til dokumenter og indberetningsformat

▼B

b) frister

c) nærmere oplysninger om faktiske forhold, beviser og dokumentation, der skal fremlægges til støtte for en ansøgning eller anmodning.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 111

Andre gennemførelsesbeføjelser

Kan en indsigelse ikke antages, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der afviser den. Gennemførelsesretsakten vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

Underafdeling 3

Traditionelle benævnelser

Artikel 112

Definition

»Traditionel benævnelse«: en benævnelse, der traditionelt anvendes i medlemsstaterne for de produkter, der er nævnt i artikel 92, stk. 1, for at angive:

a) at produktet har en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse i henhold til EU-retten eller national ret, eller

b) produktions- eller lagringsmetode, kvalitet, farve, stedtype eller en bestemt begivenhed knyttet til historien, der karakteriserer det produkt, der har en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse.

Artikel 113

Beskyttelse

1. En beskyttet traditionel benævnelse må kun anvendes for et produkt, der er fremstillet i overensstemmelse med definitionen i artikel 112.

Traditionelle benævnelser beskyttes mod ulovlig anvendelse.

2. Traditionelle benævnelser beskyttes kun på det sprog og for de kategorier af vinavlsprodukter, der er anført i ansøgningen, mod:

a) enhver uretmæssig anvendelse af den beskyttede benævnelse, herunder når den ledsages af udtryk som »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning«, »smag«, »som« eller lignende

▼B

b) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets art, karakteristika eller væsentlige egenskaber placeret på den indre eller ydre emballage og i reklamer eller dokumenter vedrørende produktet

c) enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugerne, navnlig ved at give indtryk af, at vinen er berettiget til den beskyttede traditionelle benævnelse.

3. Traditionelle benævnelser bliver ikke til artsbetegnelser i EU.

Artikel 114

Delegerede beføjelser

1. For at sikre et passende beskyttelsesniveau tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om, hvilke sprog den traditionelle benævnelse, der skal beskyttes, skal være på, og hvordan den staves.

2. For at sikre beskyttelsen af producenternes og aktørernes rettigheder og legitime interesser tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) hvilken type ansøgere der kan ansøge om beskyttelse af en traditionel benævnelse

b) betingelserne for, at en ansøgning om beskyttelse af en traditionel benævnelse er gyldig

c) grundene til, at der kan gøres indsigelse mod en foreslået anerkendelse af en traditionel benævnelse

d) beskyttelsens omfang, forholdet til varemærker, beskyttede traditionelle benævnelser, beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, enslydende benævnelser og navne på visse druesorter

e) grundene til, at en traditionel benævnelse annulleres

f) datoen for, hvornår en ansøgning eller en anmodning om afvisning eller slettelse heraf skal indgives

g) hvilke procedurer, der skal følges i forbindelse med ansøgningen om beskyttelse af en traditionel benævnelse, herunder Kommissionens gennemgang, indsigelsesproceduren og procedurer for annullering og ændring.

3. For at tage hensyn til de særlige forhold i samhandelen mellem EU og bestemte tredjelande tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om, på hvilke betingelser traditionelle benævnelser kan anvendes i forbindelse med produkter fra tredjelande, og om undtagelser fra artikel 112 og artikel113, stk. 2.

▼B

Artikel 115

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger i forbindelse med proceduren for behandling af ansøgninger om beskyttelse eller om godkendelse af en ændring af en traditionel benævnelse såvel som i forbindelse med proceduren for behandling af indsigelsesanmodninger eller annulleringsanmodninger, navnlig vedrørende:

a) forlæg til dokumenter og indberetningsformat

b) frister

c) nærmere oplysninger om faktiske forhold, beviser og dokumentation, der skal fremlægges til støtte for ansøgningen eller anmodningen

d) nærmere bestemmelser for offentliggørelse af beskyttede traditionelle benævnelser.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der godkender eller afviser en ansøgning om beskyttelse af en traditionel benævnelse eller en anmodning om ændring af en beskyttet traditionel benævnelse eller annullering af beskyttelsen af en traditionel benævnelse.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om beskyttelse af traditionelle benævnelser, for hvilke en beskyttelsesansøgning er godkendt, navnlig ved at de inddeles i overensstemmelse med artikel 112 og ved, at der offentliggøres en definition og/eller anvendelsesbetingelser.

4. Gennemførelsesretsakterne i stk. 1, 2 og 3 vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 116

Andre gennemførelsesbeføjelser

Kan en indsigelse ikke antages, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der afviser den. Gennemførelsesretsakten vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

Afdeling 3

Mærkning og præsentation i vinsektoren

Artikel 117

Definition

I denne afdeling forstås ved:

a) »mærkning«: angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til et givet produkt

▼B

b) »præsentation«: enhver form for oplysninger, der meddeles forbrugerne ved hjælp af det pågældende produkts emballage, herunder flaskers form og type.

Artikel 118

Horisontale bestemmelsers anvendelse

Medmindre andet fremgår af denne forordning, finder Rådets direktiv 89/396/EØF ([1]), direktiv 2000/13/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/45/EF ([2]) direktiv 2008/95/EF og Forordning (EU) nr. 1169/2011 anvendelse på mærkningen og præsentationen.

Mærkningen af de produkter, der er nævnt i bilag VII, del II, punkt 1-11, 13, 15 og 16, må ikke suppleres med andre angivelser end dem, der er fastsat i denne forordning, medmindre de opfylder kravene i direktiv 2000/13/EF eller forordning (EU) nr. 1169/2011.

Artikel 119

Obligatoriske angivelser

1. Mærkningen og præsentationen af de produkter, der er omhandlet i punkt 1-11, 13, 15 og 16 i del II i bilag VII, og som afsættes i EU eller eksporteres, skal omfatte følgende obligatoriske angivelser:

a) kategorien af vinavlsprodukter i henhold til del II i bilag VII

b) for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse:

   i) udtrykket »beskyttet oprindelsesbetegnelse« eller »beskyttet geografisk betegnelse«, og

   ii) navnet på den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse

c) virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen

d) herkomst

e) aftapningsvirksomheden eller for mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, mousserende kvalitetsvin eller aromatisk mousserende kvalitetsvin navnet på producenten eller sælgeren

f) importøren, når det drejer sig om importerede vine, og

g) for mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, mousserende kvalitetsvin eller aromatisk mousserende kvalitetsvin angivelse af sukkerindholdet.

([1]) Rådets direktiv 89/396/EØF af 14. juni 1989 om angivelser af eller mærker til identifikation af et bestemt levnedsmiddelparti (EFT L 186 af 30.6.1989, s. 21).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/45/EF af 5. september 2007 om indførelse af bestemmelser om nominelle mængder for færdigpakkede produkter, om ophævelse af Rådets direktiv 75/106/EØF og 80/232/EØF og om ændring af Rådets direktiv 76/211/EØF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 17).

▼B

2. Uanset stk. 1, litra a), kan kategorien af vinavlsprodukter udelades for vine, hvis etiket angiver navnet på en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse.

3. Uanset stk. 1, litra b), kan udtrykket »beskyttet oprindelsesbetegnelse« eller »beskyttet geografisk betegnelse« udelades i følgende tilfælde:

a) hvis en traditionel benævnelse i overensstemmelse med artikel 112, litra a), er anført på etiketten i overensstemmelse med produktspecifikationen som omhandlet i artikel 94, stk. 2

b) under særlige og behørigt begrundede omstændigheder, der skal fastlægges af Kommissionen ved delegerede retsakter i henhold til artikel 227 for at sikre, at gældende mærkningspraksis overholdes.

Artikel 120

Fakultative angivelser

1. Mærkningen og præsentationen af de produkter, der er omhandlet i punkt 1-11, 13, 15 og 16 i del II i bilag VII, kan navnlig omfatte følgende fakultative angivelser:

a) årgang

b) navnet på en eller flere druesorter

c) for andre vine end dem, der er nævnt i artikel 119, stk. 1, litra g), sukkerindholdet

d) for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, traditionelle benævnelser i overensstemmelse med artikel 112, litra b)

e) EU-symbolet for den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse

f) visse produktionsmetoder

g) for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, navnet på en anden geografisk enhed, der er mindre eller større end det område, der ligger til grund for oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

▼B

2. I forbindelse med brugen af de angivelser, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), for vine uden beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse gælder følgende, jf. dog artikel 100, stk. 3:

a) medlemsstaterne skal indføre love eller administrative bestemmelser, der sikrer procedurer for certificering, godkendelse og kontrol, så der er garanti for, at de pågældende oplysninger er korrekte

b) medlemsstaterne kan ud fra ikkediskriminerende og objektive kriterier og under behørig hensyntagen til loyal konkurrence for vine, der fremstilles af druesorter på deres område, udarbejde lister over udelukkede druesorter, navnlig hvis:

   i) der er risiko for, at forbrugerne vildledes om vinens reelle oprindelse, fordi druesorten udgør en integrerende del af en eksisterende beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse

   ii) kontrolforanstaltningerne ikke ville være omkostningseffektive, fordi den givne druesort udgør en meget lille del af medlemsstatens vindyrkningsareal

c) blandinger af vin til vinfremstilling fra forskellige medlemsstater må ikke medføre mærkning af druesorten til vinfremstilling, medmindre de pågældende medlemsstater beslutter noget andet og sikrer, at de relevante certificerings-, godkendelses- og kontrolprocedurer kan gennemføres.

Artikel 121

Sprog

1. De obligatoriske og fakultative angivelser, som er nævnt i artikel 119 og 120, anføres på et eller flere af EU's officielle sprog, hvis der er tale om sproglige udtryk.

2. Uanset stk. 1 skal navnet på en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse eller en traditionel benævnelse, jf. artikel 112, litra b), dog anføres på etiketten på det eller de sprog, som beskyttelsen gælder for. I tilfælde af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse eller en særlig national betegnelse, der bruger et ikkelatinsk alfabet, kan navnet også anføres på et eller flere af EU's officielle sprog.

Artikel 122

Delegerede beføjelser

1. For at tage hensyn til de særlige forhold, der kendetegner vinsektoren, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende regler og restriktioner for:

a) anvendelsen af andre angivelser i mærkningen end dem, der er omhandlet i denne afdeling, og deres præsentation

▼B

b) obligatoriske angivelser vedrørende følgende:

i) udtryk, der skal anvendes i forbindelse med obligatoriske angivelser, og betingelserne for deres anvendelse

ii) udtryk vedrørende en bedrift og betingelserne for deres anvendelse

iii) bestemmelser om, at producentmedlemsstaterne kan fastsætte supplerende regler for obligatoriske angivelser

iv) bestemmelser om, at der kan fastsættes yderligere undtagelser ud over dem, der er nævnt i artikel 119, stk. 2, og som går ud på, at det kan undlades at nævne vinavlsproduktets kategori, og

v) bestemmelser om anvendelse af sprog

c) fakultative angivelser vedrørende følgende:

i) udtryk, der skal anvendes i forbindelse med fakultative angivelser, og betingelserne for deres anvendelse

ii) bestemmelser om, at producentmedlemsstaterne kan fastsætte supplerende regler for fakultative angivelser

d) angivelser vedrørende præsentationen:

i) betingelserne for at anvende bestemte flaskeformer og en liste over særlige flaskeformer

ii) betingelserne for at anvende flasker og lukkeanordninger af den type, der anvendes til "mousserende vin"

iii) bestemmelser om, at producentmedlemsstaterne kan fastsætte supplerende regler for præsentation

iv) bestemmelser om anvendelse af sprog.

2. For at sikre beskyttelsen af aktørernes legitime interesser tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende regler for midlertidig mærkning og præsentation af vine med oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, hvis oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse opfylder kravene.

3. For at de økonomiske aktører ikke skal lide skade, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende overgangsbestemmelser for vin, der er bragt i omsætning og mærket i overensstemmelse med de relevante regler, som var gældende før den 1. august 2009.

4. For at tage hensyn til de særlige forhold i samhandelen mellem EU og bestemte tredjelande tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende undtagelser fra denne afdeling med hensyn til produkter, der skal eksporteres, når dette er krævet i henhold til det pågældende tredjelands ret.

▼B

Artikel 123

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende de procedurer og tekniske kriterier, der finder anvendelse på denne afdeling, herunder de foranstaltninger, der er nødvendige for de certificerings-, godkendelses- og kontrolprocedurer, som finder anvendelse på vine uden beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

KAPITEL II

Særlige bestemmelser for individuelle sektorer

Afdeling I

Sukker

Artikel 124

Varighed

Med undtagelse af artikel 125 og 126, finder denne afdeling anvendelse frem til udgangen af produktionsåret 2016/2017.

Underafdeling 1

Specifikke foranstaltninger

Artikel 125

Aftaler i sukkersektoren

1. Vilkårene for opkøb af sukkerroer og sukkerrør, herunder leveringskontrakter før såningen, fastlægges ved skriftlige brancheaftaler mellem på den ene side EU-avlere af sukkerroer og sukkerrør eller, på deres vegne, organisationer, de er medlemmer af, og på den anden side EU-sukkervirksomheder eller, på deres vegne, organisationer, de er medlemmer af.

2. Brancheaftaler som omhandlet i bilag II, del II, afdeling A, punkt 6, skal meddeles af sukkervirksomhederne til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som de producerer sukker i.

3. Fra den 1. oktober 2017 skal brancheaftaler være i overensstemmelse med købsbetingelserne i bilag X.

4. For at tage hensyn til de særlige forhold i sukkersektoren og udviklingen i sektoren i perioden efter produktionskvoternes udløb tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at:

a) ajourføre begreberne omhandlet i bilag II, del II, afsnit A

▼B

b) ajourføre de i bilag X omhandlede købsbetingelser for sukkerroer

c) fastsætte yderligere regler om bestemmelse af bruttovægt af samt tara og sukkerindhold i sukkerroer, der leveres til en virksomhed, og om roeaffald.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelsen af denne artikel, herunder med hensyn til procedurer, meddelelser og administrativ bistand i tilfælde af brancheaftaler, der omfatter mere end én medlemsstat. Gennemførelsesretsakterne vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 126

Prisindberetning på sukkermarkedet

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at oprette et indberetningssystem for priser på sukkermarkedet, herunder et system for offentliggørelse af priser på dette marked. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Systemet i første afsnit baseres på oplysninger fra virksomheder, der fremstiller hvidt sukker, eller andre aktører, der er involveret i sukkerhandlen. Sådanne oplysninger behandles fortroligt.

Kommissionen sikrer, at specifikke priser og navnene på individuelle økonomiske aktører ikke offentliggøres.

Underafdeling 2

Krav til sukkersektoren i den i artikel 124 omhandlede periode

Artikel 127

Leveringskontrakter

1. Udover betingelserne i artikel 125, stk. 1, skal brancheaftaler være i overensstemmelse med købsbetingelserne i bilag XI.

2. I leveringskontrakterne skelnes der mellem, om det sukker, der skal fremstilles af sukkerroer, er:

a) kvotesukker eller

b) sukker uden for kvote.

▼B

3. Hver sukkervirksomhed giver den medlemsstat, hvor den pågældende virksomhed fremstiller sukker, meddelelse om:

a) den mængde sukkerroer, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og som den før såningen har indgået leveringskontrakt om, og det sukkerindhold, kontrakterne er baseret på

b) det hertil svarende anslåede udbytte.

Medlemsstaterne kan kræve supplerende oplysninger.

4. Sukkervirksomheder, der ikke inden såningen har indgået leveringskontrakter til minimumsprisen for kvotesukkerroer som omhandlet i artikel 135 for en mængde sukkerroer, der er lig med deres sukkerkvote, eventuelt justeret med den koefficient for forebyggende tilbagetrækning, som fastsættes i henhold til artikel 130, stk. 2, første afsnit, skal mindst betale minimumsprisen for kvotesukkerroer for alle de sukkerroer, de forarbejder til sukker.

5. Brancheaftaler kan afvige fra stk. 2, 3og 4, hvis den pågældende medlemsstat samtykker heri.

6. Er der ikke indgået brancheaftaler, træffer den pågældende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger, der er forenelige med denne forordning, til varetagelse af de berørte parters interesser.

Artikel 128

Produktionsafgift

1. Der opkræves en produktionsafgift for sukker-, isoglucose- og inulinsirupproducerende virksomheders respektive sukkerkvote, isoglucosekvote og inulinsirupkvote, jf. artikel 136, stk. 2.

2. Foranstaltninger til fastsættelse af produktionsafgift for kvotesukker, kvoteisoglucose og kvoteinsulinsiru omhandlet i stk. 1 træffes af Rådet i henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Artikel 129

Produktionsrestitution

1. Der kan ydes produktionsrestitution for de produkter fra sukkersektoren, der er anført i bilag I, del III, litra b)-e), hvis der ikke foreligger overskudssukker, importeret sukker, overskudsisoglucose eller overskudsinulinsirup til en pris, der svarer til verdensmarkedsprisen, til fremstilling af de produkter, som er nævnt i artikel 140, stk. 2, andet afsnit, litra b) og c).

2. Foranstaltninger til fastsættelse af produktionsrestitutionen omhandlet i stk. 1 træffes af Rådet i henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF.

▼B

Artikel 130

Tilbagetrækning af sukker

1. For at undgå voldsomme prisfald på det indre marked og afhjælpe overproduktion med udgangspunkt i den foreløbige leveringsopgørelse og under hensyntagen til de forpligtelser for Unionen, der følger af internationale aftaler, som er indgået i henhold til TEUF, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der trækker de mængder kvotesukker eller kvoteisoglucose, der overskrider en tærskel, som beregnes i henhold til stk. 2, tilbage fra markedet i et givet produktionsår.

2. Den tilbagetrækningstærskel, der er nævnt i stk. 1, beregnes for hver virksomhed, der har en kvote, ved, at dens kvote multipliceres med en koefficient. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte en sådan koefficient for et produktionsår senest den 28. februar i det foregående produktionsår på grundlag af den forventede markedsudvikling.

På grundlag af en opdateret markedsudvikling kan Kommissionen senest den 31. oktober i det pågældende produktionsår vedtage gennemførelsesretsakter, der enten tilpasser eller, såfremt der ikke er blevet fastsat nogen koefficient i henhold til første afsnit, fastsætter en sådan koefficient.

3. Hver virksomhed, der har en kvote oplagrer for egen regning den producerede mængde kvotesukker, der overskrider den tærskel, som beregnes i henhold til stk. 2, indtil begyndelsen af det næste produktionsår. De sukker-, isoglucose- eller inulinsirupmængder, der trækkes tilbage i et produktionsår, anses for at være de første mængder, der produceres under kvoten i det følgende produktionsår.

Uanset første afsnit kan Kommissionen under hensyntagen til den forventede udvikling på sukkermarkedet vedtage gennemførelsesretsakter, der fastætter, at alle eller en del af de mængder sukker, isoglucose eller inulinsirup, der er trukket tilbage, for det igangværende, det følgende eller begge produktionsår, skal anses for:

a) overskudssukker, overskudsisoglucose eller overskudsinulinsirup, der kan blive til industrisukker, industriisoglucose eller industriinulinsirup, eller

b) midlertidig kvoteproduktion, hvoraf en del kan reserveres til eksport under overholdelse af de forpligtelser for EU, der følger af internationale aftaler, som er indgået i henhold til traktaten.

4. Er sukkerforsyningen i Unionen utilstrækkelig, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter om, at en vis mængde tilbagetrukket sukker, isoglucose eller inulinsirup kan sælges på EU-markedet før udløbet af tilbagetrækningsperioden.

▼B

5. Såfremt tilbagetrukket sukker behandles som den første sukkerproduktion i det følgende produktionsår, betales minimumsprisen for dette produktionsår som omhandlet i artikel 135 til sukkerroeavlerne.

Såfremt tilbagetrukket sukker bliver til industrisukker eller eksporteres i henhold til stk. 3, afsnit 2, litra a) eller b), i denne artikel, finder kravene i artikel 135 om minimumsprisen ikke anvendelse.

Såfremt tilbagetrukket sukker sælges på EU-markedet inden udgangen af tilbagetrækningsperioden, jf. stk. 4 i denne artikel, betales minimumsprisen for det igangværende produktionsår til sukkerroeavlerne.

6. Gennemførelsesretsakterne til denne artikel vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 131

Midlertidige markedsforvaltningsmekanismer

1. I den i artikel 124 omhandlede periode kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en tilstrækkelig sukkerforsyning på EU-markedet. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Med sådanne foranstaltninger kan niveauet for den afgift, der pålægges importeret råsukker, justeres for den fornødne mængde og periode.

I forbindelse med midlertidige markedsforvaltningsmekanismer træffer Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF foranstaltninger til fastsættelse af en overskudsafgif.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter den mængde sukker uden for kvoten og den mængde importeret råsukker, som passende kan frigives på EU-markedet. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 132

Delegerede beføjelser

For at tage hensyn til de særlige forhold i sukkersektoren og for at sikre, at der tages behørigt hensyn til alle parters interesser og i lyset af behovet for at undgå enhver forstyrrelse af markedet, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) købsbetingelser og leveringskontrakter, jf. artikel 127, stk. 1

▼B

b) ajourføring af de i bilag XI omhandlede købsbetingelser for sukkerroer

c) kriterier, som sukkervirksomheder skal anvende ved fordelingen mellem sukkerroesælgerne af de mængder sukkerroer, for hvilke der skal indgås leveringskontrakter inden såningen, jf. artikel 127, stk. 3.

Artikel 133

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter alle de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne underafdeling vedrørende procedurer, indhold og tekniske kriterier.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Underafdeling 3

Ordning til regulering af produktionen

Artikel 134

Kvoter i sukkersektoren

1. Der gælder en kvoteordning for sukker, isoglucose og inulinsirup.

2. Overskrider en producent i forbindelse med kvoteordningen i stk. 1 den relevante kvote, og anvender producenten ikke overskudsmængderne som fastsat i artikel 139, pålægges de pågældende mængder en overskudsafgift efter betingelserne i artikel 139 til 142.

Artikel 135

Minimumspris for sukkerroer

Minimumsprisen for kvotesukkerroer fastsættes af Rådet i henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Artikel 136

Kvotetildeling

1. De nationale og regionale produktionskvoter for sukker, isoglucose og inulinsirup er fastsat i bilag XII.

▼B

2. Medlemsstaterne tildeler en kvote til hver sukker-, isoglucose- eller inulinsirupproducerende virksomhed, der er etableret på deres område, og som er godkendt i henhold til artikel 137.

For hver virksomhed er den tildelte kvote lig med den kvote, der blev tildelt virksomheden for produktionsåret 2010/2011 i henhold til forordning EF(nr. 1234/2007.

3. Tildeles der en kvote til en sukkervirksomhed, der har mere end én produktionsenhed, træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, de finder nødvendige for at varetage sukkerroe- og sukkerrørsavlernes interesser.

Artikel 137

Godkendte virksomheder

1. Medlemsstaterne godkender efter anmodning en virksomhed, der producerer sukker, isoglucose eller inulinsirup, eller en virksomhed, der forarbejder disse produkter til et produkt, som står på listen omhandlet i artikel 140, stk. 2, forudsat at virksomheden:

a) fremlægger bevis for sin professionelle produktionskapacitet

b) indvilliger i at meddele enhver oplysning og lade sig underkaste kontrol i forbindelse med denne forordning

c) ikke har fået sin godkendelse suspenderet eller trukket tilbage.

2. De godkendte virksomheder giver den medlemsstat, på hvis område sukkerroerne og sukkerrørene høstes, eller raffineringen finder sted, følgende oplysninger:

a) de sukkerroe- eller sukkerrørsmængder, der er indgået en leveringskontrakt for, og de tilsvarende anslåede udbytter af sukkerroer eller sukkerrør og sukker pr. ha

b) data om forventede og faktiske leverancer af sukkerroer, sukkerrør og råsukker og om sukkerproduktion og sukkerlagre

c) de solgte mængder hvidt sukker samt priser og betingelser i forbindelse hermed.

Artikel 138

National kvoteomfordeling og kvotenedsættelse

1. En medlemsstat kan nedsætte den sukker- eller isoglucosekvote, der er tildelt en virksomhed på dens område, med op til 10 %. I den forbindelse anvender medlemsstaterne objektive og ikkediskriminerende kriterier.

2. Medlemsstaterne kan overføre kvoter mellem virksomheder efter reglerne i bilag XIII under hensyntagen til de berørte parters interesser, især sukkerroe- og sukkerrørsavlernes interesser.

3. Den enkelte medlemsstat tildeler de mængder, som fremkommer ved anvendelsen af stk. 1 og 2, til én eller flere virksomheder på sit område, uanset om de har en kvote.

▼B

Artikel 139

Produktion uden for kvoten

1. Sukker, isoglucose og inulinsirup, der i et produktionsår fremstilles ud over den kvote, der er omhandlet i artikel 136, kan:

a) forarbejdes til visse produkter som omhandlet i artikel 140

b) overføres til kvoteproduktionen i det næste produktionsår i henhold til artikel 141

c) indgå i den særlige forsyningsordning for EU's fjernområder i henhold til kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ([1])

d) eksporteres inden for et kvantitativt loft, som Kommissionen fastsætter ved gennemførelsesretsakter under hensyntagen til de forpligtelser, der følger af internationale aftaler indgået i henhold til traktaten, eller

e) frigives på det indre marked i henhold til den i artikel 131 beskrevne mekanisme med henblik på at tilpasse forsyningen til efterspørgslen med udgangspunkt i den foreløbige leveringsopgørelse.

Foranstaltningerne i stk. 1, litra e) i denne artikel iværksættes, inden nogen af de i artikel 219, stk. 1, omhandlede foranstaltninger mod markedsforstyrrelser aktiveres.

For andre mængder opkræves den overskudsafgift, der er nævnt i artikel 142.

2. Gennemførelsesretsakterne til denne artikel vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 140

Industrisukker

1. Industrisukker, industriisoglucose og industriinulinsirup forbeholdes produktionen af et af de produkter, der er nævnt i stk. 2, når det/den:

a) er omfattet af en leveringskontrakt, der før produktionsårets udgang er indgået mellem en producent og en bruger, der begge er godkendt i henhold til artikel 137, og

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

▼B

b) er leveret til brugeren senest den 30. november i det følgende produktionsår.

2. For at tage hensyn til den tekniske udvikling tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at opstille en liste over produkter, som industrisukker, industriisoglucose eller industriinulinsirup kan anvendes til produktion af.

Listen omfatter bl.a.:

a) bioethanol, alkohol, rom, levende gær samt sirup til smørepålæg og sirup, der skal forarbejdes til "Rinse appelstroop"

b) visse industriprodukter, der ikke indeholder sukker, men i hvis forarbejdning der indgår sukker, isoglucose og inulinsirup

c) visse kemiske produkter og lægemidler, der indeholder sukker, isoglucose og inulinsirup.

Artikel 141

Overførsel af overskudssukker

1. Hver virksomhed kan beslutte at overføre hele eller en del af den produktion, der overstiger dens sukkerkvote, isoglucosekvote eller inulinsirupkvote, til det følgende produktionsårs produktion. En sådan beslutning er uigenkaldelig, jf. dog stk. 3.

2. De virksomheder, der træffer en beslutning som omhandlet i stk. 1:

a) underretter den pågældende medlemsstat inden en dato, som fastsættes af medlemsstaten:

i) mellem den 1. februar og den 31. august i det igangværende produktionsår, for så vidt angår de mængder rørsukker, der overføres

▼C1

ii) mellem den 1. februar og den 31. august i det igangværende produktionsår, for så vidt angår de mængder roesukker eller inulinsirup, der overføres

▼B

b) forpligter sig til at oplagre disse mængder for egen regning indtil udgangen af det igangværende produktionsår.

3. Var en virksomheds endelige produktion i det pågældende produktionsår mindre end det overslag, der blev udarbejdet, da beslutningen i henhold til stk. 1 blev taget, kan den overførte mængde justeres med tilbagevirkende kraft senest den 31. oktober i det følgende produktionsår.

▼B

4. De overførte mængder anses for at være de første mængder, der produceres under kvoten i det følgende produktionsår.

▼C2

5. Sukker, der i et produktionsår oplagres i henhold til denne artikel, må ikke være genstand for andre oplagringsforanstaltninger, jf. artikel 17 eller 130.

▼B

Artikel 142

Overskudsafgift

1. Der opkræves overskudsafgift for:

a) overskudssukker, overskudsisoglucose og overskudsinulinsirup, der produceres i et givet produktionsår, undtagen for de mængder, der overføres til kvoteproduktionen i det følgende produktionsår og oplagres i henhold til artikel 141, og de mængder, der er nævnt i artikel 139, stk. 1, første afsnit, litra c), d) og e)

b) industrisukker, industriisoglucose og industriinulinsirup, som det ikke inden en frist, der skal fastsættes af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter, er godtgjort for, at det/den er forarbejdet til et af de produkter, der er nævnt i artikel 140, stk. 2

c) sukker, isoglucose og inulinsirup, der er trukket tilbage fra markedet i henhold til artikel 130, og som forpligtelserne i artikel 130, stk. 3, ikke er opfyldt for.

Gennemførelsesretsakter i henhold til første afsnit litra b), vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. Foranstaltninger til fastsættelse af en overskudsafgift omhandlet i stk. 1 træffes af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Artikel 143

Delegerede beføjelser

1. For at sikre, at virksomheder som omhandlet i artikel 137 opfylder deres forpligtelser, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at vedtage regler for udstedelse og inddragelse af godkendelse af sådanne virksomheder samt kriterier for administrative sanktioner.

2. For at tage hensyn til de særlige forhold i sukkersektoren og for at sikre, at der tages behørigt hensyn til alle parters interesser, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om betingelsernes betydning for driften af kvotesystemet og betingelser for salg til Unionens fjernområder.

▼B

3. For at sikre, at sukkeravlerne føler medansvar for en beslutning om at overføre en vis produktionsmængde, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at fastsætte regler for overførsel af sukker.

Artikel 144

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Med hensyn til virksomheder som omhandlet i artikel 137 kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler for:

a) ansøgninger om godkendelse udarbejdet af virksomheder, registre, som godkendte virksomheder skal føre, og oplysninger, som godkendte virksomheder skal give

b) ordningen for den kontrol, som medlemsstaterne skal foretage af godkendte virksomheder

c) medlemsstaternes meddelelser til Kommissionen og godkendte virksomheder

d) levering af råvarer til virksomheder, herunder leveringskontrakter og følgesedler

e) ligestilling for sukker omhandlet i artikel 139, stk. 1, første afsnit, litra a)

f) den særlige forsyningsordning for Unionens fjernområder

g) eksport som omhandlet i artikel 139, stk. 1, første afsnit, litra d)

h) samarbejde mellem medlemsstaterne for at sikre effektiv kontrol

i) ændring af datoerne i artikel 141 for specifikke produktionsår

j) bestemmelse af overskudsmængde, meddelelser og betaling af overskudsafgift, jf. artikel 142

k) vedtagelse af en liste over heltidsraffinaderier i den i bilag II, del II, afdeling B, nr. 6, anvendte betydning.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

▼B

Afdeling 2

Vin

Artikel 145

Fortegnelse over vindyrkningsarealer og opgørelse af produktionskapaciteten

1. Medlemsstaterne fører en fortegnelse over vindyrkningsarealer, der indeholder ajourførte oplysninger om produktionskapaciteten. Fra og med den 1. januar 2016 gælder denne forpligtelse kun, hvis medlemsstaterne gennemfører tilladelsesordningen for plantning af vinstokke som omhandlet i kapitel III i afsnit I eller et nationalt støtteprogram.

2. Indtil den 31. december 2015 er medlemsstater, i hvilke det samlede vindyrkningsareal med druesorter, der er klassificeret i overensstemmelse med artikel 81, stk. 2, er mindre end 500 ha, ikke underlagt forpligtelsen i denne artikels stk. 1.

3. Senest den 1. marts hvert år forelægger de medlemsstater, hvor foranstaltningen "omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer" indgår i deres støtteprogrammer i henhold til artikel 46, Kommissionen en ajourført opgørelse over deres produktionskapacitet på grundlag af fortegnelsen over vindyrkningsarealer. Fra og med den 1. januar 2016 fastsætter Kommissionen de nærmere regler for meddelelser til Kommissionen om vindyrkningsområder ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Gennemførelsesretsakterne vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

4. For at lette medlemsstaternes overvågning og kontrol af produktionskapaciteten tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at vedtage regler for vindyrkningsarealfortegnelsens indhold samt undtagelser herfor.

Artikel 146

Kompetente nationale myndigheder i vinsektoren

1. Medmindre andet fremgår af denne forordnings øvrige bestemmelser for udpegning af kompetente nationale myndigheder, udpeger medlemsstaterne én eller flere myndigheder, som de pålægger at føre kontrol med, at EU-bestemmelserne i vinsektoren overholdes. Medlemsstaterne udpeger de laboratorier, der bemyndiges til at foretage officielle analyser i vinsektoren. De udpegede laboratorier skal opfylde de generelle kriterier for prøvningslaboratoriers virksomhed som fastlagt i ISO/IEC 17025.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navne og adresser på de myndigheder og laboratorier, der er omhandlet i stk. 1. Kommissionen offentliggør disse oplysninger og ajourfører dem regelmæssigt.

Artikel 147

Ledsagedokumenter og registre i vinsektoren

1. Vinavlsprodukter bringes i omsætning i Unionen ledsaget af et dokument, der er godkendt af myndighederne.

▼B

2. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, der ligger inde med vinavlsprodukter i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv, navnlig producenter, aftappere, forarbejdningsvirksomheder og vinhandlere, skal føre ind- og udgangsbøger for disse produkter.

3. For at lette transporten af vinavlsprodukter og medlemsstaternes kontrol deraf tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om:

a) regler for ledsagedokumenter og deres anvendelse

b) betingelser for, hvornår et ledsagedokument skal betragtes som bevis for beskyttede oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser

c) en forpligtelse til at føre register og brugen af dette register

d) hvem, der er forpligtet til at føre register, og fritagelser for denne forpligtelse

e) hvilke operationer registret skal indeholde.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

a) regler for, hvilken struktur registrene skal have, hvilke produkter de skal indeholde, og hvornår registre skal føres, samt regler for lukning af registre

b) foranstaltninger, hvorved medlemsstaterne pålægges at fastsætte maksimale procentsatser for tilladt svind

c) generelle bestemmelser og overgangsbestemmelser for føring af registre

d) regler for, hvor længe ledsagedokumenter og registre skal opbevares.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 3

Mælk og mejeriprodukter

Artikel 148

Kontraktforhold i mælke- og mejerisektoren

1. Hvis en medlemsstat beslutter, at hver leverance af råmælk på dens område fra en landbruger til en virksomhed, der forarbejder råmælk, skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne, og/eller beslutter, at de første opkøbere skal afgive skriftligt tilbud om en kontrakt om landbrugeres levering af råmælk, skal en sådan kontrakt og/eller et sådant tilbud om en kontrakt opfylde betingelserne i stk. 2.

▼B

Såfremt en medlemsstat beslutter, at leverancer af de af denne artikel omfattede produkter fra en producent til en forarbejdningsvirksomhed skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne, skal medlemsstaten samtidig beslutte, hvilke trin i leveringen der skal være omfattet af en sådan kontrakt, i tilfælde af at de pågældende produkter leveres gennem et eller flere mellemled.

I denne artikel og artikel 105 forstås ved en "virksomhed, der indsamler mælk": en virksomhed, der transporterer råmælk fra en landbruger eller en anden virksomhed, der indsamler mælk, til en virksomhed, der forarbejder råmælk, eller en anden virksomhed, der indsamler mælk, hvor ejendomsretten til råmælken i hvert tilfælde overdrages.

2. Kontrakten og/eller tilbuddet om en kontrakt som omhandlet i stk. 1 skal:

a) indgås før leveringen

b) foreligge skriftligt og

c) bl.a. indeholde følgende oplysninger:

i) den pris, der skal betales for leveringen, og som:

— er fast og fastsat i kontrakten, og/eller

— beregnes ud fra forskellige faktorer i kontrakten, som kan omfatte markedsindikatorer, der afspejler ændringer i markedsforholdene, den leverede mængde og kvaliteten eller sammensætningen af den leverede rå mælk

ii) den mængde råmælk, der kan og/eller skal leveres, og tidspunktet for sådanne leverancer

iii) kontraktens varighed, som kan være enten tidsbegrænset eller tidsubegrænset med opsigelsesbestemmelser

iv) oplysninger om betalingsperioder og -procedurer

v) aftaler om indsamling eller levering af råmælken og

vi) bestemmelser, der finder anvendelse i tilfælde af force majeure.

3. Uanset stk. 1 er det ikke nødvendigt med en kontrakt og/eller et tilbud om en kontrakt, hvis råmælken leveres af en landbruger til et kooperativ, hvor landbrugeren er medlem, hvis kooperativets vedtægter eller de regler og afgørelser, der er fastsat i eller truffet i henhold til vedtægterne, indeholder bestemmelser, der har samme virkning som dem, der er fastsat i stk. 2, litra a), b) og c).

▼B

4. Alle elementerne i de kontrakter om levering af råmælk, som landbrugere, virksomheder, der indsamler råmælk, eller virksomheder, der forarbejder råmælk, har indgået, herunder de elementer, der er omhandlet i stk. 2, litra c), forhandles frit mellem parterne.

Uanset første afsnit gælder ét eller begge af følgende:

a) Hvis en medlemsstat beslutter at gøre en skriftlig kontrakt om levering af råmælk obligatorisk i henhold til stk. 1, kan den fastsætte en minimumsvarighed, der kun finder anvendelse på skriftlige kontrakter mellem en landbruger og den første opkøber af råmælk. En sådan minimumsvarighed skal være mindst seks måneder og må ikke hæmme det indre markeds funktion.

b) Hvis en medlemsstat beslutter, at den første opkøber af råmælk skal afgive skriftligt tilbud om en kontrakt med landbrugeren i henhold til stk. 1, kan den bestemme, at tilbuddet skal omfatte en minimumsvarighed for kontrakten som fastsat i national ret med henblik herpå. En sådan minimumsvarighed skal være mindst seks måneder og må ikke hæmme det indre markeds funktion.

Andet afsnit berører ikke landbrugerens ret til at afvise en sådan minimumsvarighed, forudsat at det sker skriftligt. I så fald kan parterne frit forhandle alle elementerne i kontrakten, herunder de elementer, der er omhandlet i stk. 2, litra c).

5. De medlemsstater, der gør brug af mulighederne i denne artikel, giver Kommissionen meddelelse om, hvordan de anvendes.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om foranstaltninger, der er nødvendige for en ensartet anvendelse af stk. 2, litra a) og b), og stk. 3, og foranstaltninger vedrørende de meddelelser, som medlemsstaterne skal give i henhold til denne artikel. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 149

Kontraktforhandlinger i mælke- og mejerisektoren

1. En producentorganisation i mælke- og mejerisektoren, som er anerkendt i henhold til artikel 152, stk. 3, kan på vegne af sine tilsluttede landbrugere for så vidt angår en del af eller hele deres fælles produktion føre forhandlinger om kontrakter om levering af råmælk fra en landbruger til en virksomhed, der forarbejder råmælk, eller til en virksomhed, der indsamler råmælk, i den i artikel 148, stk. 1, tredje afsnit, anvendte betydning.

▼B

2. Producentorganisationens forhandlinger kan finde sted:

a) uanset om ejerskabet til råmælken overgår fra landbrugerne til producentorganisationen

b) uanset om den forhandlede pris er den samme for alle de tilsluttede landbrugeres eller kun nogle af de tilsluttede landbrugeres fælles produktion

c) såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt for en bestemt producentorganisation:

i) at den mængde råmælk, der er omfattet af forhandlingerne, ikke overstiger 3,5 % af den samlede EU-produktion

ii) at den mængde råmælk, der er omfattet af forhandlingerne, og som produceres i en bestemt medlemsstat, ikke overstiger 33 % af den samlede nationale produktion i denne medlemsstat, og

iii) at den mængde råmælk, der er omfattet af forhandlingerne, og som leveres i en bestemt medlemsstat, ikke overstiger 33 % af den samlede nationale produktion i denne medlemsstat

d) såfremt de pågældende landbrugere ikke er medlemmer af nogen anden producentorganisation, som også forhandler sådanne kontrakter på deres vegne; medlemsstaterne kan dog fravige denne betingelse i behørigt begrundede tilfælde, hvor landbrugere har to forskellige produktionsenheder beliggende i forskellige geografiske områder

e) såfremt råmælken ikke er omfattet af en leveringsforpligtelse, der skyldes landbrugerens medlemskab af et kooperativ, i overensstemmelse med betingelserne i kooperativets vedtægter eller de regler og afgørelser, der er fastsat i eller truffet i henhold til vedtægterne, og

f) såfremt producentorganisationen underretter de kompetente myndigheder i den eller de medlemsstater, hvor den har sit virke, om den mængde råmælk, der er omfattet af sådanne forhandlinger.

3. Uanset betingelserne i stk. 2, litra c), nr. ii) og iii), kan en producentorganisation føre forhandlinger i henhold til stk. 1, forudsat at denne producentorganisations mængde råmælk, der er omfattet af forhandlingerne, og som produceres eller leveres i en medlemsstat med en samlet årlig råmælksproduktion på under 500 000 t, ikke overstiger 45 % af den samlede nationale produktion i denne medlemsstat.

▼B

4. I denne artikel omfatter producentorganisationer sammenslutninger af producentorganisationer.

5. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra c), og stk. 3 offentliggør Kommissionen på en måde, som den finder hensigtsmæssig, produktionsmængderne af råmælk i Unionen og medlemsstaterne ved anvendelse af de mest aktuelle tilgængelige oplysninger.

6. Uanset stk. 2, litra c), og stk. 3 kan den konkurrencemyndighed, der henvises til i andet afsnit, selv om tærsklerne i stk. 2, litra c), og stk. 3 ikke er overskredet, i individuelle tilfælde træffe afgørelse om, at producentorganisationen enten skal genoptage en bestemt forhandling, eller at forhandlingen slet ikke må finde sted, hvis myndigheden finder, at dette er nødvendigt for at forhindre, at konkurrence udelukkes, eller for at undgå alvorligt at skade SMV'er, der forarbejder råmælk på dens område.

For så vidt angår forhandlinger, der omfatter mere end én medlemsstat, træffes den afgørelse, der er omhandlet i første afsnit, af Kommissionen uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3. I andre tilfælde træffes denne afgørelse af den nationale konkurrencemyndighed i den medlemsstat, som forhandlingerne vedrører.

De afgørelser, der er omhandlet i dette stykke, anvendes først fra den dato, hvor de meddeles de pågældende virksomheder.

7 I denne artikel forstås ved:

a) "national konkurrencemyndighed": den myndighed, der er nævnt i artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ([1])

b) "SMV": mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som defineret i henstilling 2003/361/EF.

8. De medlemsstater, hvor forhandlingerne finder sted i henhold til denne artikel, giver Kommissionen meddelelse om anvendelsen af stk. 2, litra f), og af stk. 6.

Artikel 150

Regulering af udbuddet af ost med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse

1. På anmodning af en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 152, stk. 3, en brancheorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 157, stk. 3, eller en sammenslutning af aktører, jf. artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, kan medlemsstaterne i en begrænset periode fastsætte bindende regler for regulering af udbuddet af ost, der er omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

▼B

2. Reglerne i stk. 1 i denne artikel skal være genstand for en forudgående aftale mellem parterne i det geografiske område, der er nævnt artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012. En sådan aftale skal være indgået mellem mindst to tredjedele af mælkeproducenterne eller deres repræsentanter, der repræsenterer mindst to tredjedele af den råmælk, der anvendes til produktion af den ost, der er omhandlet i i denne artikels stk. 1, og, hvis det er relevant, mindst to tredjedele af producenterne af denne ost, der repræsenterer mindst to tredjedele af produktionen af osten i det geografiske område, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012.

3. Med henblik på stk. 1 skal det geografiske område, som råmælken stammer fra i henhold til ostens varespecifikation, for så vidt angår ost med beskyttet geografisk betegnelse, være det samme som det geografiske område, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012, og som vedrører denne ost.

4. De regler, der er omhandlet i stk. 1,

a) må kun omfatte regulering af udbuddet af det pågældende produkt og skal have til formål at tilpasse udbuddet af osten til efterspørgslen

b) må kun gælde for det pågældende produkt

c) må højst være bindende i tre år og kan efter denne periode forlænges efter en ny anmodning, jf. stk. 1

d) må ikke være til skade for handelen med andre produkter end dem, der er omfattet af disse regler

e) må ikke vedrøre transaktioner, der foretages efter den første markedsføring af den pågældende ost

f) må ikke tillade prisfastsættelse, herunder vejledende eller anbefalede priser

g) må ikke medføre, at en alt for stor del af det pågældende produkt, der eller ville være tilgængeligt, bliver utilgængeligt

h) må ikke medføre forskelsbehandling, udgøre en hindring for nye markedsaktører eller føre til skadelige virkninger for små producenter

i) skal bidrage til at bevare kvaliteten og/eller udviklingen af det pågældende produkt.

j) må ikke berøre artikel 149.

5. De regler, der er omhandlet i stk. 1, offentliggøres i en officiel publikation i den pågældende medlemsstat.

▼B

6. Medlemsstaterne foretager kontrol for at sikre, at betingelserne i stk. 4 er opfyldt, og ophæver reglerne i stk. 1, hvis de kompetente nationale myndigheder har konstateret, at betingelserne ikke er opfyldt.

7. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de regler, som de har vedtaget i henhold til stk. 1. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om enhver meddelelse om sådanne regler.

8. Kommissionen kan til enhver tid vedtage gennemførelsesretsakter, der kræver, at en medlemsstat ophæver de regler, som den har fastsat i henhold til stk. 1, hvis Kommissionen finder, at reglerne ikke opfylder betingelserne i stk. 4, hindrer eller forvrider konkurrencen på en væsentlig del af det indre marked eller bringer den frie samhandel eller opfyldelsen af formålet i artikel 39 i TEUF i fare. Disse gennemførelsesretsakter vedtages uden at anvende proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3 i denne forordning.

Artikel 151

Obligatoriske erklæringer i mælke- og mejerisektoren

Fra den 1. april 2015 erklærer de første opkøbere af råmælk til den kompetente nationale myndighed, hvor meget råmælk de har fået leveret hver måned.

I denne artikel og i artikel 148 forstås ved "første opkøber": en virksomhed eller en sammenslutning, der køber mælk af producenter med henblik på:

a) indsamling, emballering, oplagring, afkøling eller forarbejdning, herunder på kontrakt

b) salg til en eller flere virksomheder, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om den mængde råmælk, der er omhandlet i første afsnit.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om regler for indholdet og formatet af og tidspunktet for sådanne erklæringer og foranstaltninger vedrørende de meddelelser, som medlemsstaterne skal give i henhold til denne artikel. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

▼B

KAPITEL III

Producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer

Afdeling 1

Definition og anerkendelse

Artikel 152

Producentorganisationer

1. Medlemsstaterne kan efter anmodning anerkende producentorganisationer,

a) der består af og i henhold til artikel 153, stk. 2, litra c), kontrolleres af producenter fra en specifik sektor, der er nævnt i artikel 1, stk. 2

b) der er oprettet på initiativ af producenterne

c) der forfølger et bestemt mål, der har mindst ét af følgende formål:

i) at sikre, at produktionen planlægges og tilpasses efter efterspørgslen, navnlig hvad angår kvalitet og mængde

ii) at koncentrere udbuddet og afsætningen af medlemmernes produktion, navnlig gennem direkte salg

iii) at optimere produktionsomkostningerne og afkast på investeringer som svar på miljø- og dyrevelfærdskrav og stabilisere producentpriserne

iv) at forske i og udvikle initiativer inden for bæredygtige produktionsmetoder, innovativ praksis, økonomisk konkurrenceevne og markedsudvikling

v) at fremme og yde teknisk bistand til anvendelse af miljøvenlige dyrknings- og produktionsmetoder og forsvarlig dyrevelfærdspraksis og -teknikker

vi) at fremme og yde teknisk bistand til anvendelse af produktionsnormer, forbedring af produktkvalitet og udvikling af produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse, beskyttet geografisk betegnelse eller med et nationalt kvalitetsmærke

vii) at forvalte biprodukter og især affald med henblik på beskyttelse af kvaliteten af vand, jord og landskaber samt bevare eller fremme den biologiske mangfoldighed

▼B

viii) at bidrage til bæredygtig anvendelse af naturressourcer og afbødning af klimaændringer

ix) at udvikle initiativer inden for salgsfremstød og markedsføring

▼C2

x) at forvalte de gensidige fonde, som er omhandlet i driftsprogrammerne i sektoren for frugt og grøntsager, jf. artikel 33, stk. 3, litra d), i denne forordning, og i artikel 36 i forordning (EU) nr. 1305/2013

▼B

xi) at yde nødvendig teknisk bistand til anvendelse af terminsmarkeder og sikringsordninger

2 Producentorganisationer anerkendt i henhold til stk. 1 kan fortsat opnå anerkendelse, hvis de deltager i afsætningen af produkter, der henhører under KN-kode ex 2208 undtagen produkter i bilag I til traktaterne, hvis andelen af sådanne produkter ikke overstiger 49 % af den samlede værdi af producentorganisationers afsatte produktion og sådanne produkter ikke modtager EU-støtte. Disse produkter tæller for producentorganisationerne i frugt- og grøntsagssektoren ikke med i beregningen af den afsatte produktion med henblik på artikel 34, stk. 2.

3. Uanset stk. 1 anerkender medlemsstaterne producentorganisationer oprettet af producenter i mælke- og mejerisektoren,

a) der er oprettet på initiativ af producenterne

b) der forfølger et bestemt mål, der har ét eller flere af følgende formål:

i) at sikre, at produktionen planlægges og tilpasses efter efterspørgslen, navnlig hvad angår kvalitet og mængde

ii) at koncentrere udbuddet og afsætningen af medlemmernes produktion

iii) at optimere produktionsomkostningerne og stabilisere producentpriserne.

Artikel 153

Vedtægt for producentorganisationer

1. Producentorganisationens vedtægter forpligter bl.a. de tilsluttede producenter til:

a) at følge de regler, producentorganisationen har vedtaget for indberetning af produktionsdata og for produktion, afsætning og miljøbeskyttelse

▼B

b) kun at være medlem af én producentorganisation for en given bedrift, medlemsstaterne kan dog fravige denne betingelse i behørigt begrundede tilfælde, hvor de tilsluttede producenter ejer to forskellige produktionsenheder i forskellige geografiske områder

c) at give producentorganisationen de oplysninger, den ønsker til statistiske formål,

2. Producentorganisationens vedtægter indeholder bestemmelser om:

a) procedurer for fastlæggelse, vedtagelse og ændringsforslag af reglerne i stk. 1, litra a)

b) at medlemmerne skal erlægge de finansielle bidrag, der er nødvendige til at finansiere producentorganisationen

c) regler, der sikrer, at de tilsluttede producenter kan føre demokratisk kontrol med producentorganisationen og dens beslutninger

d) sanktioner såvel for overtrædelse af de vedtægtsbestemte forpligtelser, bl.a. manglende betaling af finansielle bidrag, som for overtrædelse af producentorganisationens regler

e) regler for optagelse af nye medlemmer og navnlig minimumsperioden for medlemskab, som ikke må være på under et år

f) de regnskabsmæssige og budgetmæssige regler, der kræves, for at organisationen kan fungere.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på producentorganisationer i mælke- og mejerisektoren.

Artikel 154

Anerkendelse af producentorganisationer

1. For at blive anerkendt af en medlemsstat skal producentorganisationen, som ansøger om en sådan anerkendelse, være en juridisk enhed eller klart defineret del af en juridisk enhed, som

a) opfylder kravene i artikel 152, stk. 1, litra a), b) og c)

b) har et mindsteantal medlemmer og/eller dækker en mindstemængde eller -værdi af salgbar produktion, som fastlægges af den berørte medlemsstat, i det område, hvor den udøver sin virksomhed

c) forelægger tilstrækkelig garanti for, at den kan udføre sine aktiviteter behørigt, både i henseende til varighed og effektivitet, tilrådighedsstillelse af menneskelig, materiel og faglig støtte til dets medlemmer samt til koncentration af udbuddet

▼B

d) har vedtægter, der er i overensstemmelse med litra a), b) og c).

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at producentorganisationer, der har opnået anerkendelse efter national ret inden den 1. januar 2014, og som opfylder betingelserne i stk. 1, skal betragtes som anerkendte producentorganisationer i henhold til artikel 152.

3. Producentorganisationer, der har opnået anerkendelse efter national ret inden den 1. januar 2014, og som ikke opfylder betingelserne i stk. 1, kan fortsætte deres virksomhed i overensstemmelse med national ret frem til 1. januar 2015.

4. Medlemsstaterne:

a) træffer beslutning om, hvorvidt en producentorganisation skal anerkendes, senest fire måneder efter, at der er indgivet ansøgning med al den relevante dokumentation; ansøgningen indgives til den medlemsstat, hvor organisationen har sit hovedkvarter

b) fører med jævne mellemrum, som de selv fastsætter, tilsyn med, om anerkendte producentorganisationer overholder nærværende kapitel

c) pålægger i tilfælde af manglende overholdelse eller uregelmæssigheder i anvendelsen af foranstaltningerne i dette kapitel de pågældende organisationer og sammenslutninger de gældende sanktioner, som medlemsstaterne har fastsat, og beslutter om nødvendigt om anerkendelsen skal tilbagekaldes

d) underretter Kommissionen senest den 31. marts hvert år om alle beslutninger om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse, der er truffet i løbet af det foregående kalenderår.

Artikel 155

Udlicitering

Medlemsstaterne kan tillade en anerkendt producentorganisation eller en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer i de af Kommissionen angivne sektorer i henhold til artikel 173, stk. 1, litra f) at udlicitere alle sine aktiviteter, undtagen produktion, herunder til datterselskaber, forudsat at producentorganisationen eller sammenslutningen af producentorganisationer forbliver ansvarlig for at sikre udførelsen af de udliciterede aktiviteter og for den overordnede kontrol med forvaltningen og for tilsyn med kontrakten vedrørende udførelsen af aktiviteterne.

Artikel 156

Sammenslutninger af producentorganisationer

1. Medlemsstaterne kan på anmodning anerkende sammenslutninger af producentorganisationer i en specifik sektor, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, som er oprettet på initiativ af anerkendte producentorganisationer.

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 173 må sammenslutninger af producentorganisationer udøve samme aktiviteter eller funktioner som producentorganisationer.

▼B

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne på anmodning anerkende en sammenslutning af anerkendte producentorganisationer i mælke- og mejerisektoren, hvis den pågældende medlemsstat mener, at denne sammenslutning er i stand til effektivt at udøve en anerkendt producentorganisations aktiviteter, og at den opfylder betingelserne i artikel 161, stk. 1.

Artikel 157

Brancheorganisationer

1. Medlemsstaterne kan på anmodning anerkende brancheorganisationer inden for en specifik sektor, der er nævnt i artikel 1, stk. 2,

a) der består af repræsentanter for økonomiske aktiviteter, der er knyttet til produktion og til mindst ét af følgende led i forsyningskæden: forarbejdning af eller handel med, herunder distribution af, produkter inden for en eller flere sektorer

b) der er oprettet på initiativ af alle eller nogle af de organisationer eller sammenslutninger, som de er sammensat af

c) der forfølger et bestemt mål under hensyntagen til medlemmernes og forbrugernes interesser, og som især har ét af følgende formål:

   i) forbedring af kendskabet til produktionen og markedet og gennemsigtigheden i produktionen og på markedet, f.eks. ved at offentliggøre aggregerede statistiske data om produktionsomkostninger, priser, herunder om relevant ledsaget af prisindikatorer, mængder og varigheden af tidligere indgåede kontrakter og ved at fremskaffe analyser af den mulige fremtidige markedsudvikling på regionalt, nationalt eller internationalt plan

   ii) prognoser for produktionspotentialet og fastlæggelsen af markedspriser

   iii) medvirken til bedre koordinering af den måde, som produkter bringes i omsætning på, bl.a. ved markedsforskning og markedsundersøgelser

   iv) undersøgelse af mulige eksportmarkeder

   v) uden at det berører artikel 148 og 168, udarbejdelse af standardkontrakter, der er forenelige med EU-reglerne, vedrørende salg af landbrugsprodukter til købere eller levering af forarbejdede produkter til distributører og/eller detailhandlere under hensyntagen til behovet for at opnå fair konkurrenceforhold og undgå markedsforvridning

▼B

vi) bedre udnyttelse af produkternes potentiale, herunder omfanget af afsætningsmuligheder, og udvikling af initiativer til at styrke den økonomiske konkurrenceevne og innovation

vii) tilvejebringelse af informationer og gennemførelse af forskning for at nyskabe, rationalisere, forbedre og omlægge produktion og i påkommende tilfælde forarbejdning og afsætning til produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet, herunder de særlige karakteristika ved produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, og miljøbeskyttelse

viii) forskning i metoder, der gør det muligt at begrænse anvendelsen af veterinærlægemidler og plantebeskyttelsesmidler, bedre at forvalte andre rå- og hjælpestoffer, sikre produktkvaliteten og beskyttelse af jorden og vandet, fremme fødevaresikkerhed, navnlig gennem produkternes sporbarhed, og forbedre dyresundhed og -velfærd

ix) udvikling af metoder og instrumenter til forbedring af produktkvaliteten i alle produktions- og i påkommende tilfælde forarbejdnings- og afsætningsled

x) træffe enhver foranstaltning for at fastholde, beskytte og fremme økologisk landbrug og oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser

xi) fremme og gennemførelse af forskning i integreret, bæredygtig produktion eller andre miljøvenlige produktionsmetoder

xii) tilskyndelse til sundt og ansvarligt forbrug af produkter på det indre marked og/eller oplysning om de skadelige virkninger af farlige forbrugsmønstre

xiii) fremme af forbruget og/eller formidling af oplysninger om produkter på det indre og ydre marked

xiv) bidrage til forvaltningen af biprodukter og mindskelsen og forvaltningen af affald.

2. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne ud fra objektive og ikkediskriminerende kriterier træffe afgørelse om, at betingelsen i artikel 158, stk. 1, litra c), er opfyldt ved at begrænse antallet af brancheorganisationer på regionalt eller nationalt niveau, hvis der inden den 1. januar 2014 er fastsat bestemmelse herom i de nationale regler, og såfremt dette ikke skader det indre markeds funktion.

▼B

3. Uanset stk. 1 for så vidt angår mælke- og mejerisektoren kan medlemsstaterne anerkende brancheorganisationer,

a) der formelt har anmodet om anerkendelse og består af repræsentanter for økonomiske aktiviteter, som er knyttet til produktion af råmælk og til mindst ét af følgende led i forsyningskæden: forarbejdningen af eller handlen med, herunder distribution af, produkter i mælke- og mejerisektoren

b) der er oprettet på initiativ af alle eller nogle af de repræsentanter, der er nævnt i litra a)

c) der under hensyntagen til disse brancheorganisationers medlemmers og forbrugernes interesser udøver en eller flere af følgende aktiviteter i en eller flere af Unionens regioner:

i) forbedring af kendskabet til og gennemsigtigheden af produktionen og markedet, f.eks. ved at offentliggøre statistiske data om priser, mængder og varighed af tidligere indgåede kontrakter om levering af råmælk og ved at levere analyser af den mulige fremtidige markedsudvikling på regionalt, nationalt og internationalt plan

ii) medvirken til bedre koordinering af den måde, som mælk og mejeriprodukter bringes i omsætning på, bl.a. ved markedsforskning og markedsundersøgelser

iii) fremme af forbruget af og levering af information om mælk og mejeriprodukter på både det indre marked og på eksterne markeder

iv) undersøgelse af mulige eksportmarkeder

v) udarbejdelse af standardkontrakter, der er i overensstemmelse med EU-bestemmelserne om salg af råmælk til opkøbere eller levering af forarbejdede produkter til distributører og forhandlere, under hensyntagen til behovet for at opnå rimelige konkurrencevilkår og undgå markedsforvridning

vi) levering af information og udførelse af den forskning, der er nødvendig for at tilpasse produktionen i retning af produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet og miljøbeskyttelse

vii) opretholdelse og udvikling af mejerisektorens produktionspotentiale, bl.a. ved at fremme innovation og støtte programmer for anvendt forskning og udvikling med henblik på at udnytte mælks og mejeriprodukters fulde potentiale, navnlig for at skabe produkter med merværdi, som er mere tiltrækkende for forbrugeren

▼B

viii) undersøgelse af måder til at begrænse anvendelsen af veterinærlægemidler, forbedring af håndteringen af andre rå- og hjælpestoffer og forøgelse af fødevaresikkerheden og dyresundheden

ix) udvikling af metoder og instrumenter til forbedring af produktkvaliteten i alle produktions- og afsætningsled

x) udnyttelse af potentialet i økologisk landbrug og beskyttelse og fremme af sådant landbrug samt produktion af produkter med oprindelsesbetegnelse, kvalitetsmærke og geografisk betegnelse og og

xi) fremme af integreret produktion eller andre miljøvenlige produktionsmetoder.

Artikel 158

Anerkendelse af brancheorganisationer

1. Medlemsstaterne anerkender de brancheorganisationer, som ansøger herom, såfremt de:

a) opfylder kravene i artikel 157

b) udøver deres aktiviteter i en eller flere regioner på det pågældende område

c) tegner sig for en betydelig andel af de økonomiske aktiviteter, der er omhandlet i artikel 157, stk. 1, litra a)

d) ikke selv udfører produktions-, forarbejdnings- eller afsætningsaktiviteterne, dog med forbehold af tilfældene i artikel 162.

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at brancheorganisationer, der har opnået anerkendelse efter national ret inden den 1. januar 2014, og som opfylder betingelserne i stk. 1 i denne artikel, skal betragtes som anerkendte brancheorganisationer i henhold til artikel 157.

3. Brancheorganisationer, der har opnået anerkendelse efter national ret inden den 1. januar 2014, og som ikke opfylder betingelserne i stk. 1 i denne artikel, kan fortsætte deres virksomhed i overensstemmelse med national ret frem til 1. januar 2015.

4. Medlemsstaterne kan anerkende brancheorganisationer i alle sektorer, som er oprettet inden den 1. januar 2014, uanset om de blev anerkendt efter anmodning eller oprettet ved lov, også selv om de ikke opfylder forpligtelsen i artikel 157, stk. 1, litra b), eller i artikel 157, stk. 3, litra b).

▼B

5. Når medlemsstaterne anerkender en brancheorganisation i medfør af stk. 1 eller stk. 2:

a) træffer beslutning om, hvorvidt en producentorganisation skal anerkendes, senest fire måneder efter, at der er indgivet ansøgning med al den relevante dokumentation; ansøgningen indgives til den medlemsstat, hvor organisationen har sit hovedkvarter

b) foretager de med bestemte mellemrum, som de selv fastsætter, kontrol for at sikre, at de anerkendte brancheorganisationer opfylder betingelserne for anerkendelse

c) pålægger de i tilfælde af manglende opfyldelse eller uregelmæssigheder i gennemførelsen af foranstaltningerne i denne forordning de pågældende organisationer de gældende sanktioner, som medlemsstaterne har fastsat, og beslutter om nødvendigt om anerkendelsen skal tilbagekaldes

d) tilbagekalder de anerkendelsen, hvis kravene og betingelserne i denne artikel vedrørende anerkendelse ikke længere er opfyldt

e) underretter de Kommissionen senest den 31. Marts hvert år om alle beslutninger om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse, der er truffet i løbet af det foregående kalenderår.

Afdeling 2

Supplerende regler for specifikke sektorer

Artikel 159

Obligatorisk anerkendelse

Uanset artikel 152-158 anerkender medlemsstaterne efter anmodning

a) producentorganisationer inden for

   i) frugt- og grøntsagssektoren for et eller flere af sektorens produkter og/eller produkter, som udelukkende er bestemt til forarbejdning

   ii) olivenolie- og spiseolivensektoren

   iii) silkeormesektoren

   iv) humlesektoren

b) brancheorganisationer i olivenolie- og spiseolivensektoren og tobakssektoren.

Artikel 160

Producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren

Producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren skal have mindst et af de mål, der er nævnt i artikel 152, stk. 1, litra c), nr. i), ii) og iii).

▼B

Vedtægterne fra en producentorganisation i frugt- og grøntsagssektoren skal kræve, at dens tilsluttede producenter afsætter hele deres produktion af det pågældende produkt gennem producentorganisationen

Producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren anses for at handle i deres medlemmers navn og på deres vegne i økonomiske anliggender inden for deres kompetenceområde.

Artikel 161

Anerkendelse af producentorganisationer i mælke- og mejerisektoren

1. Medlemsstaterne anerkender alle juridiske personer eller klart definerede dele af juridiske personer, der ansøger om anerkendelse som producentorganisationer i mælke- og mejerisektoren, forudsat at:

a) de opfylder kravene i artikel 152, stk. 3

b) de har et mindsteantal medlemmer og/eller dækker en mindstemængde af salgbar produktion, der skal fastlægges af den pågældende medlemsstat, i det område, hvor de udøver deres virksomhed

c) der er tilstrækkeligt belæg for, at de udøver deres virksomhed korrekt, både over tid og med hensyn til effektivitet og koncentration af udbuddet

d) de har vedtægter, der er i overensstemmelse med litra a), b) og c).

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at producentorganisationer, der er anerkendt efter national ret inden den 2. april 2012, og som opfylder betingelserne i stk. 1, skal betragtes som anerkendte producentorganisationer i henhold til artikel 152, stk. 3.

3. Medlemsstaterne:

a) træffer beslutning om, hvorvidt en producentorganisation skal anerkendes, senest fire måneder efter indgivelsen af en ansøgning med al den relevante dokumentation; ansøgninge indgives til den medlemsstat, hvor organisationen har hovedkontor

b) foretager med bestemte mellemrum, som de selv fastsætter, kontrol for at sikre, at de anerkendte producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer overholder bestemmelserne i dette kapitel

▼B

c) pålægger i tilfælde af manglende overholdelse eller uregelmæssigheder i gennemførelsen af foranstaltningerne i dette kapitel de pågældende organisationer og sammenslutninger de gældende sanktioner, som medlemsstaterne har fastsat, og beslutter om nødvendigt om anerkendelsen skal tilbagekaldes

d) underretter Kommissionen senest den 31. marts hvert år om alle beslutninger om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse, som de har truffet i løbet af det foregående kalenderår.

Artikel 162

Brancheorganisationer i olivenolie- og spiseolivensektoren og tobakssektoren

For så vidt angår brancheorganisationer i olivenolie- og spiseolivensektoren og tobakssektoren kan det bestemte mål omhandlet i artikel 157, stk. 1, litra c), også omfatte mindst et af følgende formål:

a) koncentration og koordinering af udbuddet og afsætningen af medlemmernes produkter

b) tilpasning i fællesskab af produktionen og forarbejdningen til markedets behov og produktforbedring

c) fremme af rationalisering og forbedring af produktionen og forarbejdningen.

Artikel 163

Anerkendelse af brancheorganisationer i mælke- og mejerisektoren

1. Medlemsstaterne kan anerkende brancheorganisationer i mælke- og mejerisektoren, såfremt de:

a) opfylder kravene i artikel 157, stk. 3

b) udøver deres aktiviteter i en eller flere regioner på det pågældende område

c) tegner sig for en betydelig andel af de økonomiske aktiviteter, der er omhandlet i artikel 157, stk. 3, litra a)

d) ikke selv producerer, forarbejder eller handler med produkter i mælke- og mejerisektoren.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at brancheorganisationer, der er anerkendt efter national ret inden den 2. april 2012, og som opfylder betingelserne i stk. 1, skal betragtes som anerkendte brancheorganisationer i henhold til artikel 157, stk. 3.

▼B

3. Når medlemsstaterne gør brug af muligheden for at anerkende en brancheorganisation i medfør af stk. 1 eller stk. 2,

a) træffer de beslutning om, hvorvidt brancheorganisationen skal anerkendes, senest fire måneder efter indgivelsen af en ansøgning med al den relevante dokumentation; ansøgningen indgives til den medlemsstat, hvor organisationen har hovedkontor

b) foretager de med bestemte mellemrum, som de selv fastsætter, kontrol for at sikre, at de anerkendte brancheorganisationer opfylder betingelserne for anerkendelse

c) pålægger de i tilfælde af manglende opfyldelse eller uregelmæssigheder i gennemførelsen af foranstaltningerne i denne forordning de pågældende organisationer de gældende sanktioner, som medlemsstaterne har fastsat, og beslutter om nødvendigt om anerkendelsen skal tilbagekaldes

d) tilbagekalder de anerkendelsen, hvis:

   i) kravene til og betingelserne for anerkendelse i denne artikel ikke længere er opfyldt

   ii) brancheorganisationen deltager i en af de aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis, der er nævnt i artikel 210, stk. 4; sådan tilbagekaldelse af anerkendelsen berører ikke andre sanktioner, som skal pålægges i medfør af national ret,

   iii) hvis brancheorganisationen ikke foretager den påbudte meddelelse som omhandlet i artikel 210, stk. 2, første afsnit, litra a)

e) underretter de Kommissionen senest den 31. marts hvert år om alle beslutninger om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse, der er truffet i løbet af det foregående kalenderår.

Afdeling 3

Udvidelse af regler og obligatoriske bidrag

Artikel 164

Udvidelse af regler

1. Hvis en anerkendt producentorganisation, en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer eller en anerkendt brancheorganisation, der udøver sin virksomhed i et eller flere bestemte områder i en medlemsstat, anses for at være repræsentativ for produktionen af, forarbejdningen af eller handelen med et givet produkt, kan den pågældende medlemsstat efter anmodning fra den pågældende organisation i en begrænset periode gøre nogle af de aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis, som der er opnået enighed om i organisationen, bindende for andre aktører, der udøver virksomhed i det eller de pågældende økonomiske områder, uanset om de er selvstændige eller sammenslutninger, og som ikke er medlem af organisationen eller sammenslutningen.

▼B

2. Ved "økonomisk område" forstås i denne afdeling et geografisk område, der omfatter dyrkningsområder, som grænser op til eller ligger nær ved hinanden, og som har ensartede produktions- og afsætningsvilkår.

3. En organisation eller sammenslutning anses for at være repræsentativ, hvis den i det eller de pågældende økonomiske områder i en medlemsstat:

a) tegner sig for følgende andel af produktionen eller forarbejdningen af eller handelen med det eller de pågældende produkter:

   i) for producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren mindst 60 % eller

   ii) i andre tilfælde mindst to tredjedele og

b) tegner sig for, når der er tale om producentorganisationer, mere end 50 % af de pågældende producenter.

Med hensyn til brancheorganisationer, hvor fastsættelse af produktionsmængdens andel eller handel med eller forarbejdelse af det eller de pågældende produkter forvolder praktiske vanskeligheder, kan en medlemsstat imidlertid fastlægge nationale regler for fastsættelse af den specificerede repræsentativitet, jf. første afsnit, litra a), nr. ii.

Hvis ansøgningen om en udvidelse af reglerne til flere aktører vedrører flere økonomiske områder, skal organisationen eller sammenslutningen fremlægge bevis for en mindsterepræsentativitet for hver af de i første afsnit nævnte erhvervsgrene, som den repræsenterer, i hvert af de pågældende økonomiske områder.

4. De regler, for hvilke der kan ansøges om udvidelse af reglernes anvendelsesområde til at omfatte andre aktører, jf. stk. 1, skal have et af følgende mål:

a) indberetning af produktionsdata og markedsforhold

b) strengere produktionsregler end dem, der er fastsat i EU-reglerne og de nationale regler

c) udarbejdelse af standardkontrakter, som er i overensstemmelse med EU-reglerne

d) afsætning

e) miljøbeskyttelse

f) foranstaltninger til salgsfremme og bedre udnyttelse af produktionen

▼B

g) foranstaltninger til beskyttelse af økologisk landbrug, oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser

h) forskning med henblik på at øge produkternes værdi, bl.a. gennem nye anvendelsesformål, som ikke indebærer en risiko for folkesundheden

i) undersøgelser til forbedring af produktkvaliteten

j) forskning, navnlig i dyrkningsmetoder, der gør det muligt at begrænse anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler og veterinærlægemidler og sikrer, at jorden beskyttes og miljøet beskyttes eller forbedres

k) fastlæggelse af minimumskvaliteter og -standarder for emballering og præsentation

l) brug af certificerede frø og kontrol af produktkvaliteten.

m) dyresundhed, plantesundhed eller fødevaresikkerhed

n) forvaltningen af biprodukter.

Disse regler må ikke skade andre producenter i den pågældende medlemsstat eller i Unionen og må ikke have nogen af de virkninger, der er nævnt i artikel 210, stk. 4, eller på anden måde være uforenelige med gældende EU-lovgivning eller nationale regler.

5. Udvidelsen af bestemmelserne som omtalt i stk. 1 skal som helhed videreformidles til aktørerne gennem offentliggørelse i en officiel publikation i den pågældende medlemsstat.

6. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle afgørelser, der træffes i henhold til denne artikel.

Artikel 165

Finansielle bidrag fra producenter, der ikke er medlemmer

Udvides reglerne for en anerkendt producentorganisation, en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer eller en anerkendt brancheorganisation i henhold til artikel 164, og er aktiviteterne, der er omfattet af disse regler, af generel økonomisk interesse for økonomiske aktører, hvis aktiviteter har forbindelse med de pågældende produkter, kan den medlemsstat, der har givet anerkendelsen, efter høring af de relevante parter beslutte, at selvstændige økonomiske aktører eller sammenslutninger, som ikke er medlem af organisationen, men som drager fordel af disse aktiviteter, over for organisationen helt eller delvis skal yde de finansielle bidrag, som medlemmerne betaler, såfremt bidragene skal dække de udgifter, som er en direkte følge af varetagelsen af de pågældende aktiviteter.

▼B

Afdeling 4

Tilpasning af udbuddet

Artikel 166

Foranstaltninger til fremme af tilpasning af udbuddet til markedsbehovet

For at fremme initiativer i de organisationer, der er nævnt i artikel 152-163, som kan lette tilpasningen af udbuddet til markedsbehovet, bortset fra foranstaltninger, der har med tilbagetrækning fra markedet at gøre, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 om foranstaltninger vedrørende de i artikel 1, stk. 2, omhandlede sektorer:

a) til forbedring af kvaliteten

b) til fremme af bedre organisering af produktionen, forarbejdningen og afsætningen

c) til at gøre det lettere at følge markedsprisudviklingen

d) og muliggøre opstilling af kort- eller langsigtede prognoser på grundlag af de benyttede produktionsmidler.

Artikel 167

Afsætningsregler til at forbedre og stabilisere det fælles marked for vin

1. For at det fælles marked for vin, herunder de druer, den most og den vin, som vinen hidrører fra, kan fungere bedre og mere stabilt, kan producentmedlemsstaterne fastlægge afsætningsregler for at regulere udbuddet, især ved beslutninger truffet af brancheorganisationer, som er anerkendt i henhold til artikel 157 og 158.

De pågældende regler skal stå i rimeligt forhold til formålet og må ikke:

a) vedrøre transaktioner, der foretages efter den første markedsføring af det pågældende produkt

b) tillade fastsættelse af priser, end ikke vejledende eller anbefalede priser

c) fastfryse for stor en del af den årlige høst, der ellers er til rådighed

d) give mulighed for at nægte udstedelse af de nationale attester og EU-attester, der er nødvendige for omsætning og markedsføring af vin, når den pågældende markedsføring er i overensstemmelse med ovennævnte regler.

▼B

2. De regler, der er nævnt i stk. 1, skal meddeles aktørerne ved, at de offentliggøres i deres helhed i en officiel publikation i den pågældende medlemsstat.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle afgørelser, der træffes i henhold til denne artikel.

Afdeling 5

Kontraktsystemer

Artikel 168

Aftalemæssige forhold

1. Uanset artikel 148 om sektoren for mælk og mejeriprodukter og artikel 125 om sukkersektoren, hvis en medlemsstat for så vidt angår landbrugsprodukter fra en sektor, bortset fra mælk og mejeriprodukter og sukker som opført på listen i artikel 1, stk. 2, beslutter følgende:

a) at alle leveringer i dens område af disse produkter fra en producent til en forarbejdningsvirksomhed eller en distributør skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne

b) at de første købere skal fremsætte et skriftligt kontrakttilbud om levering i dens område af disse landbrugsprodukter fra producenten,

skal en sådan kontrakt eller et sådant kontrakttilbud opfylde kravene i denne artikels stk. 4 og 6.

2. Såfremt medlemsstaten beslutter, at leverancer af de af denne artikel omfattede produkter fra en producent til en forarbejdningsvirksomhed skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne, skal medlemsstaten samtidig beslutte, hvilke trin i leveringen der skal være omfattet af en sådan kontrakt, i tilfælde af at de pågældende produkter leveres gennem et eller flere mellemled.

Medlemsstaterne sikrer, at de bestemmelser, som de vedtager i henhold til denne artikel, ikke hæmmer det indre markeds funktion.

3. I det tilfælde, der er beskrevet i stk. 2, kan medlemsstaten indføre en mæglingsordning med henblik på de tilfælde, hvor der ikke er nogen fælles forståelse om, at indgå en sådan kontrakt, for at sikre rimelige aftaleforhold.

4. Enhver kontrakt eller kontrakttilbud, jf. stk. 1, skal:

a) indgås før leveringen

b) foreligge skriftligt, og

▼B

c) bl.a. indeholde følgende oplysninger:

i) den pris, der skal betales for leveringen, og som:

— er fast og fastsat i kontrakten og/eller

— beregnes ud fra forskellige faktorer i kontrakten, som kan omfatte markedsindikatorer, der afspejler ændringer i markedsforholdene, den leverede mængde og kvaliteten eller sammensætningen af de leverede landbrugsprodukter

ii) mængden og kvaliteten af de pågældende produkter, der kan eller skal leveres, og tidspunktet for sådanne leverancer,

iii) kontraktens varighed, som kan være enten tidsbegrænset eller tidsubegrænset eller tidsubegrænset med opsigelsesbestemmelser

iv) oplysninger om betalingsperioder og -procedurer

v) ordninger for indsamling eller levering af landbrugsprodukter, og

vi) bestemmelser, der finder anvendelse i tilfælde af force majeure.

5. Uanset stk. 1 er en kontrakt eller et tilbud om en kontrakt ikke nødvendig, hvis de pågældende produkter leveres af en producent til en køber, som er i form af et kooperativ, hvor producenten er medlem, hvis kooperativets vedtægter eller regler og afgørelser fastlagt i eller truffet i henhold til disse vedtægter indeholder bestemmelser, der har samme virkning som dem, der er fastsat i stk. 4, litra a), b) og c).

6. Alle elementer i de kontrakter om levering af landbrugsprodukter, som producenter, virksomheder, der indsamler produkterne, virksomheder, der forarbejder produkterne, eller distributører, herunder de elementer, der henvises til i stk. 4, litra c), forhandles frit mellem parterne.

Uanset første afsnit gælder ét eller begge af følgende:

a) såfremt en medlemsstat beslutter at gøre skriftlige kontrakter om levering af landbrugsprodukter obligatoriske i henhold til stk. 1, kan den fastsætte en mindste gyldighedsperiode, der kun gælder for skriftlige kontrakter mellem en producent og den første køber af landbrugsprodukterne. En sådan minimumsvarighed skal være mindst seks måneder og må ikke hæmme det indre markeds funktion.

▼B

b) hvis en medlemsstat beslutter, at den første køber af landbrugsprodukter skal afgive skriftligt tilbud om en kontrakt med producenten i henhold til stk. 1, kan den bestemme, at tilbuddet skal omfatte en minimumsvarighed for kontrakten som fastsat i national ret med henblik herpå. En sådan minimumsvarighed skal være mindst seks måneder og må ikke hæmme det indre markeds funktion.

Andet afsnit berører ikke producentens ret til at afvise en sådan minimumsvarighed, forudsat at det sker skriftligt. I så fald kan parterne frit forhandle alle elementerne i kontrakten, herunder dem, der er omhandlet i stk. 4, litra c).

7. De medlemsstater, der gør brug af mulighederne i denne artikel, sikrer, at de bestemmelser, som de indfører, ikke hæmmer det indre markeds funktion.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvordan de anvender alle foranstaltninger indført i henhold til denne artikel.

8. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter foranstaltninger, der er nødvendige for en ensartet anvendelse af stk. 4, litra a) og b), og stk. 5, og foranstaltninger vedrørende de meddelelser, som medlemsstaterne skal give i henhold til denne artikel.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 169

Kontraktforhandlinger i olivenoliesektoren

1. En producentorganisation i olivenoliesektoren, som er anerkendt i henhold til artikel 152, stk. 1, og som søger at nå et eller flere af målene om at koncentrere udbuddet, afsætte de produkter, som er produceret af dens medlemmer, på markedet, og optimere produktionsomkostningerne, kan på sine medlemmers vegne for så vidt angår en del af eller hele medlemmernes samlede produktion forhandle kontrakter om levering af olivenolie.

En producentorganisation opfylder de i dette stykke omhandlede mål, forudsat at opfyldelsen af disse mål fører til integration af aktiviteter, og at denne integration sandsynligvis medfører en betydelig effektivisering, så producentorganisationens aktivitet overordnet bidrager til opfyldelsen af artikel 39 i TEUF.

▼B

Dette kan opnås, hvis:

a) producentorganisationen mindst udfører en af følgende aktiviteter:

i) fælles distribution, herunder fælles salgsplatform eller fælles transport

ii) fælles emballering, mærkning eller salgsfremstød

iii) fælles tilrettelæggelse af kvalitetskontrol

iv) fælles brug af udstyr eller lagerfaciliteter

v) fælles forarbejdning

vi) fælles forvaltning af affald direkte forbundet med produktionen af olivenolie

vii) fælles indkøb af rå- og hjælpestoffer

b) disse aktiviteter er betydelige, hvad angår mængden af den pågældende olivenolie og produktionsomkostninger og afsætningen på markedet.

2. Producentorganisationens forhandlinger kan finde sted:

a) uanset om ejerskabet til de pågældende produkter overgår fra landbrugerne til producentorganisationen

b) uanset om den forhandlede pris er den samme som for den fælles produktion fra nogle af eller alle producentmedlemmerne

c) såfremt det for en bestemt producentorganisation gælder, at mængden af olivenolieproduktion, som er omfattet af sådanne forhandlinger, og som er produceret i en bestemt medlemsstat, ikke overstiger 20 % af det relevante marked; med henblik på beregning af den i stk. 1, litra c), omhandlede mængde af olivenolieproduktion sondres der mellem olivenolie til konsum og olivenolie til andre anvendelsesformål

d) såfremt det for mængden af olivenolie omfattet af sådanne forhandlinger gælder, at producentorganisationen koncentrerer udbuddet og afsætter sine medlemmers produkt på markedet

e) såfremt de pågældende producenter ikke er medlemmer af nogen anden producentorganisation, som også forhandler sådanne kontrakter på deres vegne

f) såfremt den pågældende olivenolie ikke er omfattet af en leveringsforpligtelse, der følger af producentens medlemskab af et kooperativ, som ikke selv er medlem af den pågældende producentorganisation i henhold til bestemmelserne i kooperativets vedtægter eller til de regler eller afgørelser, der fastlagt i eller truffet i medfør af disse vedtægter, samt og

▼B

g) såfremt producentorganisationen underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den har sit virke, om den mængde produceret olivenolie, der er omfattet af sådanne forhandlinger.

3. I denne artikel omfatter producentorganisationer også sammenslutninger af producentorganisationer anerkendt i henhold til artikel 156, stk. 1.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra c), offentliggør Kommissionen ved hjælp af de midler, som den finder hensigtsmæssige, produktionsmængderne af olivenolie i medlemsstaterne.

5. Uanset stk. 2, litra c), kan den konkurrencemyndighed, der henvises til i andet afsnit, selv om tærsklen deri ikke er overskredet, i individuelle tilfælde træffe afgørelse om, at producentorganisationen enten skal genoptage en bestemt forhandling, eller at forhandlingen slet ikke må finde sted, hvis myndigheden finder, at dette er nødvendigt for at forhindre, at konkurrence udelukkes, eller at målene i artikel 39 i TEUF bringes i fare.

For så vidt angår forhandlinger, der omfatter mere end én medlemsstat, træffes den afgørelse, der er omhandlet i første afsnit, af Kommissionen uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3. I andre tilfælde træffes denne afgørelse af den nationale konkurrencemyndighed i den medlemsstat, som forhandlingerne vedrører.

De afgørelser, der er omhandlet i dette stykke, anvendes først fra den dato, hvor de meddeles de pågældende virksomheder.

I denne artikel anvendes definitionen af "national konkurrencemyndighed" i artikel 149, stk. 7, litra a).

6. De medlemsstater, hvor forhandlingerne finder sted i henhold til denne artikel, giver Kommissionen meddelelse om anvendelsen af stk. 2, litra g), og stk. 5.

Artikel 170

Kontraktforhandlinger i oksekødssektoren

1. En producentorganisation i oksekødssektoren, som er anerkendt i henhold til artikel 152, stk. 1, og som søger at nå et eller flere af målene om at koncentrere udbuddet, afsætte produkter på markedet, som er produceret af dens medlemmer, og optimere produktionsomkostningerne, kan på sine medlemmers vegne for så vidt angår en del af eller hele medlemmernes samlede produktion forhandle kontrakter om levering af levende kvæg af *Bos taurus*-slægten til slagtning omfattet af KN-kode ex 0102 29 21, ex 0102 29 41, ex 0102 29 51, ex 0102 29 61, eller ex 0102 29 91:

a) under 12 måneder og

▼B

b) over 12 måneder

En producentorganisation opfylder de i dette stykke omhandlede mål, forudsat at opfyldelsen af disse mål fører til integration af aktiviteter, og at denne integration sandsynligvis medfører en betydelig effektivisering, så producentorganisationens aktivitet overordnet bidrager til opfyldelsen af artikel 39 i TEUF.

Dette kan opnås, hvis:

a) producentorganisationen mindst udfører en af følgende aktiviteter:

i) fælles distribution, herunder fælles salgsplatform eller fælles transport

ii) fælles salgsfremstød

iii) fælles tilrettelæggelse af kvalitetskontrol

iv) fælles brug af udstyr eller lagerfaciliteter

v) fælles forvaltning af affald direkte forbundet med produktionen af levende kvæg

vi) fælles indkøb af rå- og hjælpestoffer

b) disse aktiviteter er betydelige hvad angår mængden af oksekød og med hensyn til produktionens omkostninger og afsætningen på markedet.

2. Producentorganisationens forhandlinger kan finde sted:

a) uanset om der sker et ejerskifte fra landbrugerne til producentorganisationen

b) uanset om den forhandlede pris er den samme som for den fælles produktion fra nogle af eller alle producentmedlemmerne

c) såfremt det for en bestemt producentorganisation gælder, at mængden af produceret oksekød, der er omfattet af sådanne forhandlinger, og som er produceret i en bestemt medlemsstat, ikke overstiger 15 % af den samlede nationale produktion af hvert produkt omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a) og b), i den pågældende medlemsstat målt i slagtet vægtækvivalent

d) såfremt det for mængden af oksekød omfattet af sådanne forhandlinger gælder, at producentorganisationen koncentrerer udbuddet og afsætter sine medlemmers produkt til markedet

e) såfremt de pågældende producenter ikke er medlemmer af nogen anden producentorganisation, som også forhandler sådanne kontrakter på deres vegne

▼B

f) såfremt det pågældende produkt ikke er omfattet af en leveringsforpligtelse, der følger af producentens medlemskab af et kooperativ, som ikke selv er medlem af den pågældende producentorganisation i henhold til bestemmelserne i kooperativets vedtægter eller til de regler eller afgørelser, der fastlagt i eller truffet i medfør af disse vedtægter, og

g) såfremt producentorganisationen underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den har sit virke, om den mængde oksekød, der er omfattet af sådanne forhandlinger.

3. I denne artikel omfatter producentorganisationer også sammenslutninger af producentorganisationer anerkendt i henhold til artikel 156, stk. 1.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra c), offentliggør Kommissionen ved hjælp af de midler, som den finder hensigtsmæssige, produktionsmængderne af oksekød i medlemsstaterne målt i slagtet vægtækvivalent.

5. Uanset stk. 2, litra c), kan den konkurrencemyndighed, der henvises til i andet afsnit, selv om tærsklerne i stk. 2, litra c) ikke er overskredet, i individuelle tilfælde træffe afgørelse om, at producentorganisationen enten skal genoptage en bestemt forhandling, eller at forhandlingen slet ikke må finde sted, hvis myndigheden finder, at dette er nødvendigt for at forhindre, at konkurrence udelukkes, eller hvis den finder, at produktet, der er omfattet af forhandlingerne, udgør et særskilt marked som følge af produktets særlige karakter eller tilsigtede anvendelse, og at en sådan kollektiv forhandling vil omfatte over 15 % af den nationale produktion af et sådant marked, eller hvis den finder, at målene i artikel 39 i TEUF bringes i fare.

For så vidt angår forhandlinger, der omfatter mere end én medlemsstat, træffes den afgørelse, der er omhandlet i første afsnit, af Kommissionen uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3. I andre tilfælde træffes denne afgørelse af den nationale konkurrencemyndighed i den medlemsstat, som forhandlingerne vedrører.

De afgørelser, der er omhandlet i dette stykke, anvendes først fra den dato, hvor de meddeles de pågældende virksomheder.

I denne artikel anvendes definitionen i artikel 149, stk. 7, litra a), for "national konkurrencemyndighed".

6. De medlemsstater, hvor forhandlingerne finder sted i henhold til denne artikel, giver Kommissionen meddelelse om anvendelsen af stk. 2, litra g), og stk. 5.

▼B

Artikel 171

Kontraktforhandlinger om bestemte markafgrøder

1. En producentorganisation, som er anerkendt i henhold til artikel 152, stk. 1, og som søger at nå et eller flere af målene om at koncentrere udbuddet, afsætte produkter på markedet, som er produceret af dens medlemmer, og optimere produktionsomkostningerne, kan på sine medlemmers vegne for så vidt angår en del af eller hele medlemmernes samlede produktion forhandle kontrakter om levering af et eller flere af følgende produkter, som ikke er bestemt til udsæd, og i bygs tilfælde ikke er bestemt til maltning:

a) almindelig hvede henhørende under KN-kode ex 1001 99 00

b) byg henhørende under KN-kode ex 1003 90 00;

c) majs henhørende under KN-kode ex 1005 90 00;

d) rug henhørende under KN-kode ex 1002 90 00;

e) durumhvede henhørende under KN-kode ex 1001 19 00

f) havre henhørende under KN-kode ex 1004 90 00

g) triticale henhørende under KN-kode ex 1008 60 00

h) rapsfrø henhørende under KN-kode ex 1205

i) solsikkefrø henhørende under KN-kode ex 1206 00

j) soja henhørende under KN-kode ex 1201 90 00

k) hestebønner henhørende under KN-kode ex 0708 og ex 0713

l) foderærter henhørende under KN-kode ex 0708 og ex 0713.

En producentorganisation opfylder de i dette stykke omhandlede mål, forudsat at opfyldelsen af disse mål fører til integration af aktiviteter, og at denne integration sandsynligvis medfører en betydelig effektivisering, så producentorganisationens aktivitet overordnet bidrager til opfyldelsen af artikel 39 i TEUF.

Dette kan opnås, hvis:

a) producentorganisationen mindst udfører en af følgende aktiviteter:

   i) fælles distribution, herunder fælles salgsplatform eller fælles transport

   ii) fælles salgsfremstød

   iii) fælles tilrettelæggelse af kvalitetskontrol

   iv) fælles brug af udstyr eller lagerfaciliteter

   v) fælles indkøb af rå- og hjælpestoffer

b) disse aktiviteter er betydelige hvad angår mængden af det pågældende produkt og med hensyn til produktionens omkostninger og afsætningen på markedet.

▼B

2. Producentorganisationens forhandlinger kan finde sted:

a) uanset om der sker et ejerskifte af produktet fra producenterne til producentorganisationen

b) uanset om den forhandlede pris er den samme som for den fælles produktion fra nogle af eller alle producentmedlemmerne

c) såfremt det for hvert produkt omhandlet i stk. 1 og for en bestemt producentorganisation gælder, at produktionsmængden, der er omfattet af sådanne forhandlinger, og som er produceret i en bestemt medlemsstat, ikke overstiger 15 % af den samlede nationale produktion af det pågældende produkt i den pågældende medlemsstat

d) såfremt det for mængden af produkter omfattet af sådanne forhandlinger gælder, at producentorganisationen koncentrerer udbuddet og afsætter sine medlemmers produkt til markedet

e) såfremt de pågældende producenter ikke er medlemmer af nogen anden producentorganisation, som også forhandler sådanne kontrakter på deres vegne

f) såfremt det pågældende produkt ikke er omfattet af en leveringsforpligtelse, der følger af producentens medlemskab af et kooperativ, som ikke selv er medlem af den pågældende producentorganisation i henhold til bestemmelserne i kooperativets vedtægter eller til de regler eller afgørelser, der fastlagt i eller truffet i medfør af disse vedtægter, og

g) såfremt producentorganisationen underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den har sit virke, om produktionsmængden for hvert produkt, der er omfattet af sådanne forhandlinger.

3. I denne artikel omfatter producentorganisationer også sammenslutninger af producentorganisationer anerkendt i henhold til artikel 156, stk. 1.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra c), offentliggør Kommissionen for de i stk. 1 omhandlede produkter ved hjælp af de midler, som den finder hensigtsmæssige, produktionsmængderne i medlemsstaterne.

▼B

5. Uanset stk. 2, litra c), kan den konkurrencemyndighed, der henvises til i andet afsnit, selv om tærsklerne i stk. 2, litra c) ikke er overskredet, i individuelle tilfælde træffe afgørelse om, at producentorganisationen enten skal genoptage en bestemt forhandling, eller at forhandlingen slet ikke må finde sted, hvis myndigheden finder, at dette er nødvendigt for at forhindre, at konkurrence udelukkes, eller hvis den finder, at produktet, der er omfattet af forhandlingerne, udgør et særskilt marked som følge af produktets særlige karakter eller tilsigtede anvendelse, og at en sådan kollektiv forhandling vil omfatte over 15 % af den nationale produktion af et sådant marked, eller hvis den finder, at målene i artikel 39 i TEUF bringes i fare.

For så vidt angår forhandlinger, der omfatter mere end én medlemsstat, træffes den afgørelse, der er omhandlet i første afsnit, af Kommissionen uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3. I andre tilfælde træffes denne afgørelse af den nationale konkurrencemyndighed i den medlemsstat, som forhandlingerne vedrører.

De afgørelser, der er omhandlet i dette stykke, anvendes først fra den dato, hvor de meddeles de pågældende virksomheder.

I denne artikel anvendes definitionen i artikel 149, stk. 7, litra a), for "national konkurrencemyndighed".

6. De medlemsstater, hvor forhandlingerne finder sted i henhold til denne artikel, giver Kommissionen meddelelse om anvendelsen af stk. 2, litra g), og stk. 5.

Artikel 172

Regulering af udbuddet af skinke med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse

1. På anmodning af en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 152, stk. 1, i denne forordning en brancheorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 157, stk. 1 i denne forordning, eller en sammenslutning af aktører, jf. artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, kan medlemsstaterne i en begrænset periode fastsætte bindende regler for regulering af udbuddet af skinke, der er omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse i henhold til artikel 5, stk. 1 og stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012.

2. Reglerne i stk. 1 i denne artikel skal være genstand for en forudgående aftale mellem parterne i det geografiske område, der er nævnt artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012. En sådan aftale skal være indgået efter konsultation med svineproducenterne i det geografiske område, mellem mindst to tredjedele af forarbejdningsvirksomhederne, der forarbejder den pågældende skinke, og som repræsenterer mindst to tredjedele af produktionen af den pågældende skinke i det geografiske område, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012, og, hvis medlemsstaten finder det relevant, mindst to tredjedele af svineproducenterne i det geografiske område, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1151/2012.

▼B

3. De regler, der er omhandlet i stk. 1,

a) må kun omfatte regulering af udbuddet af det pågældende produkt og/eller dets råvarer og skal have til formål at tilpasse udbuddet af den pågældende skinke til efterspørgslen

b) må kun gælde for det pågældende produkt

c) må højst være bindende i tre år og kan efter denne periode forlænges efter en ny anmodning som omhandlet i stk. 1

d) må ikke være til skade for handelen med andre produkter end dem, der er omfattet af disse regler

e) må ikke vedrøre transaktioner, der foretages efter den første markedsføring af den pågældende skinke

f) må ikke tillade prisfastsættelse, herunder vejledende eller anbefalede priser

g) må ikke medføre, at en alt for stor del af det pågældende produkt, der eller ville være tilgængeligt, bliver utilgængeligt

h) må ikke medføre forskelsbehandling, udgøre en hindring for nye markedsaktører eller føre til skadelige virkninger for små producenter

i) skal bidrage til at bevare kvaliteten og/eller udviklingen af det pågældende produkt.

4. De regler, der er omhandlet i stk. 1, offentliggøres i en officiel publikation i den pågældende medlemsstat.

5. Medlemsstaterne foretager kontrol for at sikre, at betingelserne i stk. 3 er opfyldt, og ophæver reglerne i stk. 1, hvis de kompetente nationale myndigheder har konstateret, at betingelserne ikke er opfyldt.

6. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de regler, som de har vedtaget i henhold til stk. 1. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om enhver meddelelse om sådanne regler.

7. Kommissionen kan til enhver tid vedtage gennemførelsesretsakter, der kræver, at en medlemsstat ophæver de regler, som den har fastsat i henhold til stk. 1, hvis Kommissionen finder, at reglerne ikke opfylder betingelserne i stk. 4, hindrer eller forvrider konkurrencen på en væsentlig del af det indre marked eller bringer den frie samhandel eller opfyldelsen af formålet i artikel 39 i TEUF i fare. Gennemførelsesretsakter vedtages uden at anvende proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3 i denne forordning.

▼B

Afdeling 6

Procedurebestemmelser

Artikel 173

Delegerede beføjelser

1. For at sikre, at det klart defineres, hvilke mål og hvilket ansvar producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer har, med henblik på at bidrage til, at disse organisationer og sammenslutninger fungerer så effektivt som muligt uden at medføre unødige administrative byrder og uden at underminere princippet om foreningsfrihed navnlig over for ikkemedlemmer af sådanne organisationer, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 om følgende spørgsmål vedrørende producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer for en eller flere af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede sektorer, eller specifikke produkter fra disse sektorer.

a) særlige mål, som organisationerne og sammenslutningerne kan, skal eller ikke må søge at nå og om relevant tilføje disse til bestemmelserne omhandlet i artikel 152 til 163

b) reglerne for sådanne organisationer og sammenslutninger, vedtægter fra organisationerne, dog ikke producentorganisationerne, de specifikke betingelser gældende for vedtægterne fra producentorganisationer inden for visse sektorer, herunder undtagelserne fra forpligtelsen fra at markedsføre den samlede produktion gennem producentorganisationen omhandlet i artikel 160, stk. 2, sådanne organisationers og sammenslutningers struktur, medlemsperiode, ansvarsforhold og aktiviteter, konsekvenserne af, at de anerkendes, eller at anerkendelsen trækkes tilbage og sammenlægninger

c) betingelser for anerkendelse, tilbagetrækning og suspension af anerkendelse, konsekvenserne af anerkendelse, tilbagetrækning og suspension af anerkendelse samt krav til sådanne organisationer og sammenslutninger om at gennemføre afhjælpende foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse af anerkendelseskriterierne

d) tværnationale organisationer og sammenslutninger, herunder de regler, der er omhandlet i litra a), b) og c), i dette stykke

e) reglerne om fastlæggelse af og betingelser for den administrative bistand, som de relevante kompetente myndigheder skal yde i tilfælde af tværnationalt samarbejde

►C2 f) de sektorer, som artikel 155 finder anvendelse på, ◄ betingelserne for udlicitering af aktiviteter, arten af de aktiviteter, der kan udliciteres samt organisationers eller sammenslutningers tilvejebringelse af tekniske faciliteter

g) grundlaget for beregning af mindstemængden eller -værdien af en organisations eller sammenslutnings salgbare produktion

▼B

h) accept af medlemmer, der ikke er producenter, for så vidt angår producentorganisationer, og der ikke er producentorganisationer, for så vidt angår sammenslutninger af producentorganisationer

i) udvidelse af visse af organisationens regler, jf. artikel 164, til at omfatte andre end medlemmer og ikkemedlemmers obligatoriske betaling af bidrag, jf. artikel 165, herunder disse organisationers anvendelse og tildeling af dette bidrag, og en liste over strengere produktionsregler, der kan udvides i henhold til artikel 164, stk. 4, første afsnit, litra b), samtidig med at det sikres, at sådanne organisationer er åbne og ansvarlige over for ikkemedlemmer, og at medlemmer af sådanne organisationer ikke får gunstigere behandling end ikkemedlemmer, navnlig for så vidt angår anvendelsen af den obligatoriske betaling af bidrag

j) yderligere krav til de i artikel 164 nævnte organisationers repræsentativitet, de pågældende økonomiske områder, herunder Kommissionens gennemgang af definitionerne af dem, den minimumsperiode, som reglerne skal gælde i, før de udvides, de personer eller organisationer, som reglerne eller bidragene gælder for, og under hvilke omstændigheder Kommissionen kan kræve, at udvidelsen af reglerne og de obligatoriske bidrag afvises eller trækkes tilbage.

2. For at sikre, at det klart defineres, hvilke mål og hvilket ansvar producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer i mælke- og mejerisektoren har, med henblik på at bidrage til, at disse organisationer fungerer effektivt uden at pålægge dem en unødige byrde, tillægges Kommissionen uanset stk. 1 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 om:

a) betingelserne for anerkendelse af tværnationale producentorganisationer og tværnationale sammenslutninger af producentorganisationer

b) reglerne om fastlæggelse af og betingelser for den administrative bistand, som de relevante kompetente myndigheder skal yde til producentorganisationer, herunder sammenslutninger af producentorganisationer, i tilfælde af tværnationalt samarbejde

c) de supplerende regler for beregning af den mængde råmælk, der er omfattet af de forhandlinger, som er omhandlet i artikel 149, stk. 2, litra c), og stk. 3.

d) reglerne om udvidelse af visse af organisationens regler, jf. artikel 164, til at omfatte andre end medlemmer og ikkemedlemmers obligatoriske betaling af bidrag, jf. artikel 165.

▼B

Artikel 174

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af dette kapitel, især om:

a) foranstaltninger til gennemførelsen af betingelserne for anerkendelse af producentorganisationer og brancheorganisationer, jf. artikel 154 og 158

b) procedurer i tilfælde af en sammenlægning af producentorganisationer

c) procedurer, som medlemsstaterne fastlægger i forbindelse med minimumsstørrelse og minimumsperiode for medlemskab

d) procedurer for udvidelse af reglerne og finansielle bidrag som omhandlet i artikel 164 og 165, navnlig gennemførelse af begrebet "økonomisk område" som omhandlet i artikel 164, stk. 2

e) procedurer for administrativ bistand

f) procedurer for udlicitering af aktiviteter

g) procedurer og tekniske betingelser med hensyn til gennemførelsen af foranstaltningerne i artikel 166.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. For så vidt angår mælke- og mejerisektoren kan Kommissionen uanset stk. 1 vedtage gennemførelsesretsakter om de nærmere bestemmelser, der er nødvendige for:

a) gennemførelsen af betingelserne for anerkendelse af producentorganisationer og deres sammenslutninger samt brancheorganisationer, jf. artikel 161 og 163

b) den meddelelse, der er omhandlet i artikel 149, stk. 2, litra f)

c) de meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen i henhold til artikel 161, stk. 3, litra d), artikel 163, stk. 3, litra e), artikel 149, stk. 8, og artikel 150, stk. 7

d) procedurerne for administrativ bistand i tilfælde af tværnationalt samarbejde.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

▼B

Artikel 175

Andre gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter vedtage individuelle afgørelser vedrørende:

▼C2

a) anerkendelse af organisationer, der udøver virksomhed i flere medlemsstater, jf. de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 173, stk. 1, litra d)

▼B

b) en medlemsstats indsigelse mod eller tilbagetrækning af en anerkendelse af en brancheorganisation

▼C2

c) en liste over de økonomiske områder, som medlemsstaterne har givet meddelelse om, jf. de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 173, stk. 1, litra i), og artikel 173, stk. 2, litra d)

▼B

d) kravet om, at en medlemsstat afslår eller ophæver en udvidelse af de regler eller finansielle bidrag fra ikkemedlemmer, som den pågældende medlemsstat har besluttet.

Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

DEL III

SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

KAPITEL I

Import- og eksportlicenser

Artikel 176

Generelle regler

1. Ud over de tilfælde, hvor der i henhold til denne forordning kræves import- eller eksportlicens, kan der ved import, der overgår til fri omsætning i, eller eksport til eller fra Unionen af et eller flere produkter i følgende sektorer kræves fremlagt licens:

a) korn

b) ris

c) sukker

d) frø

e) olivenolie og spiseoliven for så vidt angår produkter henhørende under KN-kode 1509, 1510 00, 0709 92 90, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 og 1522 00 39

▼B

f) hør og hamp for så vidt angår hamp

g) frugt og grøntsager

h) forarbejdede frugter og grøntsager

i) bananer

j) vin

k) levende planter

l) oksekød

m) mælk og mejeriprodukter

n) svinekød

o) fåre- og gedekød

p) æg

q) fjerkrækød

r) ethanol af landbrugsmæssig oprindelse.

2. Medlemsstaterne udsteder licens til enhver ansøger, uanset hvor i Unionen denne er etableret, medmindre andet er fastsat i en retsakt, der er vedtaget i medfør af artikel 43, stk. 2, i TEUF, og uden at dette berører anvendelsen af artikel 177, 178 og 179 i denne forordning.

3. Licenser er gyldige i hele Unionen.

Artikel 177

Delegerede beføjelser

1. For at tage hensyn til Unionens internationale forpligtelser og Unionens gældende normer på social-, miljø- og dyrevelfærdsområdet, behovet for at overvåge udviklingen i handelen, på markederne, af importen og eksporten af produkter, behovet for forsvarlig markedsforvaltning og behovet for at reducere den administrative byrde tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende fastsættelse af:

a) en liste over produkterne i de sektorer, der er nævnt i artikel 176, stk. 1, som der skal fremlægges import- eller eksportlicens for

b) de tilfælde og situationer, hvor der ikke kræves fremlagt import- eller eksportlicens, under hensyn til de pågældende produkters toldstatus, de handelsordninger, der skal overholdes, formålet med forretningerne, ansøgerens retlige status og de involverede mængder.

▼B

2. For at tilvejebringe yderligere elementer i licensordningen tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende fastsættelse af regler om:

a) de rettigheder og forpligtelser, som licensen medfører, dens retlige virkninger og de tilfælde, hvor en tolerance gælder med hensyn til at overholde forpligtelsen til at importere eller eksportere den angivne mængde i licensen, eller hvor oprindelsen skal angives i licensen

b) at udstedelsen af importlicens eller overgangen til fri omsætning er betinget af, at der fremlægges et dokument udstedt af et tredjeland eller en enhed, der bl.a. bekræfter produkternes oprindelse, ægthed og kvalitetsegenskaber

c) overdragelse af licensen eller restriktioner herfor

d) supplerende betingelser for importlicenser for hamp i overensstemmelse med artikel 189 og princippet om administrativ bistand mellem medlemsstaterne for at forhindre eller behandle tilfælde af svig og uregelmæssigheder

e) de tilfælde og situationer, hvor det er eller ikke er påkrævet at stille sikkerhed der garanterer for, at produkterne importeres eller eksporteres inden for licensens gyldighedsperiode.

Artikel 178

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelse af dette kapitel, herunder regler om:

a) hvilken form og hvilket indhold licensen skal have

b) indgivelsen af ansøgninger og udstedelsen af licenser og deres anvendelse

c) licensens gyldighedsperiode

d) procedurerne for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles

e) hvilke beviser der skal fremlægges, for at kravene til anvendelsen af licenserne er opfyldt

f) tolerancens omfang med hensyn til at overholde forpligtelsen til at importere eller eksportere den angivne mængde i licensen

g) udstedelsen af erstatningslicenser og duplikatlicenser

▼B

h) medlemsstaternes licensbehandling og den informationsudveksling, der er nødvendig for at forvalte ordningen, herunder procedurerne for den specifikke administrative bistand mellem medlemsstaterne.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 179

Andre gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter:

a) der begrænser de mængder, som der kan udstedes licenser for

b) der afviser mængder, som der ansøges om

c) der suspenderer muligheden for at indgive ansøgninger for at regulere markedet, hvis der ansøges om store mængder.

Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

KAPITEL II

Importtold

Artikel 180

Gennemførelse af internationale aftaler og visse andre retsakter

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter foranstaltninger til at opfylde kravene i internationale aftaler, der er indgået i henhold til TEUF, eller i enhver anden relevant retsakt vedtaget i henhold til artikel 43, stk. 2, eller artikel 207 i TEUF eller den fælles toldtarif om beregning af importtolden for landbrugsprodukter. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 181

Indgangsprisordning for visse produkter i sektorerne for frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager og vin

1. Ved anvendelsen af toldsatsen i den fælles toldtarif for produkter i sektorerne for frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager og druesaft og -most skal indgangsprisen for et parti stemme overens med toldværdien beregnet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ([1]) (toldkodeksen) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ([2]).

([1]) Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

([2]) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

▼B

2. For at sikre at ordningen bliver effektiv, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 til fastsættelse af, at rigtigheden af den opgivne indgangspris for et parti skal kontrolleres ved hjælp af en fast importværdi, og fastsættelse af betingelserne for, om der skal stilles sikkerhed.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om beregning af den faste importværdi i stk. 2. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 182

Tillægsimporttold

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger, hvilke produkter i sektorerne for korn, ris, sukker, frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager, oksekød, mælk og mejeriprodukter, svinekød, fåre- og gedekød, æg, fjerkrækød og bananer samt druesaft og druemost der skal pålægges en tillægsimporttold efter toldsatsen i den fælles toldtarif for at forebygge eller modvirke skadelige virkninger på EU-markedet, som importen af disse produkter kan forårsage, hvis:

a) importen sker til priser, der ligger under det niveau, som Unionen har meddelt Verdenshandelsorganisationen ("udløsningsprisen"), eller

b) importmængden i et år overstiger et bestemt niveau ("udløsningsmængden").

Udløsningsmængden fastlægges på basis af afsætningsmulighederne, der defineres som importen udtrykt som procentdel af det tilsvarende indenlandske forbrug i de tre forudgående år.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. Tillægsimporttolden pålægges ikke, hvis det er usandsynligt, at importen skaber forstyrrelser på EU-markedet, eller hvis virkningerne ikke står i forhold til det tilstræbte mål.

3. Ved anvendelsen af stk. 1, første afsnit, litra a), fastlægges importpriserne på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending. Cif-importpriserne kontrolleres på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EU-importmarkedet.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastætter de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

▼B

Artikel 183

Andre gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

a) niveauet for den anvendte importtold i overensstemmelse med reglerne i en international aftale indgået i overensstemmelse med TEUF, den fælles toldtarif og de gennemførelsesretsakter, der er nævnt i artikel 180

b) de repræsentative priser og udløsningsmængderne med henblik på at anvende tillægsimporttold inden for rammerne af de regler, som vedtages i henhold til artikel 182, stk. 1.

Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

KAPITEL III

Forvaltning af toldkontingenter og særlig behandling ved import til tredjelande

Artikel 184

Toldkontingenter

1. De toldkontingenter for import af landbrugsprodukter, der overgår til fri omsætning i Unionen eller dele deraf, eller de toldkontingenter for import af landbrugsprodukter fra Unionen til tredjelande, der helt eller delvist forvaltes af Unionen, og som følger af internationale aftaler indgået i henhold til TEUF eller af andre retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 43, stk. 2, eller artikel 207 i TEUF, åbnes og/eller forvaltes af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 186 i denne forordning og gennemførelsesretsakter i medfør af denne forordnings artikel 187 og 188.

2. Toldkontingenterne forvaltes på en sådan måde, at aktørerne ikke forskelsbehandles, ved anvendelse af en af følgende metoder eller en kombination heraf eller en anden passende metode:

a) en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge, som ansøgningerne indgives i ("først til mølle"-princippet)

b) en metode, hvor der fordeles i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning om (metoden "samtidig behandling")

c) en metode, der tager hensyn til de traditionelle handelsmønstre (metoden "traditionelle/nye mønstre").

▼B

3. Forvaltningsmetoden bør:

a) ved importkontingenter tage behørigt hensyn til forsyningsbehovene på det nuværende og nye EU-marked for fremstilling, forarbejdning og forbrug med hensyn til konkurrenceevne, vished og kontinuitet i udbuddet og behovet for at sikre ligevægten på det marked og

b) ved eksportkontingenter sikre den fulde udnyttelse af de muligheder, som det pågældende kontingent åbner.

Artikel 185

Specifikke kontingenter

Med henblik på gennemførelse af Spaniens importkontingent på 2 000 000 tons majs og 300 000 tons sorghum og Portugals importkontingent på 500 000 tons maj tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelse af importkontingentet og i givet fald offentlig oplagring af de mængder, som importeres af de pågældende medlemsstaters interventionsorganer, og for disse mængders afsætning på disse medlemsstaters markeder.

Artikel 186

Delegerede beføjelser

1. For at sikre lige adgang til de disponible mængder og ligebehandling af aktørerne inden for rammerne af kontingentet tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227:

a) for at fastsætte, hvilke betingelser og krav en aktør skal opfylde for at kunne indgive en ansøgning inden for rammerne af kontingentet; der kan kræves et minimum af erfaring inden for handel med tredjelande og ligestillede områder eller med forarbejdningsvirksomhed udtrykt som en minimumsmængde og minimumsperiode i en given markedssektor; betingelserne kan omfatte særlige regler for at tage hensyn til behov og praksis inden for en bestemt sektor samt forarbejdningsindustriens sædvaner og behov

b) for at fastlægge regler om overdragelse af rettigheder mellem aktører og, hvis det er nødvendigt, restriktioner for overdragelse i forbindelse med forvaltningen af kontingentet

c) for at gøre adgangen til kontingentet betinget af, at der stilles sikkerhed

▼B

d) for, hvis det er nødvendigt, at tage hensyn til alle særlige forhold, krav eller restriktioner i forbindelse med toldkontingentet som fastsat i den internationale aftale eller en anden retsakt omhandlet i artikel 184, stk. 1.

2. For at sikre, at eksportprodukter kan komme ind under en særlig ordning ved import til tredjelande på visse betingelser i medfør af internationale aftaler, som Unionen har indgået i henhold til TEUF, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 i denne forordning vedrørende regler, der kræver, at medlemsstaternes kompetente myndigheder på anmodning og efter behørig kontrol udsteder et dokument, der bekræfter, at betingelserne for produkter, der, hvis de eksporteres, på visse betingelser kan komme ind under en særlig ordning ved import til et tredjeland, er opfyldt.

Artikel 187

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

a) de årlige toldkontingenter, om nødvendigt tidsmæssigt fordelt over hele året, og hvilken forvaltningsmetode der skal anvendes

b) procedurer for anvendelse af de særlige bestemmelser, der er fastsat i aftalen eller retsakten om vedtagelse af import- eller eksportordningen, især for:

i) garantier for produktets art, herkomst og oprindelse

ii) anerkendelse af det dokument, der anvendes til kontrol af de garantier, som er nævnt i nr. i)

iii) fremlæggelse af et dokument udstedt af eksportlandet

iv) produkternes bestemmelsessted og anvendelse

c) licensernes eller tilladelsernes gyldighedsperiode

d) procedurerne for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles

e) anvendelsen af licenser og om nødvendigt særlige foranstaltninger vedrørende, hvilke betingelser der navnlig gælder for indgivelse af ansøgninger om importlicens og tildeling af tilladelser inden for rammerne af toldkontingentet

▼B

f) procedurer og tekniske kriterier for anvendelsen af artikel 185.

g) nødvendige foranstaltninger vedrørende indhold, form, udstedelse og anvendelse af dokumentet i artikel 186, stk. 2.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 188

Andre gennemførelsesbeføjelser

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende forvaltningen af proceduren, der skal sikre, at de mængder, der er til rådighed inden for rammerne af importkontingentet, ikke overskrides, især ved at der fastsættes en tildelingskoefficient for hver ansøgning, når grænsen for de disponible mængder er nået, ved at ansøgninger, der er til behandling, afvises, og eventuelt ved at adgangen til at indgive ansøgninger suspenderes.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende omfordeling af de uudnyttede mængder.

3. Gennemførelsesretsakterne i denne artikel vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

KAPITEL IV

Særlige importbestemmelser for visse produkter

Artikel 189

Import af hamp

1. Følgende produkter må kun importeres til Unionen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) rå hamp henhørende under KN-kode 5302 10 00, som opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 6, og artikel 35, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013

b) frø til udsæd af hampesorter henhørende under KN-kode ex 1207 99 20, som er ledsaget af et bevis for, at indholdet af tetrahydrocannabinol ikke overstiger det indhold, der er fastsat for den pågældende sort i artikel 32, stk. 6, og artikel 35, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013

c) hampefrø til andre formål end udsæd henhørende under KN-kode 1207 99 91, og som kun må importeres af importører, der er godkendt af medlemsstaten, for at sikre, at frøene ikke anvendes til udsæd.

▼B

2. Denne artikel finder anvendelse, medmindre medlemsstaterne har fastsat mere restriktive bestemmelser i overensstemmelse med TEUF og de forpligtelser, der følger af Verdenshandelsorganisationens aftale om landbrug.

Artikel 190

Import af humle

1. Humleprodukter må kun importeres fra tredjelande, hvis deres kvalitetskendetegn mindst svarer til dem, som er fastsat for de samme produkter, der er høstet i Unionen eller fremstillet af sådanne produkter.

2. Produkter, der ledsages af en attest udstedt af oprindelseslandets myndigheder og anerkendt som ligestillet med det certifikat, der er nævnt i artikel 77, anses for at udvise de kendetegn, der er nævnt i stk. 1 i nærværende artikel.

For humlepulver, lupulinberiget humlepulver, humleekstrakt og blandingsprodukter af humle kan attesten kun anerkendes som ligestillet med certifikatet, hvis alfasyreindholdet i disse produkter ikke er lavere end indholdet i den humle, de er fremstillet af.

3. For at mindske den administrative byrde tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at fastsætte betingelserne for, hvornår forpligtelserne vedrørende en ligestillingsattest og mærkning af emballage ikke finder anvendelse.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de fornødne foranstaltninger for anvendelse af denne artikel, herunder regler om anerkendelse af ligestillingsattester og om kontrol med humleimporten. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 191

Undtagelser for importprodukter og særlig sikkerhedsstillelse i vinsektoren

Undtagelser fra bilag VIII, del II, afdeling B eller C, nr. 5, om importerede produkter kan vedtages i henhold til artikel 43, stk. 2, i TEUF i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser.

I tilfælde af undtagelser fra bilag VIII, del II, afdeling B, nr. 5, stiller importørerne sikkerhed for produkterne hos de udpegede toldmyndigheder på tidspunktet for produkternes overgang til fri omsætning. Sikkerhedsstillelsen frigives, når importøren har forelagt toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor produkterne er overgået til fri omsætning, behørigt bevis for,

a) at produkterne ikke har været omfattet af undtagelserne, eller

▼B

b) hvis de har været omfattet af undtagelserne, at de ikke er anvendt til vinfremstilling, eller, hvis de er blevet anvendt til vinfremstilling, at de fremstillede produkter er behørigt mærket.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for at sikre, at denne artikel anvendes ensartet, herunder om sikkerhedsstillelsens størrelse og passende mærkning. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 192

Import af råsukker til raffinering

1. Indtil udgangen af produktionsåret 2016/2017 tildeles heltidsraffinaderier en eksklusiv importkapacitet på 2 500 000 t pr. produktionsår, udtrykt i hvidt sukker.

2. Den eneste sukkerroeforarbejdningsvirksomhed, der var i funktion i 2005 i Portugal, betragtes som heltidsraffinaderi.

3. Der udstedes kun importlicenser for sukker til raffinering til heltidsraffinaderier, hvis de pågældende mængder ikke overstiger de i stk. 1 omhandlede mængder. Licenserne kan kun overdrages mellem heltidsraffinaderier, og deres gyldighed udløber ved udgangen af det produktionsår, de er udstedt for.

Dette stykke gælder for de første tre måneder af hvert produktionsår.

4. Det er nødvendigt at sikre, at sukker til raffinering, som importeres i henhold til nærværende artikel, raffineres, og derfor tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at fastlægge:

a) vilkårene for importordningernes virkemåde, jf. stk. 1

b) de betingelser og krav, en aktør skal opfylde for at kunne ansøge om importlicens, herunder at der skal stilles sikkerhed

c) regler for administrative sanktioner.

▼B

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger nødvendige bestemmelser vedrørende de bilag og dokumenter, der skal fremlægges i forbindelse med de gældende krav og forpligtelser for importørerne, navnlig heltidsraffinaderier. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 193

Suspension af importtolden for sukker

For at sikre den nødvendige forsyning til fremstilling af de varer, der er omhandlet i artikel 140, stk. 2, kan Kommissionen indtil udgangen af produktionsåret 2016/2017 vedtage gennemførelsesretsakter, der suspenderer anvendelsen af importtold helt eller delvist for visse mængder af følgende produkter:

a) sukker henhørende under KN-kode 1701

b) isoglucose henhørende under KN-kode 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 og 1702 90 30.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

KAPITEL V

Beskyttelse og aktiv forædling

Artikel 194

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Kommissionen træffer beskyttelsesforanstaltninger over for import til Unionen, jf. stk. 3, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 260/2009 ([1]) og (EF) nr. 625/2009 ([2]).

2. Medmindre andet er fastsat i andre af Europa-Parlamentets og Rådets retsakter eller andre af Rådets retsakter, træffer Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3 beskyttelsesforanstaltninger over for import til Unionen, der sker i henhold til internationale aftaler indgået i overensstemmelse med TEUF.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ, der fastsætter de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1 og 2. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 260/2009 af 26. februar 2009 om den fælles importordning (EUT L 84 af 31.3.2009, s. 1).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 625/2009 af 7. juli 2009 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande (EUT L 185 af 17.7.2009, s. 1).

▼B

Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den ved gennemførelsesretsakter afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

I behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft, efter proceduren i artikel 229, stk. 3.

De foranstaltninger, der træffes, meddeles medlemsstaterne og får øjeblikkelig virkning.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der ophæver eller ændrer Unionens beskyttelsesforanstaltninger, jf. denne artikels stk. 3. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

I behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft, efter proceduren i artikel 229, stk. 3.

Artikel 195

Suspension af proceduren for forarbejdning og aktiv forædling

Hvis Unionens marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for forarbejdning eller aktiv forædling, kan Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ vedtage gennemførelsesretsakter, der helt eller delvis suspenderer anvendelsen af proceduren for forarbejdning eller aktiv forædling for produkter fra sektorerne for korn, ris, sukker, olivenolie og spiseoliven, frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager, vin, oksekød, mælk og mejeriprodukter, svinekød, fåre- og gedekød, æg, fjerkrækød og landbrugsethanol. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den ved gennemførelsesretsakter afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

I behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft, efter proceduren i artikel 229, stk. 3.

De foranstaltninger, der træffes, meddeles medlemsstaterne og får øjeblikkelig virkning.

▼B

KAPITEL VI

Eksportrestitutioner

Artikel 196

Anvendelsesområde

1. I det omfang det er nødvendigt for at muliggøre eksport på grundlag af noteringerne eller priserne på verdensmarkedet, når forholdene på det indre marked er sådanne som dem, der er beskrevet i artikel 219, stk. 1, eller artikel 221, og inden for de begrænsninger, der følger af internationale aftaler indgået i henhold til TEUF, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i Unionen udlignes ved eksportrestitutioner for:

a) produkter fra følgende sektorer, der skal eksporteres i uforarbejdet stand

   i) korn

   ii) ris

   iii) sukker, for så vidt angår de produkter, der er anført i del III, litra b), c), d) og g), i bilag I

   iv) oksekød

   v) mælk og mejeriprodukter

   vi) svinekød

   vii) æg

   viii) fjerkrækød

b) produkter nævnt i litra a), nr. i), ii) og iii), v) og vii), som eksporteres i form af forarbejdede varer i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 af 30. november 2009 ([1]) og i form af produkter, der indeholder sukker nævnt i bilag I, del X, litra b) fårekødssektoren.

2. Eksportrestitutionerne for produkter, der eksporteres i form af forarbejdede varer, må ikke være større end dem, der gælder for de samme produkter, når de eksporteres i uforarbejdet stand.

3. Med forbehold af artikel 219, stk. 1, og artikel 221, er restitutionen for de produkter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, 0 EUR.

Artikel 197

Tildeling af eksportrestitutioner

Metoden til fordeling af de mængder, der kan eksporteres med eksportrestitutioner, er den, der:

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 af 30. november 2009 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 10).

▼B

a) bedst passer til produktets art og situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt under hensyn til EU-eksportens effektivitet og struktur og indvirkningen på markedsbalancen, uden at dette må føre til forskelsbehandling af de pågældende aktører, især mellem store og små aktører

b) administrativt set er mindst besværlig for aktørerne under hensyn til forvaltningskravene.

Artikel 198

Fastsættelse af eksportrestitutioner

1. De samme eksportrestitutioner gælder for de samme produkter i hele Unionen. De kan differentieres efter bestemmelsessted, især når verdensmarkedssituationen, specifikke krav på visse markeder eller forpligtelser, der følger af internationale aftaler indgået i henhold til TEUF, nødvendiggør dette.

2. Foranstaltninger til fastsættelse af restitutioner træffes af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Artikel 199

Ydelse af eksportrestitutioner

1. For produkter nævnt i artikel 196, stk. 1, litra a), der eksporteres i uforarbejdet stand, ydes der kun restitutioner efter ansøgning om og mod fremlæggelse af eksportlicens.

2. For produkter nævnt i stk. 196, stk. 1, litra a), anvendes den restitution, der gælder på dagen for licensansøgningen, eller den restitution som er fastlagt ved den pågældende udbudsprocedure, og i tilfælde af differentieret restitution den restitution, som gælder samme dag:

a) for det bestemmelsessted, der er angivet i licensen, eller

b) for det faktiske bestemmelsessted, hvis dette afviger fra det bestemmelsessted, der er angivet i licensen, i hvilket tilfælde beløbet ikke må overstige det beløb, der gælder for det bestemmelsessted, der er angivet i licensen.

3. Restitutionen ydes, når det godtgøres,

a) at produkterne har forladt Unionens toldområde efter eksportproceduren i artikel 161 i toldkodeksen

b) at produkterne i tilfælde af differentieret restitution er importeret til det bestemmelsessted, der er angivet i licensen, eller et andet bestemmelsessted, som der var fastsat en restitution for, jf. dog stk. 2, litra b).

▼B

Artikel 200

Eksportrestitutioner for levende kvæg

For så vidt angår oksekødssektoren er ydelsen af eksportrestitutioner for levende kvæg betinget af overholdelse af dyrevelfærdsbestemmelserne i EU-retten, navnlig af EU-ret vedrørende beskyttelse af dyr under transport.

Artikel 201

Eksportbegrænsninger

På grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de referenceperioder, som gælder for de pågældende produkter, sikres det, at de mængdegrænser, der følger af internationale aftaler indgået i henhold til TEUF, overholdes.

For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af Verdenshandelsorganisationens aftale om landbrug, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af, at en referenceperiode udløber.

Artikel 202

Delegerede beføjelser

1. For at garantere, at eksportrestitutionsordningen fungerer korrekt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende kravet om at stille sikkerhed som garanti for, at aktørerne opfylder deres forpligtelser.

2. For at mindske den administrative byrde for aktørerne og myndighederne tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der fastsætter en tærskel, under hvilken der ikke kræves fremlagt eksportlicens, der fastsætter, for hvilke bestemmelsessteder eller forretninger det er berettiget at fritage for forpligtelsen til at fremlægge eksportlicens, og der giver tilladelse til, at der i berettigede tilfælde kan tildeles eksportlicenser efterfølgende.

3. For at tage højde for praktiske situationer, der helt eller delvis berettiger til udbetaling af hele eksportrestitutioner, og for at hjælpe aktørerne med perioden fra ansøgning om eksportrestitution til den endelige udbetaling heraf tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende regler om:

a) en anden restitutionsdato

b) forudbetaling af eksportrestitutioner, herunder betingelserne for at stille og frigive sikkerhed

▼B

c) supplerende dokumentation, når der er tvivl om produkternes reelle bestemmelsessted og muligheden for genindførsel til Unionens toldområde

d) bestemmelsessteder, der sidestilles med eksport fra Unionen, og medtagelsen af bestemmelsessteder inden for Unionens toldområde, som kan komme i betragtning til eksportrestitutioner.

4. For at sikre, at eksportørerne af produkter, der er omfattet af traktaternes bilag I, og produkter forarbejdet på basis heraf har lige adgang til eksportrestitutioner, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende anvendelse af artikel 199, stk. 1 og 2, på de produkter, der er nævnt i artikel 196, stk. 1, litra b).

5. For at sikre, at produkter, som der ydes eksportrestitutioner til, eksporteres fra Unionens toldområde og for at undgå, at de vender tilbage til dette område, og for at mindske aktørernes administrative byrde med hensyn til at fremskaffe og fremlægge dokumentation for, at produkter med restitution er nået frem til et bestemmelsesland, der giver ret til differentierede restitutioner, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende regler om:

a) den frist, inden for hvilken produkterne skal have forladt Unionens toldområde, herunder den periode, hvor de midlertidigt kan genindføres

b) den forarbejdning, som produkter, der ydes eksportrestitutioner til, kan undergå i løbet af den periode

c) dokumentation for, at produktet har nået et bestemmelsessted, som giver ret til differentierede restitutioner

d) restitutionstærsklerne og betingelserne for fritagelse af eksportørerne til at fremlægge sådan dokumentation

e) betingelserne for godkendelse af dokumentation fra uafhængig tredjemand for, at produkterne har nået et bestemmelsessted, hvor differentierede restitutioner fidner anvendelse.

6. For at tilskynde eksportørerne til at overholde dyrevelfærdsbestemmelserne og for at give de kompetente myndigheder mulighed for at kontrollere, at eksportrestitutionerne, der er betinget af overholdelse af dyrevelfærdsbestemmelserne er korrekt udbetalt, tillægges Kommissionen beføjelse til i overensstemmelse med artikel 227 at vedtage delegerede retsakter vedrørende dyrevelfærdsbestemmelser uden for Unionens toldområde, herunder anvendelse af uafhængig tredjemand.

▼B

7. For at tage hensyn til særlige forhold i de forskellige sektorer er Kommissionen beføjet til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der fastsætter særlige krav til og betingelser for aktørerne og for de produkter, som er berettiget til eksportrestitution, og koefficienter til beregning af eksportrestitutionerne under hensyn til lagringstiden for visse kategorier af spiritus fremstillet på basis af korn.

Artikel 203

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige til anvendelse af dette kapitel, især om:

a) omfordeling af eksportmængder, der ikke er tildelt eller udnyttet

b) metoden til ny beregning af udbetalingen af eksportrestitutionen, når produktkoden eller bestemmelsesstedet i licensen ikke stemmer overens med det faktiske produkt eller bestemmelsessted.

c) produkter, der er nævnt i artikel 196, stk. 1, litra b)

d) procedurer for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles

e) anvendelsen af foranstaltninger truffet i medfør af artikel 202, stk. 4.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 204

Andre gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der:

a) fastlægger passende foranstaltninger for at undgå misbrug af fleksibiliteten i artikel 199, stk. 2, navnlig vedrørende ansøgningsproceduren

b) fastlægger de foranstaltninger, der er nødvendige for overholdelse af de i artikel 201 nævnte mængdegrænser, herunder ophør eller begrænsning af udstedelse af eksportlicenser, når sådanne grænser overskrides eller eventuelt overskrides

▼B

c) fastsætter koefficienter, der finder anvendelse på eksportrestitutionen i overensstemmelse med regler vedtaget i henhold til artikel 202, stk. 7.

Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

KAPITEL VII

Passiv forædling

Artikel 205

Suspension af proceduren for passiv forædling

Hvis Unionens marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for passiv forædling, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ, der helt eller delvis suspenderer anvendelsen af proceduren for passiv forædling for produkter fra sektorerne for korn, ris, frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager, vin, oksekød, svinekød, fåre- og gedekød samt fjerkrækød. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den ved gennemførelsesretsakter afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

I behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft, efter proceduren i artikel 229, stk. 3.

De foranstaltninger, der træffes, meddeles medlemsstaterne og får øjeblikkelig virkning.

DEL IV

KONKURRENCEREGLER

KAPITEL I

Regler for virksomhederne

Artikel 206

Kommissionens retningslinjer om anvendelse af konkurrenceregler på landbruget

Medmindre andet er bestemt i denne forordning og i henhold til artikel 42 i TEUF, finder artikel 101-106 i TEUF og gennemførelsesbestemmelserne hertil anvendelse på alle aftaler, afgørelser og former for praksis, der er omhandlet i artikel 101, stk. 1, og artikel 102 i TEUF, og som vedrører produktionen af eller handelen med landbrugsprodukter, jf. dog artikel 207-210 i denne forordning.

▼B

For at sikre det indre markeds funktion og en ensartet anvendelse af Unionens konkurrenceregler anvender Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder Unionens konkurrenceregler i tæt samarbejde.

I tillæg hertil offentliggør Kommissionen i givet fald retningslinjerne for at bistå de nationale konkurrencemyndigheder såvel som virksomheder.

Artikel 207

Det relevante marked

Definitionen af det relevante marked er et værktøj til at identificere og definere grænserne for konkurrencen mellem virksomheder, som skal baseres på to kumulative elementer:

a) det relevante produktmarked: nærværende kapitel betyder "produktmarked" det marked, der omfatter de produkter, der betragtes som udskiftelige eller substituerbare af forbrugerne i kraft af produktets egenskaber, pris og anvendelsesformål

b) det relevante geografiske marked: Med henblik på nærværende kapitel betyder "geografisk marked" markedet på det område, inden for hvilket de deltagende virksomheder afsætter de relevante varer og tjenesteydelser, som frembyder tilstrækkeligt homogene konkurrencevilkår, og som kan adskilles fra tilgrænsende geografiske områder, navnlig på grund af væsentlige forskelle i konkurrencevilkårene.

Artikel 208

Dominerende stilling

Med henblik på dette kapitel betyder "dominerende stilling" en virksomheds økonomiske magtposition, som sætter den i stand til at hindre, at der opretholdes en effektiv konkurrence på det relevante marked, idet den kan udvise en i betydeligt omfang uafhængig adfærd over for sine konkurrenter og kunder og i sidste instans over for forbrugerne.

Artikel 209

Undtagelser fra målsætningerne for den fælles landbrugspolitik samt landbrugere og deres sammenslutninger

1. Artikel 101, stk. 1, i TEUF finder ikke anvendelse på de aftaler, afgørelser og former for praksis, der er nævnt i artikel 206 i denne forordning, og som er nødvendige for at nå målene i artikel 39 i TEUF.

Artikel 101, stk. 1, i TEUF gælder ikke for aftaler, afgørelser og samordnet praksis blandt landbrugere, landbrugssammenslutninger eller sammenslutninger af sådanne sammenslutninger, eller producentorganisationer, som er anerkendt i henhold til artikel 152 i denne forordning, eller sammenslutninger af producentorganisationer, som er anerkendt i henhold til artikel 156 i denne forordning, i det omfang de vedrører produktion eller salg af landbrugsprodukter eller benyttelse af fælles anlæg til oplagring, behandling eller forædling af landbrugsprodukter, medmindre målene i artikel 39 i TEUF bringes i fare.

▼B

Dette stykke finder ikke anvendelse på aftaler, afgørelser og samordnet praksis, som medfører et krav om at anvende en fast pris eller hvorved konkurrence udelukkes.

2. Aftaler, afgørelser og samordnet praksis, som opfylder betingelserne i denne artikels stk. 1, er ikke forbudt, og det er ikke nødvendigt at træffe nogen forudgående beslutning derom.

I samtlige medlemsstaters og Unionens procedurer vedrørende anvendelsen af artikel 101 i TEUFpåhviler bevisbyrden for overtrædelse af artikel 101, stk. 1, i TEUF den part eller myndighed, der gør overtrædelsen gældende. Bevisbyrden for, at betingelserne i denne artikels stk. 1 er opfyldt, påhviler den part, der påberåber sig undtagelserne i dette stykke.

Artikel 210

Aftaler og samordnet praksis i anerkendte brancheorganisationer

1. Artikel 101, stk. 1, i TEUF finder ikke anvendelse på aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis i brancheorganisationer, der er anerkendt i henhold til denne forordnings artikel 157 og som har til formål at udøve de aktiviteter, der er nævnt i artikel 157, stk. 1, litra c) og for sektoren for mælk og mælkeprodukter, i artikel 157, stk. 2, litra c), i denne forordning, og for så vidt angår olivenolie- og spiseolivensektoren og tobakssektoren i denne forordnings artikel 162.

2. Stk. 1 finder anvendelse, hvis

a) de deri omhandlede aftaler, afgørelser og samordnede praksis er blevet meddelt Kommissionen, og

b) ikke Kommissionen inden for en frist på to måneder regnet fra modtagelsen af alle de oplysninger, der er nødvendige for en vurdering, finder, at disse aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis er uforenelige med EU-reglerne.

Hvis Kommissionen finder, at de i stk. 1 omhandlede aftaler, afgørelser eller samordnede praksis er uforenelige med Unionens regler, fremlægger den sine resultater uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

3. Aftalerne, afgørelserne og formerne for samordnet praksis omhandlet i stk. 1 må først bringes i anvendelse efter udløbet af fristen på to måneder i stk. 2, første afsnit, litra b).

▼B

4. Aftaler, afgørelser og samordnet praksis erklæres under alle omstændigheder for uforenelige med EU-reglerne, hvis de:

a) på nogen måde kan medføre en opdeling af markederne i Unionen

b) kan påvirke markedsordningens tilfredsstillende funktion

c) kan skabe konkurrenceforvridninger, som ikke er absolut nødvendige for at nå de mål for den fælles landbrugspolitik, der tilsigtes med brancheorganisationens aktiviteter

d) medfører fastsættelse af priser eller kvoter

e) kan skabe forskelsbehandling eller udelukke konkurrence for så vidt angår en væsentlig del af de pågældende produkter.

5. Konstaterer Kommissionen efter udløbet af fristen på to måneder i stk. 2, første afsnit, litra b), at betingelserne for at anvende stk. 1 ikke er opfyldt, vedtager den uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3, en afgørelse om, at artikel 101, stk. 1, i TEUF finder anvendelse på den pågældende aftale, afgørelse eller form for samordnet praksis.

Kommissionens afgørelse anvendes først, når den er meddelt den pågældende brancheorganisation, medmindre denne har givet urigtige oplysninger eller har misbrugt den undtagelse, der er omhandlet i stk. 1.

6. For flerårige aftaler gælder meddelelsen for det første år også for aftalens følgende år. I dette tilfælde kan Kommissionen dog på eget initiativ eller efter anmodning fra en anden medlemsstat til enhver tid afgive udtalelse om manglende overensstemmelse.

7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for en ensartet anvendelse af denne artikel. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

KAPITEL II

Statsstøtteregler

Artikel 211

Anvendelse af trakttens artikel 107-109 i TEUF

1. Artikel 107-109 i TEUF finder anvendelse på produktionen af og handelen med landbrugsprodukter.

2. Uanset stk. 1 finder artikel 107-109 i TEUF ikke anvendelse på betalinger, som medlemsstaterne foretager i henhold til og i overensstemmelse med en af følgende:

▼B

a) foranstaltningerne i denne forordning, der helt eller delvis finansieres af Unionen

b) denne forordnings artikel 213-218.

Artikel 212

Nationale betalinger i forbindelse med vinstøtteprogrammerne

Uanset artikel 44, stk. 3, kan medlemsstaterne efter de relevante EU-regler yde nationale betalinger til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 45, 49 og 50.

Den maksimale støttesats, der er fastsat i de relevante EU-regler for statsstøtte, finder anvendelse på den samlede offentlige finansiering, herunder både EU-midler og nationale midler.

Artikel 213

Nationale betalinger for rensdyr i Finland og Sverige

Finland og Sverige kan, hvis Kommissionen giver tilladelse hertil, der er vedtaget uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3, yde nationale betalinger til produktion og afsætning af rensdyr og rensdyrprodukter (KN-kode ex 0208 og ex 0210), for så vidt dette ikke fører til forøgelse af de traditionelle produktionsmængder.

Artikel 214

Nationale betalinger til sukkersektoren i Finland

Finland kan yde nationale betalinger til sukkerroeavlere på op til 350 EUR/ha pr. produktionsår.

▼M1

*Artikel 214*a

Nationale betalinger for visse sektorer i Finland

Med forbehold af Kommissionens tilladelse kan Finland for perioden 2014-2020 fortsætte med at yde den nationale støtte til producenter, som det ydede i 2013 på grundlag af artikel 141 i tiltrædelsesakten af 1994, forudsat at:

a) indkomststøttebeløbet er degressivt over hele perioden og i 2020 ikke overstiger 30 % af det beløb, der blev ydet i 2013, og

b) der, før denne mulighed anvendes, er gjort fuld brug af den fælles landbrugspolitiks støtteordninger for de pågældende sektorer.

▼M1

Kommissionen vedtager sin tilladelse uden at anvende proceduren i artikel 29, stk. 2 eller 3, i nærværende forordning.

▼B

Artikel 215

Nationale betalinger til biavl

Medlemsstaterne kan yde nationale betalinger til beskyttelse af biavlere, der er ugunstigt stillet som følge af strukturelle eller naturbetingede forhold, eller som er omfattet af økonomiske udviklingsprogrammer, med undtagelse af støtte til produktion eller afsætning.

Artikel 216

Nationale betalinger til krisedestillation af vin

1. Medlemsstaterne kan yde nationale betalinger til vinproducenter med henblik på frivillig eller obligatorisk destillation af vin i begrundede krisetilfælde.

Disse betalinger skal være afpasset efter forholdene og skal gøre det muligt at løse krisen.

Den samlede støtte i en medlemsstat må for et givet år ikke overstige 15 % af de samlede midler, der er til rådighed pr. medlemsstat, og som er fastlagt i bilag VI for det pågældende år.

2. Medlemsstater, der ønsker at anvende nationale betalinger som nævnt i stk. 1 forelægger Kommissionen en behørigt begrundet meddelelse herom. Kommissionen afgør uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3, om foranstaltningen godkendes, og om betalingerne kan tildeles.

3. Alkohol, der fremkommer ved destillation som nævnt i stk. 1, anvendes udelukkende til industri- eller energiformål for at undgå enhver konkurrenceforvridning.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 217

Nationale betalinger til uddeling af produkter til børn

Medlemsstaterne kan som supplement til EU-støtten som fastsat i artikel 23 og 26 yde nationale betalinger til uddeling af de produkter, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, eller dermed forbundne omkostninger til skoleelever.

Medlemsstaterne kan finansiere disse betalinger ved en afgift, der opkræves i den pågældende sektor, eller ved et andet bidrag fra den private sektor.

▼B

Medlemsstaterne kan ud over EU-støtten i artikel 23, yde nationale betalinger til finansiering af de ledsageforanstaltninger, der kræves for at effektivisere ordningen for uddeling af frugt- og grøntsagsprodukter, forarbejdede frugt- og grøntsagsprodukter samt bananprodukter som omhandlet i artikel 23, stk. 2.

Artikel 218

Nationale betalinger til nødder

1. Medlemsstaterne kan yde nationale betalinger på op til 120,75 EUR/ha pr. produktionsår til landbrugere, der producerer følgende produkter:

a) mandler henhørende under KN-kode 0802 11 og 0802 12

b) hasselnødder henhørende under KN-kode 0802 21 og 0802 22

c) valnødder henhørende under KN-kode 0802 31 00 og 0802 32 00

d) pistacier henhørende under KN-kode 0802 51 00 og 0802 52 00

e) johannesbrød henhørende under KN-kode 1212 92 00.

2. De nationale betalinger, der er nævnt i stk. 1, må kun ydes for følgende maksimumarealer:

Medlemsstat	Maksimumareal (ha)
Belgien	100
Bulgarien	11 984
Tyskland	1 500
Grækenland	41 100
Spanien	568 200
Frankrig	17 300
Italien	130 100
Cypern	5 100
Luxembourg	100
Ungarn	2 900
Nederlandene	100
Polen	4 200
Portugal	41 300
Rumænien	1 645
Slovenien	300
Slovakiet	3 100
Det Forenede Kongerige	100

▼B

3. Medlemsstaterne kan gøre ydelsen af de nationale betalinger, der er nævnt i stk. 1, betinget af, at landbrugerne er medlem af en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 152.

DEL V

GENERELLE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Ekstraordinære foranstaltninger

Afdeling 1

Markedsforstyrrelser

Artikel 219

Foranstaltninger mod markedsforstyrrelser

1. For at kunne reagere effektivt over for truende markedsforstyrrelser som følge af betydelige prisstigninger eller -fald på markeder inden for eller uden for Unionen eller andre begivenheder og omstændigheder, som i betydelig grad forstyrrer eller truer med at forstyrre markedet, hvis situationen eller dens virkninger på markedet sandsynligvis fortsætter eller forværres, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at håndtere den pågældende markedssituation, samtidig med at de forpligtelser, der følger af internationale aftaler indgået i henhold til TEUF, overholdes, og hvis alle andre tilgængelige foranstaltninger i henhold til denne forordning forekommer at være utilstrækkelige.

I tilfælde af særligt hastende karakter af truende markedsforstyrrelser som omhandlet i dette stykkes første afsnit finder proceduren i artikel 228 anvendelse på delegerede retsakter vedtaget i henhold til dette stykkes første afsnit.

Disse tilfælde af særligt hastende karakter kan omfatte nødvendigheden af at træffe øjeblikkelige foranstaltninger med henblik på at håndtere eller forebygge markedsforstyrrelser, hvis truende markedsforstyrrelser forekommer så hurtigt eller uventet, at et øjeblikkeligt indgreb er nødvendigt for effektivt at rette op på situationen, eller hvor et øjeblikkeligt indgreb vil forhindre, at sådanne truende markedsforstyrrelser opstår, fortsætter eller udvikler sig til en alvorligere eller langvarig forstyrrelse, eller hvor udsættelse af det øjeblikkelige indgreb truer med at forårsage eller forværre forstyrrelsen eller øger omfanget af de foranstaltninger, der senere bliver nødvendige for at håndtere truslen eller forstyrrelsen, eller ville være til skade for produktionen eller markedsforholdene.

Sådanne foranstaltninger kan for så vidt og så længe det er nødvendigt for at håndtere markedsforstyrrelsen eller truslen herom udvide eller ændre anvendelsesområdet, varigheden eller andre aspekter i denne forordning eller yde eksportrestitutioner eller suspendere importtolden helt eller delvis, herunder om nødvendigt for visse mængder eller perioder.

▼B

2. Foranstaltningerne i stk. 1 finder ikke anvendelse på produkterne i bilag I, del XXIV, afdeling 2.

Kommissionen kan imidlertid ved delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med hasteproceduren i artikel 228 beslutte, at de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger finder anvendelse på et eller flere af produkterne i bilag I, del XXIV, afdeling 2.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige procedurebestemmelser og tekniske kriterier til anvendelse foranstaltninger omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 1a. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 2

Markedsstøtteforanstaltninger for dyresygdomme og manglende forbrugertillid som følge af risici for folke-, dyre- eller plantesundheden

Artikel 220

Foranstaltninger vedrørende dyresygdomme og manglende forbrugertillid som følge af risici for folke-, dyre- eller plantesundheden

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende ekstraordinære støtteforanstaltninger for det berørte marked for at tage hensyn til:

a) begrænsninger i handelen inden for Unionen og i handelen med tredjelande, der kan følge af anvendelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af udbredelsen af dyresygdomme, og

b) alvorlige markedsforstyrrelser, der direkte skyldes manglende forbrugertillid som følge af risici for folke-, dyre- eller plantesundheden og sygdom.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, finder anvendelse på alle følgende sektorer:

a) oksekød

b) mælk og mejeriprodukter

c) svinekød

d) fåre- og gedekød

e) æg

f) fjerkrækød.

▼B

Foranstaltningerne i stk. 1, første afsnit, litra b), vedrørende manglende forbrugertillid som følge af risici for folke- eller plantesundheden finder også anvendelse på alle andre landbrugsprodukter undtagen produkterne i bilag I, del XXIV, afdeling 2.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med hasteproceduren i artikel 228, der udvider listen over produkter som omtalt i de første to underafsnit i dette stykke.

3. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, træffes efter anmodning fra den berørte medlemsstat.

4. Foranstaltningerne i stk. 1, første afsnit, litra a), må kun træffes, hvis den pågældende medlemsstat hurtigt har truffet sundheds- og veterinærforanstaltninger for at udrydde sygdommen, og kun i det omfang og i den periode, det er strengt nødvendigt for at støtte det pågældende marked.

5. Unionen medfinansierer 50 % af de udgifter, medlemsstaterne har afholdt for foranstaltningerne i stk. 1.

For oksekøds-, mælke- og mejeri-, svinekøds- og fåre- og gedekødssektoren medfinansierer Unionen dog 60 % af udgifterne til bekæmpelse af mund- og klovesyge.

6. Bidrager producenterne til dækning af medlemsstaternes udgifter, sørger medlemsstaterne for, at dette ikke medfører en konkurrenceforvridning mellem producenterne i de forskellige medlemsstater.

Afdeling 3

Specifikke problemer

Artikel 221

Foranstaltninger til løsning af specifikke problemer

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de nødforanstaltninger, der er nødvendige og berettigede for at løse specifikke problemer. Sådanne foranstaltninger kan fravige denne forordnings bestemmelser, men kun i det strengt nødvendige omfang og tidsrum. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. For at løse specifikke problemer og i behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter vedrørende situationer, der vil kunne forårsage en hurtig forværring af produktions- og markedsforholdene, som det kunne være vanskeligt at håndtere, hvis vedtagelsen af foranstaltninger blev udsat, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks finder anvendelse, i overensstemmelse med proceduren i artikel 229, stk. 3.

▼B

3. Kommissionen træffer kun foranstaltninger i henhold til stk. 1 eller 2, hvis det ikke er muligt at træffe de krævede nødforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 219 eller 220.

4. Foranstaltninger truffet i henhold til stk. 1 eller 2 forbliver i kraft i en periode på højst 12 måneder. Hvis de særlige problemer, der førte til vedtagelsen af disse foranstaltninger, fortsætter efter denne periode, kan Kommissionen for at opnå en varig løsning vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der behandler forholdet, eller fremlægge passende lovgivningsmæssige forslag.

5. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om enhver foranstaltning vedtaget i henhold til stk. 1 eller 2 senest 2 arbejdsdage efter dens vedtagelse.

Afdeling 4

Aftaler og afgørelser i perioder med alvorlige skævheder på markederne

Artikel 222

Anvendelse af artikel 101, stk. 1, i TEUF

1. I perioder med alvorlige skævheder på markederne kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med den hensigt, at artikel 101, stk. 1, i TEUF ikke finder anvendelse på aftaler og afgørelser mellem anerkendte producentorganisationer, sammenslutninger af disse og anerkendte brancheorganisationer inden for en af de i artikel 1, stk. 2, i nærværende forordning nævnte sektorer, under forudsætning af at sådanne aftaler og afgørelser ikke underminerer et velfungerende indre markeds, ene og alene har til formål at stabilisere den berørte sektor og henhører under en eller flere af følgende kategorier:

a) tilbagetrækning fra markedet eller gratis uddeling af deres produkter

b) omdannelse og forarbejdning

c) oplagring hos private aktører

d) fælles salgsfremmende foranstaltninger

e) aftaler om kvalitetskrav

f) fælles indkøb af produkter, der er nødvendige for at bekæmpe spredning af skadedyr og dyre- og plantesygdomme i Unionen, eller af produkter, der er nødvendige for at håndtere virkningerne af naturkatastrofer i Unionen

g) midlertidig planlægning af produktion under hensyntagen til produktionscyklussens særlige karakter.

▼B

I Kommissionens gennemførelsesretsakter præciseres denne undtagelses materielle og geografiske anvendelsesområde og undtagelsens anvendelsesperiode, jf. dog stk. 3.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. Stk. 1 finder udelukkende anvendelse, hvis Kommissionen allerede har indført en af de i dette kapitel omtalte foranstaltninger, hvis produkter er blevet indkøbt efter offentlig intervention eller hvis der er givet tilladelse til støtte til privat oplagring i henhold til del II, afsnit I, kapitel I.

3. De i stk. 1 omtalte aftaler og afgørelser må højst have en varighed på 6 måneder.

Kommissionen kan imidlertid vedtage gennemførelsesretsakter, der giver tilladelse til sådanne aftaler og afgørelser for yderligere en periode på op til 6 måneder. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

KAPITEL II

Meddelelser og indberetning

Artikel 223

Meddelelseskrav

1. Med henblik på at anvende denne forordning, kontrollere, analysere og forvalte markedet for landbrugsprodukter, sikre gennemsigtighed på markedet, og at den fælles landbrugspolitiks foranstaltninger fungerer efter hensigten, kontrollere, overvåge, bedømme og føre revision med den fælles landbrugspolitiks foranstaltninger, og om opfyldelse af de krav, der er fastlagt i internationale aftaler, der er indgået i overensstemmelse med TEUF, herunder anmeldelseskrav i henhold til disse aftaler, kan Kommissionen efter proceduren i stk. 2 vedtage de nødvendige foranstaltninger vedrørende de meddelelser, som virksomheder, medlemsstater og tredjelande skal fremsende. Den bør i den forbindelse tage højde for behovet for data og samspillet mellem mulige datakilder.

De indhentede oplysninger kan sendes til eller stilles til rådighed for internationale organisationer, tredjelandes kompetente myndigheder og kan offentliggøres under hensyn til reglerne om beskyttelse af personoplysninger og virksomhedernes legitime interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder, herunder priser.

2. For at sikre informationssystemernes integritet og dokumenternes og de sendte tilknyttede datas autenticitet og læsbarhed tillægges Kommissionen beføjelse til i overensstemmelse med artikel 227 at vedtage delegerede retsakter om:

a) arten og typen af oplysninger, der skal meddeles

▼B

b) de kategorier af data, der skal behandles, de maksimale opbevaringsperioder samt formålet med behandlingen af dem, navnlig i forbindelse med offentliggørelse af disse data og videresendelse til tredjelande

c) adgangsretten til de disponible oplysninger eller informationssystemer

d) vilkårene for offentliggørelse af oplysninger.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige til anvendelse af denne artikel, herunder:

a) meddelelsesmåder

b) regler for de oplysninger, der skal meddeles

c) ordninger for forvaltning af de oplysninger, der skal meddeles, og for meddelelsernes indhold, format, tidsplan, hyppighed og frister

d) ordningerne for fremsendelse af oplysninger og dokumenter til eller tilrådighedsstillelse af oplysninger og dokumenter for medlemsstaterne, internationale organisationer, de kompetente myndigheder i tredjelande eller offentligheden under hensyn til reglerne om beskyttelse af personoplysninger og virksomhedernes legitime interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 224

Behandling og beskyttelse af personoplysninger

1. Medlemsstaterne og Kommissionen indsamler personoplysninger med de formål, der er fastsat i artikel 223, stk. 1, og behandler ikke disse oplysninger på en måde, som er uforenelig med disse formål.

2. Når personoplysninger behandles med henblik på overvågning og evaluering som omhandlet i artikel 223, stk. 1, skal de anonymiseres og må kun behandles i sammenfattet form.

3. Personoplysninger behandles i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001. Navnlig lagres sådanne oplysninger ikke i en form, der gør det muligt at identificere de registrerede, og ikke i længere tid, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de blev indsamlet, eller for hvilke de behandles yderligere; samtidig tages der hensyn til de minimumsopbevaringsperioder, der er fastlagt i gældende national ret og EU-ret.

▼B

4. Medlemsstaterne underretter de registrerede om, at deres personoplysninger kan blive behandlet af nationale og EU-organer i overensstemmelse med stk. 1, og at de i denne forbindelse nyder de rettigheder, der er fastsat i henholdsvis direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 225

Kommissionens indberetningspligt

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport

a) hvert tredje år og første gang senest den 21. december 2016 om gennemførelsen af de foranstaltninger vedrørende biavlssektoren, som er fastsat i artikel 55, 56 og 57, herunder den seneste udvikling vedrørende systemer til identifikation af bistader

b) senest den 30. juni 2014 og igen senest den 31. december 2018 om markedsudviklingen i mælke- og mejerisektoren, navnlig om anvendelsen af artikel 148-151, artikel 152, stk. 3, og artikel 157, stk. 3, der især vurderer virkningerne for mælkeproducenterne og mælkeproduktionen i ugunstigt stillede regioner i forbindelse med det generelle mål om at bevare produktionen i sådanne regioner, og som omfatter tiltag, der kan tilskynde landbrugere til at indgå aftaler om fælles produktion, ledsaget af eventuelle relevante forslag.

c) senest den 31. december 2014 om muligheden for at udvide skoleordningernes anvendelsesområde til at omfatte olivenolie og spiseoliven

d) senest den 31. december 2017 om konkurrencereglernes anvendelse på landbrugssektoren i alle medlemsstater, navnlig om anvendelsen af artikel 209 og 210 og af artikel 169, 170 og 171 i de relevante sektorer.

KAPITEL III

Reserve til kriser i landbrugssektoren

Artikel 226

Brug af reserven

Midler fra reserven til krise inden for landbrugssektoren stilles til rådighed i henhold til betingelserne og efter proceduren i artikel 25 i forordning (EU) nr. 1306/2013 22 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, budgetsamarbejde og forsvarlig økonomisk forvaltning for de foranstaltninger, som denne forordning finder anvendelse på, det eller de år, for hvilket eller hvilke der ønskes supplerende støtte, og som gennemføres i tilfælde, der går ud over den normale markedsudvikling.

▼B

Ovennævnte gælder især for midler i:

a) artikel 8-21

b) artikel 196-204 og

c) artikel 219,220 og 221 af denne forordning.

DEL VI

DELEGEREDE BEFØJELSER, GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Delegerede beføjelser og gennemførelsesbestemmelser

Artikel 227

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelserne til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i denne forordning tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 20. december 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i denne forordning omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Det berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne forordning, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

▼B

Artikel 228

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel, træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne artikel anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 227, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt, der er vedtaget i henhold til denne artikel. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 229

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der benævnes Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Hvis udvalget i forbindelse med de retsakter, der er nævnt i artikel 80, stk. 5, artikel 91, litra c) og d), artikel 97, stk. 4, artikel 99, artikel 106 og artikel 107, stk. 3, ikke afgiver nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

KAPITEL II

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 230

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 1234/2007 ophæves.

Følgende bestemmelser i forordning (EF) nr. 1234/2007 finder dog fortsat anvendelse:

a) for mælkeproduktionsreguleringsordningen del II, afsnit I, kapitel III, afdeling III, artikel 55, artikel 85 og bilag IX og X indtil den 31. marts 2015

▼B

b) for vinsektoren:

i) artikel 85a til 85e hvad angår arealer omhandlet i artikel 85a, stk. 2, som endnu ikke er ryddet, og hvad angår arealer omhandlet i artikel 85b, stk. 1, som ikke er legaliseret, indtil sådanne arealer ryddes eller legaliseres, og artikel 188a, stk. 1 og 2

ii) overgangsordningen for plantningsrettigheder i del II, afsnit I, kapitel III, afdeling IVa, underafdeling II, indtil den 31. december 2015

iii) artikel 118m, stk. 5, indtil de lagre af vin med betegnelsen "Mlado vino portugizac", der eksisterede den 1. juli 2013, er udtømt

iv) artikel 118s, stk. 5, indtil den 30. juni 2017

▼M1

ba) artikel 111 indtil den 31. marts 2015

▼B

►C2 c) artikel 113a, stk. 4, artikel 114, 115 og 116, artikel 117, stk. 1-4, og artikel 121, litra e), nr. iv), samt bilag XIV, del A.IV, del B.I.2 og 3 og III.1 og del C og bilag XV.II.1 3, 5 og 6 og IV.2 med henblik på anvendelse af disse artikler ◄ indtil anvendelsesdatoen for de tilsvarende afsætningsregler i medfør af de delegerede retsakter omhandlet i artikel 75, stk. 2, artikel 76, stk. 4, artikel 78, stk. 3 og 4, artikel 79, stk. 1, artikel 80, stk. 4, artikel 83, stk. 4, artikel 86, artikel 87, stk. 2, artikel 88, stk. 3, og artikel 89 i denne forordning

▼M1

ca) artikel 125a, stk. 1, litra e), og stk. 2, og, for så vidt angår frugt og grøntsagssektoren bilag XVIa, indtil anvendelsesdatoen for de beslægtede regler, der skal fastsættes i henhold til de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 173, stk. 1, litra b) og i)

▼B

d) artikel 133a, stk. 1, og artikel 140a indtil den 30. september 2014

▼M1

da) artikel 136, 138 og 140 samt bilag XVIII med henblik på anvendelsen af disse artikler, indtil anvendelsesdatoen for de regler, der skal fastsættes i henhold til de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 180 og 183, litra a), eller indtil den 30. juni 2014, afhængig af, hvilken af disse datoer, der er den tidligste

▼B

e) artikel 182, stk. 3, første og andet afsnit, for sukker indtil udgangen af produktionsåret 2013/2014 den 30. september 2014

f) artikel 182, stk. 4, indtil den 31. december 2017

g) artikel 182, stk. 7, indtil den 31. marts 2014

▼C2

h) bilag XV, del III, nr. 3, indtil den 31. december 2015

▼B

i) bilag XX indtil datoen for ikrafttrædelsen af den restakt, der erstatter forordning (EF) nr. 1216/2009 og Rådets forordning (EF) nr. 614/2009 ([1])

2. Henvisninger til forordning (EF) nr. 1234/2007 gælder som henvisninger til nærværende forordning og forordning (EU) nr. 1306/2013 og læses efter sammenligningstabellen i bilag XIV til nærværende forordning.

3. Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1601/96 og (EF) nr. 1037/2001 ophæves.

Artikel 231

Overgangsbestemmelser

1. For at overgangen fra bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1234/2007 til bestemmelserne i denne forordning kan forløbe gnidningsløst, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af virksomheders rettigheder og berettigede forventninger.

2. Alle flerårige støtteprogrammer, der er vedtaget inden den 1. januar 2014 er fortsat omfattet af de pågældende bestemmelser i forordning (EF) nr. 1234/2007 efter nærværende forordnings ikrafttræden og frem til deres udløb.

Artikel 232

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

Dog

a) anvendes artikel 181 fra den 1. oktober 2014

b) anvendes afsnit II, punkt 3, i bilag VII, del VII, fra den 1. januar 2016

2. Artikel 148-151, artikel 152, stk. 3, artikel 156, stk. 2, artikel 157, stk. 3 artikel 161 og 163, artikel 173, stk. 2, og artikel 174, stk. 2, anvendes indtil den 30. juni 2020.

3. Artikel 127 til 144 og artikel 192 og 193 anvendes indtil udgangen af produktionsåret 2016/2017 for sukker den 30. september 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 614/2009 af 7. juli 2009 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin (EUT L 181 af 14.7.2009, s. 8).

▼B

BILAG I

LISTE OVER PRODUKTER OMHANDLET I ARTIKEL 1, STK. 2

DEL I

Korn

Kornsektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

	KN-kode	Beskrivelse
a)	0709 99 60	Sukkermajs, frisk eller kølet
	0712 90 19	Sukkermajs, tørret, også snittet, knust eller pulveriseret, men ikke yderligere tilberedt, undtagen hybridmajs til udsæd
	1001 91 20	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug, til udsæd
	ex 1001 99 00	ex 1001 99 00 Spelt, blød hvede og blandsæd af hvede og rug, undtagen til udsæd
	1002	Rug
	1003	Byg
	1004	Havre
	1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs
	1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd
	1007 10 90, 1007 90 00	Sorghum, undtagen hybridsorghum, til udsæd
	1008	Boghvede, hirse og kanariefrø; andre kornsorter
b)	1001 11 00, 1001 19 00	Hård hvede
c)	1101 00	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug
	1102 90 70	Rugmel
	1103 11	Gryn og groft mel af hvede
	1107	Malt, også brændt
d)	0714	Maniokrod, arrowroot, saleprod, jordskokker, søde kartofler og lignende rødder og rodknolde med stort indhold af stivelse eller inulin, friske, kølede, frosne eller tørrede, hele eller snittede, også i form af pellets, marv af sagopalmer
	ex 1102	Mel af korn, undtagen hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug:
	1102 20	– Majsmel Andre varer:
	1102 90	– Andre varer:
	1102 90 10	– – Bygmel
	1102 90 30	– – Havremel
	1102 90 90	– – Andet
	ex 1103	Gryn og groft mel samt pellets af korn, undtagen gryn og groft mel af hvede (pos. 1103 11) og gryn og groft mel af ris (pos. 1103 19 50) og pellets af ris (pos. 1103 20 50)
	ex 1104	Korn, bearbejdet på anden måde (f.eks. afskallet, valset, i flager, afrundet, skåret eller knust), undtagen ris henhørende under pos. 1006 og flager af ris henhørende under pos. 1104 19 91, kim af korn, hele, valset, i flager eller formalet
	1106 20	Mel og pulver af marv af sagopalmer eller af rødder eller rodknolde henhørende under pos. 0714

▼B

KN-kode	Beskrivelse
ex 1108	Stivelse, inulin:
	– Stivelse:
1108 11 00	– – Hvedestivelse
1108 12 00	– – Majsstivelse
1108 13 00	– – Kartoffelstivelse
1108 14 00	– – Maniokstivelse
ex 1108 19	– – Anden stivelse:
1108 19 90	– – – Andet
1109 00 00	Hvedegluten, også tørret
1702	Andet sukker, herunder kemisk ren lactose, maltose, glucose og fructose, i fast form; sirup og andre sukkeropløsninger uden indhold af tilsatte smagsstoffer eller farvestoffer; kunsthonning, også blandet med naturlig honning; karamel:
ex 1702 30	– Glucose eller glucosesirup, uden indhold af fructose eller med et fructoseindhold i tør tilstand på under 20 vægtprocent
	– – Andre varer:
ex 1702 30 50	– – – I form af hvidt krystallinsk pulver, også agglomereret, med et glucoseindhold i tør tilstand på under 99 vægtprocent
ex 1702 30 90	– – – I andre tilfælde, med et glucoseindhold i tør tilstand på under 99 vægtprocent
ex 1702 40	– Glucose og glucosesirup, med et fructoseindhold i tør tilstand på 20 vægtprocent og derover, men under 50 vægtprocent, undtagen invertsukker:
1702 40 90	– – Andet
ex 1702 90	– Andre varer, herunder invertsukker og andre sukkerarter eller sukkeropløsninger med et fructoseindhold i tør tilstand på 50 vægtprocent:
1702 90 50	– – Maltodekstrin og maltodekstrinsirup
	– – Karamel:
	– – – Andre varer:
1702 90 75	– – – – I form af pulver, også agglomereret
1702 90 79	– – – – Andet
2106	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet:
ex 2106 90	– Andet
	– – Sirup og andre sukkeropløsninger, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer:
	– – – Andet
2106 90 55	– – – – Af glucose eller maltodekstrin
ex 2302	Klid og andre restprodukter, også i form af pellets, fra sigtning, formaling eller anden bearbejdning af korn
ex 2303	Restprodukter fra stivelsesfremstilling og lignende restprodukter, roeaffald, bagasse og andre affaldsprodukter fra sukkerfremstilling, samt mask, bærme og andre restprodukter fra øl- eller alkoholfremstilling, også i form af pellets:
2303 10	– Restprodukter fra stivelsesfremstilling og lignende restprodukter
2303 30 00	– Mask, bærme og andre restprodukter fra øl- eller alkoholfremstilling
ex 2306	Oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af vegetabilske fedtstoffer eller olier, også formalede eller i form af pellets, undtagen varer henhørende under pos. 2304 eller 2305:
	– Andet
2306 90 05	– – af majskim

▼B

KN-kode	Beskrivelse
ex 2308 00	Vegetabilske produkter og vegetabilsk affald samt rest- og biprodukter fra forarbejdning af vegetabilske produkter, også i form af pellets, af den art, der anvendes som dyrefoder, ikke andetsteds tariferet:
2308 00 40	– Agern og hestekastanjer; presserester fra andre frugter end vindruer
2309	Tilberedninger af den art, der anvendes som dyrefoder:
ex 2309 10	– Hunde- og kattefoder, i pakninger til detailsalg:
2309 10 11 2309 10 13 2309 10 31 2309 10 33 2309 10 51 2309 10 53	– – Med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger henhørende under pos. 1702 30 50 - 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 og 2106 90 55 eller mejeriprodukter
ex 2309 90	– Andre varer:
2309 90 20	– – Varer omhandlet i supplerende bestemmelse 5 til kapitel 23 i den kombinerede nomenklatur
	– – Andre varer, herunder tilsætningsfoder (premixes):
2309 90 31 2309 90 33 2309 90 41 2309 90 43 2309 90 51 2309 90 53	– – – Med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger, maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger henhørende under pos. 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 og 2106 90 55 eller mejeriprodukter

([1]) Ved anvendelsen af denne position forstås ved »mejeriprodukter«: produkter henhørende under pos. 0401-0406 samt pos. 1702 11 00, 1702 19 00 og 2106 90 51.

DEL II

Ris

Rissektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

	KN-kode	Beskrivelse
a)	1006 10 21 til 1006 10 98	Uafskallet ris, undtagen til udsæd
	1006 20	Afskallet ris (hinderis)
	1006 30	Delvis sleben eller sleben ris, også poleret eller glaseret
b)	1006 40 00	Brudris
c)	1102 90 50	Rismel
	1103 19 50	Gryn og groft mel af ris
	1103 20 50	Pellets af ris
	1104 19 91	Flager af ris
	ex 1104 19 99	Valset ris
	1108 19 10	Risstivelse

▼B

DEL III

Sukker

Sukkersektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) 1212 91	Sukkeroer
1212 93 00	Sukkerrør
b) 1701	Rør- og roesukker samt kemisk ren sakkarose, i fast form
c) 1702 20	Ahornsukker og ahornsirup
1702 60 95 og 1702 90 95	Andet sukker i fast form samt sirup og andre sukkeropløsninger uden indhold af tilsatte smagsstoffer eller farvestoffer, undtagen lactose, glucose, maltodekstrin og isoglucose
1702 90 71	Karamel, med et sakkaroseindhold i tør tilstand på 50 vægtprocent og derover
2106 90 59	Sirup og andre sukkeropløsninger tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, undtagen isoglucose-, lactose-, glucose- og maltodekstrinsirup
d) 1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Isoglucose
e) 1702 60 80 1702 90 80	Inulinsirup
f) 1703	Melasse hidrørende fra udvinding eller raffinering af sukker
g) 2106 90 30	Isoglucosesirup og andre isoglucoseopløsninger tilsat smagsstoffer eller farvestoffer
h) 2303 20	Roeaffald, bagasse og andre affaldsprodukter fra sukkerfremstilling

DEL IV

Tørret foder

Sektoren for tørret foder omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) ex 1214 10 00	– Mel og pellets af lucerne, kunsttørret ved varme
	– Mel og pellets af lucerne, tørret på anden måde og formalet
ex 1214 90 90	– Lucerne, esparsette, kløver, lupin, vikke og lignende foderprodukter, kunsttørret ved varme, undtagen hø og foderkål samt produkter med indhold af hø
	– Lucerne, esparsette, kløver, lupin, vikke, stenkløver, sædfladbælg og kællingetand, tørret på anden måde, formalet
b) ex 2309 90 96	– Proteinkoncentrater, fremstillet af saft af lucerne og græs
	– Tørrede produkter udelukkende fremstillet af restprodukter i fast form og saft fremkommet ved fremstilling af ovennævnte koncentrater

▼B

DEL V

Frø

Frøsektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
0712 90 11	Sukkermajshybrider:
	– til udsæd
0713 10 10	Ærter (*Pisum sativum*):
	– til udsæd
ex 0713 20 00	Kikærter:
	– til udsæd
ex 0713 31 00	Bønner af arterne *Vigna mungo* (L.) *Hepper* eller *Vigna radiata* (L.) Wilczek:
	– til udsæd
ex 0713 32 00	Små røde (Adzuki) bønner (*Phaseolus* eller *Vigna angularis*):
	– til udsæd
0713 33 10	Havebønner (*Phaseolus vulgaris*):
	– til udsæd
ex 0713 34 00	Bambarajordnødder (*Vigna subterranea* eller *Voandzeia subterranea*):
ex 0713 35 00	– til udsæd
ex 0713 39 00	Vignabønner (*Vigna unguiculata*):
	– til udsæd
	Andre:
	– til udsæd
ex 0713 40 00	Linser:
	– til udsæd
ex 0713 50 00	Vælskbønner (*Vicia faba var. major*) og hestebønner (*Vicia faba var. equina* og *Vicia faba var. minor*):
ex 0713 60 00	– til udsæd
	Ærtebønner (*Cajanus cajan*):
	– til udsæd
ex 0713 90 00	Andre tørrede bælgfrugter:
	– til udsæd
1001 91 10	Spelt:
	– til udsæd
1001 91 90	Andet:
	– - til udsæd
ex 1005 10	Hybridmajs, til udsæd
1006 10 10	Uafskallet ris:
	– til udsæd
1007 10 10	Hybridsorghum:
	– til udsæd

▼B

KN-kode	Beskrivelse
1201 10 00	Sojabønner, også knuste:
	– til udsæd
1202 30 00	Jordnødder, ikke ristede eller på anden måde varmebehandlede, også afskallede eller knuste:
	– til udsæd
1204 00 10	Hørfrø, også knuste:
	– til udsæd
1205 10 10 og	Rybsfrø og rapsfrø, også knuste:
ex 1205 90 00	– til udsæd
1206 00 10	Solsikkefrø, også knuste:
	– til udsæd
ex 1207	Andre olieholdige frø og frugter, også knuste:
	– til udsæd
1209	Frø, frugter og sporer, af den art, der anvendes til udsæd

DEL VI

Humle

Humlesektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
1210	Humle, frisk eller tørret, også formalet, pulveriseret eller som pellets; lupulin
1302 13 00	Plantesafter og planteekstrakter af humle

DEL VII

Olivenolie- og spiseoliven

Olivenolie- og spiseolivensektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

	KN-kode	Beskrivelse
a)	1509	Olivenolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
	1510 00	Andre olier og fraktioner deraf, fremstillet udelukkende af oliven, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede, herunder blandinger af disse olier og fraktioner med olier og fraktioner henhørende under pos. 1509
b)	0709 92 10	Oliven, friske eller kølede, ikke til fremstilling af olie
	0709 92 90	Andre oliven, friske eller kølede
	0710 80 10	Oliven, også kogt i vand eller dampkogt, frosset
	0711 20	Oliven, foreløbigt konserveret f.eks. med svovldioxid, i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger, men ikke tilberedt til umiddelbar fortæring
	ex 0712 90 90	Oliven, tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte
	2001 90 65	Oliven, tilberedte eller konserverede med eddike eller eddikesyre
	ex 2004 90 30	Oliven, tilberedte eller konserverede på anden måde end med eddike eller eddikesyre, frosne
	2005 70 00	Oliven, tilberedte eller konserverede på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne

▼B

	KN-kode	Beskrivelse
c)	1522 00 31 1522 00 39	Restprodukter fra behandling af fedtstoffer, fede olier eller animalsk og vegetabilsk voks, med indhold af olie, der har karakter af olivenolie
	2306 90 11 2306 90 19	Oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af olivenolie

DEL VIII

Hør og hamp

Hør- og hampesektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
5301	Hør, rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hør, herunder garnaffald og opkradset tekstilmateriale
5302	Hamp (*Cannabis sativa L.*), rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hør, herunder garnaffald og opkradset tekstilmateriale

DEL IX

Frugt og grøntsager

Frugt- og grøntsagssektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
0702 00 00	Tomater, friske eller kølede
0703	Skalotteløg, hvidløg og andre spiseløg samt porrer og andre Alliumarter, friske eller kølede
0704	Hvidkål, blomkål, grønkål og anden spiselig kål (Brassicaarter), friske eller kølede
0705	Salat (*Lactuca sativa*) og cikorie (*Cichorium*arter), friske eller kølede
0706	Gulerødder, majroer, rødbeder, skorzoner, knoldselleri, radiser og andre spiselige rødder, friske eller kølede
0707 00	Agurker og asier, friske eller kølede
0708	Bælgfrugter, også udbælgede, friske eller kølede
ex 0709	Andre grøntsager, friske eller kølede, undtagen grøntsager henhørende under pos. 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 92 10, 0709 92 90 og 0709 99 60
ex 0802	Andre nødder, friske eller tørrede, også afskallede, undtagen arecanødder (betelnødder) og kolanødder, henhørende under KN-kode 0802 70 00, 0802 80 00
0803 10 10	Pisang, friske
0803 10 90	Pisang, tørrede
0804 20 10	Figner, friske
0804 30 00	Ananas
0804 40 00	Avocadoer
0804 50 00	Guavabær, mangoer og mangostaner
0805	Citrusfrugter, friske eller tørrede
0806 10 10	Druer, friske, til spisebrug
0807	Meloner (herunder vandmeloner) og melontræsfrugter (papajaer), friske
0808	Æbler, pærer og kvæder, friske

▼B

KN-kode	Beskrivelse
0809	Abrikoser, kirsebær, ferskner (herunder nektariner), blommer og slåen, friske
0810	Andre frugter, friske
0813 50 31 0813 50 39	Blandinger udelukkende af nødder henhørende under pos. 0801 og 0802
0910 20	Safran
ex 0910 99	Timian, frisk eller kølet
ex 1211 90 86	Basilikum, melisse, mynte, *Origanum vulgare* (oregano/vild merian), rosmarin og salvie, frisk og kølet
1212 92 00	Johannesbrød

DEL X

Forarbejdede frugter og grøntsager

Sektoren for forarbejdet frugt og grøntsager omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) ex 0710	Grøntsager, også kogte i vand eller dampkogte, frosne, undtagen sukkermajs henhørende under pos. 0710 40 00, oliven henhørende under pos. 0710 80 10 og frugter af slægterne *Capsicum* og *Pimenta* henhørende under pos. 0710 80 59
ex 0711	Grøntsager, foreløbigt konserverede f.eks. med svovldioxid, i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger, men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring, undtagen oliven henhørende under pos. 0711 20, frugter af slægterne *Capsicum* og *Pimenta* henhørende under pos. 0711 90 10 og sukkermajs henhørende under pos. 0711 90 30
ex 0712	Grøntsager, tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte, undtagen kartofler, der er kunsttørret ved varme og uegnede til konsum, henhørende under pos. ex 0712 90 05, sukkermajs henhørende under pos. 0712 90 11 og 0712 90 19 og oliven henhørende under pos. ex 0712 90 90
0804 20 90	Tørrede figner
0806 20	Tørrede druer
ex 0811	Frugter og nødder, også kogte i vand eller dampkogte, frosne, også tilsat sukker eller sødemidler, undtagen frosne bananer henhørende under pos. ex 0811 90 95
ex 0812	Frugter og nødder, foreløbigt konserverede (f.eks. med svovldioxidgas eller i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger), men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring, undtagen bananer, foreløbigt konserverede, henhørende under pos. ex 0812 90 98
ex 0813	Frugter, tørrede, der ikke henhører under pos. 0801 til 0806; blandinger af nødder eller tørrede frugter henhørende under dette kapitel, undtagen blandinger udelukkende af nødder henhørende under pos. 0801 og 0802, henhørende under pos. 0813 50 31 og 0813 50 39
0814 00 00	Skaller af citrusfrugter eller meloner (herunder vandmeloner), friske, frosne, tørrede eller foreløbigt konserverede i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger
0904 21 10	Sød peber (*Capsicum annuum*), tørret, ikke knust eller formalet
b) ex 0811	Frugter og nødder, også kogte i vand eller dampkogte, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler
ex 1302 20	Pektinstoffer, pektinater og pektater

▼B

KN-kode	Beskrivelse
ex 2001	Grøntsager, frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre, undtagen: — Frugter af slægten *Capsicum*, bortset fra sød peber henhørende under pos. 2001 90 20 — Sukkermajs (*Zea mays* var. *saccharata*) henhørende under pos. 2001 90 30 — Yamsrødder, søde kartofler og lignende spiselige dele af planter, med indhold af stivelse på 5 vægtprocent og derover, henhørende under pos. 2001 90 40 — Palmehjerter henhørende under pos. ex 2001 90 92 — Oliven henhørende under pos. 2001 90 65 — Vinblade, humleskud og andre spiselige plantedele henhørende under pos. ex 2001 90 97
2002	Tomater, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre
2003	Svampe og trøfler, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre
ex 2004	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006, bortset fra sukkermajs (*Zea mays* var. *saccharata*) henhørende under pos. 2004 90 10, oliven henhørende under pos. 2004 90 30 og kartofler, tilberedt eller konserveret i form af mel eller flager, henhørende under pos. 2004 10 91
ex 2005	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006, bortset fra oliven henhørende under pos. 2005 70 00, sukkermajs (*Zea mays* var. *saccharata*) henhørende under pos. 2005 80 00 og frugter af slægten *Capsicum*, bortset fra sød peber henhørende under pos. 2005 99 10 og kartofler, tilberedt eller konserveret i form af mel eller flager, henhørende under pos. 2005 20 10
ex 2006 00	Grøntsager, frugter, nødder, frugtskaller og andre plantedele, tilberedt med sukker (afløbne, glaserede eller kandiserede), undtagen bananer tilberedt med sukker henhørende under pos. ex 2006 00 38 og ex 2006 00 99
ex 2007	Syltetøj, frugtgelé, marmelade, frugt- eller nøddepuré samt frugt- eller nøddemos, fremstillet ved kogning, også tilsat sukker eller andre sødemidler, undtagen: — Homogeniserede tilberedninger af bananer henhørende under pos. ex 2007 10 — Syltetøj, gelé, marmelade, puré eller mos af bananer henhørende under pos. ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 og ex 2007 99 97
ex 2008	Frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret på anden måde, også tilsat sukker, andre sødemidler eller alkohol, ikke andetsteds tariferet, undtagen: — Jordnøddesmør henhørende under pos. 2008 11 10 — Palmehjerter henhørende under pos. 2008 91 00 — Majs henhørende under pos. 2008 99 85 — Yamsrødder, søde kartofler og lignende spiselige dele af planter, med indhold af stivelse på 5 vægtprocent og derover, henhørende under pos. 2008 99 91 — Vinblade, humleskud og andre spiselige plantedele henhørende under pos. ex 2008 99 99 — Blandinger af bananer, tilberedt eller konserveret på anden måde, henhørende under pos. ex 2008 97 59, ex 2008 97 78, ex 2008 97 93 og ex 2008 97 98 — Bananer, tilberedt eller konserveret på anden måde, henhørende under pos. ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 og ex 2008 99 99
ex 2009	Frugt- og grøntsagssafter (dog ikke druesaft og druemost henhørende under pos. 2009 61 og 2009 69 og bananaft henhørende under pos. ex 2009 89 35, 2009 89 38, 2009 89 79, 2009 89 86, 2009 89 89 og 2009 89 99), ugærede og ikke tilsat alkohol, også tilsat sukker eller andre sødemidler

▼B

DEL XI

Bananer

Banansektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
0803 90 10	Bananer, dog ikke pisang, friske
0803 90 90	Bananer, dog ikke pisang, tørrede
ex 0812 90 98	Bananer, foreløbigt konserverede
ex 0813 50 99	Blandinger med indhold af tørrede bananer
1106 30 10	Mel og pulver af bananer
ex 2006 00 99	Bananer tilberedt med sukker
ex 2007 10 99	Homogeniserede tilberedninger af bananer
ex 2007 99 39 ex 2007 99 50 ex 2007 99 97	Syltetøj, gelé, marmelade, puré eller mos af bananer
ex 2008 97 59 ex 2008 97 78 ex 2008 97 93 ex 2008 97 96 ex 2008 97 98	Blandinger med indhold af bananer, tilberedt eller konserveret på anden måde, ikke tilsat alkohol
ex 2008 99 49 ex 2008 99 67 ex 2008 99 99	Bananer, tilberedt eller konserveret på anden måde
ex 2009 89 35 ex 2009 89 38 ex 2009 89 79 ex 2009 89 86 ex 2009 89 89 ex 2009 89 99	Banansaft

DEL XII

Vin

Vinsektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

	KN-kode	Beskrivelse
a)	2009 61 2009 69	Druesaft (herunder druemost)
	2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Druemost, undtagen druemost i gæring eller druemost, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol
b)	ex 2204	Vin af friske druer, herunder vin tilsat alkohol; anden druemost end druemost henhørende under pos. 2009, undtagen anden druemost henhørende under pos. 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 og 2204 30 98
c)	0806 10 90	Friske druer, undtagen spisedruer
	2209 00 11 2209 00 19	Vineddike

▼B

	KN-kode	Beskrivelse
d)	2206 00 10	"Piquettevin"
	2307 00 11 2307 00 19	Vinbærme
	2308 00 11 2308 00 19	Presserester fra vindruer

DEL XIII

Levende træer og andre levende planter; løg, rødder og lign.; afskårne blomster og blade

Sektoren for levende planter omfatter alle produkter henhørende under kapitel 6 i den kombinerede nomenklatur.

DEL XIV

Tobak

Tobakssektoren omfatter tobak, rå eller ufabrikeret, samt tobaksaffald henhørende under KN-kode 2401.

DEL XV

Oksekød

Oksekødssektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

	KN-kode	Beskrivelse
a)	0102 29 05 til 0102 29 99, 0102 39 10 og 0102 90 91	Hornkvæg, levende, tamkvæg, undtagen racerene avlsdyr
	0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet
	0202	Kød af hornkvæg, frosset
	0206 10 95	Nyretap og mellemgulv, fersk eller kølet
	0206 29 91	Nyretap og mellemgulv, frosset
	0210 20	Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget
	0210 99 51	Nyretap og mellemgulv, saltet, i saltlage, tørret eller røget
	0210 99 90	Spiseligt mel og pulver af kød eller slagtebiprodukter:
	1602 50 10	Andre varer af kød eller slagtebiprodukter af hornkvæg, tilberedte eller konserverede, ikke kogte, stegte eller på lignende måde tilberedte; blandinger af sådant kød eller sådanne slagtebiprodukter med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagtebiprodukter
	1602 90 61	Andre varer, tilberedte eller konserverede, med indhold af kød eller slagtebiprodukter af hornkvæg, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt; blandinger af sådant kød eller sådanne slagtebiprodukter med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagtebiprodukter
b)	0102 21, 0102 31 00 og 0102 90 20	Hornkvæg, levende, racerene avlsdyr
	0206 10 98	Spiselige slagtebiprodukter af hornkvæg, undtagen nyretap og mellemgulv, ferske eller kølede, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter
	0206 21 00 0206 22 00 0206 29 99	Spiselige slagtebiprodukter af hornkvæg, undtagen nyretap og mellemgulv, frosne, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter
	0210 99 59	Spiselige slagtebiprodukter af hornkvæg, saltede, i saltlage, tørrede eller røgede, undtagen nyretap og mellemgulv

▼B

KN-kode	Beskrivelse
ex 1502 10 90	Talg af hornkvæg, bortset fra varer henhørende under pos. 1503
1602 50 31 og 1602 50 95	Andre varer, tilberedte eller konserverede, af kød eller slagtebiprodukter af hornkvæg, undtagen ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagtebiprodukter, og blandinger af sådant kød eller slagtebiprodukter med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagtebiprodukter
1602 90 69	Andre varer, tilberedte eller konserverede, med indhold af kød eller slagtebiprodukter af hornkvæg, undtagen ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagtebiprodukter, og blandinger af sådant kød eller slagtebiprodukter med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagtebiprodukter.

DEL XVI

Mælk og mejeriprodukter

Mælke- og mejerisektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

	KN-kode	Beskrivelse
a)	0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler
b)	0402	Mælk og fløde, koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler
c)	0403 10 11 til 0403 10 39 0403 9011 to 0403 90 69	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, yoghurt, kefir og anden fermenteret eller syrnet mælk og fløde, også koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler, hverken aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao
d)	0404	Valle, også koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler; varer bestående af naturlige mælkebestanddele, også tilsat sukker eller andre sødemidler, ikke andetsteds tariferet
e)	ex 0405	Smør og andre mælkefedtstoffer; smørbare mælkefedtprodukter med fedtindhold på over 75 vægtprocent, men under 80 vægtprocent
f)	0406	Ost og ostemasse
g)	1702 19 00	Lactose og lactosesirup uden indhold af tilsatte aromastoffer eller farvestoffer og af en renhedsgrad i tør tilstand på under 99 vægtprocent
h)	2106 90 51	Lactosesirup, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer
i)	ex 2309	Tilberedninger af den art, der anvendes som dyrefoder:
	ex 2309 10	– Hunde- og kattefoder, i pakninger til detailsalg:
	2309 10 15 2309 10 19 2309 10 39 2309 10 59 2309 10 70	– – Med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger henhørende under pos. 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 og 2106 90 55 eller mejeriprodukter
	ex 2309 90	– Andre varer:
	2309 90 35	– – Andre varer, herunder tilsætningsfoder (premixes):
	2309 90 39 2309 90 49 2309 90 59 2309 90 70	– – – Med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger henhørende under pos. 1702 30 50 - 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 og 2106 90 55 eller mejeriprodukter

▼B

DEL XVII

Svinekød

Svinekødssektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

	KN-kode	Beskrivelse
a)	ex 0103	Tamsvin, levende, bortset fra racerene avlsdyr
b)	ex 0203	Svinekød af tamsvin, fersk, kølet eller frosset
	ex 0206	Spiselige slagtebiprodukter af tamsvin, fersk, kølet eller frosset, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter
	0209 10	Svinespæk uden kødindhold, ikke udsmeltet eller på anden måde ekstraheret, fersk, kølet, frosset, saltet, i saltlage, tørret eller røget
	ex 0210	Kød og spiselige slagtebiprodukter af tamsvin, saltet, i saltlage, tørret eller røget
	1501 10 1501 20	Fedt af svin (herunder spæk)
c)	1601 00	Pølser og lignende varer af kød, slagtebiprodukter eller blod; tilberedte næringsmidler på basis heraf
	1602 10 00	Homogeniserede tilberedninger af kød, slagtebiprodukter eller blod
	1602 20 90	Varer af lever fra dyr af enhver art, undtagen gås eller and, tilberedte eller konserverede
	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 til 1602 49 50	Andre varer, tilberedte eller konserverede, med indhold af kød eller slagtebiprodukter af tamsvin
	1602 90 10	Varer tilberedt af blod fra dyr af enhver art
	1602 90 51	Andre varer, tilberedte eller konserverede, med indhold af kød eller slagtebiprodukter af tamsvin
	1902 20 30	Pastaprodukter med fyld, også kogte eller på anden måde tilberedte, med indhold af pølser og lign., kød eller slagtebiprodukter (herunder fedt af enhver art eller oprindelse) på over 20 vægtprocent

DEL XVIII

Fåre- og gedekød

Fåre- og gedekødssektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

	KN-kode	Beskrivelse
a)	0104 10 30	Lam (et år og derunder)
	0104 10 80	Andre levende får end racerene avlsdyr og lam
	0104 20 90	Andre levende geder end racerene avlsdyr
	0204	Kød af får og geder, fersk, kølet eller frosset
	0210 99 21	Kød af får og geder, ikkeudbenet, saltet, i saltlage, tørret eller røget
	0210 99 29	Kød af får og geder, udbenet, saltet, i saltlage, tørret eller røget
b)	0104 10 10	Får, levende, racerene avlsdyr
	0104 20 10	Geder, levende, racerene avlsdyr
	0206 80 99	Spiselige slagtebiprodukter af får og geder, ferske eller kølede, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter

▼B

	KN-kode	Beskrivelse
	0206 90 99	Spiselige slagtebiprodukter af får og geder, frosne, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter
	0210 99 85	Spiselige slagtebiprodukter af får og geder, saltede, i saltlage, tørrede eller røgede
	ex 1502 90 90	Talg af får eller geder, bortset fra varer henhørende under pos. 1503
c)	1602 90 91	Andre varer, tilberedte eller konserverede, af kød eller slagtebiprodukter af får eller geder
	1602 90 95	

DEL XIX

Æg

Ægsektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

	KN-kode	Beskrivelse
a)	0407 11 00	Æg af fjerkræ, med skal, friske, konserverede eller kogte
	0407 19 11	
	0407 19 19	
	0407 21 00	
	0407 29 10	
	0407 90 10	
b)	0408 11 80	Fugleæg uden skal samt æggeblommer, friske, tørrede, kogt i vand eller dampkogte, formede, frosne eller på anden måde konserverede, også tilsat sukker eller andre sødemidler, undtagen fugleæg og æggeblommer uegnet til menneskeføde
	0408 19 81	
	0408 19 89	
	0408 91 80	
	0408 99 80	

DEL XX

Fjerkrækød

Fjerkræsektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

	KN-kode	Beskrivelse
a)	0105	Fjerkræ, dvs. høns af arten *Gallus domesticus*, ænder, gæs, kalkuner og perlehøns, levende
b)	ex 0207	Kød og spiselige slagtebiprodukter, fersk, kølet eller frosset, af fjerkræ henhørende under pos. 0105, undtagen lever under c)
c)	0207 13 91	Fjerkrælever, fersk, kølet eller frosset
	0207 14 91	
	0207 26 91	
	0207 27 91	
	0207 43 00	
	0207 44 91	
	0207 45 93	
	0207 45 95	
	0210 99 71	Fjerkrælever, saltet, i saltlage, tørret eller røget
	0210 99 79	
d)	0209 90 00	Fedt af fjerkræ, ikke udsmeltet eller på anden måde ekstraheret, fersk, kølet, frosset, saltet, i saltlage, tørret eller røget
e)	1501 90 00	Fedt af fjerkræ

▼B

	KN-kode	Beskrivelse
f)	1602 20 10	Gåse- eller andelever, tilberedt eller konserveret på anden måde
	1602 31 1602 32 1602 39	Kød eller slagtebiprodukter af fjerkræ henhørende under pos. 0105, tilberedt eller konserveret på anden måde

DEL XXI

Landbrugsethanol

1. Ethanolsektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
ex 2207 10 00	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på 80 % vol. eller derover, fremstillet af de landbrugsprodukter, der er anført i bilag I til traktaterne
ex 2207 20 00	Ethanol (ethylalkohol) og anden spiritus, denatureret, uanset alkoholindholdet, fremstillet af de landbrugsprodukter, der er anført i bilag I til traktaterne
ex 2208 90 91 og ex 2208 90 99	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på under 80 % vol., fremstillet af de landbrugsprodukter, der er anført i bilag I til traktaterne

2. Ethanolsektoren omfatter også produkter på basis af landbrugsethanol henhørende under KN-kode 2208, som frembydes i beholdere med indhold på over 2 liter og har alle kendetegn for ethanol som omhandlet i nr. 1

DEL XXII

Biavlsprodukter

Biavlssektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
0409 00 00	Naturlig honning
ex 0410 00 00	"Gelée royale" og propolis, spiselig
ex 0511 99 85	"Gelée royale" og propolis, ikkespiselig
ex 1212 99 95	Pollen
ex 1521 90	Bivoks

DEL XXIII

Silkeorme

Silkeormesektoren omfatter silkeorme henhørende under KN-kode ex 0106 90 00 og silkeormsæg henhørende under KN-kode ex 0511 99 85.

DEL XXIV

Andre produkter

Ved "andre produkter" forstås alle landbrugsprodukter, undtagen produkterne i del I til XXIII, herunder produkterne i følgende afdeling 1 og 2 i denne del.

▼B

Afdeling 1

KN-kode	Beskrivelse
ex 0101	Heste, æsler, muldyr og mulæsler, levende:
	– Heste
0101 21 00	– – Racerene avlsdyr ([a]):
0101 29	– – Andre varer:
0101 29 90	– – – Undtagen til slagtning
0101 30 00	– – Æsler
0101 90 00	Andet
ex 0102	Hornkvæg, levende:
	– – Undtagen racerene avlsdyr: ex
	– – – Undtagen tamdyr
0102 39 90, 0102 90 99	
ex 0103	Svin, levende:
0103 10 00	– Racerene avlsdyr ([b])
	– Andre varer:
ex 0103 91	– – Af vægt under 50 kg:
0103 91 90	– – – Undtagen tamdyr
ex 0103 92	– – Af vægt 50 kg og derover:
0103 92 90	– – Undtagen tamdyr
0106	Andre dyr, levende
ex 0203	Svinekød, fersk, kølet eller frosset:
	– Fersk eller kølet:
ex 0203 11	– – Hele og halve kroppe:
0203 11 90	– – – Undtagen af tamsvin
ex 0203 12	– – Skinke og bov samt stykker deraf, ikke udbenet:
0203 12 90	– – – Undtagen af tamsvin
ex 0203 19	– – Andre varer:
0203 19 90	– – – Undtagen af tamsvin
	– Frosset:
ex 0203 21	– – Hele og halve kroppe:
0203 21 90	– – – Undtagen af tamsvin
ex 0203 22	– – Skinke og bov samt stykker deraf, ikke udbenet:
0203 22 90	– – – Undtagen af tamsvin
ex 0203 29	– – Andre varer:
0203 29 90	– – – Undtagen af tamsvin
ex 0205 00	Kød af æsler, muldyr eller mulæsler, fersk, kølet eller frosset

▼B

KN-kode	Beskrivelse
ex 0206	Spiselige slagtebiprodukter af hornkvæg, svin, får, geder, heste, æsler, muldyr eller mulæsler, fersk, kølet eller frosset:
ex 0206 10	– Af hornkvæg, fersk eller kølet:
0206 10 10	– – Til fremstilling af farmaceutiske produkter (c)
	– Af hornkvæg, frosset:
ex 0206 22 00	– – Lever:
	– – – Til fremstilling af farmaceutiske produkter (c)
ex 0206 29	– – Andre varer:
0206 29 10	– – – Til fremstilling af farmaceutiske produkter (c)
ex 0206 30 00	– Af svin, fersk eller kølet:
	– – Til fremstilling af farmaceutiske produkter (c)
	– – Andre varer:
	– – – Undtagen af tamsvin
	– Af svin, frosset:
ex 0206 41 00	– – Lever:
	– – – Til fremstilling af farmaceutiske produkter (c)
	– – – Andre varer:
	– – – – Undtagen af tamsvin
ex 0206 49 00	– – Andre varer:
	– – – Af tamsvin:
	– – – – Til fremstilling af farmaceutiske produkter (c)
	– – – Andet
ex 0206 80	– Andre varer, ferske eller kølede:
0206 80 10	– – Til fremstilling af farmaceutiske produkter (c)
	– – Andre varer:
0206 80 91	– – – Varer af heste, æsler, muldyr og mulæsler
ex 0206 90	– Andre varer, frosset:
0206 90 10	– – Til fremstilling af farmaceutiske produkter (c)
	– – Andre varer:
0206 90 91	– – – Varer af heste, æsler, muldyr og mulæsler
0208	Andet kød og spiselige slagtebiprodukter, fersk, kølet eller frosset
ex 0210	Kød og spiselige slagtebiprodukter, saltet, i saltlage, tørret eller røget; spiseligt mel og pulver af kød eller slagtebiprodukter:
	– Svinekød:
ex 0210 11	– – Skinke og bov samt stykker deraf, ikke udbenet:
0210 11 90	– – – Undtagen af tamsvin
ex 0210 12	– – Brystflæsk og stykker deraf:
0210 12 90	– – – Undtagen af tamsvin

▼B

KN-kode	Beskrivelse
ex 0210 19	– – Andre varer:
0210 19 90	– – – Undtagen af tamsvin
	– Andre varer, herunder spiseligt mel og pulver af kød eller slagtebiprodukter:
0210 91 00	– – Af primater
0210 92	– – Af hvaler, delfiner og marsvin (pattedyr af ordenen *Cetacea*); manater og dygonger (pattedyr af ordenen *Sirenia*); sæler, søløver og hvalrosser (pattedyr af ordenen *Pinnipedia*)
0210 93 00	– – Af krybdyr (herunder slanger og skildpadder)
ex 0210 99	– – Andre varer:
	– – – Kød:
0210 99 31	– – – – Af rensdyr
0210 99 39	– – – – Andet
	– – – Slagtebiprodukter:
	– – – – Undtagen af tamsvin, hornkvæg, får og geder
0210 99 85	– – – – – Andre varer end lever af fjerkræ
ex 0407	Fugleæg med skal, friske, konserverede eller kogte:
0407 19 90	– Undtagen af fjerkræ
0407 29 90 og	
0407 90 90	
ex 0408	Fugleæg uden skal samt æggeblommer, friske, tørrede, kogt i vand eller dampkogte, formede, frosne eller på anden måde konserverede, også tilsat sukker eller andre sødemidler:
	– Æggeblommer:
ex 0408 11	– – Tørrede:
0408 11 20	– – – Uegnet til menneskeføde ([d])
ex 0408 19	– – Andre varer:
0408 19 20	– – – Uegnet til menneskeføde ([d])
	– Andre varer:
ex 0408 91	– – Tørrede:
0408 91 20	– – – Uegnet til menneskeføde ([d])
ex 0408 99	– – Andre varer:
0408 99 20	– – – Uegnet til menneskeføde ([d])
0410 00 00	Spiselige produkter af animalsk oprindelse, ikke andetsteds tariferet
0504 00 00	Tarme, blærer og maver, hele eller stykker deraf, af andre dyr end fisk, fersk, kølet, frosset, saltet, i saltlage, tørret eller røget
ex 0511	Animalske produkter, ikke andetsteds tariferet; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 1 eller 3, uegnede til menneskeføde:
0511 10 00	– Tyresæd
	– Andre varer:
ex 0511 99	– – Andre varer:
0511 99 85	– – – Andet

▼B

KN-kode	Beskrivelse
ex 0709	Andre grøntsager, friske eller kølede:
ex 0709 60	– Frugter af slægterne *Capsicum* og *Pimenta*:
	– – Andre varer:
0709 60 91	– – – – Af slægten *Capsicum*, bestemt til fremstilling af capsicin eller alkoholholdige oleoresiner af *Capsicum* (c)
0709 60 95	– – – Til industriel fremstilling af flygtige vegetabilske olier eller resinoider (c)
0709 60 99	– – – Andet
ex 0710	Grøntsager, også kogte i vand eller dampkogte, frosne:
ex 0710 80	– Andre grøntsager:
	– – Frugter af slægterne *Capsicum* og *Pimenta*:
0710 80 59	– – – Undtagen sød peber
ex 0711	Grøntsager, foreløbigt konserverede f.eks. med svovldioxid, i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger, men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring:
ex 0711 90	– Andre grøntsager; blandinger af grøntsager:
	– – Grøntsager:
0711 90 10	– – – – Frugter af slægterne *Capsicum* og *Pimenta*, undtagen sød peber
ex 0713	Bælgfrugter, udbælgede og tørrede, også afskallede eller flækkede:
ex 0713 10	– Ærter (*Pisum sativum*):
0713 10 90	– – Undtagen til udsæd
ex 0713 20 00	– Kikærter:
	– – Undtagen til udsæd
	– Bønner (*Vigna*arter, *Phaselolus*arter):
ex 0713 31 00	– – Bønner af arterne *Vigna mungo* (L.) *Hepper* eller *Vigna radiata* (L.) Wilczek:
	– – – Undtagen til udsæd
ex 0713 32 00	– – Små røde (*Adzuki*) bønner (*Phaseolus* eller *Vigna angularis*):
	– – – Undtagen til udsæd
ex 0713 33	– – Havebønner (*Phaseolus vulgaris*):
0713 33 90	– – – Undtagen til udsæd
ex 0713 34 00	– – Bambarajordnødder (*Vigna subterranea* eller *Voandzeia subterranea*)
ex 0713 35 00	– – – Undtagen til udsæd
ex 0713 39 00	– – Vignabønner (*Vigna unguiculata*)
	– – – Undtagen til udsæd
	– – Andre varer:
	– – – Undtagen til udsæd
ex 0713 40 00	– Linser:
	– – Undtagen til udsæd
ex 0713 50 00	– Vælskbønner (*Vicia faba var. major*) og hestebønner (*Vicia faba var. equina* og *Vicia faba var. minor*):
	– – Undtagen til udsæd
ex 0713 60 00	– Ærtebønner (*Cajanus cajan*)

▼B

KN-kode	Beskrivelse
	– – Undtagen til udsæd
ex 0713 90 00	– Andre varer:
	– – Undtagen til udsæd
0801	Kokosnødder, paranødder og cashewnødder, friske eller tørrede, også afskallede
ex 0802	Andre nødder, friske eller tørrede, også afskallede:
0802 70 00	– Kolanødder (*Cola*arter)
0802 80 00	– Arecanødder
ex 0804	Dadler, figner, ananas, avocadoer, guavabær, mangoer og mangostaner, friske eller tørrede:
0804 10 00	– Dadler
0902	Te, også aromatiseret
ex 0904	Peber af slægten Piper; krydderier af slægterne Capsicum eller Pimenta, tørrede, knuste eller formalede, undtagen sød peber henhørende under pos. 0904 21 10
0905	Vanilje
0906	Kanel og kanelblomster
0907	Kryddernelliker, modernelliker og nellikestilke
0908	Muskatnød, muskatblomme og kardemomme:
0909	Anis, stjerneanis, fennikel, koriander, spidskommen og kommen; enebær
ex 0910	Ingefær, gurkemeje, laurbærblade, karry og andre krydderier, bortset fra timian og safran
ex 1106	Mel og pulver af tørrede bælgfrugter henhørende under pos. 0713, af marv af sagopalmer eller af rødder eller rodknolde henhørende under pos. 0704 eller af varer henhørende under kapitel 8:
1106 10 00	– Af tørrede bælgfrugter henhørende under pos. 0713
ex 1106 30	– Af varer henhørende under kapitel 8:
1106 30 90	– – Undtagen af bananer
ex 1108	Stivelse, inulin:
1108 20 00	– Inulin
1201 90 00	Sojabønner, også knuste, undtagen til udsæd
1202 41 00	Jordnødder, ikke ristede eller på anden måde varmebehandlede, med skal, undtagen til udsæd
1202 42 00	Jordnødder, ikke ristede eller på anden måde varmebehandlede, afskallede, også knuste, undtagen til udsæd
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Hørfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1205 10 90 og ex 1205 90 00	Rybsfrø og rapsfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1206 00 91	Solsikkefrø, også knuste, undtagen til udsæd
1206 00 99	
1207 29 00	Bomuldsfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1207 40 90	Sesamfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1207 50 90	Sennepsfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1207 91 90	Valmuefrø, også knuste, undtagen til udsæd
1207 99 91	Hampefrø, også knuste, undtagen til udsæd

▼B

KN-kode	Beskrivelse
ex 1207 99 96	Andre olieholdige frø og frugter, også knuste, undtagen til udsæd
1208	Mel af olieholdige frø og frugter, undtagen sennepsmel
ex 1211	Planter og plantedele (herunder frø og frugter), af den art der hovedsagelig anvendes til fremstilling af parfumer, farmaceutiske produkter, insektbekæmpelsesmidler, afsvampningsmidler og lign., friske eller tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede undtagen varer henhørende under KN-kode ex 1211 90 86 i del IX
ex 1212	Johannesbrød, tang og andre alger, sukkerroer og sukkerrør, friske, kølede, frosne eller tørrede, også formalede; frugtsten og -kerner samt andre vegetabilske produkter (herunder ikkebrændte cikorierødder af *Cichorium intybus* var. sativum) af den sort, der hovedsagelig anvendes til menneskeføde, ikke andetsteds tariferet:
ex 1212 99	– – Undtagen sukkerrør:
1212 99 41 og 1212 99 49	– – – Frø af johannesbrød
ex 1212 99 95	– – – Andre varer end cikorierod
1213 00 00	Halm og avner af korn, ubearbejdet, også hakket, formalet, presset eller som pellets
ex 1214	Kålroer, runkelroer, andre foderrodfrugter, hø, lucerne, kløver, esparsette, foderkål, lupin, vikker og lignende foderprodukter, også som pellets
ex 1214 10 00	– Mel og pellets af lucerne, undtagen lucerne kunsttørret ved varme eller lucerne tørret på anden måde og formalet
ex 1214 90	– Andre varer:
1214 90 10	– – Runkelroer, kålroer og andre foderrodfrugter
ex 1214 90 90	– – Andre varer end:
	– Lucerne, esparsette, kløver, lupin, vikker og lignende foderprodukter, kunsttørret ved varme, undtagen hø og foderkål samt produkter med indhold af hø
	– Lucerne, esparsette, kløver, lupin, vikke, stenkløver, sædfladbælg og kællingetand, tørret på anden måde og formalet
ex 1502	Talg af hornkvæg, får og geder, bortset fra varer henhørende under pos. 1503:
ex 1502 10 10 ex 1502 90 10	– Til industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler, undtagen ben- og destruktionsfedt (c)
1503 00	Lardstearin, lardoil, oleostearin (pressetalg), oleomargarin og talgolie, ikke emulgeret eller blandet eller på anden måde tilberedt
ex 1504	Fedtstoffer og olier udvundet af fisk og havpattedyr, samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede, undtagen olier af fiskelever samt fraktioner deraf henhørende under pos. 1504 10 og fedtstoffer og olier udvundet af fisk, samt fraktioner deraf, undtagen leverolier henhørende under pos. 1504 20
1507	Sojabønneolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1508	Jordnøddeolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede

▼B

KN-kode	Beskrivelse
1511	Palmeolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1512	Solsikkeolie, saflorolie og bomuldsfrøolie samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1513	Kokosolie (kopraolie), palmekerneolie og babassuolie samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1514	Rybsolie, rapsolie og sennepsolie samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
ex 1515	Andre vegetabilske fedtstoffer og olier (herunder jojobaolie) samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
ex 1516	Animalske og vegetabilske fedtstoffer og olier samt fraktioner deraf, helt eller delvis hydrerede, interesterificerede, reesterificerede eller elaidiniserede, også raffinerede, men ikke på anden måde bearbejdede (undtagen hærdet ricinusolie, også kaldet "opalvoks", henhørende under pos. 1516 20 10)
ex 1517	Margarine, spiselige blandinger eller tilberedninger af animalske eller vegetabilske fedtstoffer eller olier eller af fraktioner af forskellige fedtstoffer og olier fra dette kapitel, undtagen spiselige fedtstoffer og olier eller fraktioner deraf henhørende under pos. 1516, men ikke henhørende under pos. 1517 10 10, 1517 90 10 og 1517 90 93
1518 00 31 og 1518 00 39	Blandinger af vegetabilsk olie, til teknisk eller industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler (c)
1522 00 91	Oliefod og sæbefod; restprodukter fra behandling af fedtstoffer, fede olier eller animalsk eller vegetabilsk voks, undtagen restprodukter med indhold af olie, der har karakter af olivenolie
1522 00 99	Andre varer end restprodukter fra behandling af fedtstoffer, fede olier eller animalsk og vegetabilsk voks, undtagen restprodukter med indhold af olie, der har karakter af olivenolie
ex 1602	Andre varer af kød, slagtebiprodukter eller blod, tilberedte eller konserverede:
	– Af svin:
ex 1602 41	– – Skinke og stykker deraf:
1602 41 90	– – – Undtagen af tamsvin
ex 1602 42	– – Bov og stykker deraf:
1602 42 90	– – – Undtagen af tamsvin
ex 1602 49	– – Andre varer, herunder blandinger:
1602 49 90	– – – Undtagen af tamsvin
ex 1602 90	– Andre varer, herunder varer tilberedt af blod fra dyr af enhver art:
	– – Undtagen tilberedninger af blod fra dyr af enhver art:
1602 90 31	– – – Af vildt eller kanin
	– – – Andre varer:
	– – – – I andre tilfælde end med indhold af kød eller slagtebiprodukter af tamsvin:
	– – – – – Undtagen med indhold af kød eller slagtebiprodukter af tamsvin:
1602 90 99	– – – – – – Andre varer end af får eller geder
ex 1603 00	Ekstrakter og saft af kød
1801 00 00	Kakaobønner, hele eller brækkede, rå eller brændte
1802 00 00	Kakaoskaller, kakaohinder og andet kakaoaffald

▼B

KN-kode	Beskrivelse
ex 2001	Grøntsager, frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre, undtagen:
ex 2001 90	– Andre varer:
2001 90 20	– – Frugter af slægten Capsicum, bortset fra sød peber
ex 2005	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006:
ex 2005 99	– Andre grøntsager og blandinger af grøntsager:
2005 99 10	– – Frugter af slægten Capsicum, bortset fra sød peber
ex 2206	Andre gærede drikkevarer (f.eks. æblecider, pærecider og mjød); blandinger af gærede drikkevarer samt blandinger af gærede drikkevarer med ikkealkoholholdige drikkevarer, ikke andetsteds tariferet:
2206 31 91 to 2206 00 89	– Andre varer end piquettevin
ex 2301	Mel, pulver og pellets af kød, slagtebiprodukter, fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr, uegnet til menneskeføde; fedtegrever
2301 10 00	– Mel, pulver og pellets af kød eller slagtebiprodukter; fedtegrever
ex 2302	Klid og andre restprodukter, også i form af pellets, fra sigtning, formaling eller anden bearbejdning af korn eller bælgfrugter:
2302 50 00	– Af bælgfrugter
2304 00 00	Oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af sojaolie, også formalede eller i form af pellets
2305 00 00	Oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af jordnøddeolie, også formalede eller i form af pellets
ex 2306	Oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af vegetabilske fedtstoffer eller olier, også formalede eller i form af pellets, undtagen varer henhørende under pos. 2304 eller 2305, bortset fra position 2306 90 05 (oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af majskim) og 2306 90 11 og 2306 90 19 (oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af olivenolie)
ex 2307 00	Vinbærme; rå vinsten:
2307 00 90	– Rå vinsten
ex 2308 00	Vegetabilske produkter og vegetabilsk affald samt rest- og biprodukter fra forarbejdning af vegetabilske produkter, også i form af pellets, af den art, der anvendes som dyrefoder, ikke andetsteds tariferet:
2308 00 90	– Andre varer end presserester fra vindruer, agern, hestekastanjer og presserester fra andre frugter end vindruer
ex 2309	Tilberedninger af den art, der anvendes som dyrefoder:
ex 2309 10	– Hunde- og kattefoder, i pakninger til detailsalg:
2309 10 90	– – Undtagen med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger henhørende under pos. 1702 30 50 - 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 og 2106 90 55 eller mejeriprodukter
ex 2309 90	– Andre varer:
ex 2309 90 10	– – Andre varer, herunder tilsætningsfoder (premixes):
	– – "Solubles" af havpattedyr

▼B

KN-kode	Beskrivelse
ex 2309 90 91 til 2309 90 96	– – – Undtagen med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger henhørende under pos. 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 og 2106 90 55 eller mejeriprodukter, bortset fra: – Proteinkoncentrater, fremstillet af saft af lucerne og græs – Tørrede produkter udelukkende fremstillet af restprodukter i fast form og saft fremkommet ved fremstillingen af de i første led nævnte koncentrater

(a) Henførelse under denne position sker på de betingelser, der er fastsat i de relevante EU-bestemmelser (jf. Rådets direktiv 94/28/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 504/2008 ([2])).
([1]) Rådets direktiv 94/28/EF af 23. juni 1994 om principperne for de zootekniske og genealogiske betingelser for import af dyr og deres sæd, æg og embryoner fra tredjelande og om ændring af direktiv 77/504/EØF om racerent avlskvæg (EFT L 178 af 12.7.1994, s. 66).
([2]) Kommissionens forordning (EF) nr. 504/2008 af 6. juni 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 90/426/EØF og 90/427/EØF for så vidt angår metoder til identifikation af enhovede dyr (EUT L 149 af 7.6.2008, s. 3).
(b) Henførelse under denne position sker på de betingelser, der er fastsat i de relevante EU-bestemmelser (jf. Rådets direktiv 88/661/EØF, direktiv 94/28/EF og Kommissionens beslutning 96/510/EF).
([3]) Rådets direktiv 88/661/EØF af 19. december 1988 om zootekniske normer for avlssvin (EFT L 382 af 31.12.1988, s. 36).
([4]) Kommissionens beslutning 96/510/EF af 18. juli 1996 om de zootekniske afstamningscertifikater ved indførsel af avlsdyr og deres sæd, æg og embryoner (EFT L 210 af 20.8.1996, s. 53).
(c) Henførelse under denne position sker på de betingelser, der er fastsat i de relevante EU-bestemmelser (jf. artikel 291-300 i forordning (EØF) nr. 2454/93).
(d) Henførelse under denne position sker på de betingelser, der er fastsat i afsnit II, punkt F, i de indledende bestemmelser i den kombinerede nomenklatur.

Afdeling 2

KN-kode	Beskrivelse
0101 29 10	Heste til slagtning (a)
ex 0205 00	Hestekød, fersk, kølet eller frosset
0210 99 10	Hestekød, saltet, i saltlage eller tørret
0511 99 10	Sener og nerver; afklip og lignende affald af rå huder og skind
0701	Kartofler, friske eller kølede
0901	Kaffe, rå eller brændt, også koffeinfri; skaller og hinder af kaffe; kaffeerstatning med indhold af kaffe, uanset blandingsforholdet
1105	Mel, pulver, flager, granulater og pellets, af kartofler
▼C2	
1212 94 00	Cikorierod
▼B	
2209 00 91 og 2209 00 99	Eddike og eddikeerstatninger fremstillet af eddikesyre, undtagen vineddike
4501	Naturkort, rå eller groft bearbejdet; korkaffald; knust, granuleret eller pulveriseret kork

(a) Henførelse under denne position sker på de betingelser, der er fastsat i de relevante EU-bestemmelser (jf. artikel 291-300 i forordning (EØF) nr. 2454/93).

▼B

BILAG II

DEFINITIONER OMHANDLET I ARTIKEL 3, STK. 1

DEL I

Definitioner vedrørende rissektoren

I. I denne forordning defineres "uafskallet ris", "afskallet ris", "delvis sleben ris", "sleben ris", "rundkornet ris", "middelkornet ris", "langkornet ris" af kategori A eller B og "brudris" således:

1. a) »uafskallet ris« ris med skaller, tærsket

b) »afskallet ris«: (»hinderis«) ris, hvorfra kun skallerne er fjernet Herunder hører bl.a. ris, der er kendt under handelsbetegnelserne »brown rice«, »cargo rice«, »loonzain rice« og »riso sbramato«

c) »delvis sleben ris«: ris, hvorfra skallerne, en del af kimen og alle eller en del af de ydre sølvhinder, men ikke de indre sølvhinder, er fjernet

d) ris, hvorfra skallerne, de ydre og indre sølvhinder og kimen — for langkornet ris og middelkornet ris fuldstændigt og for rundkornet ris i hvert fald delvis — er fjernet, hvorved dog indtil 10 % af kornene kan have hvide længderiller

2. a) »rundkornet ris«, ris hvis korn har en længde på højst 5,2 mm, og hvor forholdet mellem kornets længde og bredde er under 2

b) »middelkornet ris«: ris, hvis korn har en længde på over 5,2 mm, men højst 6,0 mm, og hvor forholdet mellem kornets længde og bredde er højst 3

c) »langkornet ris«:

i) langkornet ris af kategori A: nemlig ris, hvis korn har en længde på over 6,0 mm, og hvor forholdet mellem kornets længde og bredde er over 2, men under 3

ii) langkornet ris af kategori B: nemlig ris, hvis korn har en længde på over 6,0 mm, og hvor forholdet mellem kornets længde og bredde er mindst 3

d) "måling af kornene": Kornene måles på basis af sleben ris efter følgende metode:

i) der udtages en repræsentativ prøve af partiet

ii) prøven sigtes, således at der kun er hele korn tilbage, herunder umodne korn

iii) der foretages to målinger, begge gange af 100 korn, og gennemsnittet beregnes

iv) resultatet udtrykkes i mm afrundet til én decimal

▼B

3. "Brudris": knuste korn, hvis længde er højst tre fjerdedele af hele korns gennemsnitlige længde.

II. Korn og brudris, der ikke er af fejlfri kvalitet, defineres således:

1. "Hele korn": korn, hvoraf højst en del af tanden er fjernet, uafhængigt af hvert forarbejdningstrins særlige kendetegn.

2. "Studsede korn": korn, hvoraf hele tanden er fjernet.

3. "Brudte korn" eller "brudris":

korn, hvoraf en del oven for tanden er fjernet. Brudris omfatter:

i) grov brudris (dele af korn, hvis længde udgør mindst halvdelen af kornet, men ikke hele kornet)

ii) mellemfin brudris (dele af korn, hvis længde udgør mindst en fjerdedel af kornet, men hvis størrelse ikke når mindstestørrelsen for grov brudris)

iii) fin brudris (dele af korn, hvis længde udgør under en fjerdedel af kornet, men som ikke passerer gennem en sigte med en maskestørrelse på 1,4 mm)

iv) knuste korn (små splinter eller smådele af korn, som passerer gennem en sigte med en maskestørrelse på 1,4 mm); flækkede korn (korn, som er spaltet på langs) falder ind under denne definition.

4. "Grønne korn": korn, som ikke er modnet helt.

5. "Korn med naturlige misdannelser": ved naturlige misdannelser forstås alle arvelige eller ikkearvelige deformeringer i forhold til sortens typiske morfologiske karakteristika.

6. "Kridtagtige korn": korn, hvor mindst tre fjerdedele af overfladen har et uigennemsigtigt og melagtigt udseende.

7. "Korn med røde riller": korn med røde længderiller, som er rester af sølvhinden, og hvis farve kan være af forskellig styrke og nuance.

8. "Plettede korn": korn med en lille, nøje afgrænset rund plet af mørk farve og af mere eller mindre regelmæssig form; plettede korn indbefatter også korn, som har svage sorte og flade riller; rillerne og pletterne må ikke have en gul eller mørk aura.

9. "Skjoldede korn": korn, på hvilke der på en begrænset del af overfladen er indtrådt en tydelig ændring af den normale farve; pletterne kan være af forskellig farve (sortbrune, rødlige, brune); dybe sorte riller skal også betragtes som pletter. Har pletterne en intensiv og påfaldende farve (sort, rosa og rødbrun), og dækker de mindst halvdelen af kornene, skal disse betragtes som gule korn.

▼B

10. "Gule korn": korn, hvis naturlige farve har ændret sig helt eller delvis af anden årsag end ved tørring, og som har antaget forskellige nuancer fra citrongul til orangegul.

11. "Ravfarvede korn": korn, der har undergået en ensartet, let og generel farveændring, som ikke skyldes tørring; ved denne farveændring antager kornene en lys, ravgul farve.

DEL II

Tekniske definitioner vedrørende sukkersektoren

Afsnit A

Generelle definitioner

1. »Hvidt sukker«: sukker, ikke tilsat smagsstoffer, farvestoffer eller andre stoffer, med et saccharoseindhold i tør tilstand på mindst 99,5 vægtprocent, beregnet ved polarisation.

2. »Råsukker«: sukker, ikke tilsat smagsstoffer, farvestoffer eller andre stoffer, med et saccharoseindhold i tør tilstand på under 99,5 vægtprocent, beregnet ved polarisation.

3. »Isoglucose«: et produkt fremstillet på basis af glucose eller polymerer heraf, med et fructoseindhold i tør tilstand på mindst 10 vægtprocent.

4. »Inulinsirup«: et produkt, der opnås umiddelbart efter hydrolyse af inulin eller oligofructose, med et indhold i tør tilstand på mindst 10 vægtprocent fructose i fri form eller i form af saccharose, og som udtrykkes i sukker/isoglucoseækvivalenter. For at undgå restriktioner på markedet for produkter med lav sødeevne, som produceres af virksomheder, der forarbejder inulinfibre uden inulinsirupkvote, kan denne definition ændres af Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i medfør af 125, stk. 4, litra a).

5. »Leveringskontrakt«: en kontrakt mellem en sælger og en virksomhed om levering af sukkerroer til fremstilling af sukker

6. »Brancheaftale«:

   a) en aftale, der før leveringskontrakternes indgåelse er indgået mellem virksomheder eller en af vedkommende medlemsstat anerkendt virksomhedsorganisation på den ene side eller en gruppe af sådanne virksomhedsorganisationer og en af vedkommende medlemsstat anerkendt sælgerorganisation eller gruppe af sådanne sælgerorganisationer på den anden side, eller,

   b) hvis der ikke foreligger en aftale som omhandlet i litra a), loven om selskaber og loven om kooperativer, for så vidt de indeholder bestemmelser om levering af sukkerroer fra andelshavere eller medlemmer af en sukkervirksomhed eller et sukkerkooperativ

Afsnit B

Definitioner, som finder anvendelse under perioden omhandlet i artikel 124

1. »Kvotesukker«, »kvoteisoglucose« og »kvoteinulinsirup«: enhver mængde sukker, isoglucose eller inulinsirup, der i løbet af et bestemt produktionsår fremstilles inden for den pågældende virksomheds kvote.

▼B

2. »Industrisukker«: enhver mængde sukker, der i løbet af et bestemt produktionsår fremstilles ud over den i nr. 5 omhandlede sukkermængde, og som er beregnet til industriel fremstilling af et af de produkter, der er omhandlet i artikel 140, stk. 2.

3. »Industriisoglucose« og »industriinulinsirup«: enhver mængde isoglucose eller inulinsirup, der fremstilles i løbet af et bestemt produktionsår, og som er beregnet til industriel fremstilling af et af de produkter, der er omhandlet i artikel 140, stk. 2.

4. »Overskudssukker«, »overskudsisoglucose« og »overskudsinulinsirup«: enhver mængde sukker, isoglucose eller inulinsirup, der i løbet af et bestemt produktionsår fremstilles ud over de sukkermængder, der er omhandlet i nr. 1, 2 og 3.

5. »Kvotesukkerroer«: alle sukkerroer, der forarbejdes til kvotesukker.

6. »Heltidsraffinaderier«: en produktionsenhed

— hvis virksomhed udelukkende består i raffinering af importeret råsukker, eller

— som i produktionsåret 2004/05 eller for Kroatiens vedkommende året 2007/08 raffinerede en mængde på mindst 15 000 t importeret råsukker.

DEL III

Definitioner vedrørende humlesektoren "Humle"

1. »Humle«: de tørrede blomsterstande, også kaldet humleknopper, af den (hunlige) humleplante (Humulus lupulus); disse grøngule, ægformede blomsterstande har en stilk; deres største dimension varierer i almindelighed mellem 2 og 5 cm.

2. »Humlepulver«: det ved formaling af humle udvundne produkt, der indeholder alle de naturlige bestanddele af humle.

3. »Lupulinberiget humlepulver«: det produkt, der udvindes ved formaling af humle efter mekanisk udskillelse af en del af bladene, stænglerne, dækbladene og humlespindlerne.

4. »Humleekstrakt«: de ved opløsningsmidlers indvirkning på humle eller humlepulver udvundne koncentrerede produkter.

5. »Blandingsprodukter af humle«: blanding af to eller flere af de produkter, der er omhandlet i nr. 1-4.

DEL IV

Definitioner vedrørende vinsektoren

Vinrelateret

1. "Rydning": fuldstændig fjernelse af alle vinstokke på et vindyrkningsareal.

2. "Plantning": endelig anbringelse af podede eller upodede vinplanter eller dele af vinplanter med henblik på drueproduktion eller anlæggelse af et podningsgartneri.

3. "Dobbeltpodning": podning af en vinstok, der tidligere er podet.

▼B

Produktrelateret

4. "Friske druer": den til vinfremstilling anvendte modne eller let tørrede vinstokfrugt, der efter de sædvanlige vinmetoder kan knuses eller presses, og som spontant kan gære alkoholisk.

5. "Frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol": det produkt:

   a) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 12 % vol. og højst 15 % vol.

   b) som er fremstillet ved, at der til ugæret druemost med et naturligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol., som udelukkende hidrører fra druesorter, der kan klassificeres i overensstemmelse med artikel 81, stk. 2, tilsættes:

      i) enten vinsprit, herunder alkohol fremstillet ved destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 96 % vol.

      ii) eller et ikkerektificeret produkt frembragt ved destillation af vin og med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og højst 80 % vol.

6. "Druesaft": det flydende produkt, der er ugæret, men som kan gære, og som

   a) frembringes gennem behandlinger, der gør det egnet til at drikkes i uforandret stand

   b) fremstilles af friske druer eller af druemost eller ved rekonstituering. Når det fremstilles ved rekonstituering, rekonstitueres det af koncentreret druemost eller koncentreret druesaft.

   Der tillades et virkeligt alkoholindhold i druesaft på højst 1 % vol.

7. "Koncentreret druesaft": ikkekaramelliseret druesaft fremstillet ved delvis inddampning af druesaft under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges, ved 20 °C viser mindst 50,9 %.

   Der tillades et virkeligt alkoholindhold i koncentreret druesaft på højst 1 % vol.

8. "Vinbærme": den rest:

   a) som afsætter sig i beholdere, der indeholder vin, efter gæringen, under lagringen eller efter den tilladte behandling

   b) som fremkommer ved filtrering eller centrifugering af det i litra a) omhandlede produkt

   c) som under lagringen eller efter den tilladte behandling afsætter sig i beholdere, som indeholder druemost, eller

   d) som fremkommer ved filtrering eller centrifugering af det i litra c) omhandlede produkt.

9. "Presserester fra vindruer": den gærede eller ikkegærede rest fra presning af friske druer.

▼B

10. "Piquettevin": det produkt, som fremstilles:

    a) ved gæring af ubehandlede presserester af druer udblødt i vand, eller

    b) ved udvaskning i vand af gærede presserester af druer.

11. "Vin tilsat alkohol bestemt til destillation": det produkt:

    a) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 18 % vol. og højst 24 % vol.

    b) som udelukkende fremstilles ved, at der til vin uden restsukker tilsættes et ikkerektificeret ved destillation af vin fremkommet produkt med et reelt alkoholindhold på højst 86 % vol., eller

    c) som har et indhold af flygtig syre på højst 1,5 g/l udtrykt i eddikesyre.

12. "Cuvé":

    a) druemost

    b) vin eller

    c) en blanding af druemost og/eller vin med forskellige kendetegn bestemt til

    fremstilling af en specifik type mousserende vin.

Alkoholindhold

13. "Virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen": det antal liter ren alkohol ved 20 °C., som findes i 100 l af produktet ved samme temperatur.

14. "Potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen": det antal liter ren alkohol ved 20 °C., som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 l af produktet ved samme temperatur.

15. "Totalt alkoholindhold udtrykt i volumen": summen af det virkelige og det potentielle alkoholindhold udtrykt i volumen.

16. "Naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen": det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i et givet produkt forud for nogen som helst tilsætning.

17. "Virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse": det antal kg ren alkohol, som findes i 100 kg af produktet.

18. "Potentielt alkoholindhold udtrykt i masse": det antal kg ren alkohol, som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 kg af produktet.

19. "Totalt alkoholindhold udtrykt i masse": summen af det virkelige og det potentielle alkoholindhold udtrykt i masse.

▼B

DEL V

Definitioner vedrørende oksekødssektoren

▼C2

"Kvæg": levende tamkvæg henhørende under KN-kode 0102 21, ex 0102 31 00, 0102 90 20, ex 0102 29 10-ex 0102 29 99, 0102 39 10, 0102 90 91.

▼B

DEL VI

Definitioner vedrørende mælke- og mejerisektoren

Med henblik på anvendelsen af toldkontingentet for smør med oprindelse i New Zealand udelukker udtrykket "fremstillet direkte af mælk eller fløde" ikke smør, der uden brug af oplagrede ingredienser fremstilles af mælk eller fløde ved én selvstændig, uafbrudt proces, der kan indebære, at fløden gennemgår en etape i form af koncentreret mælkefedt og/eller fraktionering af sådant mælkefedt.

DEL VII

Definitioner vedrørende ægsektoren

1. "Æg med skal": æg fra fjerkræ, med skal, friske, konserverede eller kogte, undtagen rugeæg som anført i nr. 2.

2. "Rugeæg": rugeæg fra fjerkræ.

3. "Hele produkter": fugleæg, uden skal, med eller uden indhold af sukker eller andre sødemidler, egnet til menneskeføde.

4. "Delprodukter": æggeblommer fra fugleæg, med eller uden indhold af sukker eller andre sødemidler, egnet til menneskeføde.

DEL VIII

Definitioner vedrørende fjerkræsektoren

1. "Levende fjerkræ": levende høns, ænder, gæs, kalkuner og perlehøns af en vægt på over 185 g.

2. "Kyllinger": levende høns, ænder, gæs, kalkuner og perlehøns af en vægt på højst 185 g.

3. "Slagtet fjerkræ": døde høns af arten Gallus domesticus, ænder, gæs, kalkuner og perlehøns, hele, også med slagtebiprodukter.

4. "Afledte produkter":

   a) produkter anført i bilag I, del XX, litra a)

   b) produkter anført i bilag I, del XX, litra b), undtagen slagtet fjerkræ og spiselige slagtebiprodukter, betegnet "fjerkræstykker"

   c) spiselige slagtebiprodukter anført i bilag I, del XX, litra b)

▼B

d) produkter anført i bilag I, del XX, litra c)

e) produkter anført i bilag I, del XX, litra d) og e)

f) produkter omhandlet i bilag I, del XX, litra f), undtagen produkter henhørende under KN-kode 1602 20 10.

DEL IX

Definitioner vedrørende biavlssektoren

1. Ved honning forstås honning, som defineret i Rådets direktiv 2001/110/EF ([1]), herunder med hensyn til de vigtigste honningtyper

2. "Biavlsprodukter": honning, bivoks, "gelée royale", propolis eller pollen.

([1]) Rådets direktiv 2001/110/EF af 20. december 2001 om honning (EFT L 10 af 12.1.2002, s. 47).

▼B

BILAG III

STANDARDKVALITET FOR RIS OG SUKKER OMHANDLET I ARTIKEL 7 OG 135

A. **Standardkvalitet for uafskallet ris**

Uafskallet ris af standardkvalitet:

a) skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet, fri for lugt

b) må højst have et vandindhold på 13 %

c) skal give et udbytte af sleben ris på 63 vægtprocent, hele korn (med en tolerance på 3 % studsede korn), deraf en vægtprocentdel af slebne riskorn, som ikke er af fejlfri kvalitet:

kridtagtige korn af uafskallet ris henhørende under KN-kode 1006 10 27 og 1006 10 98	1,5 %
kridtagtige korn af uafskallet ris, undtagen korn henhørende under KN-kode 1006 10 27 og 1006 10 98:	2,0 %
korn med røde riller	1,0 %
plettede korn	0,50 %
skjoldede korn	0,25 %
gule korn	0,02 %
ravfarvede korn	0,05 %

B. **Standardkvalitet for sukker:**

I. *Standardkvalitet for sukkerroer*

Sukkerroer af standardkvalitet har følgende egenskaber:

a) sund og sædvanlig handelskvalitet

b) et sukkerindhold på 16 % ved overtagelsen.

II. *Standardkvalitet for hvidt sukker*

1. Hvidt sukker af standardkvalitet er karakteriseret ved følgende:

   a) sund og sædvanlig handelskvalitet, tørt, ensartet krystalliseret og frit flydende

   b) polarisation: min. 99,7

   c) vandindhold: maks. 0,06 %

   d) indhold af invertsukker: maks. 0,04 %

   e) det ifølge nr. 2 bestemte pointtal, der hverken overstiger 22 i alt eller:

      — 15 for askeindholdet

      — 9 for farvetype bestemt efter den metode, der anvendes af Institut für landwirtschaftliche Technologie und Zuckerindustrie Braunschweig ("Braunschweigmetoden")

▼B

— 6 for opløsningens farve bestemt efter den metode, der anvendes af The International Commission for Uniform Methods of Sugar Analyses ("ICUMSA-metoden").

2. Ét point svarer til:

a) 0,0018 % askeindhold bestemt efter ICUMSA-metoden ved 28 °Brix

b) 0,5 farvetypeenhed bestemt efter Braunschweigmetoden

c) 7,5 farveenheder af opløsningen bestemt efter ICUMSA-metoden.

3. Metoderne til bestemmelse af de elementer, der er omhandlet i nr. 1, er de samme som dem, der anvendes til bestemmelse heraf i forbindelse med interventionsforanstaltningerne.

III. *Standardkvalitet for råsukker*

1. Råsukker af standardkvalitet er sukker med et udbytte i hvidt sukker på 92 %.

2. Udbyttet af roeråsukker beregnes ved fra tallet for dette sukkers polarisationsgrad at fratrække:

a) sukkerets askeindhold i procent multipliceret med fire

b) sukkerets indhold af invertsukker i procent multipliceret med to

c) tallet 1.

3. Udbyttet af rørråsukker beregnes ved fra dette sukkers polarisationsgrad multipliceret med to at fratrække 100.

▼B

BILAG IV

EU-HANDELSKLASSESKEMAER FOR SLAGTEKROPPE, JF. ARTIKEL 10

A. **EU-handelsklasseskema for slagtekroppe af hornkvæg på mindst otte måneder**

I. *Definitioner*

Der anvendes følgende definitioner:

1. "slagtekroppe": hele kroppe af slagtekvæg efter afblødning, udtagelse af organer og afhudning

2. "halve slagtekroppe": varer fremkommet ved symmetrisk midtflækning gennem samtlige hals-, bryst-, lænde- og bækkenhvirvler af slagtekroppe.

II. *Kategorier*

Kvægslagtekroppe inddeles i følgende kategorier:

Z: slagtekroppe af dyr på over otte måneder, men under 12 måneder

A: slagtekroppe af ikkekastrerede handyr på over 12 måneder, men under 24 måneder

B: slagtekroppe af ikkekastrerede handyr på over 24 måneder

C: slagtekroppe af kastrerede handyr på over 12 måneder

D: slagtekroppe af hundyr, der allerede har kælvet

E: slagtekroppe af andre hundyr på over 12 måneder.

III. *Klassificering*

Klassificeringen af slagtekroppe foretages ved successivt at bedømme:

1. Kropsbygning defineret som følger:

slagtekroppenes profiler, særlig de værdifulde dele (lår, ryg og bov)

Kropsbygnings-klasse	Beskrivelse
S Særdeles udmærket	Alle profiler ekstremt konvekse; ekstraordinær muskelfylde med dobbelt muskulær udvikling (dublettypen)
E Udmærket	Alle profiler konvekse til superkonvekse; ekstraordinær muskelfylde
U Meget god	Profilerne i hovedtrækkene konvekse; kraftig muskelfylde
R God	Profilerne i hovedtrækkene rette; god muskelfylde
O Tilfredsstillende	Profilerne rette til konkave; middelgod muskelfylde
P Ringe	Alle profiler konkave til meget konkave; ringe muskelfylde

▼B

2. Fedningsgrad defineret som følger:

— tykkelsen af slagtekroppens ydre talgdække og talgdækket på indersiden af brysthulen

Fedningsklasse	Beskrivelse
1 Meget ringe	Intet eller ganske tyndt talgdække
2 Ringe	Tyndt talgdække, muskler synlige næsten overalt
3 Normal	Muskler næsten overalt dækket med talg, dog med undtagelse af lår og skuldre; mindre talgdepoter i brysthulen
4 Stærk	Muskler dækket med talg, dog på lår og skuldre delvis synlige; ret udprægede talgdepoter i brysthulen
5 Meget stærk	Hele slagtekroppen dækket med talg; store depoter i brysthulen

Medlemsstaterne kan opdele hver af klasserne i skemaerne i punkt 1 og 2 i højst tre undergrupper.

IV. *Præsentation*

Slagtekroppe og halve slagtekroppe præsenteres:

a) uden hoved og uden underben; hovedet skal være afskåret fra kroppen i nakkeleddet, og underbenene skal være afskåret mellem carpus og metacarpus eller mellem tarsus og metatarsus

b) uden de organer, der sidder placeret i bryst- og bughule, med eller uden nyrer, nyretalg og bækkentalg

c) uden kønsorganer med dermed forbundne muskler og uden yver eller yverfedt.

V. *Klassificering og identificering*

Slagterier, der er autoriseret i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 ([1]), træffer foranstaltninger til at sikre, at alle hele eller halve slagtekroppe af hornkvæg på mindst otte måneder, der er slagtet på sådanne slagterier og sundhedsmærket i henhold til artikel 5, stk. 2, sammenholdt med afsnit I, kapitel III, i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 ([2]), klassificeres og identificeres i overensstemmelse med EU-handelsklasseskemaet.

Inden identificering ved mærkning kan medlemsstaterne give tilladelse til, at de hele eller halve slagtekroppe afpudses for fedt, såfremt fedningsgraden berettiger hertil.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206).

▼B

B. **EU-handelsklasseskema til klassificering af svinekroppe**

I. *Definition*

"Slagtekroppe": hele eller midtflækkede kroppe af slagtede svin efter afblødning og udtagelse af indvolde.

II. *Klassificering*

Slagtekroppe inddeles i klasser på grundlag af deres indhold af magert kød og klassificeres i overensstemmelse hermed:

Klasser	Magert kød i procent af slagtet vægt
S	60 eller derover
E	55 eller derover, men under 60
U	50 eller derover, men under 55
R	45 eller derover, men under 50
O	40 eller derover, men under 45
P	under 40

III. *Præsentation*

Slagtekroppe præsenteres uden tunge, børster, klove, kønsorganer, flomme, nyrer og mellemgulv.

IV. *Indhold af magert kød*

1. Indholdet af magert kød bestemmes ved hjælp af klassificeringsmetoder, der er godkendt af Kommissionen. Kun statistisk afprøvede metoder, der er baseret på fysisk måling af en eller flere anatomiske dele af svinekroppen, kan godkendes. Godkendelsen af klassificeringsmetoderne er betinget af overholdelsen af en maksimumstolerance for statistiske fejl ved bestemmelsen.

2. Den handelsmæssige værdi af slagtekroppene må dog ikke bestemmes alene ud fra deres anslåede indhold af magert kød.

V. *Identificering af slagtekroppe*

Medmindre Kommissionen har fastsat andet, skal klassificerede slagtekroppe identificeres ved mærkning i overensstemmelse med EU-handelsklasseskemaet.

C. **EU-handelsklasseskema for fårekroppe**

I. *Definition*

Definitionerne på "slagtekroppe" og "halve slagtekroppe" i punkt A.I finder anvendelse.

II. *Kategorier*

Slagtekroppe inddeles i følgende kategorier:

A: fårekroppe under tolv måneder

B: andre fårekroppe.

III. *Klassificering*

Slagtekroppene klassificeres ved anvendelse af bestemmelserne i punkt A.III med de fornødne ændringer. Ordet "lår" i punkt A.III.1 og i 3. og 4. række i skemaet i punkt A.III.2 erstattes dog med ordet "bagfjerding".

▼B

IV. *Præsentation*

Slagtekroppe og halve slagtekroppe præsenteres uden hoved (afskåret i nakkeleddet), underben (afskåret mellem carpus og metacarpus eller mellem tarsus og metatarsus), hale (afskåret mellem sjette og syvende halehvirvel), yver, kønsorganer, lever og plucks. Nyrer og nyretalg indgår i slagtekroppene.

Medlemsstaterne har mulighed for at tillade andre præsentationer, når referencepræsentationen ikke anvendes.

V. *Identificering af slagtekroppe*

Klassificerede slagtekroppe og halve slagtekroppe skal identificeres ved mærkning i overensstemmelse med EU-handelsklasseskemaet.

▼B

BILAG V

LISTE OVER PRODUKTER, SOM ER UDELUKKET FRA EN SKOLEFRUGT- OG SKOLEGRØNTSAGSORDNING, DER ER MEDFINANSIERET AF UNIONEN, JF. ARTIKEL 23, STK. 3

Produkter indeholdende et hvilket som helst af følgende:

— tilsat sukker

— tilsat fedtstof

— tilsat salt

— tilsatte sødemidler.

▼B

BILAG VI

BUDGETGRÆNSER FOR STØTTEPROGRAMMER OMHANDLET I ARTIKEL 44, STK. 1

i 1 000 EUR/regnskabsår

	2014	2015	2016	2017 og frem
Bulgarien	26 762	26 762	26 762	26 762
Den Tjekkiske Republik	5 155	5 155	5 155	5 155
Tyskland	38 895	38 895	38 895	38 895
Grækenland	23 963	23 963	23 963	23 963
Spanien	353 081	210 332	210 332	210 332
Frankrig	280 545	280 545	280 545	280 545
Kroatien	11 885	11 885	11 885	10 832
Italien	336 997	336 997	336 997	336 997
Cypern	4 646	4 646	4 646	4 646
Litauen	45	45	45	45
Luxembourg	588	—	—	—
Ungarn	29 103	29 103	29 103	29 103
Malta	402	—	—	—
Østrig	13 688	13 688	13 688	13 688
Portugal	65 208	65 208	65 208	65 208
Rumænien	47 700	47 700	47 700	47 700
Slovenien	5 045	5 045	5 045	5 045
Slovakiet	5 085	5 085	5 085	5 085
Det Forenede Kongerige	120	—	—	—

▼B

BILAG VII

DEFINITIONER, BETEGNELSER OG VAREBETEGNELSER FOR PRODUKTER OMHANDLET I ARTIKEL 78

I dette bilag forstås ved "varebetegnelse": det navn, som en fødevare sælges under, jf. artikel 5, stk. 1, i direktiv 2000/13/EF, eller varebetegnelsen for fødevaren, jf. artikel 17 I forordning (EU) nr. 1169/2011.

DEL I

Kød fra kreaturer på under tolv måneder

I. Definition

I denne del af dette bilag forstås ved "kød": slagtekroppe, kød, også udbenet, og slagtebiprodukter, også udskåret, som er bestemt til konsum, fra kreaturer på under tolv måneder, fersk, kølet eller frosset, også pakket eller emballeret.

II. Opdeling af kreaturer på under tolv måneder på slagteriet.

Ved slagtningen opdeler aktørerne under myndighedernes tilsyn alle kreaturer på under tolv måneder i følgende to kategorier:

A) Kategori V: kreaturer på under otte måneder

Identifikationsbogstav for denne kategori: V

B) Kategori Z: kreaturer på over otte måneder, men under tolv måneder

Identifikationsbogstav for denne kategori: Z.

Denne opdeling foretages på grundlag af oplysningerne i det pas, der ledsager kvæget, eller, hvis et sådant ikke findes, dataene i den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 ([1]).

III. Varebetegnelser

1. Kød fra kreaturer på under tolv måneder afsættes kun i medlemsstaterne under følgende varebetegnelse(r) fastsat for hver enkelt medlemsstat:

A) for kød fra kreaturer på højst otte måneder (identifikationsbogstav V):

Afsætningsland	Varebetegnelse, der skal anvendeś
Belgien	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulgarien	месо от малки телета

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.)

▼B

Den Tjekkiske Republik	Telecí
Danmark	Lyst kalvekød
Tyskland	Kalbfleisch
Estland	Vasikaliha
Irland	Veal
Grækenland	μοσχάρι γάλακτος
Spanien	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Frankrig	veau, viande de veau
Kroatien	teletina
Italien	vitello, carne di vitello
Cypern	μοσχάρι γάλακτος
Letland	Teļa gaļa
Litauen	Veršiena
Luxembourg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Ungarn	Borjúhús
Malta	Vitella
Nederlandene	Kalfsvlees
Østrig	Kalbfleisch
Polen	Cielęcina
Portugal	Vitela
Rumænien	carne de viței
Slovenien	Teletina
Slovakiet	Teľacie mäso
Finland	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Sverige	ljust kalvkött
Det Forenede Kongerige	Veal

B) for kød fra kreaturer på over otte måneder, men under tolv måneder (identifikationsbogstav Z):

Afsætningsland	Varebetegnelse, der skal anvendes
Belgien	jeune bovin, viande de jeune bovin/ jongrundvlees/Jungrindfleisch
Bulgarien	Телешко месо
Den Tjekkiske Republik	hovězí maso z mladého skotu
Danmark	Kalvekød
Tyskland	Jungrindfleisch

▼B

Estland	noorloomaliha
Irland	rosé veal
Grækenland	νεαρό μοσχάρι
Spanien	Ternera, carne de ternera
Frankrig	jeune bovin, viande de jeune bovin
Kroatien	mlada junetina
Italien	vitellone, carne di vitellone
Cypern	νεαρό μοσχάρι
Letland	jaunlopa gaļa
Litauen	Jautiena
Luxembourg	jeune bovin, viande de jeune bovin/ Jungrindfleisch
Ungarn	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Nederlandene	rosé kalfsvlees
Østrig	Jungrindfleisch
Polen	młoda wołowina
Portugal	Vitelão
Rumænien	carne de tineret bovin
Slovenien	meso težjih telet
Slovakiet	mäso z mladého dobytka
Finland	vasikanliha/kalvkött
Sverige	Kalvkött
Det Forenede Kongerige	Beef

2. De varebetegnelser, der er omhandlet i nr. 1, kan suppleres med navnet eller betegnelsen på de pågældende kødstykker eller slagtebiprodukter.

3. De varebetegnelser for kategori V, der er angivet i tabellen i nr. 1, punkt A), og ethvert nyt navn, der er afledt af disse varebetegnelser, må kun anvendes, hvis kravene i dette bilag er opfyldt.

Navnlig udtrykkene "veau", "telecí", "Kalb", "μοσχάρι", "ternera", "kalv", "veal", "vitello", "vitella", "kalf", "vitela" og "teletina" må ikke anvendes i en varebetegnelse for kød fra kvæg på over tolv måneder eller i mærkningen heraf.

4. Betingelserne i nr. 1 gælder ikke for kød fra kvæg, for hvilket der inden den 29. juni 2007 er registreret en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1151/2012.

▼B

IV. Obligatoriske oplysninger på etiketten

1. Uden at direktiv 2000/13/EF, forordning (EU) nr. 1169/2011 og artikel 13, 14 og 15 i forordning (EF) nr. 1760/2000 indskrænkes, mærker aktørerne kød fra kvæg på under tolv måneder med følgende oplysninger i hvert produktions- og afsætningsled:

a) varebetegnelsen, jf. punkt III i denne del

b) dyrenes alder ved slagtning, i givet fald angivet som:

— "slagtealder: under 8 måneder"

— "slagtealder: fra 8 til under 12 måneder".

Uanset litra b) i første afsnit kan aktørerne erstatte angivelsen af slagtealder med angivelse af kategori, henholdsvis: "kategori V" eller "kategori Z" i leddene forud for salget til den endelige forbruger.

2. Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvordan de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal anføres for kød fra kvæg på under tolv måneder, der udbydes til salg til den endelige forbruger på detailsalgsstedet uden at være færdigpakket.

V. Registrering

I hvert produktions- og afsætningsled registrerer aktørerne følgende oplysninger:

a) dyrenes identifikationsnummer og fødselsdato, dog kun i slagterileddet

b) et referencenummer, så identifikationsnummeret på de dyr, som kødet stammer fra, kan kædes sammen med varebetegnelsen, slagtealderen og bogstavet til identificering af kategorien på kødets etiket

c) den dato, hvor dyrene og kødet henholdsvis er ankommet til og har forladt virksomheden

VI. Offentlig kontrol

1. Inden den 1. juli 2008 udpeger medlemsstaterne den eller de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at føre offentlig kontrol med anvendelsen af denne del, og underretter Kommissionen herom.

2. Den offentlige kontrol udføres af den eller de kompetente myndigheder i overensstemmelse med de generelle principper, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 overholdes ([1]).

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1)

▼B

3. Kommissionens eksperter foretager kontrol på stedet for at forvisse sig om, at bestemmelserne i dette bilag er blevet gennemført, om nødvendigt sammen med de berørte kompetente myndigheder og eventuelt eksperter fra medlemsstaterne.

4. Medlemsstater, på hvis område der føres kontrol, yder Kommissionen al den nødvendige bistand, den har brug for for at kunne udføre sine opgaver.

5. Hvad angår kød importeret fra tredjelande, udpeger tredjelandet en kompetent myndighed eller i givet fald et uvildigt eksternt organ, der sikrer at bestemmelserne i denne del opfyldes. Det uvildige organ frembyder alle garantier for, at det overholder betingelserne i europæisk standard EN 45011 eller ISO/CEI-vejledning 65.

DEL II

Kategorier af vinavlsprodukter

1) Vin

"Vin": det produkt, som fremstilles udelukkende ved alkoholisk fuldstændig eller delvis gæring af friske druer, knuste eller ikke knuste, eller af druemost.

Vin skal:

a) uanset om de processer, der er nævnt i bilag VIII, del I, afsnit B, har været benyttet, have et virkeligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol., hvis vinen udelukkende fremstilles af druer høstet i vindyrkningszone A og B, jf. tillæg I til dette bilag, og på mindst 9 % vol. i andre vindyrkningszoner

b) som en undtagelse fra det ellers gældende minimale virkelige alkoholindhold, når det har en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, have et virkeligt alkoholindhold på mindst 4,5 % vol., uanset om de processer, der er nævnt i bilag VIII, del I, afsnit B, har været benyttet

c) have et totalt alkoholindhold på højst 15 % vol. Dog kan:

— det maksimale totale alkoholindhold nå op på 20 % vol. for vin, der er fremstillet uden tilsætning, fra visse vindyrkningsarealer i Unionen, som Kommissionen skal fastlægge ved delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2

— det maksimale totale alkoholindhold overstige 15 % vol. for vin med beskyttet oprindelsesbetegnelse, der er fremstillet uden tilsætning

d) have et totalt syreindhold udtrykt i vinsyre på mindst 3,5 g/l eller 46,6 milliækvivalenter/l, idet Kommissionen dog kan vedtage undtagelser herfra ved delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2.

"Retsina": vin, som udelukkende fremstilles på Grækenlands geografiske område af druemost, hvortil der er tilsat aleppofyrharpiks. Anvendelsen af aleppofyrharpiks er kun tilladt til fremstilling af retsinavin og på betingelser, der er fastsat i gældende græsk lovgivning.

▼B

Uanset litra b) i andet afsnit anses "Tokaji eszencia" og "Tokajská esencia" som vin.

Medlemsstaterne kan dog tillade brugen af betegnelsen "vin", hvis:

a) den er ledsaget af navnet på en frugt i form af et sammensat navn til at markedsføre produkter, der er fremstillet ved gæring af andre frugter end druer, eller

b) den er en del af et sammensat navn.

Enhver forveksling med produkter, der svarer til vinkategorierne i dette bilag, skal undgås.

2) Ung ikkefærdiggæret vin

"Ung ikkefærdiggæret vin": det produkt, hvis alkoholiske gæring endnu ikke er færdig, og hvis bærme endnu ikke er udskilt.

3) Hedvin

"Hedvin": det produkt:

a) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 % vol. og højst 22 % vol.

b) som har et totalt alkoholindhold på mindst 17,5 % vol., med undtagelse af visse hedvine med oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, der er opført på en liste, som Kommissionen skal opstille ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2

c) som er fremstillet af:

— delvis gæret druemost

— vin

— en blanding af ovennævnte produkter eller

— druemost eller en blanding af druemost og vin for så vidt angår visse hedvine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, som Kommissionen skal fastsætte ved delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2

d) som har et oprindeligt naturligt alkoholindhold på mindst 12 % vol., med undtagelse af visse hedvine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, der er opført på en liste, som Kommissionen skal opstille ved delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2

e) som er tilsat følgende:

i) hver for sig eller som blanding:

— vinsprit, herunder alkohol fremstillet ved destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 96 % vol.

▼B

— vindestillat eller destillat af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og højst 86 % vol.

ii) samt i givet fald et eller flere af følgende produkter:

— koncentreret druemost

— en blanding af et af de i litra e), nr. i), omhandlede produkter med en druemost som anført i litra c), første og fjerde led

f) som for så vidt angår visse hedvine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, der er opført på en liste, som Kommissionen skal opstille ved delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2, uanset litra e), er tilsat:

i) et af de i litra e), nr. i), anførte produkter, hver for sig eller som blanding, eller

ii) et eller flere af følgende produkter:

— vinsprit eller alkohol af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol. og højst 96 % vol.

— vinbrændevin eller brændevin af presserester fra vindruer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og højst 86 % vol.

— brændevin af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og under 94,5 % vol. og

iii) efter omstændighederne et eller flere af følgende produkter:

— delvis gæret druemost af let tørrede druer

— koncentreret druemost, der er fremstillet ved direkte opvarmning, og som bortset fra denne proces svarer til definitionen af koncentreret druemost

— koncentreret druemost

— en blanding af et af de i litra f), nr. ii), anførte produkter med en druemost som anført i litra c), første og fjerde led.

4) Mousserende vin

"Mousserende vin": det produkt:

a) som er fremstillet ved første eller anden alkoholgæring:

— af friske druer

— af druemost eller

— af vin

b) som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid udelukkende hidrørende fra gæringen

▼B

c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning og

d) for hvilket det totale alkoholindhold i de cuvéer, der er bestemt til fremstilling af mousserende kvalitetsvin, skal være mindst 8,5 % vol.

5) Mousserende kvalitetsvin

"Mousserende kvalitetsvin": det produkt:

a) som er fremstillet ved første eller anden alkoholgæring:

— af friske druer

— af druemost eller

— af vin

b) som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid udelukkende hidrørende fra gæringen

c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3,5 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning og

d) for hvilket det totale alkoholindhold i de cuvéer, der er bestemt til fremstilling af mousserende kvalitetsvin, skal være mindst 9 % vol.

6) Aromatisk mousserende kvalitetsvin

"Aromatisk mousserende kvalitetsvin": mousserende kvalitetsvin:

a) som er fremstillet med anvendelse af en cuvé udelukkende af druemost eller delvis gæret druemost, som kommer fra bestemte vindruesorter, der er opført på en liste, som Kommissionen skal opstille ved delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2.

De traditionelt fremstillede aromatiske mousserende kvalitetsvine, hvortil der som cuvé anvendes vin, skal fastsættes af Kommissionen ved delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2

b) som i lukkede beholdere ved 20 °C. udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning

c) hvis virkelige alkoholindhold ikke må være mindre end 6 % vol., og

d) hvis samlede alkoholindhold ikke må være mindre end 10 % vol.

7) Mousserende vin tilsat kulsyre

"Mousserende vin tilsat kulsyre": det produkt:

a) som er fremstillet af vin uden beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse

b) som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid, der helt eller delvis er tilsat, og

▼B

c) som i lukkede beholdere ved 20 °C. udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning.

8) Perlevin

"Perlevin": det produkt:

a) som er fremstillet af vin, ung ikke færdiggæret vin, druemost eller delvis gæret druemost, i det omfang at disse produkter har et totalt alkoholindhold på mindst 9 % vol.

b) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol.

c) som i lukkede beholdere ved 20 °C. udviser et overtryk på mindst 1 bar og højst 2,5 bar, der skyldes ikketilsat kuldioxid i opløsning, og

d) som fyldes i beholdere, der rummer højst 60 l.

9) Perlevin tilsat kulsyre

"Perlevin tilsat kulsyre": det produkt:

a) som er fremstillet af vin, ung ikke færdiggæret vin, druemost eller delvis gæret druemost.

b) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol. og et totalt alkoholindhold på mindst 9 % vol.

c) som i lukkede beholdere ved 20 °C. udviser et overtryk på mindst 1 bar og højst 2,5 bar, der skyldes helt eller delvis tilsat kuldioxid i opløsning, og

d) som fyldes i beholdere, der rummer højst 60 l.

10) Druemost

"Druemost": det flydende produkt, der fremstilles af friske druer på naturlig måde eller ved fysiske processer. Der tillades et virkeligt alkoholindhold i druemost på højst 1 % vol.

11) Delvis gæret druemost

"Delvis gæret druemost": det ved gæring af druemost fremkomne produkt, som har et virkeligt alkoholindhold på over 1 % vol., men under tre femtedele af det totale alkoholindhold udtrykt i volumen.

12) Delvis gæret druemost af let tørrede druer

"Delvis gæret druemost af let tørrede druer": det ved delvis gæring af druemost af let tørrede druer fremkomne produkt, hvis totale sukkerindhold inden gæring er mindst 272 g/l, og hvis naturlige og virkelige alkoholindhold skal være på mindst 8 % vol. Visse vine, som Kommissionen skal fastsætte ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2, og som opfylder disse krav, betragtes dog ikke som delvis gæret druemost af let tørrede druer.

▼B

13) Koncentreret druemost

"Koncentreret druemost": ikkekaramelliseret druemost, som er fremstillet ved delvis inddampning af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges i overensstemmelse med artikel 80, stk. 5, første afsnit, og artikel 91, litra d), ved 20 °C. ikke viser under 50,9 %.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i koncentreret druemost på højst 1 % vol.

14) Rektificeret koncentreret druemost

"Rektificeret koncentreret druemost":

a) det flydende ikkekaramelliserede produkt:

i) som er fremstillet ved delvis inddampning af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges i overensstemmelse med artikel 80, stk. 5, første afsnit, og artikel 91, litra d), ved 20 °C. ikke viser under 61,7 %

ii) som har undergået godkendte behandlinger for afsyring og fjernelse af andre bestanddele end sukker

iii) som har følgende kendetegn:

— pH på højst 5 ved 25 °Brix

— en absorbans på højst 0,100 i druemost koncentreret ved 25 °Brix ved 425 nm og en lysvej på 1 cm

— et indhold af sakkarose, der ikke kan påvises ved en analysemetode, der skal fastsættes

— et Folin-Ciocalteau-indeks på højst 6,00 ved 25 °Brix

— et titreringssyreindhold på højst 15 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold

— et svovldioxidindhold på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold

— et totalindhold af kationer på højst 8 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold

— en ledningsevne på højst 120 mikro-Siemens/cm ved 25 °Brix og 20 °C.

— et indhold af hydroxymethylfurfural på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold

— spor af mesoinositol.

b) det flydende ikkekaramelliserede produkt:

i) som er fremstillet ved krystallisering af rektificeret koncentreret druemost uden anvendelse af opløsningsmiddel

ii) som har undergået godkendte behandlinger for afsyring og fjernelse af andre bestanddele end sukker

▼B

iii) som har følgende kendetegn, når det er opløst ved 25 °Brix:

— pH på højst 7,5

— en absorbans på højst 0,100 ved 425 nm og en lysvej på 1 cm

— et indhold af sakkarose, der ikke kan påvises ved en analysemetode, der skal fastsættes

— et Folin-Ciocalteu-indeks på højst 6,00

— et titreringssyreindhold på højst 15 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold

— et svovldioxidindhold på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold

— et totalindhold af kationer på højst 8 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold

— en ledningsevne på højst 120 mikro-Siemens/cm ved 20 °C.

— et indhold af hydroxymethylfurfural på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold

— spor af mesoinositol.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i koncentreret druemost på højst 1 % vol.

15) Vin af delvis tørrede druer

"Vin af delvis tørrede druer": det produkt:

a) som uden tilsætning er fremstillet af druer, der har ligget i solen eller skyggen med henblik på delvis inddampning

b) som har et totalt alkoholindhold på mindst 16 % vol. og et virkeligt alkoholindhold på mindst 9 % vol., og

c) som har et naturligt alkoholindhold på mindst 16 % vol. (eller 272 g sukker/l).

16) Vin af overmodne druer

"Vin af overmodne druer": det produkt:

a) som er fremstillet uden tilsætning

b) som har et naturligt alkoholindhold på over 15 % vol., og

c) som har et totalt alkoholindhold på mindst 15 % vol. og et virkeligt alkoholindhold på mindst 12 % vol.

Medlemsstaterne kan fastsætte en lagringsperiode for dette produkt.

17) Vineddike

"Vineddike": eddike:

a) som udelukkende fremstilles ved eddikesyregæring i vin, og

b) som har et totalt syreindhold på mindst 60 g/l udtrykt i eddikesyre.

▼B

DEL III

Mælk og mejeriprodukter

1. "Mælk": udelukkende det produkt, der stammer fra normal yversekretion og er opnået ved en eller flere malkninger, uden nogen tilsætning eller fjernelse af bestanddele.

   Betegnelsen "mælk" kan dog anvendes:

   a) for mælk, der har været genstand for en behandling, som ikke medfører nogen ændring i sammensætningen, og for mælk, hvis fedtindhold er standardiseret, jf. del IV

   b) i sammensætninger med ét eller flere andre ord til angivelse af type, kvalitet, oprindelse og/eller mælkens påtænkte anvendelse, eller til beskrivelse af den fysiske behandling, den har været genstand for, eller af de ændringer, der er foretaget i sammensætningen, hvis sådanne ændringer kun omfatter tilsætning og/eller fjernelse af naturlige mælkebestanddele.

2. I denne del forstås ved "mejeriprodukter": produkter, der udelukkende hidrører fra mælk, idet der dog kan tilsættes stoffer, som er nødvendige for fremstillingen, under forudsætning af at disse stoffer ikke anvendes med henblik på helt eller delvis at erstatte en mælkebestanddel.

   Følgende er udelukkende forbeholdt mejeriprodukter:

   a) følgende betegnelser, der anvendes i alle afsætningsled:

      i) valle

      ii) fløde

      iii) smør

      iv) kærnemælk

      v) butteroil

      vi) kaseiner

      vii) vandfrit mælkefedt

      viii) ost

      ix) yoghurt

      x) kefir

      xi) kumis

      xii) viili/fil

      xiii) smetana

      xiv) fil

      xv) rjaženka

      xvi) rūgušpiens

   b) betegnelser som defineret i artikel 5 i direktiv 2000/13/EF eller artikel 7 i forordning (EU) nr. 1169/2011, som virkeligt anvendes for mejeriprodukter.

3. Betegnelsen "mælk" og de betegnelser, der anvendes for mejeriprodukter, kan ligeledes benyttes i sammensætninger med ét eller flere andre ord til angivelse af sammensatte produkter, hvor ingen bestanddel erstatter eller kan tænkes at erstatte en mælkebestanddel, og hvoraf mælk eller et mejeriprodukt udgør et væsentligt element, det være sig mængdemæssigt eller i kraft af de kendetegn, som det giver produktet.

▼B

4. For så vidt angår mælk skal den dyreart, som mælken stammer fra, anføres, hvis mælken ikke stammer fra køer.

5. De betegnelser, der er nævnt i nr. 1, 2 og 3, må kun anvendes for de produkter, der er omhandlet i det pågældende nummer.

   Denne bestemmelse gælder dog ikke for betegnelsen af produkter, hvis nøjagtige beskaffenhed er velkendt på baggrund af den traditionelle brug, og/eller når betegnelsen klart anvendes for at beskrive en karakteristisk egenskab ved produktet.

6. For så vidt angår andre produkter end dem, der er beskrevet i nr. 1, 2 og 3 i denne del, må der ikke anvendes etiketter, handelsdokumenter, reklamemateriale eller nogen form for reklame som defineret i artikel 2 i Rådets direktiv 2006/114/EF ([1]) eller nogen form for præsentation, der angiver, lader forstå eller antyder, at det pågældende produkt er et mejeriprodukt.

   For så vidt angår et produkt, der indeholder mælk eller mejeriprodukter, må betegnelsen "mælk" eller de betegnelser, der er omhandlet i nr. 2, andet afsnit, i denne del, kun anvendes til at beskrive basisråvarerne og til at angive ingredienserne i overensstemmelse med direktiv 2000/13/EF eller forordning (EU) nr. 1169/2011.

DEL IV

Mælk til konsum henhørende under KN-kode 0401

I. Definitioner

I denne del forstås ved:

a) "mælk": det produkt, der fremkommer ved malkning af én eller flere køer

b) "konsummælk": de produkter, der er omhandlet i punkt III, og som skal leveres i uforarbejdet stand til forbrugerne

c) "fedtindhold": mælkens mælkefedtindhold i masseprocent

d) "proteinindhold": mælkens proteinindhold i masseprocent (fremkommer ved at gange mælkens samlede kvælstofindhold udtrykt i masseprocent med 6,38).

II. Levering eller salg til den endelige forbruger

1. Kun mælk, der opfylder kravene til konsummælk, må leveres eller sælges uden forarbejdning til den endelige forbruger, enten direkte eller via restauranter, hospitaler, kantiner eller andre tilsvarende storkøkkener.

2. Varebetegnelserne for disse produkter er som anført i punkt III. Disse betegnelser er forbeholdt de produkter, der er omhandlet i nævnte punkt, idet de dog kan anvendes i sammensatte betegnelser.

3. De enkelte medlemsstater fastsætter foranstaltninger til informering af forbrugerne om produkternes art eller sammensætning i alle de tilfælde, hvor udeladelse af denne information vil kunne vildlede forbrugerne.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21).

▼B

III. Konsummælk

1. Følgende produkter betragtes som konsummælk:

a) rå mælk: mælk, som hverken er blevet opvarmet til over 40 °C. eller har været genstand for en behandling med tilsvarende virkning

b) sødmælk: varmebehandlet mælk, som med hensyn til fedtindhold opfylder én af følgende betingelser:

i) standardiseret sødmælk: mælk med et fedtindhold på mindst 3,50 % (m/m). Medlemsstaterne kan dog fastsætte en ekstra sødmælkskategori med et fedtindhold på mindst 4,00 % (m/m).

ii) ikkestandardiseret sødmælk: mælk, hvis fedtindhold ikke er blevet ændret efter malkningen, hverken ved tilsætning eller fjernelse af mælkefedt eller ved blanding med mælk, hvis naturlige fedtindhold er blevet ændret. Fedtindholdet må dog ikke være under 3,50 % (m/m)

c) letmælk: varmebehandlet mælk, hvis fedtindhold er blevet reduceret til mindst 1,50 % (m/m), men højst 1,80 % (m/m)

d) skummetmælk: varmebehandlet mælk, hvis fedtindhold er blevet reduceret til højst 0,50 % (m/m).

Varmebehandlet mælk, der ikke opfylder kravene til fedtindholdet i første afsnit, litra b), c) og d), betragtes som konsummælk, forudsat at fedtindholdet er klart og tydeligt angivet på emballagen med én decimal: "… % fedt". Denne mælk må ikke kaldes sødmælk, letmælk eller skummetmælk.

2. Kun følgende ændringer er tilladt, jf. dog nr. 1, litra b), nr. ii):

a) ændring af mælkens naturlige fedtindhold ved fjernelse eller tilsætning af fløde eller tilsætning af sødmælk, letmælk eller skummetmælk for at overholde det foreskrevne minimumsfedtindhold for konsummælk

b) tilsætning af mælkeproteiner, mineralsalte eller vitaminer til mælk i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 ([1])

c) nedsættelse af mælks lactoseindhold ved at omdanne det til glucose og galactose.

De ændringer af mælkens sammensætning, der er omhandlet i litra b) og c), er kun tilladt, hvis de angives på produktets emballage på en sådan måde, at de er klart synlige, let læselige og ikke kan slettes. Denne angivelse fritager dog ikke for forpligtelsen til en næringsdeklaration som omhandlet i forordning (EU) nr 1169/2011. Ved tilsætning af proteiner skal mælkens proteinindhold være på mindst 3,8 % (m/m).

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer (EUT L 404 af 30.12.2006, s. 26).

▼B

En medlemsstat kan dog begrænse eller forbyde ændringer af mælkens sammensætning som omhandlet i litra b) og c).

3. Konsummælk skal:

a) have et frysepunkt, der ligger omkring det gennemsnitlige frysepunkt for rå mælk i det område, hvor mælkeindsamlingen har fundet sted

b) have en masse på mindst 1 028 g pr. liter mælk med 3,5 % (m/m) fedtstof ved en temperatur på 20 °C. eller en tilsvarende masse pr. liter mælk med et andet fedtindhold

c) indeholde mindst 2,9 % (m/m) protein for mælk med 3,5 % (m/m) fedtstof eller en tilsvarende koncentration for mælk med et andet fedtindhold.

DEL V

Produkter fra fjerkræsektoren

I. Denne del gælder for afsætning i Unionen som led i udøvelsen af erhverv eller virksomhed af visse typer og præsentationer af fjerkrækød og tilberedninger og produkter af fjerkrækød eller af slagtebiprodukter af fjerkræ af følgende arter:

— høns (*Gallus domesticus*)

— ænder

— gæs

— kalkuner

— perlehøns.

Disse bestemmelser gælder også for fjerkrækød i saltlage henhørende under KN-kode 0210 99 39.

II. Definitioner

1) "fjerkrækød": fjerkrækød egnet til konsum, der ikke har undergået anden behandling end kuldebehandling

2) "fersk fjerkrækød": fjerkrækød, der på intet tidspunkt er stivnet under kølingsprocessen forud for opbevaring ved en temperatur, som ikke må være lavere end – 2 °C. eller højere end + 4 °C. Medlemsstaterne kan dog fastsætte lidt andre temperaturkrav for den minimumstid, der er nødvendig til opskæring og håndtering af fersk fjerkrækød hos detailhandlere eller i lokaler ved salgssteder, hvor opskæring og håndtering udelukkende finder sted med henblik på direkte salg til forbrugeren

3) "frosset fjerkrækød": fjerkrækød, der nedfryses hurtigst muligt inden for rammerne af de normale fremgangsmåder ved slagtning og konstant opbevares ved en temperatur, der ikke må være højere end – 12 °C.

4) "dybfrosset fjerkrækød": fjerkrækød, der konstant opbevares ved en temperatur, der ikke må være højere end – 18 °C., jf. de tolerancer, der er nævnt i Rådets direktiv 89/108/EØF ([1])

([1]) Rådets direktiv 89/108/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om dybfrosne levnedsmidler (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 34).

▼B

5) "tilberedning baseret på fjerkrækød": fjerkrækød, herunder fjerkrækød, der er reduceret til småstykker, der er tilsat fødevarer, smagskorrigerende stoffer eller tilsætningsstoffer, eller som har undergået en forarbejdning, der ikke er tilstrækkelig til at ændre strukturen i kødets indre fibre

6) "tilberedning baseret på fersk fjerkrækød": en tilberedning baseret på fjerkrækød, hvortil der er benyttet fersk fjerkrækød.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte lidt andre temperaturkrav for den minimumstid, der er nødvendig, og kun for så vidt det er nødvendigt for at lette opskæringen og håndteringen på fabrikken under fremstilling af tilberedninger baseret på fersk fjerkrækød

7) "fjerkrækødprodukt": kødprodukt som defineret i punkt 7.1 i bilag I til forordning (EF) nr. 853/2004, og hvortil der er benyttet fjerkrækød.

III. Fjerkrækød og tilberedninger baseret på fjerkrækød udbydes til salg i én af følgende former:

— fersk

— frosset

— dybfrosset.

DEL VI

Æg fra høns af arten *Gallus gallus*

I. Anvendelsesområde

1. Bestemmelserne i denne del gælder for afsætning i Unionen af æg produceret i Unionen, importeret fra tredjelande eller bestemt til eksport fra Unionen og berører ikke artikel 75 om handelsnormer for rugeæg og kyllinger af fjerkræ.

2. Medlemsstaterne kan undtage æg fra kravene i denne del bortset fra punkt III, nr. 3, hvis producenten sælger æggene direkte til den endelige forbruger:

a) på produktionsstedet eller

b) på et lokalt offentligt marked eller ved dørsalg i produktionsregionen i den pågældende medlemsstat.

Når der træffes beslutning om en sådan undtagelse, kan den enkelte producent vælge, om han vil gøre brug af den. Når undtagelsen finder anvendelse, må der ikke anvendes kvalitetskriterier eller vægtsortering.

Medlemsstaten kan fastsætte definitionen af begreberne "lokalt offentligt marked", "dørsalg" og "produktionsregion" i henhold til sin nationale lovgivning.

II. Kvalitets- og vægtsortering

1. Æg inddeles i følgende kvalitetsklasser:

a) klasse A eller "friske"

b) klasse B.

▼B

2. Klasse A-æg sorteres også efter vægt. Sortering efter vægt kræves dog ikke for æg, der leveres til virksomheder i fødevareindustrien og nonfoodindustrier.

3. Klasse B-æg må kun leveres til virksomheder i fødevareindustrien og nonfoodindustrier.

III. Mærkning af æg

1. Klasse A-æg mærkes med producentkoden.

Klasse B-æg mærkes med producentkoden og/eller med en anden angivelse.

Medlemsstaterne kan undtage klasse B-æg fra dette krav, når disse æg udelukkende forhandles på deres område.

2. Mærkningen af æg i overensstemmelse med stk. 1 skal foregå på produktionsstedet eller på det første pakkeri, som æggene leveres til.

3. Æg, som producenten sælger til den endelige forbruger på et lokalt offentligt marked i produktionsregionen i den pågældende medlemsstat, mærkes i overensstemmelse med stk. 1.

Medlemsstaterne kan dog undtage producenter med op til 50 æglæggende høner fra dette krav, såfremt producentens navn og adresse er angivet på salgsstedet.

DEL VII

Smørbare fedtstoffer

I. Varebetegnelse

De produkter, der er omhandlet i artikel 78, stk. 1, litra f), må i uforarbejdet stand ikke leveres eller overdrages til den endelige forbruger, hverken direkte eller indirekte gennem restauranter, hospitaler, kantiner eller lignende, medmindre produkterne opfylder kravene i tillæg II.

Varebetegnelserne for disse produkter er anført i tillæg II, jf. dog punkt II, nr. 2, 3 og 4.

Varebetegnelserne i tillæg II er forbeholdt de produkter, der er defineret heri, og som har følgende KN-koder og et fedtindhold på mindst 10 vægtprocent, men under 90 vægtprocent:

a) mælkefedt henhørende under KN-kode 0405 og ex 2106

b) fedtstoffer henhørende under KN-kode ex 1517

c) blandingsprodukter af vegetabilsk og/eller animalsk oprindelse henhørende under KN-kode ex 1517 og ex 2106.

Indholdet af fedt uden tilsat salt skal være mindst to tredjedele af tørstoffet.

Disse varebetegnelser gælder dog kun for produkter, der har en fast konsistens ved en temperatur på 20 °C., og som er smørbare.

▼B

Definitionerne gælder ikke for:

a) betegnelsen for produkter, hvis nøjagtige beskaffenhed er velkendt på baggrund af den traditionelle brug, og/eller når betegnelsen klart anvendes til at beskrive en karakteristisk egenskab ved produktet

b) koncentrerede produkter (smør, margarine og blandingsprodukter) med et fedtindhold på mindst 90 vægtprocent.

II. Terminologi

1. Betegnelsen "traditionel" kan anvendes sammen med betegnelsen "smør", der er anført i afsnit A, nr. 1, i tillæg II, når produktet er fremstillet direkte af mælk eller fløde.

I denne artikel forstås ved "fløde": det produkt, der fremstilles af mælk i form af en olie i vand-emulsion med et mælkefedtindhold på mindst 10 %.

2. For de produkter, der er omhandlet i tillæg II, er det forbudt at anvende andre angivelser, der nævner, giver indtryk af eller antyder et fedtindhold for produkterne, end dem, der er omhandlet i tillægget.

3. Uanset stk. 2 kan angivelsen "fedtreduceret" eller "light" eller "let" desuden anvendes for produkter, der er omhandlet i tillæg II med et fedtindhold på højst 62 %.

Angivelsen "fedtreduceret" og angivelsen "light" eller "let" kan dog anvendes i stedet for henholdsvis "60" eller "40", som er anvendt i tillæg II.

4. Varebetegnelserne "minarine" eller "halvarine" anvendes for de produkter, der er omhandlet i afsnit B, nr. 3, i tillæg II.

5. Orddelen "plante-" kan anvendes sammen med varebetegnelserne i afsnit B i tillæg II, forudsat at produktet kun indeholder vegetabilske fedtstoffer, idet der dog tillades animalske fedtstoffer i en mængde på højst 2 % af fedtindholdet. Denne tolerance gælder ligeledes, når en bestemt plantesort nævnes.

DEL VIII

Betegnelser og definitioner på olivenolie og olie af olivenpresserester

Det er obligatorisk at anvende de betegnelser og definitioner på olivenolie og olie af olivenpresserester, der er fastsat i denne del, ved afsætning af disse produkter i Unionen og i samhandelen med tredjelande, så længe de er forenelige med internationale obligatoriske regler.

Kun den olie, der er nævnt i nr. 1, litra a) og b), og nr. 3 og 6, må afsættes i detailleddet.

1) JOMFRUOLIE

"Jomfruolie": olie, der er udvundet af oliven udelukkende ved mekaniske processer eller andre fysiske processer på en sådan måde, at der ikke sker forandringer i olien, og som ikke har undergået anden behandling end vask, dekantering, centrifugering og filtrering, men ikke olie, som er udvundet ved hjælp af et opløsningsmiddel eller et hjælpestof med kemisk eller biokemisk virkning eller reesterificering, eller blandinger med olier af anden art.

▼B

Jomfruolie klassificeres og betegnes udelukkende således:

a) Ekstra jomfruolie

"Ekstra jomfruolie": jomfruolie med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 0,8 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2, for denne kategori.

b) Jomfruolie

"Jomfruolie": jomfruolie med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 2 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2, for denne kategori.

c) Bomolie

"Bomolie": jomfruolie med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på over 2 g pr. 100 g og/eller de øvrige kendetegn fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2, for denne kategori.

2) RAFFINERET OLIVENOLIE

"Raffineret olivenolie": olivenolie, der er udvundet ved raffinering af jomfruolie, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 0,3 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2.

3) OLIVENOLIE — SAMMENSAT AF RAFFINERET OLIVENOLIE OG JOMFRUOLIE

"Olivenolie, der er sammensat af raffineret olivenolie og jomfruolie": olie, der er fremkommet ved sammenstikning af raffineret olivenolie og jomfruolie, bortset fra bomolie, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 1 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2.

4) RÅ OLIE AF OLIVENPRESSEREST ER

"Rå olie af olivenpresserester": olie, der er udvundet af olivenpresserester ved behandling med opløsningsmidler eller ved fysiske processer, eller olie, der med undtagelse af bestemte kendetegn, svarer til bomolie, bortset fra olie udvundet ved reesterificering og blandinger med olier af anden art, og som har de øvrige kendetegn for denne kategori som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2.

5) RAFFINERET OLIE AF OLIVENPRESSEREST ER

"Raffineret olie af olivenpresserester": olie, der er udvundet ved raffinering af rå olie af olivenpresserester, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 0,3 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2.

6) OLIE AF OLIVENPRESSEREST ER

"Olie af olivenpresserester": olie, der er udvundet ved sammenstikning af raffineret olie af olivenpresserester og jomfruolie, bortset fra bomolie, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 1 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2.

▼B

Tillæg I

Vindyrkningszoner

Der findes følgende vindyrkningszoner:

1) Vindyrkningszone A omfatter:

a) i Tyskland: alle vindyrkningsarealer bortset fra arealerne i nr. 2), litra a)

b) i Luxembourg: det luxembourgske vindyrkningsområde

c) i Belgien, Danmark, Irland, Nederlandene, Polen, Sverige og Det Forenede Kongerige: disse medlemsstaters vindyrkningsarealer

d) i Tjekkiet: vindyrkningsområdet Čechy.

2) Vindyrkningszone B omfatter:

a) i Tyskland: vindyrkningsarealerne i det bestemte dyrkningsområde Baden

b) i Frankrig: vindyrkningsarealerne i de departementer, der ikke er anført i dette bilag, samt i følgende departementer:

— i Alsace: Bas-Rhin og Haut-Rhin

— i Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle og Vosges

— i Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne og Seine-et-Marne

— i Jura: Ain, Doubs, Jura og Haute-Saône

— i Savoyen: Savoie, Haute-Savoie og Isère (kommunen Chapareillan)

— i Loiredalen: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire Atlantique, Loiret, Maine-et-Loiret, Sarthe, Vendée og Vienne samt vindyrkningsarealerne i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre

c) i Østrig: det østrigske vindyrkningsområde

d) vindyrkningsområdet Morava og de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 1), litra d)

e) i Slovakiet: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Malokarpatská vinohradnícka oblast', Južnoslovenská vinohradnícka oblast', Nitrianska vinohradnícka oblast', Stredoslovenská vinohradnícka oblast', Východoslovenská vinohradnícka oblast' og de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 3), litra f)

f) i Slovenien: vindyrkningsarealerne i følgende områder:

— i Podravjeområdet: Štajerska Slovenija og Prekmurje

— i Posavjeområdet: Bizeljsko Sremič, Dolenjska og Bela krajina samt vindyrkningsarealerne i de områder, der ikke er omfattet af nr. 4), litra d)

▼B

g) i Rumænien: området Podişul Transilvaniei

h) i Kroatien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Moslavina, Prigorje-Bilogora, Plešivica, Pokuplje og Zagorje-Međimurje.

3) Vindyrkningszone C I omfatter:

a) i Frankrig vindyrkningsarealerne:

— i følgende departementer: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (med undtagelse af kommunen Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (bortset fra arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne og Yonne

— i arrondissementerne Valence og Die i departementet Drôme (bortset fra kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar)

— i arrondissementet Tournon og kantonerne Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge og La Voulte-sur-Rhône i departementet Ardèche

b) i Italien: vindyrkningsarealerne i regionen Valle d'Aosta og i provinserne Sondrio, Bolzano, Trento og Belluno

c) i Spanien: vindyrkningsarealerne i provinserne A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa og Vizcaya

d) i Portugal: vindyrkningsarealerne i den del af regionen Norte, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde for "Vinho Verde", samt "Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra og Torres Vedras" (med undtagelse af "Freguesias da Carvoeira" og "Dois Portos"), der hører med til "Região viticola da Extremadura"

e) i Ungarn: alle vindyrkningsarealer

f) i Slovakiet: vindyrkningsarealerne i Tokajská vinohradnícka oblasť

g) i Rumænien: de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 2), litra g), eller nr. 4), litra f)

h) i Kroatien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Hrvatsko Podunavlje og Slavonija.

4) Vindyrkningszone C II omfatter:

a) i Frankrig vindyrkningsarealerne:

— i følgende departementer: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (bortset fra kantonerne Olette og Arles-sur-Tech) og Vaucluse

— i den del af departementet Var, der mod syd afgrænses af den nordlige grænse af kommunerne Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime

— i arrondissementet Nyons og i kantonen Loirol-sur-Drôme i departementet Drôme

— i departementet Ardèche: de administrative enheder, der ikke er anført i nr. 3), litra a)

▼B

b) i Italien: vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (bortset fra provinsen Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (bortset fra provinsen Belluno), herunder de til disse regioner hørende øer såsom Elba og de øvrige øer i Arcipelago Toscano, øerne i Arcipelago Ponziano samt Capri og Ischia

c) i Spanien vindyrkningsarealerne i følgende provinser:

— Lugo, Orense og Pontevedra

— Ávila (bortset fra kommunerne i vindyrkningsområdet (comarca) Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid og Zamora

— La Rioja

— Álava

— Navarra

— Huesca

— Barcelona, Girona og Lleida

— den del af provinsen Zaragoza, der er beliggende nord for Ebrofloden

— de kommuner i provinsen Tarragona, der er omfattet af oprindelsesbetegnelsen Penedés

— den del af provinsen Terragona, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde (comarca) Conca de Barberá

d) i Slovenien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Brda eller Goriška Brda, Vipavska dolina eller Vipava, Kras og Slovenska Istra

e) i Bulgarien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район) og Rozova Dolina (Розова долина)

f) i Rumænien: vindyrkningsarealerne i følgende områder:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului og Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării og det sydlige vindyrkningsområde, bl.a. sandstrækninger og andre gunstige områder

g) i Kroatien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje, Dalmatinska zagora, Sjeverna Dalmacija og Srednja i Južna Dalmacija.

5) Vindyrkningszone C III a) omfatter:

a) i Grækenland: vindyrkningsarealerne i følgende distrikter (nomoi): Flórina, Imathía, Kilkís, Grevená, Lárisa, Iánnina, Lefkáda, Akhaía, Messinía, Arkadía, Korinthía, Iráklion, Khaniá, Réthimnon, Sámos, Lasíthi og øen Thíra (Santorini)

b) i Cypern: vindyrkningsarealerne i højder under 600 m

c) i Bulgarien: vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 4), litra e).

▼B

6) Vindyrkningszone C III b) omfatter:

a) i Frankrig vindyrkningsarealerne:

— i Korsikas departementer

— i den del af departementet Var, der ligger mellem havet og en linje bestående af kommunerne (disse inklusive) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime

— i kantonerne Olette og Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales

b) i Italien: vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardegna og Sicilia, herunder øerne i disse regioner såsom Pantelleria og De Lipariske Øer, De Egadiske Øer og De Pelagiske Øer

c) i Grækenland: de vindyrkningsarealer, der ikke er anført i nr. 5), litra a)

d) i Spanien: de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 3), litra c), eller nr. 4), litra c)

e) i Portugal: vindyrkningsarealerne i de områder, der ikke er omfattet af nr. 3), litra d)

f) i Cypern: vindyrkningsarealerne i højder under 600 m

g) i Malta: vindyrkningsarealerne.

7) Afgrænsningen af de områder, der hører ind under de administrative enheder, som er nævnt i dette bilag, fremgår af de nationale bestemmelser, der var gældende den 15. december 1981, og for så vidt angår Spanien de nationale bestemmelser, der var gældende den 1. marts 1986, samt for så vidt angår Portugal de nationale bestemmelser, der var gældende den 1. marts 1998.

▼B

Tillæg II

Smørbare fedtstoffer

Fedtstofgruppe Definitioner	Varebetegnelse	Varekategori Supplerende beskrivelse af kategorien med angivelse af fedtindholdet i vægtprocent
A. Mælkefedt Produkterne er en fast, plastisk emulsion i det væsentlige af typen vand i olie, der udelukkende hidrører fra mælk og/eller visse mejeriprodukter, og hvor fedtstoffet er det afgørende værdielement. Andre stoffer, der er nødvendige for fremstillingen, kan dog tilsættes, hvis disse stoffer ikke anvendes med henblik på fuldstændig eller delvis at erstatte en af mælkens bestanddele	1. Smør	Produktet skal have et mælkefedtindhold på mindst 80 %, men under 90 %, et vandindhold på højst 16 % og et indhold af fedtfrit mælketørstof på højst 2 %
	2. Smør 60 (*)	Produktet skal have et mælkefedtindhold på mindst 60 %, men højst 62 %
	3. Smør 40 (**)	Produktet skal have et mælkefedtindhold på mindst 39 %, men højst 41 %
	4. Smørbart mælkefedtprodukt X %	Produktet skal have et mælkefedtindhold på: — under 39 % — over 41 %, men under 60 % — over 62 %, men under 80 %
B. Fedtstoffer Produkterne er en fast, plastisk emulsion i det væsentlige af typen vand i olie, der hidrører fra faste og/eller flydende vegetabilske og/eller animalske fedtstoffer, der er egnede til konsum, og hvis indhold af mælkefedt ikke overstiger 3 % af det samlede fedtstofindhold	1. Margarine	Produktet skal hidrøre fra vegetabilske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 80 %, men under 90 %
	2. Margarine 60 (***)	Produktet skal hidrøre fra vegetabilske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 60 %, men højst 62 %
	3. Margarine 40 (****)	Produktet skal hidrøre fra vegetabilske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 39 %, men højst 41 %
	4. Smørbart fedtstof X %	Produktet skal hidrøre fra vegetabilske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på: — under 39 % — over 41 %, men under 60 % — over 62 %, men under 80 %

▼B

Fedtstofgruppe	Varebetegnelse	Varekategori
Definitioner		Supplerende beskrivelse af kategorien med angivelse af fedtindholdet i vægtprocent
C. Blandingsprodukter af vegetabilsk og/eller animalsk oprindelse Produkterne er en fast, plastisk emulsion i det væsentlige af typen vand i olie, der hidrører fra faste og/eller flydende vegetabilske og/eller animalske fedtstoffer, der er egnede til konsum, med et indhold af mælkefedt på mellem 10 og 80 % af det samlede fedtstofindhold	1. Blandingsprodukt	Produktet skal hidrøre fra en blanding af vegetabilske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 80 %, men under 90 %
	2. Blandingsprodukt 60 (*****)	Produktet skal hidrøre fra en blanding af vegetabilske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 60 %, men højst 62 %
	3. Blandingsprodukt 40 (******)	Produktet skal hidrøre fra en blanding af vegetabilske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 39 %, men højst 41 %
	4. Smørbart blandingsprodukt X %	Produktet skal hidrøre fra en blanding af vegetabilske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på: — under 39 % — over 41 %, men under 60 % — over 62 %, men under 80 %

(*) Svarende til "smør 60" på dansk.
(**) Svarende til "smør 40" på dansk.
(***) Svarende til "margarine 60" på dansk.
(****) Svarende til "margarine 40" på dansk.
(*****) Svarende til "blandingsprodukt 60" på dansk.
(******) Svarende til "blandingsprodukt 40" på dansk..

▼C2

Mælkefedtbestanddelen i produkterne opført i dette tillæg må alene ændres ved fysiske processer.

▼B

BILAG VIII

ØNOLOGISKE FREMGANGSMÅDER OMHANDLET I ARTIKEL 80

DEL I

Tilsætning, syring og afsyring i visse vindyrkningszoner

A. **Tilsætningsgrænser**

1. Hvis vejrforholdene har gjort det påkrævet i visse vindyrkningszoner i Unionen, kan de berørte medlemsstater tillade en supplering af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikkefærdiggæret vin og vin fremstillet af druesorter, der kan klassificeres i overensstemmelse med artikel 81.

2. Ved forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen anvendes de ønologiske fremgangsmåder, der er omhandlet i afsnit B, og forhøjelsen må ikke overstige:

   a) 3 % vol. i vindyrkningszone A

   b) 2 % vol. i vindyrkningszone B

   c) 1,5 % vol. i vindyrkningszone C.

3. I år med usædvanligt ugunstige vejrforhold kan medlemsstaterne anmode om, at grænsen/grænserne i nr. 2 forhøjes med 0,5 %. Som svar på en sådan anmodning vedtager Kommissionen hurtigst muligt gennemførelsesretsakten i henhold til de beføjelser, der er omhandlet i artikel 91. Kommissionen bestræber sig på at træffe afgørelse inden for fire uger efter indgivelsen af anmodningen.

B. **Tilsætning**

1. Den i afsnit A omhandlede forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen må kun foretages således:

   a) for friske druer, delvis gæret druemost eller ung ikkefærdiggæret vin ved tilsætning af sakkarose, koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost

   b) for druemost ved tilsætning af sakkarose, koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost eller ved delvis koncentrering, herunder omvendt osmose

   c) for vin ved delvis koncentrering ved frysning.

2. Der må kun anvendes én af de i nr. 1 omhandlede behandlinger, hvis vin eller druemost tilsættes koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost, og der betales støtte i henhold til artikel 103y i forordning (EF) nr. 1234/2007.

3. Tilsætning af sakkarose som omhandlet i nr. 1, litra a), og b), må udelukkende foretages ved tørsukring og kun i følgende områder:

   a) vindyrkningszone A

▼B

b) vindyrkningszone B

c) vindyrkningszone C

med undtagelse af vinarealerne i Grækenland, Spanien, Italien, Cypern, Portugal og i de franske departementer henhørende under appeldomstolen i:

— Aix-en-Provence

— Nîmes

— Montpellier

— Toulouse

— Agen

— Pau

— Bordeaux

— Bastia.

De nationale myndigheder kan dog give tilladelse til tilsætning ved tørsukring som en undtagelse i ovennævnte franske departementer. Frankrig underretter straks Kommissionen og de andre medlemsstater, hvis der gives sådanne tilladelser.

4. Tilsætning af koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost må ikke medføre, at det oprindelige volumen, når det drejer sig om friske knuste druer, druemost, delvis gæret druemost eller ung ikkefærdiggæret vin, forøges med mere end 11 % i vindyrkningszone A, med mere end 8 % i vindyrkningszone B og med mere end 6,5 % i vindyrkningszone C.

5. Koncentrering af druemost eller vin, der undergår de i nr. 1 omhandlede behandlinger:

a) må ikke medføre, at disse produkters oprindelige volumen formindskes med mere end 20 %

b) må uanset afsnit A, nr. 2, litra c), ikke forhøje det naturlige alkoholindhold i disse produkter med mere end 2 % vol.

6. De i nr. 1 og 5 omhandlede behandlinger må ikke forøge det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikkefærdiggæret vin eller vin:

a) i vindyrkningszone A til mere end 11,5 % vol.

b) i vindyrkningszone B til mere end 12 % vol.

c) i vindyrkningszone C I til mere end 12,5 % vol.

d) i vindyrkningszone C II til mere end 13 % vol. og

▼B

e) i vindyrkningszone C III til mere end 13,5 % vol.

7. Uanset nr. 6 kan medlemsstaterne:

a) for rødvin forøge det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de i nr. 6 omhandlede produkter til 12 % vol. i vindyrkningszone A og 12,5 % vol. i vindyrkningszone B

b) forøge det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de i nr. 6 omhandlede produkter til et niveau, som fastsættes af medlemsstaterne, ved fremstilling af vine med oprindelsesbetegnelse.

C. **Syring og afsyring**

1. For friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikkefærdiggæret vin og vin kan der:

a) i vindyrkningszone A, B og C I foretages afsyring

b) i vindyrkningszone C I, C II og C III, litra a), foretages syring og afsyring, jf. dog nr. 7, eller

c) i vindyrkningszone C III, litra b), foretages syring.

2. De i nr. 1 omhandlede produkter undtagen vin må kun tilsættes syre i en mængde på højst 1,50 g/l udtrykt i vinsyre eller 20 milliækvivalenter/l.

3. Vin må kun tilsættes syre i en mængde på højst 2,5 g/l udtrykt i vinsyre eller 33,3 milliækvivalenter/l.

4. Vin må kun afsyres med højst 1 g/l udtrykt i vinsyre eller 13,3 milliækvivalenter/l.

5. Druemost til koncentrering må delvis afsyres.

6. Uanset nr. 1 kan medlemsstaterne i år med usædvanlige vejrforhold give tilladelse til, at de i nr. 1 omhandlede produkter syres i vindyrkningszone A og B, jf. de i nr. 2 og 3 omhandlede betingelser.

7. Syring af og tilsætning til samt syring og afsyring af ét og samme produkt udelukker hinanden, medmindre Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2, indrømmer undtagelser.

D. **Behandlinger**

1. De i afsnit B og C omhandlede behandlinger, bortset fra syring og afsyring af vin, er kun tilladt, hvis de på betingelser, Kommissionen skal fastsætte ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2, gennemføres under forarbejdningen af friske druer, druemost, delvis gæret druemost eller ung ikkefærdiggæret vin til vin eller til en anden drikkevare fra vinsektoren til direkte konsum, bortset fra mousserende vin eller mousserende vin tilsat kulsyre, i den vindyrkningszone, hvor de anvendte friske druer er høstet.

▼B

2. Koncentrering af vin skal finde sted i den vindyrkningszone, hvor de anvendte friske druer er høstet.

3. Syring og afsyring af vin må kun foretages på vinfremstillingsvirksomheden og i den vindyrkningszone, hvor de druer, der er anvendt til fremstilling af den pågældende vin, er høstet.

4. Hver af de i nr. 1, 2 og 3 nævnte behandlinger skal anmeldes til myndighederne. Det samme gælder for de mængder koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost eller sakkarose, som fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, herunder producenter, aftapningsvirksomheder, forarbejdningsvirksomheder og forhandlere, der skal defineres af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2, i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv ligger inde med på samme tid og på samme sted som friske druer, druemost, delvis gæret druemost eller vin på fad. I stedet for anmeldelse af disse mængder kan der foretages bogføring af indgangen og forbrug.

5. Hver af de i afsnit B og C omhandlede behandlinger skal indføres i det ledsagedokument, jf. artikel 147, på grundlag af hvilket de behandlede produkter er bragt i omsætning.

6. Medmindre der vedtages undtagelser på grund af usædvanlige vejrforhold, må de i afsnit B og C omhandlede behandlinger ikke anvendes:

   a) efter den 1. januar i vindyrkningszone C

   b) efter den 16. marts i vindyrkningszone A og B, og de må kun anvendes for produkter fra vinhøsten umiddelbart forud for disse datoer.

7. Uanset nr. 6 kan koncentrering ved frysning samt syring og afsyring af vin foretages hele året.

DEL II

Restriktioner

A. **Generelt**

1. Ingen tilladte ønologiske fremgangsmåder må omfatte tilsætning af vand, medmindre dette er nødvendigt af en særlig teknisk grund.

2. Ingen tilladte ønologiske fremgangsmåder må omfatte tilsætning af alkohol, undtagen ved fremstilling af frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, hedvin, mousserende vin, vin tilsat alkohol bestemt til destillation og perlevin.

3. Vin tilsat alkohol bestemt til destillation må kun anvendes til destillation.

B. **Friske druer, druemost og druesaft**

1. Frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, må kun anvendes til fremstilling af produkter, der ikke er omfattet af KN-kode 2204 10, 2204 21 og 2204 29. Dette er dog ikke til hinder for anvendelsen af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for fremstilling på deres område af produkter, som ikke er omfattet af KN-kode 2204 10, 2204 21 og 2204 29.

▼B

2. Druesaft og koncentreret druesaft må ikke anvendes til fremstilling af vin eller som tilsætning til vin. Igangsætning af alkoholgæring af disse produkter er forbudt på Unionens område.

3. Nr. 1 og 2 finder ikke anvendelse på produkter, der i Irland, Polen og Det Forenede Kongerige er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under KN-kode 2206 00, for hvilke medlemsstaterne kan tillade anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori salgsbetegnelsen "vin" forekommer.

4. Delvis gæret druemost af let tørrede druer må kun bringes i omsætning med henblik på fremstilling af hedvin og kun i de vindyrkningsområder, hvor dette var almindelig praksis den 1. januar 1985, og af vin fremstillet af overmodne druer.

5. Friske druer, druemost, delvis gæret druemost, koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost, druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, druesaft, koncentreret druesaft og vin eller blandinger af disse produkter med oprindelse i tredjelande, må ikke anvendes til fremstilling af produkter omhandlet i bilag VII, del II, eller som tilsætning til sådanne produkter på Unionens område.

C. **Blanding af vine**

Forskæring af en vin med oprindelse i et tredjeland med en EU-vin og forskæring mellem vine med oprindelse i tredjelande er forbudt i Unionen.

D. **Biprodukter**

1. Udpresning af druer er forbudt. Medlemsstaterne fastsætter under hensyn til lokale og tekniske forhold det minimumsalkoholindhold, der skal være i presserester fra vindruer og vinbærme efter presning af druer.

   Medlemsstaterne fastsætter alkoholindholdet i disse biprodukter til mindst 5 % af alkoholindholdet i den producerede vin.

2. Af vinbærme og presserester fra vindruer må der hverken fremstilles vin eller andre drikkevarer, som er bestemt til direkte konsum, bortset fra alkohol, brændevin eller piquettevin. Overhældning af vin på vinbærme eller presserester af druer eller presset aszú er tilladt på betingelser, som skal fastsættes af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2, hvor denne praksis anvendes traditionelt til fremstilling af "Tokaji fordítás" og "Tokaji máslás" i Ungarn og "Tokajský forditáš" og "Tokajský mášláš" i Slovakiet.

3. Presning af vinbærme og fornyet gæring af presserester fra vindruer til andre formål end destillation eller fremstilling af piquettevin er forbudt. Filtrering og centrifugering af vinbærme betragtes ikke som presning, hvis de fremstillede produkter er af sund og sædvanlig handelskvalitet.

4. Piquettevin må, såfremt det er tilladt at fremstille den i den pågældende medlemsstat, kun anvendes til destillation eller til vinavlerens privatforbrug.

5. Fysiske og juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, som ligger inde med biprodukter, skal afsætte dem på vilkår, der skal fastlægges af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2, idet medlemsstaterne dog har mulighed for at beslutte, at biprodukterne skal bortskaffes ved destillation.

▼B

BILAG IX

FAKULTATIVE FORBEHOLDTE UDTRYK

Produktkategori (henvisning til klassificeringen i den kombinerede nomenklatur)	Fakultativt forbeholdt udtryk
fjerkrækød (KN-kode 0207 og 0210)	fodret med … % af …
	havrefodret gås
	ekstensivt staldopdræt
	fritgående
	frilands
	frilands – opdrættet i fuld frihed
	slagtealder
	opfedningsperiodens længde
æg (KN-kode 0407)	friske
	ekstra eller ekstra friske
	angivelse af de æglæggende høners foder
olivenolie (KN-kode 1509)	første koldpresning
	koldekstraktion
	syreindhold
	skarp
	frugtagtig: moden eller grøn
	bitter
	intens
	middel
	light, let
	afbalanceret
	mild olie

▼B

BILAG X

KØBSBETINGELSER FOR SUKKERROE I PERIODEN OMHANDLET I ARTIKEL 125, STK. 3

PUNKT I

1. Leveringskontrakten indgås skriftligt og for en bestemt mængde sukkerroer.

2. Leveringskontrakten kan være af flere års varighed.

3. I leveringskontrakten kan det fastsættes, hvorvidt og i givet fald på hvilke betingelser der kan leveres yderligere mængder sukkerroer.

PUNKT II

1. I leveringskontrakten fastsættes købsprisen for de mængder sukkerroer, der er omhandlet i punkt I.

2. Den pris, der er nævnt i stk. 1, gælder for sukkerroer af standardkvalitet som defineret i bilag III, punkt B.

   Prisen justeres med forhøjelser eller nedsættelser vedtaget af parterne på forhånd for at tage hensyn til afvigelser fra standardkvaliteten.

3. Leveringskontrakten skal angive, hvordan markedsprisernes udvikling fordeles mellem parterne.

4. Der fastsættes i leveringskontrakten et bestemt sukkerindhold for sukkerroer. Leveringskontrakten skal indeholde en omregningstabel, som viser de forskellige sukkerindhold og de koefficienter, der anvendes ved omregning af de leverede sukkerroemængder til mængder med det sukkerindhold, der er fastsat i leveringskontrakten.

   Omregningstabellen baseres på de udbyttesatser, der svarer til de forskellige sukkerindhold.

PUNKT III

Det fastsættes i leveringskontrakten, hvor længe der normalt skal leveres sukkerroer, og hvordan leverancerne skal fordeles tidsmæssigt.

PUNKT IV

1. I leveringskontrakten fastsættes der opsamlingssteder for sukkerroer og vilkår forbundet med levering og transport.

2. Det fastsættes i leveringskontrakten, at ansvaret for omkostningerne til læsning og til transport fra opsamlingsstederne er klart fastsat. Hvis det i leveringskontrakten fastsættes, at sukkervirksomheden skal bære en del af læsnings- og transportomkostningerne, skal det klart fastsættes, hvor stor en procentdel eller hvor stort et beløb det drejer sig om.

3. Det fastsættes i leveringskontrakten, at de omkostninger, der påhviler hver part, er klart angivet.

PUNKT V

1. I leveringskontrakten fastsættes der overtagelsessteder for sukkerroer.

▼B

2. Hvor sukkerroesælgere og sukkervirksomheder allerede havde indgået en leveringskontrakt for det foregående produktionsår, forbliver de overtagelsessteder, som de aftalte for leverancerne i det pågældende produktionsår, de samme. Denne bestemmelse kan fraviges ved brancheaftaler.

PUNKT VI

1. Det fastsættes i leveringskontrakten, at sukkerindholdet skal beregnes ved polarisationsmetoden eller i lyset af den teknologiske udvikling en anden metode, som de to partnere er nået til enighed om. Der udtages en prøve af sukkerroerne ved overtagelsen.

2. Det kan ved brancheaftale være fastsat, at prøver skal udtages på et andet tidspunkt. I så fald fastsættes det i leveringskontrakten, at der skal foretages en regulering for at udligne en eventuel formindskelse af sukkerindholdet i perioden mellem overtagelsen og prøveudtagningen.

PUNKT VII

Det fastsættes i leveringskontrakten, at bruttovægt, tara og sukkerindhold skal bestemmes i henhold til vedtagne procedurer:

a) i fællesskab af sukkervirksomheden og sukkerroeavlernes brancheorganisation, hvis dette er fastsat ved brancheaftale

b) af sukkervirksomheden under tilsyn af sukkerroeavlernes brancheorganisation

c) af sukkervirksomheden under tilsyn af en sagkyndig, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat, forudsat at sukkerroesælgeren bærer omkostningerne.

PUNKT VIII

1. Det fastsættes i leveringskontrakten, at sukkervirksomheden for den samlede leverede mængde sukkerroer skal gøre mindst én af følgende ting:

   a) stille den friske pulp fra den leverede sukkerroemængde gratis til rådighed for sukkerroesælgeren, ab fabrik

   b) stille en del af denne pulp, presset, tørret eller tørret og tilsat melasse, gratis til rådighed for sukkerroesælgeren, ab fabrik

   c) stille pulpen, presset eller tørret, til rådighed for sukkerroesælgeren, ab fabrik; i så fald kan sukkervirksomheden forlange, at sukkerroesælgeren afholder omkostningerne ved presning eller tørring

   d) yde kompensation til sukkerroesælgeren under hensyntagen til mulighederne for at afsætte den pågældende pulp.

2. Hvis en del af eller hele den leverede mængde sukkerroer underkastes forskellig behandling, fastsættes det i leveringskontrakten, at fabrikanten skal overholde mindst to af forpligtelserne i stk. 1.

3. Der kan ved brancheaftale være fastsat et andet leveringsstadium for pulp end det, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c).

▼B

PUNKT IX

Der fastsættes i leveringskontrakterne frister for betaling af eventuelle forskud og for betaling af købsprisen for sukkerroer.

PUNKT X

Hvis der i en leveringskontrakt er fastsat bestemmelser for anliggender, der er omhandlet i dette bilag, eller hvis en leveringskontrakt indeholder bestemmelser for andre anliggender, må sådanne bestemmelser og disses virkninger ikke være i strid med dette bilag.

PUNKT XI

1. De brancheaftaler, der er nævnt i bilag II, del II, afdeling A, punkt 6, indeholder voldgiftsbestemmelser.

2. Brancheaftaler kan fastlægge en standardskabelon for leveringskontrakter, der er i overensstemmelse med denne forordning og Unionens regler.

3. Hvis der i en brancheaftale på EU-plan, regionalt plan eller lokalt plan er fastsat bestemmelser for anliggender, der er omhandlet i denne forordning, eller hvis en brancheaftale indeholder bestemmelser for andre anliggender, må sådanne bestemmelser og disses virkninger ikke være i strid med dette bilag.

4. Ved aftaler som omhandlet i stk. 3 fastsættes navnlig:

   a) en omregningstabel som omhandlet i punkt II, nr. 4

   b) regler for valg og levering af frømateriale af de sukkerroesorter, der skal avles

   c) minimumsindholdet af sukker i de sukkerroer, der skal leveres

   d) krav om, at sukkervirksomheden og sælgernes repræsentanter skal rådføre sig med hinanden, inden der fastsættes en startdato for sukkerroeleverancerne

   e) ydelse af præmier til sukkerroesælgerne for tidlige og sene leverancer

   f) nærmere oplysninger om betingelser og omkostninger vedrørende pulpen, jf. punkt VIII

   g) sukkerroesælgerens afhentning af pulp

   h) regler om justering af priser i tilfælde, hvor flerårige kontrakter er indgået

   i) regler om prøvetagning og metoder til bestemmelse af bruttovægt, tara og sukkerindhold.

▼M2

5. En sukkervirksomhed og de berørte sukkerroesælgere kan vedtage klausuler om værdideling, herunder deling af markedsbonusser og -tab, der fastsætter, hvordan udviklingen af relevante markedspriser på sukker eller på andre råvaremarkeder skal fordeles mellem dem.

▼B

BILAG XI

KØBSBETINGELSER FOR SUKKERROE I PERIODEN OMHANDLET I ARTIKEL 124

PUNKT I

1. Leveringskontrakter indgås skriftligt for en bestemt mængde kvotesukkerroer.

2. I leveringskontrakten fastsættes det, hvorvidt og i givet fald på hvilke betingelser der kan leveres yderligere mængder sukkerroer.

PUNKT II

1. I leveringskontrakten fastsættes købsprisen for de mængder sukkerroer, der er omhandlet i artikel 127, stk. 2, litra a) og evt. litra b) i nærværende forordning. For de mængder, der er omhandlet i artikel 127, stk. 2, litra a), må sådanne priser ikke være lavere end den minimumspris for kvotesukkerroer, der er omhandlet i artikel 135.

2. Der fastsættes i leveringskontrakten et bestemt sukkerindhold for sukkerroer. Leveringskontrakten skal indeholde en omregningstabel, som viser de forskellige sukkerindhold og de koefficienter, der anvendes ved omregning af de leverede sukkerroemængder til mængder med det sukkerindhold, der er fastsat i leveringskontrakten.

   Omregningstabellen baseres på de udbyttesatser, der svarer til de forskellige sukkerindhold.

3. Hvis en sukkerroesælger har indgået en leveringskontrakt med en sukkervirksomhed om levering af sukkerroer som omhandlet i artikel 127, stk. 2, litra a), betragtes alle leverancer fra den pågældende sælger, omregnet i henhold til nr. 2 i dette punkt, som leverancer som omhandlet i artikel 127, stk. 2, litra a), op til den mængde sukkerroer, der er angivet i leveringskontrakten.

4. Sukkervirksomheder, der fremstiller en mindre sukkermængde end den mængde kvotesukkerroer, som de før såningen har indgået leveringskontrakt om i henhold til artikel 127, stk. 2, litra a), skal fordele den sukkerroemængde, som svarer til en eventuel yderligere produktion op til kvoten, mellem de sukkerroesælgere, med hvem de før såningen har indgået leveringskontrakter som omhandlet i artikel 127, stk. 2, litra a).

   Denne bestemmelse kan fraviges ved brancheaftaler.

PUNKT III

1. Det fastsættes i leveringskontrakten, hvor længe der normalt skal leveres sukkerroer, og hvordan leverancerne skal fordeles tidsmæssigt.

2. De bestemmelser, der er nævnt i nr. 1, er de samme som dem, der var gældende for det foregående produktionsår, idet der tages hensyn til størrelsen af den faktiske produktion. Disse bestemmelser kan fraviges ved brancheaftaler.

PUNKT IV

1. I leveringskontrakten fastsættes der opsamlingssteder for sukkerroer.

2. Hvor sukkerroesælgere og sukkervirksomheder allerede havde indgået en leveringskontrakt for det foregående produktionsår, forbliver de opsamlingssteder, som de aftalte for leverancerne i det pågældende produktionsår, de samme. Denne bestemmelse kan fraviges ved brancheaftaler.

▼B

3. Det fastsættes i leveringskontrakten, at omkostningerne til læsning og til transport fra opsamlingsstederne afholdes af sukkervirksomheden, medmindre der er indgået særlige aftaler på basis af lokale regler eller kutymer gældende før det foregående produktionsår.

4. For Danmark, Irland, Grækenland, Spanien, Portugal, Finland og Det Forenede Kongerige, hvor sukkerroerne leveres frit fabrik, gælder dog, at det i leveringskontrakten skal fastsættes, at sukkervirksomheden skal bære en del af læsnings- og transportomkostningerne, ligesom det skal fastsættes, hvor stor en procentdel eller hvor stort et beløb det drejer sig om.

PUNKT V

1. I leveringskontrakten fastsættes der overtagelsessteder for sukkerroer.

2. Hvor sukkerroesælgere og sukkervirksomheder allerede havde indgået en leveringskontrakt for det foregående produktionsår, forbliver de overtagelsessteder, som de aftalte for leverancerne i det pågældende produktionsår, de samme. Denne bestemmelse kan fraviges ved brancheaftaler.

PUNKT VI

1. Det fastsættes i leveringskontrakten, at sukkerindholdet skal beregnes ved polarisationsmetoden. Der udtages en prøve af sukkerroerne ved overtagelsen.

2. Det kan ved brancheaftale være fastsat, at prøver skal udtages på et andet tidspunkt. I så fald fastsættes det i leveringskontrakten, at der skal foretages en regulering for at udligne en eventuel formindskelse af sukkerindholdet i perioden mellem overtagelsen og prøveudtagningen.

PUNKT VII

Det fastsættes i leveringskontrakten, at bruttovægt, tara og sukkerindhold skal bestemmes på én af følgende måder:

a) i fællesskab af sukkervirksomheden og sukkerroeavlernes brancheorganisation, hvis dette er fastsat ved brancheaftale

b) af sukkervirksomheden under tilsyn af sukkerroeavlernes brancheorganisation

c) af sukkervirksomheden under tilsyn af en sagkyndig, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat, forudsat at sukkerroesælgeren bærer omkostningerne.

PUNKT VIII

1. Det fastsættes i leveringskontrakten, at sukkervirksomheden for den samlede leverede mængde sukkerroer skal gøre mindst én af følgende ting:

   a) stille den friske pulp fra den leverede sukkerroemængde gratis til rådighed for sukkerroesælgeren, ab fabrik

   b) stille en del af denne pulp, presset, tørret eller tørret og tilsat melasse, gratis til rådighed for sukkerroesælgeren, ab fabrik

   c) stille pulpen, presset eller tørret, til rådighed for sukkerroesælgeren, ab fabrik; i så fald kan sukkervirksomheden forlange, at sukkerroesælgeren afholder omkostningerne ved presning eller tørring

   d) yde kompensation til sukkerroesælgeren under hensyntagen til mulighederne for at afsætte den pågældende pulp.

2. Hvis en del af eller hele den leverede mængde sukkerroer underkastes forskellig behandling, fastsættes det i leveringskontrakten, at fabrikanten skal overholde mindst to af forpligtelserne i stk. 1.

▼B

3. Der kan ved brancheaftale være fastsat et andet leveringsstadium for pulp end det, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c).

PUNKT IX

1. Der fastsættes i leveringskontrakterne frister for betaling af eventuelle forskud og for betaling af købsprisen for sukkerroer.

2. De frister, der er omhandlet i nr. 1, er dem, der var gældende i det foregående produktionsår. Denne bestemmelse kan fraviges ved brancheaftaler.

PUNKT X

Hvis der i en leveringskontrakt er fastsat bestemmelser for anliggender, der er omhandlet i dette bilag, eller hvis en leveringskontrakt indeholder bestemmelser for andre anliggender, må sådanne bestemmelser og disses virkninger ikke være i strid med dette bilag.

PUNKT XI

1. De brancheaftaler, der er nævnt i bilag II, del II, afdeling A, punkt 6, indeholder voldgiftsbestemmelser.

2. Hvis der i en brancheaftale på EU-plan, regionalt plan eller lokalt plan er fastsat bestemmelser for anliggender, der er omhandlet i denne forordning, eller hvis en brancheaftale indeholder bestemmelser for andre anliggender, må sådanne bestemmelser og disses virkninger ikke være i strid med dette bilag.

3. Ved aftaler som omhandlet i nr. 2 fastsættes navnlig:

   a) regler for fordelingen på sukkerroesælgerne af de sukkerroemængder, som sukkervirksomheden før såningen beslutter at købe til fremstilling af sukker inden for kvoten

   b) fordelingsregler som omhandlet i punkt II, nr. 4

   c) en omregningstabel som omhandlet i punkt II, nr. 2

   d) regler for valg og levering af frømateriale af de sukkerroesorter, der skal avles

   e) minimumsindholdet af sukker i de sukkerroer, der skal leveres

   f) krav om, at sukkervirksomheden og sukkerroesælgernes repræsentanter skal rådføre sig med hinanden, inden der fastsættes en startdato for sukkerroeleverancerne

   g) ydelse af præmier til sukkerroesælgerne for tidlige og sene leverancer

   h) nærmere oplysninger om:

      i) den del af pulpen, der er omhandlet i punkt VIII, nr. 1, litra b)

      ii) de omkostninger, der er omhandlet i punkt VIII, nr. 1, litra c)

      iii) den kompensation, der er omhandlet i punktVIII, nr. 1, litra d)

   i) sukkerroesælgerens afhentning af pulp

   j) regler for, hvordan en eventuel forskel mellem referencetærsklen og den faktiske salgspris for sukkeret skal fordeles mellem sukkervirksomheden og sukkerroesælgerne, jf. dog artikel 135.

▼B

PUNKT XII

Hvis det ikke ved brancheaftale er fastsat, hvordan de mængder sukkerroer, som sukkervirksomheden før såningen tilbyder at købe til fremstilling af sukker inden for kvoten, bør fordeles mellem sukkerroesælgerne, kan den pågældende medlemsstat selv fastsætte regler for en sådan fordeling.

Disse regler kan desuden tillægge traditionelle sælgere af sukkerrør til en kooperativ sammenslutning leveringsrettigheder, der ikke er omfattet af de rettigheder, der stiftes gennem et eventuelt tilhørsforhold til nævnte sammenslutning.

▼B

BILAG XII

NATIONALE OG REGIONALE KVOTER FOR PRODUKTION AF SUKKER, ISOGLUCOSE OG INULINSIRUP, JF. ARTIKEL 136

(i ton)

Medlemsstat eller region (1)	Sukker (2)	Isoglucose (3)	Inulinsirup (4)
Belgien	676 235,0	114 580,2	0
Bulgarien	0	89 198,0	
Tjekkiet	372 459,3		
Danmark	372 383,0		
Tyskland	2 898 255,7	56 638,2	
Irland	0		
Grækenland	158 702,0	0	
Spanien	498 480,2	53 810,2	
Frankrig (hovedlandet)	3 004 811,15		0
De franske oversøiske departementer	432 220,05		
Kroatien	192 877,0		
Italien	508 379,0	32 492,5	
Letland	0		
Litauen	90 252,0		
Ungarn	105 420,0	250 265,8	
Nederlandene	804 888,0	0	0
Østrig	351 027,4		
Polen	1 405 608,1	42 861,4	
Portugal (hovedlandet)	0	12 500,0	
Portugal (den autonome region Azorerne)	9 953,0		
Rumænien	104 688,8	0	
Slovenien	0		
Slovakiet	112 319,5	68 094,5	
Finland	80 999,0	0	
Sverige	293 186,0		
Det Forenede Kongerige	1 056 474,0	0	
I ALT	13 529 618,2	720 440,8	0

▼B

BILAG XIII

NÆRMERE BESTEMMELSER FOR OVERFØRSEL AF SUKKER- OG ISOGLUCOSEKVOTER, JF. ARTIKEL 138

PUNKT I

I dette bilag forstås ved:

a) "sammenlægning af virksomheder": sammenslutning af to eller flere virksomheder til én virksomhed

b) "afhændelse af en virksomhed": overdragelse eller overtagelse af formuegoderne i en virksomhed, som har fået tildelt kvoter, til fordel for én eller flere virksomheder

c) "afhændelse af en fabrik": overdragelse af ejendomsretten til et teknisk anlæg, der omfatter alle de installationer, der er nødvendige for at fremstille det pågældende produkt, til én eller flere virksomheder, som helt eller delvis overtager den overdragende virksomheds produktion

d) "leje af en fabrik": lejemål vedrørende en teknisk enhed, der omfatter hele det anlæg, der er nødvendigt for at kunne fremstille sukker, med henblik på drift heraf – der er indgået for mindst tre på hinanden følgende produktionsår, og som parterne forpligter sig til ikke at opsige inden udløbet af det tredje produktionsår, med en virksomhed, der er etableret i samme medlemsstat, som den pågældende fabrik er beliggende i, hvis den virksomhed, der lejer nævnte fabrik, efter lejemålets start kan betragtes som en virksomhed, der for hele dens produktions vedkommende udelukkende producerer sukker.

PUNKT II

1. Ved sammenlægning eller overdragelse af sukkerproducerende virksomheder og ved overdragelse af sukkerfabrikker justeres kvoten således, jf. dog stk. 2:

   a) ved sammenlægning af sukkerproducerende virksomheder tildeler medlemsstaterne den virksomhed, der opstår ved sammenlægningen, en kvote svarende til summen af de pågældende sukkerproducerende virksomheders kvoter før sammenlægningen

   b) ved overdragelse af en sukkerproducerende virksomhed tildeler medlemsstaten den overtagende virksomhed den overtagne virksomheds kvote med henblik på sukkerproduktion eller foretager, hvis der er tale om flere overtagende virksomheder, en fordeling i forhold til den sukkerproduktion, som de enkelte virksomhederne overtager

   c) ved overdragelse af en sukkerfabrik nedsætter medlemsstaten kvoten for den virksomhed, der overdrager ejendomsretten til fabrikken, og forhøjer kvoten for den eller de sukkerproducerende virksomheder, der overtager den pågældende fabrik, med den fratrukne mængde i forhold til den overtagne produktion.

2. Hvis en del af de sukkerroe- eller sukkerrørsavlere, som direkte berøres af de transaktioner, der er omhandlet i stk. 1, udtrykkeligt tilkendegiver, at de ønsker at levere deres sukkerroer eller sukkerrør til en sukkerproducerende virksomhed, der ikke er part i sådanne transaktioner, kan medlemsstaten foretage tildelingen på basis af den produktion, der overtages af den virksomhed, som de pågældende ønsker at levere deres sukkerroer eller sukkerrør til.

3. Ved lukning under andre omstændigheder end dem, der er omhandlet i stk. 1, af:

   a) en sukkerproducerende virksomhed

   b) én eller flere sukkerfabrikker tilhørende en sukkerproducerende virksomhed.

▼B

Medlemsstaten kan tildele den del af kvoterne, der er omfattet i en sådan lukning, til én eller flere sukkerproducerende virksomheder.

I det tilfælde, der er omhandlet i litra b) i foregående afsnit, kan medlemsstaten, hvis nogle af de berørte producenter udtrykkeligt tilkendegiver, at de ønsker at levere deres sukkerroer eller sukkerrør til en given sukkerproducerende virksomhed, tildele den del af kvoterne, der svarer til de pågældende mængder sukkerroer eller sukkerrør, til den virksomhed, som de pågældende ønsker at levere til.

4. Hvis undtagelsesbestemmelsen i artikel 127, stk. 5, anvendes, kan den pågældende medlemsstat kræve, at de sukkerroeavlere og sukkervirksomheder, der berøres af nævnte undtagelse, i deres brancheaftaler indsætter særlige klausuler, der giver medlemsstaten mulighed for at anvende dette punkts stk. 2 og 3.

5. I tilfælde af leje af en fabrik, der tilhører en sukkerproducerende virksomhed, kan medlemsstaten nedsætte kvoten for den virksomhed, der udlejer fabrikken, og tildele den virksomhed, der lejer fabrikken med henblik på sukkerproduktion, den kvotedel, som svarer til nedsættelsen.

Hvis lejemålet ophæves inden for den periode på tre produktionsår, der er omhandlet i punkt I, litra d), annullerer medlemsstaten kvotejusteringen i henhold til første afsnit med tilbagevirkende kraft fra den dato, som lejemålet gjaldt fra. Ophæves lejemålet på grund af force majeure, er medlemsstaten dog ikke forpligtet til at annullere justeringen.

6. Hvis en sukkerproducerende virksomhed ikke længere kan opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen over for de pågældende sukkerroe- eller sukkerrørsavlere, og den pågældende medlemsstats myndigheder har fastslået dette, kan medlemsstaten for ét eller flere produktionsår overføre den del af de kvoter, det drejer sig om, til én eller flere sukkerproducerende virksomheder i forhold til den overtagne produktion.

7. Hvis en medlemsstat giver en sukkerproducerende virksomhed pris- og afsætningsgarantier med henblik på fremstilling af ethylalkohol af sukkerroer, kan den efter aftale med virksomheden og de berørte sukkerroeavlere overføre alle eller en del af sukkerkvoterne til én eller flere andre virksomheder for ét eller flere produktionsår.

PUNKT III

I tilfælde af sammenlægning eller overdragelse af isoglucoseproducerende virksomheder eller overdragelse af en isoglucoseproducerende fabrik kan medlemsstaten tildele de pågældende produktionskvoter for isoglucose til én eller flere andre virksomheder, uanset om sådanne virksomheder har en kvote.

PUNKT IV

Foranstaltninger, der træffes i henhold til punkt II og III, må kun gennemføres, hvis:

a) der tages hensyn til alle berørte parters interesser

b) den pågældende medlemsstat mener, at foranstaltningerne sandsynligvis vil forbedre strukturen i og sukkerrørssektoren og den sukkerproducerende sektor

c) de vedrører virksomheder, der er etableret i samme område, som der er fastsat kvoter for i bilag XII.

▼B

PUNKT V

Hvis sammenlægningen eller overdragelsen finder sted mellem den 1. oktober og den 30. april det følgende år, gælder de foranstaltninger, der er omhandlet i punkt II og III, fra det igangværende produktionsår.

Hvis sammenlægningen eller overdragelsen finder sted mellem den 1. maj og den 30. september samme år, får de foranstaltninger, der er omhandlet i punkt II og III, virkning for det følgende produktionsår.

PUNKT VI

Hvis punkt II og III anvendes, giver medlemsstaterne senest 15 dage efter udløbet af de perioder, der er omhandlet i punkt V, Kommissionen meddelelse om de justerede kvoter.

▼B

BILAG XIV

SAMMENLIGNINGSTABEL, JF. ARTIKEL 230

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 1	Artikel 1	—
Artikel 2, stk. 1	Artikel 3, stk. 1 og 2	—
Artikel 2, stk. 2, litra a) og b)	—	—
Artikel 2, stk. 2, litra c)	Artikel 15, stk. 1, litra a)	—
Artikel 3	Artikel 6	—
Artikel 4	—	—
Artikel 5, stk. 1	—	—
Artikel 5, stk. 2, første del	Artikel 3, stk. 4	—
Artikel 5, stk. 2, anden del	—	—
Artikel 5, stk. 3	Artikel 5, litra a)	—
Artikel 6	—	—
Artikel 7	Artikel 9	—
Artikel 8	Artikel 7	—
Artikel 9	Artikel 126	—
Artikel 10	Artikel 11	—
Artikel 11	Artikel 12	—
Artikel 12	Artikel 13	—
Artikel 13	Artikel 14 ([1])	—
Artikel 14 (udgår)	—	—
Artikel 15 (udgår)	—	—
Artikel 16 (udgår)	—	—
Artikel 17 (udgår)	—	—
Artikel 18, stk. 1-4	Artikel 15, stk. 2 ([1])	—
Artikel 18, stk. 5	—	—
Artikel 19 (udgår)	—	—
Artikel 20 (udgår)	—	—
Artikel 21 (udgår)	—	—
Artikel 22 (udgår)	—	—
Artikel 23 (udgår)	—	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 24 (udgår)	—	—
Artikel 25	Artikel 16, stk. 1	—
Artikel 26	—	—
Artikel 27	—	—
Artikel 28	—	—
Artikel 29	—	—
Artikel 30 (udgår)	—	—
Artikel 31	Artikel 17	—
Artikel 32	—	—
Artikel 33	[Artikel 18]	—
Artikel 34	[Artikel 18]	—
Artikel 35 (udgår)	—	—
Artikel 36 (udgår)	—	—
Artikel 37	[Artikel 18]	—
Artikel 38	[Artikel 18]	—
Artikel 39	[Artikel 19, stk. 3]	—
Artikel 40	[Artikel 19, stk. 5, litra a) og artikel 20, litra o), nr, iii)]	—
Artikel 41	—	—
Artikel 42, stk. 1	Artikel 10	—
Artikel 42, stk. 2	Artikel 20, litra u)	—
Artikel 43, litra a)-f), i), j) og l)	Artikel 19 og 20	—
Artikel 43, litra g), h) og k)	—	—
Artikel 44	Artikel 220, stk. 1, litra a), og artikel 220, stk. 2 og 3	—
Artikel 45	Artikel 220, stk. 1, litra b), og artikel 220, stk. 2 og 3	—
Artikel 46, stk. 1	Artikel 220, stk. 5	—
Artikel 46, stk. 2	Artikel 220, stk. 6	—
Artikel 47	Artikel 219	—
Artikel 48	Artikel 219	—
Artikel 49	Artikel 135 ([1])	—
Artikel 50	Artikel 125 og 127	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 51	Artikel 128 ([1])	—
Artikel 52	Artikel 130	—
Artikel 52a	—	—
Artikel 53, litra a)	Artikel 132, litra c)	—
Artikel 53, litra b)	Artikel 130, stk. 2	—
Artikel 53, litra c)	Artikel 130, stk. 6	—
Artikel 54	Artikel 166	—
Artikel 55	— ([2])	—
Artikel 56	Artikel 136	—
Artikel 57	Artikel 137	—
Artikel 58	—	—
Artikel 59	—	—
Artikel 60	Artikel 138	—
Artikel 61	Artikel 139	—
Artikel 62	Artikel 140	—
Artikel 63	Artikel 141	—
Artikel 64, stk. 1	Artikel 142, stk. 1	—
Artikel 64, stk. 2 og 3	Artikel 142, stk. 2 ([1])	—
Artikel 65	— ([2])	—

▼C2

Artikel 66	— ([2])	—
Artikel 67	— ([2])	—
Artikel 68	— ([2])	—
Artikel 69	— ([2])	—
Artikel 70	— ([2])	—
Artikel 71	— ([2])	—
Artikel 72	— ([2])	—
Artikel 73	— ([2])	—
Artikel 74	— ([2])	—
Artikel 75	— ([2])	—
Artikel 76	— ([2])	—
Artikel 77	— ([2])	—

▼C2

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 78	— (2)	—
Artikel 79	— (2)	—
Artikel 80	— (2)	—
Artikel 81	— (2)	—
Artikel 82	— (2)	—
Artikel 83	— (2)	—
Artikel 84	— (2)	—
Artikel 85	For så vidt angår mælk: — (2) For så vidt angår andre sektorer:	—
— Artikel 85, litra a)	Artikel 143, stk. 1, og artikel 144, litra a)	—
— Artikel 85, litra b)	Artikel 144, litra j)	—
— Artikel 85, litra c)	Artikel 144, litra i)	—
— Artikel 85, litra d)	—	

▼B

Artikel 85a	— (1)	—
Artikel 85b	— (1)	—
Artikel 85c	— (1)	—
Artikel 85d	— (1)	—
Artikel 85e	— (1)	—
Artikel 85f	— (1)	—
Artikel 85g	— (1)	—
Artikel 85h	— (1)	—
Artikel 85i	— (1)	—
Artikel 85j	— (1)	—
Artikel 85k	— (1)	—
Artikel 85l	— (1)	—
Artikel 85m	— (1)	—
Artikel 85n	— (1)	—
Artikel 85o	—	—
Artikel 85p	—	—
Artikel 85q	—	—
Artikel 85r	—	—
Artikel 85s	—	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 85t	—	—
Artikel 85u	—	—
Artikel 85v	—	—
Artikel 85w	—	—
Artikel 85x	—	—
Artikel 86 (udgår)	—	—
Artikel 87 (udgår)	—	—
Artikel 88 (udgår)	—	—
Artikel 89 (udgår)	—	—
Artikel 90 (udgår)	—	—
Artikel 91	—	—
Artikel 92	—	—
Artikel 93	—	—
Artikel 94	—	—
Artikel 94a	—	—
Artikel 95	—	—
Artikel 95a	—	—
Artikel 96 (udgår)	—	—
Artikel 97	Artikel 129 ([1])	—
Artikel 98	— ([1])	—
Artikel 99	—	—
Artikel 100	—	—
Artikel 101 (udgår)	—	—
Artikel 102	Artikel 26 ([1])	—
Artikel 102, stk. 2	Artikel 217	—
Artikel 102a	Artikel 58	—
Artikel 103	Artikel 29, 30 og 31	—
Artikel 103a	—	—
Artikel 103b	Artikel 32	—
Artikel 103c	Artikel 33	—
Artikel 103d	Artikel 34	—
Artikel 103e	Artikel 35	—
Artikel 103f	Artikel 36	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
▼C2		
Artikel 103g	Artikel 33, stk. 1, artikel 37, litra a), og artikel 38, litra b)	—
▼B		
Artikel 103ga	Artikel 23	—
Artikel 103ga, stk. 7	Artikel 217	—
Artikel 103h, litra a)-e)	Artikel 37 og 38	—
Artikel 103h, litra f)	Artikel 24 og 25	—
Artikel 103i	Artikel 39	—
Artikel 103j	Artikel 40	—
Artikel 103k	Artikel 41	—
Artikel 103l	Artikel 42	—
Artikel 103m	Artikel 43	—
Artikel 103n	Artikel 44	—
Artikel 103n, stk. 4	Artikel 212	—
Artikel 103o	—	—
Artikel 103p	Artikel 45	—
Artikel 103q	Artikel 46	—
Artikel 103r	Artikel 47	—
Artikel 103s	Artikel 48	—
Artikel 103t	Artikel 49	—
Artikel 103u, stk. 1, litra a)	Artikel 50	—
Artikel 103u, stk. 1, litra b)	Artikel 51	—
Artikel 103u, stk. 2-5	Artikel 52	—
Artikel 103v	Artikel 50	—
Artikel 103w	—	—
Artikel 103x	—	—
Artikel 103y	—	—
Artikel 103z	—	—
Artikel 103za	Artikel 53 og 54	—
Artikel 104	—	—
Artikel 105, stk. 1	Artikel 55, stk. 1	—
Artikel 105, stk. 2	Artikel 215	—
Artikel 106	Artikel 55, stk. 4	—
Artikel 107	Artikel 55, stk. 3	—
Artikel 108, stk. 1	Artikel 55, stk. 2	—
Artikel 108, stk. 2	—	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 109, første punktum	Artikel 55, stk. 1, sidste punktum	—
Artikel 110	Artikel 56 og 57	—
Artikel 111	—	—
Artikel 112	—	—
Artikel 113, stk. 1	Artikel 75, stk. 1, litra a) til e) og stk. 2	—
Artikel 113, stk. 2	Artikel 75, stk. 5	—
Artikel 113, stk. 3, afsnit	Artikel 74	—
Artikel 113, stk. 3, andet afsnit	—	Artikel 89
Artikel 113a, stk. 1-3	Artikel 76	—
▼C2		
Artikel 113a, stk. 4	— (2)	—
Artikel 113b	Artikel 78	—
▼B		
Artikel 113c	Artikel 167	—
Artikel 113d, stk. 1, første afsnit	Artikel 78, stk. 1 og 2	—
Artikel 113d, stk. 1, andet afsnit	Bilag VII, del II, stk. 1	—
Artikel 113d, stk. 2	Artikel 78, stk. 3	—
Artikel 113d, stk. 3	Artikel 82	—
▼C2		
Artikel 114	Artikel 78, stk. 1 (2)	—
Artikel 115	Artikel 78, stk. 1, artikel 75, stk. 1, litra h) (2)	—
Artikel 116	Artikel 78, stk. 1, artikel 75, stk. 1, litra f) og g) (2)	—
▼B		
Artikel 117	Artikel 77	—
Artikel 118	Artikel 78, stk. 1	—
Artikel 118a	Artikel 92	—
Artikel 118b	Artikel 93	—
Artikel 118c	Artikel 94	—
Artikel 118d, stk. 1	Artikel 94, stk. 3	—
Artikel 118d, stk. 2 og 3	[Artikel 109, stk. 3]	—
Artikel 118e	Artikel 95	—
Artikel 118f	Artikel 96	—
Artikel 118g	Artikel 97	—
Artikel 118h	Artikel 98	—
Artikel 118i	Artikel 99	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 118j	Artikel 100	—
Artikel 118k	Artikel 101	—
Artikel 118l	Artikel 102	—
Artikel 118m	Artikel 103	—
Artikel 118n	Artikel 104	—
▼C2		
Artikel 118o	—	Artikel 90, stk. 2
Artikel 118p	—	Artikel 90, stk. 3
▼B		
Artikel 118q	Artikel 105	—
Artikel 118r	Artikel 106	—
Artikel 118s	Artikel 107	—
Artikel 118t	Artikel 108	—
Artikel 118u	Artikel 112	—
Artikel 118v	Artikel 113	—
Artikel 118w	Artikel 117	—
Artikel 118x	Artikel 118	—
Artikel 118y	Artikel 119	—
Artikel 118z	Artikel 120	—
Artikel 118za	Artikel 121	—
Artikel 118zb	—	—
Artikel 119	—	—
Artikel 120	—	—
Artikel 120a	Artikel 81	—
Artikel 120b	—	—
Artikel 120c	Artikel 80	—
Artikel 120d, første afsnit	Artikel 83, stk. 2	—
Artikel 120d, andet afsnit	[Artikel 223]	—
Artikel 120e, stk. 1	Artikel 75, stk. 3 og 4	—
Artikel 120e, stk. 2	Artikel 83, stk. 3 og 4	—
Artikel 120f	Artikel 80, stk. 3	—
Artikel 120g	Artikel 80, stk. 5, og artikel 91, litra c)	—
Artikel 121, litra a), nr. i)	Artikel 75, stk. 2	—
Artikel 121, litra a), nr. ii)	Artikel 75, stk. 3	—
Artikel 121, litra a), nr. iii)	Artikel 89	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 121, litra a), nr. iv)	Artikel 75, stk. 2, og artikel 91, litra b)	—
Artikel 121, litra b)	Artikel 91, litra a), artikel 78, stk. 3	—
Artikel 121, litra c), nr. i)	Artikel 91, litra a)	—
Artikel 121, litra c), nr. ii) og iii)	Artikel 91, litra d)	—
Artikel 121, litra c), nr. iv)	[Artikel 223]	—
Artikel 121, litra d), nr. i)	Artikel 78, stk. 1	—
Artikel 121, litra d), nr. ii)-v) og nr. vii)	Artikel 75, stk. 2 og 3	—
Artikel 121, litra d), nr. vi)	Artikel 89	—
Artikel 121, litra e), nr. i)	Artikel 78, stk. 1	—
Artikel 121, litra e), nr. ii)-v), nr. vii)	Artikel 75, stk. 2 og 3	—
Artikel 121, litra e), nr. vi)	Artikel 75, stk. 2	—
Artikel 121, litra f), nr. i)	Artikel 78, stk. 1	—
Artikel 121, litra f), nr. ii), iii) og v)	Artikel 75, stk. 3	—
Artikel 121, litra f), nr. iv) og vii)	Artikel 91, litra g)	—
Artikel 121, litra f), nr. vi)	[Artikel 223]	—
Artikel 121, litra g)	Artikel 75, stk. 3	—
Artikel 121, litra h)	Artikel 91, litra d)	—
Artikel 121, litra i)	—	—
Artikel 121, litra j), nr. i)	Artikel 75(3)	—
Artikel 121, litra j), nr. ii)	Artikel 91, litra d)-	
Artikel 121, litra k)	Artikel 122	—
Artikel 121, litra l)	Artikel 114, 115 og 116	—
Artikel 121, litra m)	Artikel 122	—
Artikel 121, stk. 2	Artikel 78, stk. 3	—
Artikel 121, stk. 3	Artikel 75, stk. 3 og 4	—
Artikel 121, stk. 4, litra a)-f)	Artikel 75, stk. 3	—
Artikel 121, stk. 4, litra g)	Artikel 75, stk. 3, litra m)	—
Artikel 121, stk. 4, litra h)	Artikel 80, stk. 4	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
▼C2		
Artikel 122	Artikel 152 og 160	—
▼B		
Artikel 123	Artikel 157	—
Artikel 124	—	—
Artikel 125	—	—
▼C2		
Artikel 125a	Artikel 153 og 160	—
▼B		
Artikel 125b	Artikel 154	—
Artikel 125c	Artikel 156	—
Artikel 125d	Artikel 155	—
Artikel 125e	—	—
Artikel 125f	Artikel 164	—
Artikel 125g	Artikel 164, stk. 6	—
Artikel 125h	Artikel 175, litra d)	—
Artikel 125i	Artikel 165	—
Artikel 125j	Artikel 164	—
Artikel 125k	Artikel 158	—
Artikel 125l	Artikel 164	—
Artikel 125m	Artikel 164, stk. 6, [og artikel 175, litra d)]	—
Artikel 125n	Artikel 165	—
Artikel 125o	Artikel 154 og 158	—
Artikel 126	Artikel 165	—
Artikel 126a, stk. 1, 3 og 4	Artikel 161	—
Artikel 126a, stk. 2	Artikel 156, stk. 2	
▼C2		
Artikel 126b	Artikel 163	—
▼B		
Artikel 126c	Artikel 149	—
Artikel 126d	Artikel 150	—
Artikel 126e	Artikel 173, stk. 2, og artikel 174, stk. 2	—
Artikel 127	Artikel 173	—
Artikel 128	—	—
Artikel 129	—	—
Artikel 130	Artikel 176, stk. 1	—
Artikel 131	Artikel 176, stk. 2	—
Artikel 132	Artikel 176, stk. 3	—
Artikel 133	[Artikel 177, stk. 2, litra e]	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 133a, stk. 1	Artikel 181	—
Artikel 133a, stk. 2	Artikel 191	—
Artikel 134	Artikel 177 og 178	—
Artikel 135	—	—
Artikel 136	[Artikel 180]	—
Artikel 137	[Artikel 180]	—
Artikel 138	[Artikel 180]	—
Artikel 139	[Artikel 180]	—
Artikel 140	[Artikel 180]	—
Artikel 140a	Artikel 181	—
Artikel 141	Artikel 182	—
Artikel 142	Artikel 193	—
Artikel 143	Artikel 180	—
Artikel 144	Artikel 184	—
Artikel 145	Artikel 187, litra a)	—
Artikel 146, stk. 1	—	—
Artikel 146, stk. 2	Artikel 185	—
Artikel 147	—	—
Artikel 148	Artikel 187	—
Artikel 149	[Artikel 180]	—
Artikel 150	[Artikel 180]	—
Artikel 151	[Artikel 180]	—
Artikel 152	[Artikel 180]	—
Artikel 153	Artikel 192	—
Artikel 154	—	—
Artikel 155	—	—
Artikel 156	Artikel 192, stk. 5	—
Artikel 157	Artikel 189	—
Artikel 158	Artikel 190	—
Artikel 158a	Artikel 90	—
Artikel 159	Artikel 194	—
Artikel 160	Artikel 195	—
Artikel 161	Artikel 176, 177, 178 og 179	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 162	Artikel 196	—
Artikel 163	Artikel 197	—
Artikel 164, stk. 1	Artikel 198, stk. 1	—
Artikel 164, stk. 2-4	Artikel 198, stk. 2 ([1])	—
Artikel 165	— ([1])	—
Artikel 166	— ([1])	—
Artikel 167	Artikel 199	—
Artikel 168	Artikel 200	—
Artikel 169	Artikel 201	—
Artikel 170	Artikel 202 og 203	—
Artikel 171	Artikel 184	—
Artikel 172	[Artikel 186, stk. 2]	—
Artikel 173	—	—
Artikel 174	Artikel 205	—
Artikel 175	Artikel 206	—
Artikel 176	Artikel 209	—
Artikel 176a	Artikel 210	—
Artikel 177	Artikel 210	—
Artikel 177a	Artikel 210	—
Artikel 178	Artikel 164	—
Artikel 179	Artikel 210, stk. 7	—
Artikel 180	Artikel 211	—
Artikel 181	Artikel 211	—
Artikel 182, stk. 1	Artikel 213	—
Artikel 182, stk. 2	—	—
Artikel 182, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 214	—
Artikel 182, stk. 3, første, andet og fjerde afsnit	—	—
Artikel 182, stk. 4 til 7	—	—
Artikel 182a	Artikel 216	—
Artikel 183	—	—
Artikel 184, stk. 1	—	—
Artikel 184, stk. 2	Artikel 225, litra a)	—
Artikel 184, stk. 3-8	—	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 184, stk. 9	Artikel 225, litra b)	—
Artikel 185	—	—
Artikel 185a	Artikel 145	—
Artikel 185b	Artikel 223	—
Artikel 185c	Artikel 147	—
Artikel 185d	Artikel 146	—
Artikel 185e	Artikel 151	—
Artikel 185f	Artikel 148	—
Artikel 186	Artikel 219	—
Artikel 187	Artikel 219	—
Artikel 188	Artikel 219	—
Artikel 188a, stk. 1 og 2	— ([1])	—
Artikel 188a, stk. 3 og 4	—	—
Artikel 188a, stk. 5-7	[Artikel 223]	—
Artikel 189	[Artikel 223]	—
Artikel 190	—	—
Artikel 190a	—	—
Artikel 191	Artikel 221	—
Artikel 192	Artikel 223	—
Artikel 193	—	—
Artikel 194	—	Artikel 62 og 64
Artikel 194a	—	Artikel 61
Artikel 195	Artikel 229	—
Artikel 196	—	—
Artikel 196a	Artikel 227	—
Artikel 196b	Artikel 229	—
Artikel 197	—	—
Artikel 198	—	—
Artikel 199	—	—
Artikel 200	—	—
Artikel 201	Artikel 230, stk. 1 og 3	—
Artikel 202	Artikel 230, stk. 2	—
Artikel 203	—	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 203a	Artikel 231	—
Artikel 203b	Artikel 231	—
Artikel 204	Artikel 232	—
Bilag I	Bilag I (del I-XX, XXIV/1)	—
Bilag II	Bilag I (del XXI-XXIII)	—
Bilag III	Bilag II	—
Bilag IV	Bilag III	—
Bilag V	Bilag IV	—
Bilag VI	Bilag XII	—
Bilag VII	—	—
Bilag VIIa	—	—
Bilag VIIb	—	—
Bilag VIIc	—	—
Bilag VIII	Bilag XIII	—
Bilag IX	— [1]	—
Bilag X	— [1]	—
Bilag Xa	—	—
Bilag Xb	Bilag VI	—
Bilag Xc	—	—
Bilag Xd	—	—
Bilag Xe	—	—
Bilag XI	—	—
Bilag XIa	Bilag VII, del I	—
Bilag XIb	Bilag VII, del II	—
Bilag XII	Bilag VII, del III	—
Bilag XIII	Bilag VII, del IV	—
▼C2		
Bilag XIV.A, punkt I, II og III	Bilag VII, del VI	—
Bilag XIV.A, punkt IV	Artikel 89	—
▼B		
Bilag XIV.B	Bilag VII, del V	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Bilag XIV.C	Artikel 75, stk. 2 og 3 ([1])	—
Bilag XV	Bilag VII, del VII	—
Bilag XVa	Bilag VIII, del I	—
Bilag XVb	Bilag VIII, del II	—
Bilag XVI	Bilag VII, del VIII	—
Bilag XVIa	[Artikel 173, stk. 1, litra i)]	—
Bilag XVII	[Artikel 180]	—
Bilag XVIII	[Artikel 180]	—
Bilag XIX	—	—
Bilag XX	—	—
Bilag XXI	—	—
Bilag XXII	Bilag XIV	—

([1]) ►C2 Jf. også Rådets forordning (EU) nr. 1370/2013 af 16. december 2013 om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter (EUT L 346 af 20.12.2013, s. 12). ◄

([2]) Jf. dog artikel 230.